

மின்தமிழ் மேடை

“வரலாற்றுத் தேடல் பணிகளை விரிவுபடுத்துவோம்”

மின்தமிழ்மேடை

20

தமிழ்மரபு அறக்கட்டளை — பன்னாட்டு அமைப்பு
(www.tamilheritage.org)
வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

ஜனவரி - 2020

மின்தமிழ்மேடை

காட்சி: 20

ஜனவரி - 2020

“வரலாற்றுத் தேடல் பணிகளை விரிவுபடுத்துவோம்”

முன்னடைப் படம்: 2019 டிசம்பர் மாதம் நான்காம் தேதி, ஜெர்மனியின் ஸ்டூட்கார்ட் நகரில் அமைந்திருக்கும் லிண்டன் அருங்காட்சியகத்தில் நிறுவப்பட்ட திருவள்ளுவர் ஐம்பொன் சிலைகளுடன் இருப்போர், இடமிருந்து வலமாக, நிகழ்ச்சியில் வெளியிடப்பட்ட திருவள்ளுவர் யார் நூலின் எழுத்தாளர் திரு கௌவுதம சன்னா, இந்திய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முனைவர் தொல் திருமாவளவன் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை-பன்னாட்டு அமைப்பின் தலைவர் முனைவர் க. சுபாஷினி, லிண்டன் அருங்காட்சியகத்தின் கிழக்கு-கிழக்காசிய நாடுகளின் அரும்பொருட்காட்சியகப் பிரிவின் இயக்குநர் முனைவர் ஜார்ஜ் நோவாக்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - பன்னாட்டு அமைப்பு

<http://www.tamilheritage.org/>

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

தொகுப்பாசிரியர்: முனைவர் தேமொழி

தலையங்கம்: வரலாற்றுத் தேடல் பணிகளை விரிவுபடுத்துவோம்

— முனைவர் க.சுபாஷினி

2019 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் செயல்பாடுகள் புதிய பரிணாமம் எடுத்து ஆக்கப்பூர்வமான வரலாற்றுத் தேடல், ஆவணப்படுத்துதல் மற்றும் பொதுமக்களுக்கான வரலாற்றுப்பயிற்சி மற்றும் உலகளாவிய தமிழ் வரலாற்றினை விரிவாக்கம் செய்யும் முயற்சி போன்றவற்றிற்குத் தொடக்கமாக அமைந்தது. தமிழகத்தில் மற்றும் இலங்கையில் வரலாற்றுத் தேடலை மற்றும் ஆவணப்படுத்தலை மைய நோக்கமாகக்கொண்டு செயல்படுத்தப்பட்ட வெவ்வேறு மரபு பயணங்கள் ஆண்டு முழுமையும் நடைபெற்றன. தமிழகத்தில்

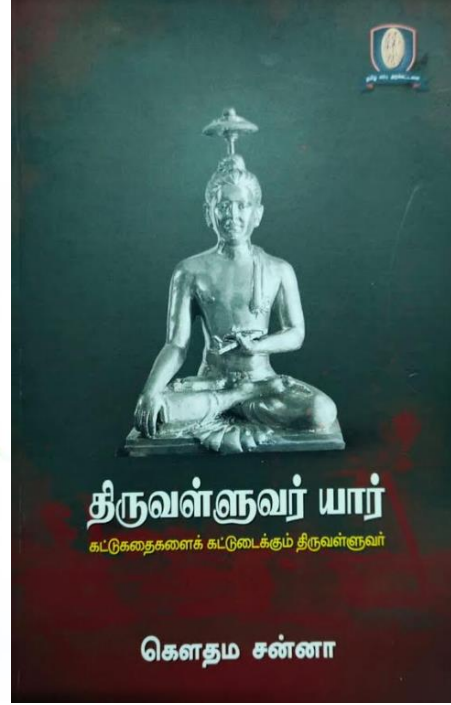
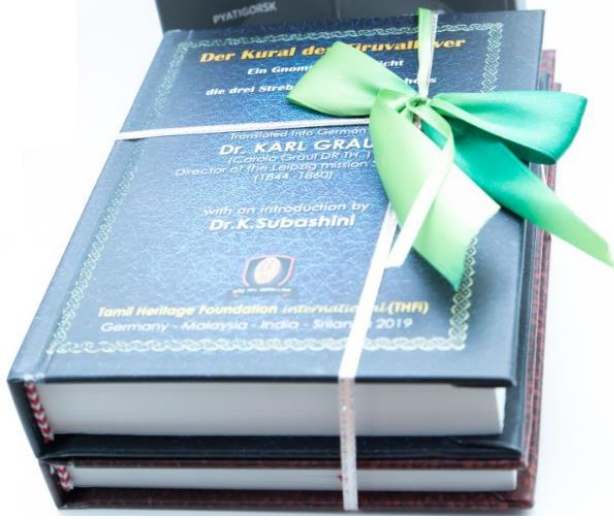
இரண்டு கல்வெட்டுப் பயிற்சிகள் பொதுமக்களுக்காக வழங்கப்பட்டன. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் முதல்முறையாகத் திருவள்ளூருக்குச் சிலை வைத்த பெருமையும் 2019ம் ஆண்டில் இணைந்தது. இவை தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் சாதனைகளில் இணைகின்றன.

உலக மக்களுக்குப் பொது மறையாகத் திகழும் திருக்குறளை உலகம் முழுவதும் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை மையமாகக் கொண்டு ஐம்பொன்னாலான இரண்டு திருவள்ளுவர் சிலைகள் ஜெர்மனியின் ஸ்டூட்கார்ட் நகரில் உள்ள லிண்டன் அருங்காட்சியகத்தில் நிறுவப்பட்டன. இந்த மாபெரும் பணியுடன் இணைந்த வகையில் 19ம் நூற்றாண்டில் திருக்குறளுக்கு எழுதப்பட்ட இரண்டு ஜெர்மானிய மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் ஆங்கில அறிமுக உரையுடன் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையினால் வெளியிடப்பட்டன. இதனடிப்படையில் 2019ஆம்

ஆண்டு தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பதிப்பாளராக வளர்ச்சி பெற்ற வரலாற்று நிகழ்வும் அடங்குகிறது.

1803 ஆம் ஆண்டு பாதிரியார் ஃப்ரடெரிக் காமரெர் அவர்கள் எழுதிய திருக்குறளுக்கான மொழிபெயர்ப்பு நூலும் அதனை அடுத்து 1856 ஆம் ஆண்டு டாக்டர் கார்ல் க்ரவுல் அவர்கள் எழுதிய திருக்குறளுக்கான முழுமையான ஜெர்மானிய மொழிபெயர்ப்பு நூலும் முதல் இரண்டு வெளியீடுகளாகத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் பதிப்பகத்திலிருந்து டிசம்பர் மாதம் வெளியிடப்பட்டன. இதனைத்தொடர்ந்து "திருவள்ளுவர் யார் கட்டுக்கதைகளைக் கட்டுடைக்கும் திருவள்ளுவர்" என்ற எழுத்தாளர் கௌதம சன்னா அவர்களது நூல் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் மூன்றாவது நூலாக வெளிவந்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக 2020ஆம் ஆண்டு வரலாறு, சமூகவியல், மானுடவியல் மற்றும் மொழி ஆய்வில் முக்கியத்துவம் பெறும் நூல்களை வெளியிடும் வகையில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் பதிப்பகம் செயல்படும்.

கல்வி என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்துக்கு மட்டுமே உரியதன்று. அதேபோலத்தான் வரலாறும் வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகளும். கல்வெட்டு வாசித்தல், தொல்லியல் அகழாய்வு தொடர்பான விசயங்களைச் சாதி இன மத வேறுபாடின்றி ஆர்வமுள்ள அனைத்து மக்களும் கற்று அறிந்து கொள்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் மரபுப் பயணம் மற்றும் கல்வெட்டுப் பயிற்சி ஆகியவை தொடர்ந்து செயலாக்கம் பெரும்.

வரலாறு என்பது அகழ்வாய்வு என்ற ஒரு துறையில் மட்டுமே அடங்கிவிடும் ஒன்றல்ல. மானுடவியல் கூறுகள் மற்றும் சமூகவியல் பார்வையில் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகளைத்

துரிதப்படுத்திச் செயல்படுத்த வேண்டிய காலகட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். திட்டமிடப்படாத நகரமயமாக்கல், மக்கள் குடியேற்றம் என்ற வகையில் வரலாற்றுச் சின்னங்கள் பல சிதைக்கப்படுகின்றன, அழிக்கப்படுகின்றன அல்லது உருமாற்றம் செய்யப்பட்டு வேறு வகையில் அவை திரிக்கப்பட்டு வரலாற்றில் புகுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய செயல்பாடுகள் வரலாற்றுச் சின்னங்கள் படிப்படியாக அழிந்து போகும் நிலைக்கு வழி வகுக்கும். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு 2019 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை " நம் ஊர் நம் பெருமை " என்ற திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினோம். இத்திட்டத்தின் செயல்பாடுகள் இவ்வாண்டு தொடக்கம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்போடு ஒவ்வொரு சிறு சிறு ஊர்களில் உள்ள வரலாற்றுச் சின்னங்களும், சமூகச் செய்திகளும், மானிடவியல் கூறுகளும் பதியப்பட்டு மின்னாக்கம் செய்யப்பட்டு வலையேற்றப்படும் ஒரு முயற்சி செயல்படுத்தப்படும்.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் பல்வேறு பணிகள் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றன. இணைந்து கொள்ளுங்கள்.

எல்லோருக்கும் இனிய 2020 ஆங்கிலப் புத்தாண்டு மற்றும் தைப்பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன்

முனைவர்.க.சுபாஷிணி

தலைவர்,தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - பன்னாட்டு அமைப்பு

தமிழக தொல்லியல் மற்றும் தமிழ்வளர்ச்சித்துறை அமைச்சர்
மாண்புமிகு மா.பா பாண்டியராஜன் அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துரை

க. பாண்டியராஜன்
தமிழ் ஆட்சி மொழி, தமிழர் பண்பாடு
மற்றும் தொல்லியல்துறை அமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்
சென்னை - 600 009.

நாள் 03.12.2019

வாழ்த்துரை

"வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு"

என்று மகாகவி பாரதியாரால் போற்றப்பட்ட தெய்வப்புவர் திருவள்ளுவரின் பெருமையை ஐரோப்பிய மண்ணில் மீண்டும் ஒரு முறை நிலைபெறச் செய்யும் ஒரு முயற்சியாக, ஜெர்மனியின் பாடன் உர்டெம்பெர்க் மாநிலத்திலுள்ள லிண்டன் அருங்காட்சியகத்தில் திருவள்ளுவரின் இரண்டு ஐம்பொன் சிலைகளை நிறுவ இருப்பதை அறிந்து நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். "திருக்குறள்" எனும் உலகப் பொதுமறையைப் படைத்துத் தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும் தமிழர்களின் பெருமையையும் உலக நாடுகளில் நிலை பெறச்செய்த பொய்யாமொழியாரின் சிறப்பைப் போற்றும் வகையிலான இந்நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்த தமிழ் மரபு அறக்கட்டளைக்கு எனது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிலை திறப்பு விழாவுடன், 'திருவள்ளுவரின் திருக்குறள்' என்ற கருத்தரங்கமும், மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளியீட்டு விழாவும் நடைபெறவிருப்பதையெண்ணி நான் பேருவகை கொள்கிறேன். மேலும், திருவள்ளுவர் பற்றிய கருத்துக்கள் பல வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில், 'திருவள்ளுவர் யார்' என்பது குறித்த ஆராய்ச்சி நூல் வெளியிடப்படுவதும் வரவேற்கத்தக்கது.

தமிழ் மொழிக்கு பெருமை சேர்த்த திருவள்ளுவரின் சிறப்பை ஐரோப்பிய நாட்டில் எடுத்துரைக்கும் இந்நிகழ்ச்சி மிகச் சிறப்பாக நடைபெற எனது நெஞ்சார்ந்த நல்வாழ்த்துகளை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்,

(க. பாண்டியராஜன்)

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் திரு.மு.க.ஸ்டாலின்
அவர்களிடமிருந்து நமது திருவள்ளுவர் விழாவிற்கு வந்த வாழ்த்துச் செய்தி

இணையம் : www.dmk.in
மின்னஞ்சல்: dmkheadquarters@gmail.com

தொலைபேசி: 044-2432 0270, 2432 0280, 2432 0290
தொலைநகல்: 044-2434 8258

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

(தலைமை நிலையம்)

மு.க. ஸ்டாலின்
தலைவர்

"அண்ணா அறிவாலயம்"
367 & 369, அண்ணா சாலை
தேனாம்பேட்டை
சென்னை - 600 018

நாள் : 3-12-2019.

வாழ்த்துச் செய்தி

உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளின் பெருமையை மேற்குலக நாடுகள்
மென்மேலும் அறியும் வகையிலும், அந்தப் பொதுமறையை நமக்களித்த அய்யன்
திருவள்ளுவரின் புகழை உலகெல்லாம் நிலைநாட்டும் முறையிலும் தமிழ் மரபு
அறக்கட்டளை-பன்னாட்டு அமைப்பு (Tamil Herigage Foundation-International)
நடத்துகின்ற இந்த விழா, தமிழர்கள் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சிதரக் கூடியதாகும்.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை சார்பில் ஜெர்மனி ஸ்டூகார்ட் நகரில் உள்ள
லிண்டன் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் டிசம்பர் 4ந் தேதியன்று அய்யன்
திருவள்ளுவரின் ஐம்பொன்சிலைகள் நிறுவப்படுவதும் திருக்குறள் ஆங்கில
மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளியிடப்படுவதும் உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களுக்கு
மகிழ்ச்சியையும் பெருமையும் சேர்க்கும் சிறப்பான நிகழ்வாகும்.

இந்த சீரிய முயற்சியை மேற்கொண்ட தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
பன்னாட்டு (ஜெர்மனி) அமைப்பின் நிறுவனரும் தலைவருமான முனைவர்
கே.சுபாஷினி அவர்களுக்கும் அவருடன் இணைந்து பணியாற்றக்கூடிய
நல்உள்ளங்களுக்கும் எனது வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொன்மைமிக்கத் தமிழின் சிறப்புகளைத் தேடிக் கண்டறிவதும், அதனைத்
தொடர்ந்து பாதுகாப்பதும் மிகப் பெரிய பணியாகும் அந்தப் பணியினை தமிழ் மரபு

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

(தலைமை நிலையம்)

மு.க. ஸ்டாலின்
தலைவர்

“அண்ணா அறிவாலயம்”
367 & 369, அண்ணா சாலை
தேனாம்பேட்டை
சென்னை - 600 018

அறக்கட்டளைத் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வருகிறது. பழந்தமிழ் ஓலைச் சுவடிகளைப் பாதுகாத்தல், தமிழர்களின் கலை வடிவங்களையும் பாரம்பரியச் சின்னங்களையும் ஆவணப்படுத்துதல், அவற்றை இன்றைய தலைமுறைத் தமிழர்களுக்கும் பிற நாடுகளில் உள்ளோருக்கும் கொண்டு சேர்த்தல் உள்ளிட்ட பொறுப்பான செயல்பாடுகளை உலகின் பல்வேறு நிறுவனங்களுடன் இணைந்து மேற்கொண்டு வரும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் சிறப்புமிக்க மற்றொரு நிகழ்வாக அய்யன் திருவள்ளுவரின் இரண்டு ஐம்பொன் சிலைகள் விண்டன் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் இடம்பெறுவது பாராட்டுக்குரியது.

இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் 1803ஆம் ஆண்டில் பாதிரியார் ஆகஸ்ட் ஃப்ராடெரிக் காமரெர் அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட திருக்குறள் நூலும், 1856ல் டாக்டர் கார்ல் க்ரவுல் அவர்கள் மொழி பெயர்த்த திருக்குறல் நூலும் ஆங்கில முன்னுரையுடன் வெளியிடப்படும் நிகழ்வும் இந்த ஐம்பொன் சிலைகள் திறப்பு விழாவுடன் சேர்ந்து நடைபெறுகிறது.

அத்துடன், குழந்தைகளுக்கான திருக்குறள் குறித்த மென்பொருள், திருவள்ளுவர் யார் என்ற நூல், திருவள்ளுவர் விழா சிறப்பு மலர் ஆகியவை வெளியிடப்பட்டு, திருக்குறள் கருத்தரங்கமும் நடைபெறுவது வான்புகழ் வள்ளுவருக்கு ஆழிசூழ் உலகெங்கும் புகழ் சேர்க்கும் நிகழ்வாகும்.

முக்கடல் சங்கமிக்கும் குமரி முனையில் 133 அடி உயரத்திற்கு அய்யன் வள்ளுவர் சிலையை நிறுவி, புத்தாயிரம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் அதனைத் திறந்து வைத்தவர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள். தமிழ்நாட்டின் தலைநகர்

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

(தலைமை நிலையம்)

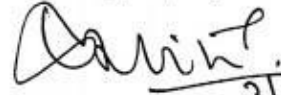
மு.க. ஸ்டாலின்
தலைவர்

“அண்ணா அறிவாலயம்”
367 & 369, அண்ணா சாலை
தேனாம்பேட்டை
சென்னை - 600 018

சென்னையில் தேர் போன்ற வடிவில் வள்ளுவருக்கு கோட்டம் எழுப்பி சிறப்பித்தவரும் அவரே! திருவள்ளுவர் ஆண்டுக்கணக்கினை தமிழக அரசில் நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்து, அரசுப் பேருந்துகளிலும் திருக்குறளை எழுதச் செய்து மக்களிடம் குறளையும் அதனை எழுதிய வள்ளுவரையும் கொண்டு சேர்க்கும் பணியினைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டவர் கலைஞர் அவர்கள்.

அவரது வழியில், திருவள்ளுவரின் புகழை என்றென்றும் நிலைநாட்டவும், திருக்குறளின் சிறப்பையும் பெருமையையும் எத்திசையும் கொண்டு சேர்க்கவும் மேற்கொள்ளப்படும் நல் முயற்சிகளுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்நாளும் துணை நிற்கும். அய்யன் திருவள்ளுவரின் ஐம்பொன்சிலைகளை நிறுவி, திருக்குறளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளை வெளியிட்டு, பல்வேறு வகையிலும் அவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்லும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை-பன்னாட்டு அமைப்பினரின் விழா சிறக்க வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்,

31/12/2019
(மு.க. ஸ்டாலின்)

இந்திய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் முனைவர் தொல் திருமாவளவன் அவர்கள் விழாவில் நேரில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தார், அவரது அறிக்கை

விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சி

ஆர்- 62, இரண்டாம் நிழ்சாலை, தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரிய குடியிருப்பு, வேளச்சேரி சென்னை - 600042

தொல்.திருமாவளவன்
தலைவர்

நாள்: 04.12.2019

ஜெர்மனியில் ஐயன் திருவள்ளுவர் சிலைகள் நிறுவப்படும் நிகழ்வு வெற்றிகரமாக நடந்தேற வாழ்த்துகிறேன் தொல்.திருமாவளவன் அறிக்கை

உலகம் முழுவதும் பரவி வாழும் தமிழர்கள் தாம் செல்லும் நாடுகளிலெல்லாம் தமது பண்பாட்டையும் அடையாளங்களையும் நிறுவி தனித்தவொரு தேசிய இனம் என்பதை உறுதி செய்து வருகின்றனர். இதனால் வேறுபாடுகளைக் கடந்து தமிழர்கள் என்று ஒருங்கிணைவதற்கான சாத்தியங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. அந்த வகையில் ஜெர்மனி நாட்டில் 4.12.2019 அன்று ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் முதன் முறையாக இரண்டு ஐம்பொன்னாலான திருவள்ளுவர் சிலைகள் நிறுவப்பட உள்ளன என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஐயன் திருவள்ளுவர் சிலைகள் நிறுவப்படுவதின் மூலம் பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்று ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே அறிவித்த தமிழனின் சமத்துவச் சிந்தனையினை ஐரோப்பியர்கள் மீண்டும் தெரித்துக் கொள்தற்கு ஒரு வாய்ப்பு உருவாகியுள்ளது.

ஐரோப்பாவில் முதன் முறையாக நிறுவப்படும் இரண்டு ஐம்பொன் சிலைகளும் தமிழரின் சிந்தனை மரபுகளையும் பன்முகத் தன்மையினையும் விளக்குவதாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த இரண்டு சிலைகளையும் சென்னை நுண்கலைக் கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வரும் தமிழ் மரவு சார்ந்த கலை ஆய்வுகளில் நிபுணத்தும் பெற்ற ஓவியர் சத்ரு அவர்கள் வடிவமைத்துள்ளார் என்பது பெருமைக்குரியதாகும்.

இந்தச் சிலைகளை நிறுவும் நிகழ்வை ஜெர்மனியின் பாடன் உர்ட்டெம்பெர்க் மாநில அரசின் ஒப்புதலோடு, தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையும் லிண்டன் அருங்காட்சியகமும் இணைந்து நடத்துகின்றன. மேலும் இத்தகழ்வில் 1803ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் ௧-பெரெடிக் காமரர் என்பவர் ஜெர்மானிய மொழியில் மொழி பெயர்த்த திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பும், 1856ம் ஆண்டு டாக்டர்.கார்ல் கிரவுல் என்பவர் மொழிபெயர்த்த திருக்குறளின் முழுமையான ஜெர்மானிய மொழி பெயர்ப்பும், தமிழக ஆய்வாளர் கௌதம சன்னா அவர்கள் எழுதிய 'திருவள்ளுவர் யார் - கட்டுக்கதைகளைக் கட்டுடைக்கும் திருவள்ளுவர்' என்கிற நூலும், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் சார்பில் திரு.கதிர்வன் உருவாக்கிய குழந்தைகளுக்கான திருக்குறள் மென்பொருளும், உலகத்தின் பல்வேறு தமிழறிஞர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் தொகுப்பு அடங்கிய விழா மலரும் வெளியிடப்படுவது மேலும் சிறப்புக்குரியதாகும்.

இந்த நிகழ்வில் சர்வதேச திருக்குறள் கருத்தரங்கமும் நடைபெற உள்ளது. இந்த நிகழ்வில் ஐரோப்பிய மற்றும் ஆசிய நாடுகளைச் சார்ந்த தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ்ச்சங்கங்களின் தலைவர்களும் உரைகளை நிகழ்த்த உள்ளனர். நானும் இதில் உரையாற்றுகிறேன் என்பது பெருமைக்குரிய வாய்ப்பாகக் கருதுகிறேன்.

விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சி

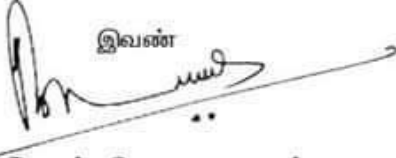
ஆர்- 62, இரண்டாம் நிழற்சாலை, தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரிய
குடியிருப்பு, வேளச்சேரி சென்னை - 600042

தொல்.திருமாவளவன்
தலைவர்

நாள்: 04.12.2019

மேலும், ஐயன் திருவள்ளுவர் ஐம்பொன் சிலைகள் முதன் முறையாக நிறுவப்படும் இந்த நாளை ஐரோப்பியத் தமிழர் நாளாக அறிவிக்க வேண்டும் என தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை அமைப்பினர் முன்னெடுக்கும் முயற்சிக்கு எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஐரோப்பியமண்ணில் ஐயன் திருவள்ளுவர் சிலைகளை நிறுவும்தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பிற்கும், அவ்வமைப்புடன் இணைந்துப் பணியாற்றும் ஜெர்மனி அரசின் லின்டன் அரசு அருங்காட்சியகத்திற்கும், நிகழ்ச்சிகளை ஒருங்கிணைக்கும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் தலைவர் டாக்டர். சுபாஷிணி கனகசுந்தரம் மற்றும் அவ்வமைப்பின் ஜெர்மனி கிளை நிர்வாகத்தினருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழர் வரலாற்றிலும் உலகத் தமிழர் பதிவுகளிலும் இந்திகழ்வு பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும் என்பது பெருமைக்குரியதாகும்.

இவண்
தொல்.திருமாவளவன்

*Attribution-NonCommercial-ShareAlike
4.0 International (CC BY-NC-SA 4.0)*

மின்தமிழ்மேடை இதழ்கள் தொகுப்பு:

<http://mintamilmedai.tamilheritage.org/wp/>

‘மின்தமிழ்மேடை’ இதழுக்கு தங்கள் படைப்புக்களை அனுப்ப விரும்புவவர்

<mailto:editorthfjournal@gmail.com> என்ற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அனுப்பலாம்

THE TEXT IN THIS ISSUE BY [Tamil Heritage Foundation](#) IS LICENSED UNDER [A CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION-SHAREALIKE 4.0 INTERNATIONAL LICENSE](#).

இந்த இதழில் ...

மின்தமிழ்மேடை - காட்சி: 20; ஜனவரி - 2020

“வரலாற்றுத் தேடல் பணிகளை விரிவுபடுத்துவோம்”

(மின்தமிழில் அக்டோபர் 16, 2019 – ஜனவரி 15 வரை பதிவான படைப்புகளின் தொகுப்பு)

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

தலையங்கம்: வரலாற்றுத் தேடல் பணிகளை விரிவுபடுத்துவோம்	
	— முனைவர் க.கபாஷிணி i
1	மதுரையில் நடைபெற்ற வட்டெழுத்துப் பயிலரங்கம்
	— முனைவர் ப.தேவி அறிவு செல்வம் 1
2	தென்கொங்கு நாட்டின் தொல்லியல் எச்சங்களைக் காண ஒரு மரபு நடைப்பயணம்
	— இல. அருட்செல்வம் 5
3	இலங்கை மலையக ஊவா மாநில தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குத் தமிழ்ப்பெயர்கள் - அரசாணை
	— முனைவர் க.கபாஷிணி 10
4	இலங்கை - ஒரு வரலாற்றுப் பயணம்
	— மலர்விழி பாஸ்கரன் 18
5	கல்வெட்டு ஆய்வாளர் முனைவர் ஆ.பத்மாவதி அளிக்கும் வரலாற்று விளக்கங்கள்
	— முனைவர் ஆ.பத்மாவதி 24
6	சமூகப்பிரிவினைக்கு வித்திட்ட பிரம்மதேயங்கள்
	— முனைவர் எஸ்.சாந்தினிபீ 58
7	பிரம்மதேசக் கோயில் கல்வெட்டுகள் தரும் செய்திகள்
	— ச.பாலமுருகன் 64
8	கமுதி அய்யனார் கோயில் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு
	— துரை.சுந்தரம் 76
9	மருத்துவம் சொல்லும் கல்வெட்டு
	— துரை.சுந்தரம் 88
10	கீழடியால் நாம் பெறுவது என்ன?
	— முனைவர் சிவ. இளங்கோ 91
11	கூடல் மாநகரின் உண்மையான பெயரென்ன?
	— முனைவர். தேமொழி 106
12	அதியரும் கொங்குநாடும்
	— துரை.சுந்தரம் 109
13	காலந்தோறும் திருத்தங்கல்
	— முனைவர் ச. கண்மணி கணேசன் 115
14	செம்பியன் மாதேவி என்னும் வரலாற்று நாயகி
	— முனைவர். தேமொழி 122
15	மதுரை திரௌபதி அம்மன் கோயில்
	— முனைவர் ப.தேவி அறிவு செல்வம் 130

16	கல்வெட்டில் தனிப்பாடல் திரட்டு	—— மா.மாரிராஜன்	132
17	சங்க இலக்கியத்தில் மிதவை	—— முனைவர் ப.பாண்டியராஜா	135
18	சங்க இலக்கியத்தில் மாமை	—— முனைவர் ப.பாண்டியராஜா	143
19	சிலப்பதிகாரத்தில் 'புனல்வாயில் வஞ்சியும்', 'புல்லிலை வஞ்சியும்'	—— முனைவர் ச. கண்மணி கணேசன்	153
20	நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம் வழங்கும் தமிழ்ச்சுவை	—— சொ.வினைதீர்த்தான்	159
21	திருக்குறளின் முன்னோடி நூல் எது?	—— திருத்தம் பொன்.சரவணன்	167
22	தமிழிலக்கியத்தில் மாஸ்லோவின் 'தேவை படியமைப்பு கோட்பாட்டுக்' கருத்துகள்	—— சொ.வினைதீர்த்தான்	172
23	ஏறு தழுவல்	—— மா.மாரிராஜன்	177
24	முதல் பேச்சுத்தமிழ் இலக்கணம்	—— முனைவர். அமுதன் அடிகள்	183
25	தமிழ்ச் சொற்கள் சகரத்தில் தொடங்காது என்பது சரியா?	—— திருத்தம் பொன்.சரவணன்	194
26	தமிழில் அச்சேறிய முதல் நான்கு நூல்கள்	—— முனைவர். அமுதன் அடிகள்	202
27	உலக நாடுகளில் தாய்மொழிக் கல்வி	—— முனைவர். விஜய் அசோகன்	212
28	திருவண்ணாமலை தீபம் நம் அண்ணாமலை அரசர்	—— முனைவர் கோ. வல்லரசி	220
29	தீ நாக்கு	—— குமரி ஆதவன்	223
30	யுகப்போர்	—— சி. ஜெயபாரதன்	224
31	தீர்ப்பு	—— ருத்ரா இ.பரமசிவன்	225
32	தீர்வில்லா நிறத்தினழகு; வாழ்க்கை...	—— வித்யாசாகர்	226
33	கர்வம் கொள்ளடி பெண்ணே	—— கவிஞர் அமீர்	227
34	அந்தி	—— ருத்ரா இ.பரமசிவன்	227
35	எங்கள் கனவு	—— வித்யாசாகர்	228
36	சுஜித் என்றொரு சிறுவன்	—— கவிஞர் அமீர்	230
	தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை நிகழ்வுகள் மற்றும் வெளியீடுகள்	—— செய்திகள் தொகுப்பு	231

1. மதுரையில் நடைபெற்ற வட்டெழுத்துப் பயிலரங்கம்

— முனைவர் ப.தேவி அறிவு செல்வம்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை சென்னையில் நடத்திய தமிழி கல்வெட்டு பயிற்சியின் தொடர்ச்சியாக, பாண்டியர்களின் எழுத்து மொழியாக இருந்த வட்டெழுத்து பயிற்சியினை மதுரையில் நடத்த முடிவு செய்யப்பட்டது. செப்டம்பர் 24, 2019 அன்று மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைந்து நடத்துவதற்கான அனுமதி பெறுவதற்கு மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் அவர்களைத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் குழுவினருடன் சந்தித்ததிலிருந்து கல்வெட்டு வட்டெழுத்து பயிற்சிக்கான வேலைகள் ஆரம்பமானது. அதன்படி டிசம்பர் 28, 29, 2019 ஆகிய இரண்டு நாட்களுக்குத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு மற்றும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுப் புலத்துடன் இணைந்து நடத்துவதாக முடிவு செய்யப்பட்டது. இதன் முதல் விளம்பர அறிவிப்பு நவம்பர் 5, 2019 அன்று வெளியிடப்பட்டது. அன்றிலிருந்து பயிற்சிக்கான பதிவுகளும் தொடங்கின.

இப்பயிற்சியில் மொத்தம் 135 நபர்கள் ஆர்வமுடன் கலந்து கொண்டார்கள். அவர்களில் வெளியூரிலிருந்து 40 நபர்கள் என்ற அளவிலும் மதுரை மற்றும் மதுரையைச் சுற்றியுள்ள வட்டாரங்களிலிருந்து 95 நபர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். இவர்களில் அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, மைசூரு, பெங்களூரு திருச்சி, கோவை, தேனி, சிவகாசி, ராஜபாளையம் போன்ற ஊர்களிலிருந்தும் கலந்து கொண்டார்கள். அதேபோல பல துறையைச் சேர்ந்த ஆர்வலர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். குறிப்பாக வரலாறு, தமிழ்த் துறை மாணவர்கள் மற்றும் பேராசிரியர்களைத் தவிர்த்து, கட்டிடப் பொறியாளர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள், இல்லத்தரசிகள், சித்த மருத்துவர்கள், பழங்குடியினர், ஆய்வக நுட்பநர், எழுத்தாளர்கள், தட்டச்சு எழுத்தாளர்கள், தொழிலதிபர்கள், வழக்குரைஞர்கள் என பல்வேறு

பிரிவினரும் வட்டெழுத்து பயிற்சியில் கலந்து கொண்டு
பயனடைந்தார்கள்.

பயிலரங்க ஏற்பாடு: துணைவேந்தரும் த.ம.க. குழுவினரும்

வட்டெழுத்து பயிற்சியின் முதல்நாளான 28.12.2019 அன்று
காலை 10 மணியளவில் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின்
துணைவேந்தர் முனைவர் கிருஷ்ணன் அவர்கள் பயிற்சியைத் தொடங்கி
வைத்ததுடன் சிறப்புரையாற்றினார்கள். அதன் தொடர்ச்சியாக,
பயிற்றுநர்கள் தொல்லியல் ஆய்வாளர் முனைவர் சொ.சாந்தலிங்கம்
அவர்கள் 'வட்டெழுத்து' எழுத்துகள் குறித்த பயிற்சியினை அளித்தார்கள்.

பயிலரங்கமும் களப்பயணமும்

இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சியாக 29.12.2019 அன்று காலை ஒன்பது மூப்பது மணி முதல் பயிற்றுநர்கள் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் முனைவர் ராஜேந்திரன், முனைவர் கோ. சசிகலா ஆகியோர் முதல் நாள் பயிற்சிக்கு வந்திருந்தவர்களின் பாட நோட்டினை வாங்கி அவர்கள் எழுதியிருந்த வட்டெழுத்து எழுத்துகளைச் சரிபார்த்துத் திருத்தி கொடுத்தார்கள். அன்றே தமிழி எழுத்தின் அறிமுகத்தையும் அவர்கள் நடத்தியதுடன் பயிற்சி நிறைவடைந்தது. பின்பு பங்கேற்பாளர்களின் ஐயங்களுக்குப் பயிற்றுநர்கள் பதிலளித்தார்கள். இறுதியாக மாலை 3 மணி அளவில் பயிற்சியில் கலந்து கொண்டவர்களுக்குச் சான்றிதழ் கொடுத்து நிகழ்ச்சி சிறப்பாக நிறைவடைந்தது.

பயிற்சியில் 48 மாணவர்களும், பொதுமக்கள் 87 பேர் என்ற அளவிலும் கலந்துகொண்டார்கள். இவர்களில் 5 மாணவர்களுக்கு இலவச பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டது. அன்று மாலை 4 மணி அளவில் களப்பயணமாக, வட்டெழுத்தின் பயிற்சிக்குப் பின் அவ்வெழுத்துக்களை நேரில் பார்த்து வாசிக்கும் விதமாக, மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்திற்கு எதிரில் இருந்த பெருமாள் மலைக்குப் பயிற்சியில் கலந்து கொண்டவர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். அங்கு மதுரை பசுமைநடை ஒருங்கிணைப்பாளர் திரு. முத்துக்கிருஷ்ணன் அவர்களால் மரபு பயணம் பற்றிய விழிப்புணர்வு கொடுக்கப்பட்டது. பின்னர் முனைவர் கோ. சசிகலா அவர்களால் அங்கிருந்த வட்டெழுத்து பற்றிய நேரடி விளக்கம் பயிற்சியில் கலந்து கொண்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

வட்டெழுத்து பயிற்சியினை தொடர்ந்து மூன்றாம் நாளான 30.12.2019 அன்று 45 நபர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவாக மரபு பயணம் ஒன்று தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. மதுரையைச் சுற்றியுள்ள வரலாற்று இடங்களுக்கு முக்கியமாக வட்டெழுத்துக்கள் கொண்ட பழமையான இடங்களான யோக நரசிம்மர் கோயில், அரிட்டாபட்டி, லாடன் கோயில் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று வரலாறு அறியப்பட்டது. அன்று மதியம் கீழடியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருள்களை வைத்திருந்த மதுரை உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் அரங்கத்திற்குச் சென்று பார்வையிட்ட பிறகு, கோரிப்பாளையத்தில் உள்ள தர்காவிற்குச் சென்றும் வரலாற்றுச் செய்திகள் அறியப்பட்டது. அனைத்து இடங்களிலும் முனைவர் கோ. சசிகலா அவர்கள் அந்த இடங்களின் முக்கியத்துவங்கள் பற்றியும் வரலாற்றினையும் விளக்கமளித்தார். மாலை மரபு பயணமும் இனிதாக நிறைவடைந்தது.

தொடர்பு:

முனைவர். ப. தேவி அறிவு செல்வம்,
மருந்தாக்கவியல் பேராசிரியை மதுரை.

devipharm@yahoo.in

2. தென்கொங்கு நாட்டின் தொல்லியல் எச்சங்களைக் காண ஒரு மரபு நடைப்பயணம்

— இல.அருட்செல்வம்

கல்வெட்டு எழுத்துகளின் காலங்களையும், வட்டெழுத்துக்களின் காலங்களையும் வெறுமனே வெளியிலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு அது ஏதோ புரியாத குறியீடு போலவே தோன்றலாம். ஆனால் அதற்குள் சென்று ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும், அந்த எழுத்திற்குள் இருக்கும் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் இன்றைய எழுத்தோடு இணைத்துப் பார்த்தால் நம் தமிழர்கள், மூதாதையர், அல்லது முன்னோர் எவ்வளவு அறிவுள்ளவர்கள் என்பதைத் தெளிவாக உணரமுடியும்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்திற்கும், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்புக்கும் எவ்வளவு நன்றிகள் சொன்னாலும் தகும். ஏனெனில் இந்த சமூக அமைப்பானது, ஒவ்வொரு நிலையிலும், சூழலுக்கேற்றவாறு தகவமைத்துக்கொண்டு பாளையங்கோட்டை கல்லூரியிலும், சென்னையிலும், என தமிழகத்தின் அனைத்து இடங்களிலும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை தம் தொல்லியல் பணிகளைச் செவ்வனே செய்து வருவது பிரமிக்க வைக்கிறது. அந்த வகையில் அந்த அமைப்பின் செயல்பாடுகளுக்கு உதவும் வகையிலும் அதில் பங்கேற்று ஒத்துழைக்கும் வகையிலும், கல்வெட்டுகளையும், வட்டெழுத்துக்களையும் தெரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் 2019 ஆம் ஆண்டின் இறுதி நாட்களில் தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் இனத்திற்கும் தொடக்கமான வட்டெழுத்து, கல்வெட்டுப் பயிற்சி மதுரைப் பயிற்சிப்பட்டறையில் உடுமலைப்பேட்டை வரலாற்று ஆய்வு நடுவத்தின் சார்பில் கலந்து கொண்டோம். பயிற்சி பெற்று களப்பயணமும் சென்றோம்.

அதன் தொடர்ச்சியாக, கோவை பகுதி தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - பன்னாட்டு அமைப்பின் பொறுப்பாளர் கெழுதகை நண்பர்

திரு. மணிவண்ணன் அவர்களின் சீரிய முயற்சியில் தென்கொங்கு நாட்டில் தொல்லியல் எச்சங்கள் எனும் மரபு நடைப்பயணம் எதிர்காலத்தில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் சார்பில் நடத்துவதற்கு முனைவர் சுபாவின் வழிகாட்டுதலில் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அதற்கு முன்னோட்டமாக கோயிற்கலை சமூக ஆய்வாளரின் உடுமலை சுற்றுப்பயணம் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. வெறுமனே சுற்றுப்பயணமாக இல்லாமல் ஒரு கருத்தரங்குடன் மரபு நடைப் பயணம் திட்டமிடப்பட்டது. அதுவும் உடுமலையில் வரலாற்றுச்சிறப்பு மிக்க ஜி.வி.ஜி. கல்லூரியில் வரலாற்றுத்துறைக் கருத்தரங்கில் முனைவர் சசிகலா பேசினால் சிறப்பாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், உடுமலைப்பேட்டை வரலாற்று ஆய்வு நடுவ அறக்கட்டளையின் தலைவர் திரு.தி. குமாரராஜா அவர்களின் ஆதரவுடன், கல்லூரி முதல்வரின் அனுமதி பெற்று கருத்தரங்கும் நடைபெற்றது. வரலாற்றுத்துறையின் தலைவர் முனைவர் வி.கே.சரஸ்வதி, மற்றும் முனைவர் செண்பகவள்ளி ஆகியோரையும் நேரில் சந்தித்தும் கருத்தரங்கு குறித்துப் பேசி கருத்தரங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை கொங்குப் பகுதி ஒருங்கிணைப்பாளர் மணிவண்ணன் முன்னின்று அனைத்து வகையிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கினார். திட்டமிட்டவாறே ஜனவரி 3ஆம் நாள் ஜி.வி.ஜி. கல்லூரி முதல்வர் முனைவர் எஸ்.கலைச்செல்வி தலைமையில் கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. கருத்தரங்கிற்கு துறைத்தலைவர் வி.கே.சரஸ்வதி வரவேற்புரை பேசி தொடங்கி வைத்தார். நிகழ்வில் முனைவர் கோ.சசிகலா பவர் பாயிண்ட் எனும் படக்காட்சிகளுடன் சுமார் இரண்டு மணி நேரம் கொங்கு நாடு சார்ந்தும், கல்வெட்டு சார்ந்து வகுப்பு எடுத்தார். கல்லூரி மாணாக்கர்கள் மிகவும் ஆர்வமாகக் கேட்டறிந்தனர். நிகழ்வின் விளைவாக மறுநாள் 4 ஆம் தேதி உடுமலையில் மரபு நடைப்பயணம் செல்ல உடுமலைப்பேட்டை வரலாற்று ஆய்வு நடுவத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, நிகழ்வில் மணிவண்ணன் அவர்கள் அறிவிக்கப்பட்டது. உடனடியாக வரலாற்றுத் துறைத் தலைவரும், கல்லூரி முதல்வரும் இசைவு தெரிவித்து முனைவர் ராஜலட்சுமியுடன் ஆய்வு மாணவிகள் ஐவரையும் உடன் அனுப்பி வைக்க இசைவு தெரிவித்தனர்.

மறுநாள் சனிக்கிழமை காலை 9 மணிக்கு உடுமலைப்பேட்டை பேருந்து நிலையத்தில் தொடங்கிய மரபு நடைப்பயணம், முதலில் நிலக்கொடை வழங்கிய குடிமங்கலத்தில் தொடங்கியது. குடிமங்கலக் கல்வெட்டு 67 வரிகள் கொண்டதையும் நிலம் அளந்து கொடுத்த வாமண அவதாரத்தோடு இருக்கும் கல்வெட்டினைப் படித்துக்காட்டி விளக்கிப்பேசினார்.

அடுத்து சோமவாரப்பட்டி மூவர் கண்டியம்மன் கோயிலையும், அதன் அருகே உள்ள அமரபுயங்க புரத்து ஈசன் கோயிலையும், மேலும் அதனருகே கட்டப்படும் பெருமாள் கோயிலையும் இணைத்துப்பேசினார். இந்த சோமவாரப்பட்டி எனும் அமரபுயங்க புரம் சங்க காலத்தைச் சேர்ந்தது. எனவும், கொங்கு நாட்டுப் பெருவழிகளில் முகாமையானது என்பதையும், மூவர் கண்டியம்மன் கோயிலின் அமைப்பையும், அதிலிருக்கும் தீபத்தூண் எனும் கம்பத்தையும் அதிலுள்ள முதலை, மீன், யானை புடைப்புச் சிற்பங்களையும் படமெடுத்துக்கொண்டு ஆய்வு செய்தார். அந்த இடத்தைப் பார்த்ததுமே இந்த கோயிலுக்கு அருகில் பெருமாள் கோயிலும், சிவன் கோயிலும் இருக்கும் என்றும் சொன்னார். மேலும் இந்த கோயில்களுக்குத் தெற்குப் பகுதியிலேயே ஊரின் வளர்ச்சியும் அமைந்திருக்கும் என்றும் சரியாகச் சொன்னார்.

அடுத்து மசராயப்பெருமாள் கோயில் பார்த்து, அந்த காலகட்டத்தையும் பார்த்து கன்னிமார் கோயில், ராயருடன் பொருந்தி வரும் நாயக்கர் கால வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் பொருத்திப் பேசினார். இவருடன் முனைவர் ஜெயசிங் இந்தப் பகுதியின் சிறப்புகளையே எடுத்துரைத்தார். அடுத்து பதினைந்து அடிக்கும் உயரமாக உள்ள சங்ககாலம் அல்லது பெருங்கற்காலத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லக்கூடிய நெடுங்கல்லைப் பார்வையிட்டோம். இந்த உடுமலைப்பேட்டை பகுதியில்

மிகப்பழைமையான நெடுங்கல் இன்னும் உயிர்ப்புடன் இருப்பது இது ஒன்று மட்டுமே. இது போல் நெடுங்கற்கள் கோட்டமங்கலம் பகுதியில் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு நேரமின்மையால் செல்ல இயலவில்லை. இருப்பினும் கோட்டமங்கலத்தில் இருக்கும் வீரகம்பம், வல்லக்கொண்டம்மன் கோயிலையும் பார்வையிட உடன் வந்த ஆய்வாளர்களும், மாணவிகளும் மயக்க நிலைக்குச் செல்லவே அங்கேயே மதிய உணவு முடிக்க, மணி 2:30 ஆகிவிட்டது.

அடுத்து ஓய்வு இல்லாமல் உடனடியாக மதகடிப்புதூர் கிளம்பினோம். உடுமலை ஜக்கம்பாளையம் வழியாக எலையமுத்தூர், கல்லாபுரம் வழியாகச் செல்ல மணி 4.மணி ஆகிவிட்டது. மலையேற்றம் செல்ல உடன் வந்த பேராசிரியப் பெருமக்கள், ஆய்வாளர்கள் உடல் தளர்ந்தாலும், உள்ளம் தளராமல் நின்று நின்று பாறை ஓவியம் இருக்கும் பகுதிக்கு மிகவும் சுறுசுறுப்பாக ஆர்வமாக வந்து சேர்ந்துவிட, அதே இடத்தில் முனைவர் சசிகலா வகுப்பு எடுத்தார். அவ்விடத்திலேயே உடுமலைப்பேட்டை வரலாற்று ஆய்வு நடுவத்தின் சார்பில் வெளியிடப்பெற்ற பாறை ஓவியங்கள் குறித்த குறுநூலை ஆய்வு மாணவிகளுக்கும் பேராசிரியருக்கும், வழக்குரைஞர் பழ.முருகேசனுக்கும். உடுமலைப்பேட்டை வரலாற்று ஆய்வு நடுவத்தின் சார்பில் உடுமலை வி.கே.சிவகுமார், உடுமலை அருட்செல்வன், கண்டிமுத்து ஆகியோர் வழங்கினர்.

அவ்விடத்திலிருந்து சற்று இறங்கி வந்து மீண்டும் மேற்குத்தொடர்ச்சிமலைகளுடன் ஒளிப்படம் எடுத்துக்கொண்டு நேரம் போதாமையால் அடுத்த மரபு நடையில் மீண்டும் தொடரும் பிரிய மனமில்லாமல் வருத்தத்துடன் பிரிய நேரிட்டது. இந்த நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்த தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பிற்கும், உடுமலைப்பேட்டை வரலாற்று ஆய்வு நடுவ அறக்கட்டளையினருக்கும் ஜி.வி.ஜி. கல்லூரி வரலாற்றுத்துறை ஆய்வாளர்கள் நன்றி தெரிவித்தனர்.

தொடர்பு:

இல. அருட்செல்வம், எம். ஏ. எம். ஃபில்;

உடுமலை வரலாற்று ஆய்வு நடுவம்

3. இலங்கை மலையக ஊவா மாநில தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குத் தமிழ்ப்பெயர்கள் - அரசாணை

— முனைவர்.க.சுபாஷினி

இலங்கை மலையகத்தில் உள்ள மாநிலங்களில் ஊவா மாகாணமும் ஒன்று. இம்மாநிலத்தில் 167 தமிழ்ப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இம்மாநிலத்தில் உள்ள 140 தமிழ்ப்பள்ளிகளின் பெயர்கள் சிங்களத்திலேயே அமைந்துள்ளன. மீதமுள்ள தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குத் தமிழ்ப்பெயர்கள் சூட்டப்பட்டிருந்தாலும் அப்பள்ளிகளுக்கான அரசு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இங்கே சிங்களப் பள்ளிகள், தமிழ்ப்பள்ளிகள், இசுலாமியப் பள்ளிகள் என்ற மூன்று வகை பள்ளிக்கூடங்கள் உள்ளன.

இன்னிலையில், இம்மாநில கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு செந்தில் தொண்டமான் அவர்கள் கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ப்பள்ளிகள் தொடர்பான பல்வேறு மேம்பாட்டுப் பணிகளை முன்னெடுத்து வந்தார்; தமிழ் மொழியினை அசலான வகையில் நிலைநிறுத்துவதற்கான பணிகளையும் தொடங்கியிருந்தார். இக்கட்டத்தில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் ஆவணப்படுத்துதல் தொடர்பான பணிகளை அங்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் கலந்துரையாடல்கள் நடைபெற்றன. அதில் முக்கியமாகத் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குச் சூட்டப்பட்டிருந்த சிங்களப்பெயர்களைத் தமிழில் மாற்ற வேண்டும் என்பதும் ஒன்று. இந்த கருப்பொருள் உடனடியாக ஊவா மாநில சட்டமன்றத்தில் வழங்கப்பட்டு விவாதப்படுத்தப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக இப்போது ஊவா மாநிலத்தின் அரசாணை வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் அடிப்படையில் கம்பன், வள்ளுவன், செம்மொழி, மலைமகள், பெரியார், இளங்கோ, மாணிக்கவாசகர், திருக்குமரன், கலைமகள் என புதிய பெயர்களைப் பெறுகின்றன. இந்த அரசாணை இதுகாறும் சிங்கள மொழிப்

பெயர்களாக இருந்த 140 தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குத் தமிழ்ப்பெயர்கள் அமைவதை சட்டப்படி நிறுவும் அரசாணையாகும் மேலும் இம்மாநிலத்தின் அங்கீகரிக்கப்படாத சில தமிழ்ப்பள்ளிகளும் இந்த அரசாணையின் படி அங்கீகாரம் பெறுகின்றன.

தேவநாடு சர்க்கார் சாலைகளில் தமிழ் எழுத்து
இலங்கைச் சனநாயக சோசலிசக் குடியரசு வர்த்தமானப் பத்திரிகை
அறிவிக்கப்படுகிறது

எண் 2144/18 - 2019 இன்னைட்ரெட் 08 பி.சி. என்.எஸ்.டி. - 2019.10.08
 2144/18 ஆம் இலக்கம் - 2019 ஆம் ஆண்டு ஒத்தோபர் மாதம் 08 ஆம் திகதி செல்லாக்கூடியது
 (அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்துடன் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

பகுதி IV (அ) - மாகாண சபைகள்

மாகாண சபை அறிவித்தல்கள்

ஊலா மாகாண மாகாண சபை

ஊலா மாகாண தமிழ் மொழி மூல பாடசாலைகளின் (முஸ்லிம் பாடசாலைகள் தவிர்த்து)
 பெயர்களை மாற்றும் செய்தல்

ஊலா மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள தமிழ் மொழி மூல பாடசாலைகளில் பெயர் மாற்றுவது சம்பந்தமாக அதிபர்கள் மற்றும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர்கள் மூலம் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளை ஆராய்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காக ஊலா மாகாண சபையின் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் அனுமதிவளிக்கப்பட்ட இலக்கம் 8/1/3 ஏ. இ. ச. இ. கோண்ட அமைச்சரவைப் பத்திரத்தின்படி நியமிக்கப்பட்ட குழுவின் சிபாரிசுகளின்படி கீழ்வரும் பாடசாலைகளின் பெயர்களை மாற்றுவதற்கு ஊலா மாகாண சபையின் இலக்கம் 68/2019 இக் கோண்ட அமைச்சரவை விஞ்ஞாபனத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியத்தகுந்ததேன். அதோடு இதன் பின்னர் இந்தப் பாடசாலைகளின் பெயர் இலக்கம் 03 ஆவது தீர்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன்படி அமைவும் என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றேன்.

M. செந்தில் தொண்டமான்,

ஊலா மாகாண வீதி அபிவிருத்தி, வீடமைப்பு, நீர் வழங்கல்,
 தொடர் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள், சுட்டுறவு மற்றும்
 தமிழ் மொழி மூல கல்வி அமைச்சர்.

ஊலா மாகாண வீதி அபிவிருத்தி, வீடமைப்பு,
 நீர் வழங்கல், தொடர் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள்,
 சுட்டுறவு மற்றும் தமிழ் மொழி மூல கல்வி அமைச்சர்,
 2019, ஒத்தோபர் 03.

LA - PG 4680 -- 177 (2019/10)

இல அறிவிக்கல் வந்ததொன்றை 18/10/2019 10:00:00 AM க்குள் இணையத்திலிருந்து பதிவிறக்கம் செய்ய முடியும்.

இலங்கைக்கான 1964 சட்டத்தின்படி அனைத்து பள்ளிகளும் வித்தியாலயா என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தச் சமஸ்கிருத சொல் சிங்களச் சொல்லாகவே பயன்பாட்டில் உள்ளது. மேலும்

பள்ளிகளின் பெயர்களும் சிங்களம் மற்றும் எஸ்டேட்களின் பெயரைச் சார்ந்து ஆங்கிலத்திலும் அமைந்துள்ளதைக் கல்வி அமைச்சு அங்கீகரித்திருக்கின்றது. இந்த அடிப்படையில் ஊவா மாகாண தமிழ்ப்பள்ளிகளின் பெயர்கள் தமிழில் தான் அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தில் இவற்றைத் தமிழ்ப்படுத்திக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது குறித்து இம்மாநில கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு செந்தில் தொண்டமான் அவர்கள் முன்னெடுத்த செயல்பாட்டில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் ஆலோசனைகளும் இணைந்தது.

பதனள வலயம்

தொடர் இல.	தற்போதைய பெயர்	புதிய பெயர்
1	பது/தெல்பெத்த இல. 1 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/கம்பளி தமிழ் வித்தியாலயம்
2	பது/வள்ளுவர் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/வள்ளுவர் தமிழ் வித்தியாலயம்
3	பது/கலைவாணி தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/கலைவாணி தமிழ் வித்தியாலயம்
4	பது/ஸ்ரீவாணி தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீவாணி தமிழ் வித்தியாலயம்
5	பது/வேலவெல்ல இல. 1 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ விஷ்ணு தமிழ் வித்தியாலயம்
6	பது/கலை தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/பாரி தமிழ் வித்தியாலயம்
7	பது/கிளை - அல்பின் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ அம்பிகை தமிழ் வித்தியாலயம்
8	பது/திவனகல தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/தெய்வத்திருமகள் தமிழ் வித்தியாலயம்
9	பது/மட்பாசல தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ ஞானவாழ்வினி தமிழ் வித்தியாலயம்
10	பது/செல்சி தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ ஓரரி தமிழ் வித்தியாலயம்
11	பது/தேப்பியர் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/பராசக்தி தமிழ் வித்தியாலயம்
12	பது/கிருபானந்தவாரியர் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/கிருபானந்தவாரியர் தமிழ் வித்தியாலயம்
13	பது/ரொசெட் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ பாலகணேஷா தமிழ் வித்தியாலயம்
14	பது/விவேகானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/விவேகானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்
15	பது/வனவா ஹெலெண்டஸ் தமிழ் ஆரம்ப வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ ராகவேந்திரா தமிழ் வித்தியாலயம்
16	பது/ஸ்பிரிங்லெனி ஆரம்ப தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சித்தி விநாயகர் தமிழ் வித்தியாலயம்
17	பது/ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா தமிழ் வித்தியாலயம்
18	பது/பாரதி கனிஷ்ட வித்தியாலயம்	பது/பாரதி ஆரம்ப வித்தியாலயம்
19	பது/சிவானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சிவானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்
20	பது/வலதலுவ தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஞானவாழ்வினி தமிழ் வித்தியாலயம்
21	பது/ஸ்ரீ சண்முகானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ சண்முகானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்
22	பது/உறுசல தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சிவசக்தி தமிழ் வித்தியாலயம்
23	பது/உடுவரை கீழ் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/இளங்கோ தமிழ் வித்தியாலயம்
24	பது/யெல்வட்டன் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ கல்வாணி தமிழ் வித்தியாலயம்
25	பது/கிளரோல் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ புஷ்பேந்தி தமிழ் வித்தியாலயம்
26	பது/ரொக்கெதென்ன தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ லட்சுமி தமிழ் வித்தியாலயம்
27	பது/உடுவரை மேல் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் தமிழ் வித்தியாலயம்
28	பது/நெல்லு தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ தூக்கா தமிழ் வித்தியாலயம்
29	பது/மொர்கொல்ல தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ சக்தி தமிழ் வித்தியாலயம்
30	பது/செரண்டிப் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/வைத்தீஸ்வரா தமிழ் வித்தியாலயம்
31	பது/கோட்டகோட்ட தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/வெங்கடேஸ்வரா தமிழ் வித்தியாலயம்
32	பது/ஹாலி-எல் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/மகாத்மா கங்குலரி
33	பது/வேலவாழ்வினி தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சிவஸ்ரீ தமிழ் வித்தியாலயம்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வழங்கிய 60 பெயர்கள் கொண்ட பெயர் பட்டியலையும் ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்டிருந்த பெயர் பட்டியலையும் இம்மாநில தமிழ்ப்பள்ளிகளின் பொறுப்பாளர்களிடம் வழங்கி அவர்கள் விரும்பும் தமிழ்ப்பெயர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பினை வழங்கினார்.

IV (ஏ) சபாபை - இ டுண்டா ப்ரதானாங்குல யலாங்குலி கலாசாலையி டிசெம்பர் 2019.10.08
பத்தி IV (அ) - இலங்கைச் சனநாயக சோசலிசக் குடியரசு வந்ததுமானப் பத்திரிகை - அதி விசேஷமானது - 2019.10.08

3A

வியழ்வு வலயம்

தொடர் இல.	தற்போதைய பெயர்	புதிய பெயர்
1	பது/கீனக்கல தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/அக்கரா தமிழ் வித்தியாலயம்
2	பது/வெட்டூர்வத்த இல. 2 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/வாககி தமிழ் வித்தியாலயம்
3	பது/வெட்டூர்வத்த இல. 3 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஆதித்யா தமிழ் வித்தியாலயம்
4	பது/கோபே தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/விநாயகா தமிழ் வித்தியாலயம்
5	பது/நாரங்கல தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ வித்யா தரணி இந்து வித்தியாலயம்
6	பது/எலமாள தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/மாணிக்கவாசகர் தமிழ் வித்தியாலயம்
7	பது/ரோபேரி தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/கோகுலானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்

பண்டாரவளை வலயம்

தொடர் இல.	தற்போதைய பெயர்	புதிய பெயர்
1	பது/ஸ்ரீ காயத்ரி தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ காயத்ரி தமிழ் வித்தியாலயம்
2	பது/வியங்குறவெல தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சௌபாயா தமிழ் வித்தியாலயம்
3	பது/பலகலவெல தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/வாகினி தமிழ் வித்தியாலயம்
4	பது/அலிவெலி தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ வட்சமி தமிழ் வித்தியாலயம்
5	பது/தொட்டலாகல தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சரவண பொங்கல தமிழ் வித்தியாலயம்
6	பது/கம்பெடுதென்ன இல. 2 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/முத்தமிழ் தமிழ் வித்தியாலயம்
7	பது/கம்பெடுதென்ன இல. 3 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ கிருஷ்ணவர் தமிழ் வித்தியாலயம்
8	பது/நாயபெத்த இல. 2 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ மனவமகள் தமிழ் வித்தியாலயம்
9	பது/கிளவன் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ சாரதா தமிழ் வித்தியாலயம்
10	பது/கீட்டை இல. 01 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சிறகுள் தமிழ் வித்தியாலயம்
11	பது/விடலானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/விடலானந்தா தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
12	பது/நாமகள் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/நாமகள் தமிழ் வித்தியாலயம்
13	பது/வெல்டு ஓரப்பத்தளை தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ சிவசக்தி தமிழ் வித்தியாலயம்
14	பது/கோணமுட்டாவ தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சந்திரசேகரன் தமிழ் வித்தியாலயம்
15	பது/நாயபெத்த இல. 1 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ கிருஷ்ணா தமிழ் வித்தியாலயம்
16	பது/ஓரப்பத்தளை இல. 3 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ அகிலேஸ்வரா தமிழ் வித்தியாலயம்
17	பது/பிட்டாத்தமலை இல. 1 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/குறிஞ்சி குமரன் தமிழ் வித்தியாலயம்
18	பது/ரோஹம்படன் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/பெரியார் தமிழ் வித்தியாலயம்
19	பது/ஸ்ரீ கணேசா தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ கணேசா தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
20	பது/மக்கள்தெனிய தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/கார்த்திகை தமிழ் வித்தியாலயம்
21	பது/புணாகலை இல. 2 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/மணலாசகர் தமிழ் வித்தியாலயம்
22	பது/அம்பிகசுந்த தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ வித்யா தமிழ் வித்தியாலயம்
23	பது/புணாகலை இல. 3 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ பூவாஹினி தமிழ் வித்தியாலயம்
24	பது/கிரேக தமிழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/ஸ்ரீ சக்தி கல்வாரி
25	பது/கிளவன்ஹர் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/அருணோதயம் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
26	பது/கூறகல தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/ஆதவன் தமிழ் வித்தியாலயம்
27	பது/முத்துவான தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/மகாவட்சமி தமிழ் வித்தியாலயம்

4A

IV (ஏ) அலுவலக இலக்கு எண்ணிக்கை மூலக்கோடு கீழ்க்கண்ட ஏகி பிசெஸ் மூலம் - 2019.10.08
பகுதி IV (அ) - இலக்கு எண்ணிக்கை மூலக்கோடு கீழ்க்கண்ட ஏகி பிசெஸ் மூலம் - 2019.10.08

பண்டாரவளை வலயம் (தொடர்ச்சி)

தொடர் இல.	தற்போதைய பெயர்	புதிய பெயர்
28	பது/கலப்பட்டத்த தமீழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/நன்மதி தமீழ் மகா வித்தியாலயம்
29	பது/பிளாக்ஸ்ட் இல. 2 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி உதயகிரித்தி தமீழ் வித்தியாலயம்
30	பது/புணர்கலை தமீழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/புதி செளமியலுத்தி தொண்டமான் கல்லூரி
31	பது/வரப்புகுதலை இல. 1 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி புகழேந்தி தமீழ் வித்தியாலயம்
32	பது/விநாயக தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி கங்கை தமீழ் வித்தியாலயம்
33	பது/மகாகந்த தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி ராமானுஜர் தமீழ் வித்தியாலயம்
34	பது/வரல்துள்ள தமீழ் ஆரம்ப வித்தியாலயம்	பது/வித்யானி தமீழ் வித்தியாலயம்
35	பது/பிளாக்ஸ்ட் இல. 2 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி வித்ய கணபதி தமீழ் வித்தியாலயம்
36	பது/சவுதம் தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/தேவேந்திரா தமீழ் கல்லூரி
37	பது/பிட்டாத்தமலை இல. 2 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி முருகானந்தா தமீழ் கனீஷ்ட வித்தியாலயம்
38	பது/நாகெட்டிய தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/ஏகலைவன் தமீழ் வித்தியாலயம்
39	பது/செல்பன் தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/பாரதிதாசன் தமீழ் வித்தியாலயம்

பசறை வலயம்

தொடர் இல.	தற்போதைய பெயர்	புதிய பெயர்
1	பது/கணவரவல்ல இல. 3 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/வரம்சத்தவளி தமீழ் வித்தியாலயம்
2	பது/மலர்தோல மேல் தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/மருதம் தமீழ் வித்தியாலயம்
3	பது/பட்டாலத்த தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/பாரதிதாசன் கல்லூரி
4	பது/கோணகலை தமீழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/வரல்துள்ள கல்லூரி
5	பது/பசறை இல. 2 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/திருக்குமார் தமீழ் வித்தியாலயம்
6	பது/கல்லுல்ல தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/தெய் கலிபாரதி தமீழ் வித்தியாலயம்
7	பது/வல்லுண்டன் தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி லா புதி -ஆறுமுகநாலார் தமீழ் வித்தியாலயம்
8	பது/மலர்தோல கீழ் தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி சதிரேசன் தமீழ் வித்தியாலயம்
9	பது/செவ்வல்லத்த தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/பாவேந்தர் தமீழ் வித்தியாலயம்
10	பது/மீதும்பிட்டிய இல. 1 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/பைரவி தமீழ் வித்தியாலயம்
11	பது/மீதும்பிட்டிய இல. 2 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி சைவ பதாரகாஷா தமீழ் வித்தியாலயம்
12	பது/தன்னுடை தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/வேலவன் தமீழ் வித்தியாலயம்
13	பது/எல்-பெட் இல. 2 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/சுயங்கரன் தமீழ் வித்தியாலயம்
14	பது/கல்பொக்க தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/இளமொழி தமீழ் வித்தியாலயம்
15	பது/பார்க் தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/உதயம் தமீழ் வித்தியாலயம்
16	பது/கோலெண்டர் மேல் தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி நாவலர் தமீழ் வித்தியாலயம்
17	பது/பேமேரியா இல. 1 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி மீனாட்சி தமீழ் வித்தியாலயம்
18	பது/பேமேரியா இல. 2 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/வித்யாழனி தமீழ் வித்தியாலயம்
19	பது/பேமேரியா இல. 3 தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/மலையநுவி தமீழ் வித்தியாலயம்
20	பது/ஆற்றன் தமீழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி சாரதா தமீழ் வித்தியாலயம்

அது மட்டுமன்றி தமிழ்ப்பள்ளிகளின் பொறுப்பாளர்கள் அவர்கள் விரும்பி தேர்ந்தெடுத்திருந்த பெயர்களையும் அவர்களின் தேர்வுக்கு அனுமதித்தார். இதன் அடிப்படையில் 140 தமிழ்ப்பள்ளிகள் இன்று தமிழ்ப்பெயர்களுக்கு அதிகாரப்பூர்வமாகப் பெயர் மாற்றம்

செய்யப்பட்டுள்ளதிது என்பது ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க முன்னெடுப்பு என்பதில் ஐயமில்லை.

IV (ஏ) கடைபிடி - இலங்கைப் பள்ளிகளில் கல்வியைக் கற்கும் குழந்தைகள் - 2019.10.08
பகுதி IV (அ) - இலங்கைப் பள்ளிகளில் கல்வியைக் கற்கும் குழந்தைகள் - அறிவிக்கப்படுகிறது - 2019.10.08

5A

பசறை வலயம் (தொடர்ச்சி)

தொடர் இல.	தற்போதைய பெயர்	புதிய பெயர்
22	பது/கொக்காளன் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/விவேகானந்தர் தமிழ் வித்தியாலயம்
23	பது/கணவரவல்ல இல. 1 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/மனவமகள் தமிழ் வித்தியாலயம்
24	பது/கணவரவல்ல இல. 2 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/அருணாதியா தமிழ் வித்தியாலயம்
25	பது/வெவெக்கலை தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி குமாரா தமிழ் வித்தியாலயம்
26	பது/மடுலீசனம் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/அங்கனி தமிழ் வித்தியாலயம்
27	பது/கோணகலை தமிழ் ஆரம்ப வித்தியாலயம்	பது/அபிராமி தமிழ் வித்தியாலயம்
28	பது/விக்கினேஸ்வரா தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/விக்கினேஸ்வரா தமிழ் வித்தியாலயம்
29	பது/திருமகள் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/திருமகள் தமிழ் வித்தியாலயம்
30	பது/கணவமகள் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/கணவமகள் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
31	பது/கணவாக்கலை தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சுவாமி விவேகானந்தர் தமிழ் வித்தியாலயம்
32	பது/புதி கணேசா தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி கணேசா தமிழ் வித்தியாலயம்
33	பது/பசறை இல. 4 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி காயத்ரி தமிழ் வித்தியாலயம்
34	பது/பயனாலத்த தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/செம்மொழி தமிழ் வித்தியாலயம்
35	பது/எல்-டெப் இல. 1 தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/கலையருவி தமிழ் வித்தியாலயம்
36	பது/வேரவல்லப்பத்த தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சுறிஞ்சி தமிழ் வித்தியாலயம்
37	பது/புதி இராமகிருஷ்ணா தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி இராமகிருஷ்ணா கல்லூரி

வெளிமடை வலயம்

தொடர் இல.	தற்போதைய பெயர்	புதிய பெயர்
1	பது/அலகொல்ல தமிழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/கவிதாலயா இந்துக் கல்லூரி
2	பது/அலகொல்ல தமிழ் ஆரம்ப வித்தியாலயம்	பது/புதி அகரம் தமிழ் வித்தியாலயம்
3	பது/வேலாயுதம் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/வித்யானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்
4	பது/இலங்கைகோண்டி தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/அகத்தியா இந்துக் கல்லூரி
5	பது/புலவரால தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/பிரதிபங்கரா தேவி தமிழ் வித்தியாலயம்
6	பது/சரஸ்வதி தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/சரஸ்வதி தமிழ் வித்தியாலயம்
7	பது/இலங்கைக்கிள்ள தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/கோனலம் தமிழ் வித்தியாலயம்
8	பது/பொலேஸ் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/பவளகணபதி தமிழ் வித்தியாலயம்
9	பது/புதி கணபதி தமிழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/புதி கணபதி இந்துக் கல்லூரி
10	பது/புலவரால தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/அஷ்டலட்சுமி தமிழ் வித்தியாலயம்
11	பது/அலப்பியன் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/மங்கைக்கரசி தமிழ் வித்தியாலயம்
12	பது/லக்கிவேண்டி தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/புதி நெய் கார்த்திகேயா தமிழ் வித்தியாலயம்
13	பது/வெளிமடை தமிழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/இந்துக் கல்லூரி
14	பது/இலங்கை தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/காயத்ரி தமிழ் வித்தியாலயம்
15	பது/கேக்கிலல் தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/பகலவன் தமிழ் வித்தியாலயம்
16	பது/சம்பலூர் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்	பது/வேலாயுதம் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
17	பது/எடப்பா தமிழ் வித்தியாலயம்	பது/பாரதி தமிழ் வித்தியாலயம்

இலங்கை சட்டப்படி School என்பது வித்யாலயா என்று வழங்கப்படுகின்றது. இதனைத் தமிழ்ப்படுத்தி பள்ளிக்கூடம், பாடசாலை, கல்விக்கூடம் ஆகிய மூன்று பெயர்களைத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

பரிந்துரைத்தது. இதில் பள்ளிக்கூடம் என்பது இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் மத ரீதியான சொல் என்றதன் அடிப்படையில் நிராகரிக்கப்பட்டு பாடசாலை என்ற பெயர் ஏற்கப்பட்டது. ஆயினும் இப்பெயர் இலங்கை கல்விச்சட்டத்தின் திருத்தம் மேற்கொள்ளப்படும் வரை தற்கால கல்விச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் வித்தியாலயம் என்றே அழைக்கப்படும். எனினும் எதிர்காலத்தில், வெகு விரையில் சட்டத் திருத்தத்திற்கான முயற்சிகள் தொடங்கப்படுவதற்கான சாத்தியங்கள் அதிகரித்துள்ளன.

இன்று வழங்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்கான பெயர் பட்டியலில் சமஸ்கிருதச் சொற்களும் இடம்பெறுகின்றன. பொதுவாகவே இலங்கை மலையகத் தமிழர்களின் பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலும் மணிப்பிரவாள நடையில் அதிகமான சமஸ்கிருத சொற்கள் கலந்திருக்கின்றன. அது மட்டுமன்றி அச்சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்கள் என்றே இலங்கை மலையகத் தமிழ் மக்கள் பெருவாரியாகக் கருதுகின்றனர். ஆக, பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பட்டியலில் சமஸ்கிருத பெயர்களும் இடம்பெற்று இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. இதனைச் சீர்செய்வது பற்றி இப்போது கலந்துரையாடத் தொடங்கியிருக்கின்றோம். இதுபடிப்படியாக அடுத்த கட்ட மேம்பாட்டுப் பணியாக முன்னெடுக்கப்பட்டு தூய தமிழ்ப் பெயர்கள் அமையும் வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

கடந்த ஏறக்குறைய 50 ஆண்டுக் காலத்தில் இலங்கையில் நடந்த போர் மற்றும் மலையக மக்களின் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு இடையிலான வாழ்வியல் நிலைப்பாடுகளில் அவர்கள் பெருவாரியாகத் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் தமிழகம் போலச் செயல்படக்கூடிய சாத்தியங்கள் நிகழவில்லை. தமிழகத்தில் தனித்தமிழ் இயக்கமும், திராவிட இயக்கங்களும், ஏனைய தூய தமிழ் செயல்பாட்டு அமைப்புக்களும் முன்னெடுத்த மணிப்பிரவாள நடை மாற்றம் மற்றும் தூய தமிழ் பயன்பாடு இலங்கையைப் பொறுத்தவரை நிகழாத நிலையில், இனிமேல் அதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் அதிகமாக இருப்பதை நாம் காண முடிகின்றது. போருக்குப் பிந்தைய மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் இந்தத் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி, தமிழ்ப்பள்ளிகள் வளர்ச்சி, தூய தமிழ் நடை

பயன்பாடு போன்றவையும் அமைச்சர் செந்தில் தொண்டமான்
போன்றோரால் முன்னெடுக்கப்படும் என்பது அவர்களது
செயல்பாடுகளிலிருந்து காணக்கூடியதாக இருக்கின்றமை
நம்பிக்கையளிக்கின்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்த அளவில் அதிலும் மலையகப்
பகுதியில் இப்போதுதான் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக பட்டதாரி
பொறியாளர்களும் வழக்குரைஞர்களும், மருத்துவர்களும் ஏனைய திறன்
படைத்தோரும் உருவாகும் காலம் இது. அங்கு மிகப் பெரிய அளவில்
கல்வி மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள் கடந்த சில ஆண்டுகளாகத்
துரிதப்படுத்தப்பட்டுள்ள சூழ் நிலையில் இந்த தமிழ்ப்பெயர்கள் சூட்டல்
என்னும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நிகழ்வானது இலங்கை தமிழ்க்கல்வி
மேம்பாட்டுப் பணியில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இந்த அரிய
முயற்சியை உலகத் தமிழர்கள் வரவேற்று வாழ்த்துவோம்!

அன்புடன்

முனைவர்.க.சுபாஷிணி

தலைவர், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - பன்னாட்டு அமைப்பு

4. இலங்கை - ஒரு வரலாற்றுப் பயணம்

— மலர்விழி பாஸ்கரன்

இலங்கைக்கு எனது முதல் பயணம் என்பதால் எதிர்பார்ப்புகள் அதிகம் இருந்தன. அவற்றைச் சுருட்டி ஓரமாக வைத்துவிட்டு விமான நிலையத்தில் எங்களுக்காகக் காத்திருந்த தம்பியின் வாகனத்தில் ஏறி வவுனியா நோக்கி நடுநிசிப்பயணம் மேற்கொண்டோம்.

தொண்ணூறுகளின் தமிழ்த்திரை இசையை ஓடவிட்டுக்கொண்டிருந்த ஓட்டுநரின் ரசனையை ரசித்தபடி வழி நெடுகிலும் இருளில் நிறம் மாறும் வண்ணவிளக்குகளின் மத்தியில் அமர்ந்து மந்தகாசமாகச் சிரித்துக் கொண்டிருந்த புத்தர்களைக் கடந்து போனோம். தமிழகத்தில் சந்திக்கு ஒரு பிள்ளையார் உட்கார்ந்திருப்பது போல இலங்கையில் புத்தர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்.

ஐந்து மணி சுமாருக்கு வவுனியாவின் சிறீநகர் (ஸ்ரீ நகர்) குடியிருப்புப்பகுதியில் இருந்த ஒரு நண்பர் இல்லத்தைச் சென்றடைந்தோம். விருந்தோம்பல் முகமாய் வாசலிலேயே காத்திருந்த தம்பதியர் வயதுக்கு பத்து இளமையாகத் தெரிந்தனர் என் கண்களுக்கு. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் உணவும் நீரும் நல்மனதும் என்று பின்னர் புரிந்தது. அந்த அதிகாலையில் எங்களைச் சிறிது கண்ணயரச் சொல்லிவிட்டுப் பிட்டு அவித்துக் கொண்டிருந்தார் வீட்டுக்கார அம்மா. கட்டாந்தரையும் மின்விசிறிகள் அற்ற உறக்கமும் கண்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியிருந்த போதும் இயல்பாகப் பொருந்திக்கொண்டது எங்களுக்கு. கிணற்றடியில் நீர் சேந்தி உடற்கூடு பறக்கக் குளித்தபின் சுடச்சுட பிட்டும்

சம்பலும் ஆப்பமும் சாம்பாரும் பரிமாறினார்கள். கூடவே தேநீரும். அதற்கும் செல்ல(நாய்)க் குட்டி லைக்கா எங்களோடு பரிச்சயமாகி இருந்தாள்.

அவர்களது குசினியில் இன்னும் புழக்கத்தில் இருக்கும் புகட்டும் விறகடுப்பும் பாத்திரங்களும் நமது எழுபதுகளின் சமையலறையை நினைவூட்டின. பொதுவான பேச்சிலும் இழையோடிய அவர்களது வருத்தத்தை மறைத்தே எங்களிடம் கலகலப்பாக இருந்தனர். கிளம்புகிற தறுவாயில் அவர் பள்ளி வருகையேட்டில் ஒட்டிச்சேகரித்து வைத்திருந்த போர்க்காலத்துச் செய்தித் துணுக்குகளையும் அதன் எதிர்வினையாய் அவருள் எழுந்த கவிதைகளையும் காட்டினார். குருதியில் நனைந்த கண்ணீரின் வாசனையை அதில் இப்போதும் நுகர முடிந்தது. நெடுந்துயரை மறக்க முயன்றபடி சிரித்துக்கையாட்டி விடைபெற்றோம்.

எங்களது இலக்கு மன்னார் மாவட்டம் - கட்டுக்கரை, திருக்கேத்தீஸ்வரம், மன்னார் தீவு, மண்ணித்தலை சிவாலயம், நெடுந்தீவு, வெடியரசன் கோட்டை/புத்த கட்டுமானம், ஒல்லாந்தர் கோட்டை, மந்திரிமனை, நல்லூர் கந்தசாமிக்கோயில், நாக விகாரை, யாழ் நூலகம், கந்தரோடை, நிலாவரைக்கிணறு, பழைய அனுராதபுரம் இடிபாடுகள், ஜேதவான விகாரை, ரத்னமாலி மகாதூபி/ருவன்வலி மகா ஸெய, மாத்தளை - ரத்னபுரி என நீண்ட ஐந்து நாட்கள் வரலாற்றுப் பயணம்.

இராசாசுப்பெருவேந்தன் சிற்பத்தோடு கட்டுரை ஆசிரியர்.

மண்ணித்தலை சிவன் கோயில்

மன்னார் கோட்டை

சோழர் காலத்து லிங்கம்

புங்குடுத்திவு இறங்குதுறையில் ஆய்வுக்குழு

ஒல்லாந்தர் காலத்து புறாமாடம்

பனைப் பிளாவில் ஒடியல் கூழ்
த.ம.அ தலைவர் முனைவர்
சுபாஷினி

வெடியரசன் கோட்டையில் காணப்படும் கல்வெட்டு

ஒல்லந்தர் கோட்டை

மந்திரி மனை

நல்லூர் முருகன் கோயிலில் கட்டுரையாளர்

கந்தரோடை (pic courtesy: eelamview)

சிலசேதிய/ எல்லாளன் துமி(?)

ருவன்வலி மகா லெய்/ மகா துமி

வரலாறு எவ்வளவு உயர்வானதாயினும், முன்னோர் எத்தனைச் சிறப்புடையவராயினும் அவர்கட்கும் முடிவென்று ஒன்று உண்டு. இனி வரும் தலைமுறை நம்மை விடவும் சீரும் சிறப்புமாய் கொண்டாட்டமாய் இருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு தானே அத்தனை அரசர்களும் தலைவர்களும் இருந்திருப்பார்கள்.

நமக்கடுத்தத் தலைமுறைகளும் அப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற ஆசையும் நம்பிக்கையும் மட்டும் தானே நமக்கும் மிச்சம் இருக்கிறது. அதைச் சாயவிடாமல் காப்பதன்றி வேறேதும் செய்ய முடியாது நம்மால். அதற்கு நாம் செய்யக் கூடியவற்றில் முதன்மையானது வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தல் தான்.

நடந்தவற்றையும் நடப்பவற்றையும் ஆவணப்படுத்துதலின் மூலம் நமக்கான வேரை நமது விதைகளினூடே நினைவுகளாகச் செலுத்திவிடும் சாத்தியமிருக்கிறது. நாளைய உலகம் நலம்பெற வேண்டுமெனில் இன்றும் நேற்றும் எப்படி இருந்ததென்ற படிப்பினை அவர்கட்குத் தேவை.

அதைச்செய்யும் பணியில் நிறைவாய் நாங்களும் மனநிறைவோடு இலங்கை ஆய்வுப் பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு தமிழகம் திரும்பினோம்.

குறிப்பு:

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் ஐந்தாவது வெளியீடாக "நாகர் நிலச் சுவடுகள் - இலங்கைப் பயண அனுபவம்" என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் மலர்விழி பாஸ்கரனின் நூல் வெளியாகியுள்ளது.

தொடர்பு:

மலர்விழி பாஸ்கரன்- (எழுத்தாளர் மாயா)

mayanmagal@gmail.com

5. கல்வெட்டு மற்றும் வரலாற்றுத் தகவல்கள்

— முனைவர் ஆ.பத்மாவதி

கேள்வி:

திருப்புறம்பியம் போர் பற்றிய தரவுகள் எங்கெங்கு உள்ளது? யார் யாருடன் கூட்டணி? ஆதித்தன் அபராஜிதனைக் கொன்றது அப்போரிலா? அல்லது வேறு எங்காவதா? முழுமையான விவரங்கள் என்ன?

விளக்கம்:

திருப்புறம்பியம் போர் பற்றிய நேரடித்தரவுகள், முதலாம் பராந்தகன் ஆணைப்படி இரண்டாம் பிரித்வீ வழங்கிய உதயேந்திரம் செப்பேடு சமஸ்கிருதப்பகுதியில் 18 ம் சுலோகமாக உள்ளது.

இவ்விவரத்தை அறிவதற்கு முன்பாக; இப்போர் நடைபெற்ற காலத்திய அரசர்கள் மற்றும் அப்போதைய சூழ்நிலை பற்றிய ஒரு தெளிவு தேவையாகிறது.

இக்காலத்திய அரசர்கள்:

பல்லவன் நிருபதுங்கன்

நிருபதுங்கனின் சகோதரர் கம்பவர்மன்

கம்பவர்மனின் மகன் அபராஜிதன்

இக்காலத்தைய பாண்டிய வேந்தன் இரண்டாம் வரகுணவர்மன். இவன் ஆட்சிக்கு வந்த ஆண்டு ஐவர் மலையில் உள்ள சக ஆண்டு கல்வெட்டுச் சான்றுபடி கி.பி.862.

சோழர்கள், முத்தரையர்கள் மற்றும் குறுநில சிற்றரசர்கள்.

சோழநாட்டின் சிற்றரசர்களான முத்தரையர்கள், பல்லவர்கள் மற்றும் பாண்டியர்களை மாறி மாறி ஆதரித்தனர்.

இரண்டாம் வரகுணபாண்டியனின் கல்வெட்டுகள் சோழதேசப்பகுதிகளான திருக்கோடிக்கா, திருச்சாத்துறை, நியமம் போன்ற பகுதியில் இருப்பதால் சோழ நாட்டில் வரகுணனது ஆதிக்கம் மிகுந்து காணப்பட்டதை அறியலாம். திருவதிகையில் உள்ள நிருபதுங்கனுடைய 18 ம் ஆட்சி யாண்டு கல்வெட்டு ஒன்றில், வரகுணபாண்டியன் தானம் அளிக்கிறான். ஆக இவ்விருவரும் பகைமை இல்லாமல் இருந்துள்ளனர் (S.i.i. vol 13 no 71).

அபராஜிதனின் வேலஞ்சேரி செப்பேட்டில் சில தரவுகள்: கம்பவர்மனின் சகோதரனான நிருபதுங்கனை விரட்டிவிட்டு, கம்பவர்மனின் மகனான அபராஜிதன் ஆட்சிக்கு வருகிறான். ஆகவே, அபராஜிதனுக்கும் நிருபதுங்கனுக்கும் வாரிசுரிமைப் போட்டி இருந்தது. இதே செப்பேட்டில் அபராஜிதன் யானைகளின் துணை கொண்டு தான் ஒரு சோழனை வென்றதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளான். காலக்கணக்கின்படி அபராஜிதன் வென்ற சோழன் முதலாம் ஆதித்தனாக இருக்கலாம்.

திண்டுக்கல் அருகே உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில், வரகுணபாண்டியன் சோழநாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்று இடவை என்னும் நகரைக் கைப்பற்றியதாகத் தெரிகிறது (Vol 14 no.26). சின்னமனூர் செப்பேட்டில் கங்க சோழ பல்லவர்களை வென்றேன் என்கிறான்.

இவை எல்லாம் திருப்புறம்பியம் போர் நடைபெறுவதற்குச் சற்று முன்பு நடந்த சம்பவங்கள்.

இனி..

திருப்புறம்பியம் போர் பற்றிய செய்தி, முன்னமே கூறியபடி உதயேந்திரம் செப்பேட்டில் உள்ளது.

கங்கமன்னனான இரண்டாம் பிரித்வீபதி, அபராஜிதனுக்காக பாண்டிய வரகுணனை வென்றான். பிறகு அப்போர்க்களத்திலேயே பிரித்வீபதி உயிர்நீத்தான்.

Having defeated by force the pandya lord varaguna at the head of the great battle of Sripurambiya, and having (thus) made(his) title aprajita (ie, unconquered) significant. This hero entered heaven of (his) friend by sacrificing his own life.

Udayandram plates of prithivipati 2

S.i.i. vol. 2. No 76

P.381 . & 387 .V.18

ஆக, இப்போர் அபராஜிதனுக்கும், வரகுணபாண்டியனுக்கும் நடந்ததாகத் தெரிகிறது. இதில் ஆதித்தச் சோழனோ, நிருபதுங்கனோ குறிப்பிடவில்லை. இச்செப்பேடு பராந்தகனின் அனுமதியுடன், இரண்டாம் பிரித்வீபதியால் வெளியிடப்படுகிறது. இச் செப்பேட்டில் இப்போர் நடைபெற்ற செய்தி இருப்பதால், இப்போர் சோழர்களுக்குச் சாதகமான ஒன்று.

உயிர்நீத்த முதலாம் பிரித்வீபதியின் பேரன் இரண்டாம் பிரித்வீபதி, பராந்தகனுடன் இணைந்து பாணர்களை வென்று செம்பியன் மாவலிவாணராயன் என்னும் பட்டமும் பெறுகிறான். ஆக, திருப்புறம்பியம் போரில் சோழர்கள் பாண்டியர்களுக்கு எதிராகவே இருந்திருப்பர்.

திருப்புறம்பியம் போர் நடைபெற்ற காலத்திற்கு பிறகான, கர்நாடக மாநிலம் சித்திரதுர்காவில் உள்ள கல்வெட்டு; கன்னரன் என்பவன் பழையாறை, ஸ்ரீபுறம்பியத்தில் பாண்டியனை வென்று, பல்லவனை வென்று கங்கனைக் கொன்றேன் என்கிறான்.

இது நம் திருப்புறம்பியம்தானா? கன்னரன் என்பது யார்? முதலாம் ஆதித்தனுக்குப் பெண் கொடுத்த மாமனாரா? திருப்புறம்பியம் போரில் ஆதித்தனுக்கு உதவினானா? பாண்டியனை வென்றது வரகுணனை என்றால், பல்லவனை வென்றேன் என்பது யார்? அபராஜிதனையா? சோழர்கள் பக்கம் நின்ற கங்கனை வென்றது ஏன்? கங்கனைக்கொன்று பூவல்லபனுக்கு உதவிசெய்தேன் என்பதால், இக்கல்வெட்டிற்கும் திருப்புறம்பியம் போருக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லையோ?

தெளிவான முடிவு யாதெனில்; திருப்புறம்பியம் போரில், அபராஜிதன் வெல்கிறான். வரகுணபாண்டியன் தோற்று பின் வாங்குகிறான். சோழநாட்டின் மீது இருந்த பாண்டியர்களின் ஆதிக்கம் விடுபட்டது. அபராஜிதன் கூட்டணியில் இருந்த முதலாம் பிரித்வீபதி உயிர்நீத்தான். சோழர்கள் அபராஜிதன் பக்கம் இருந்து பாண்டியனை எதிர்த்தார்கள்.

இப்போரின் விளைவாகச் சோழர்கள் தன்னாட்சி உரிமை பெற்றிருக்கலாம். சில காலத்திற்குப்பிறகு முதலாம் ஆதித்தன் தொண்டை நாட்டின் மேல் படையெடுத்தான். அபராஜிதனைக் கொன்று தொண்டை நாட்டை கைப்பற்றுகிறான். தொண்டை நாடு பரவின சோழன் என்னும் பெயர் பெற்றான்.

தில்லைஸ்தானம் கல்வெட்டு, தொண்டைநாடு பரவின சோழன் பல் யானை கொக்கண்டனான ராஜகேசரி பர்மனான (S.i.i. vol 3 no 89) என்கிறது. திருவலங்காடு செப்பேடும் (49) ஆதித்தன் அபராஜிதனை வென்றதைக் கூறுகிறது. திருப்புறம்பியம் போரில் பெரு வெற்றி பெற்ற அபராஜிதனின் எந்த ஒரு கல்வெட்டும் இப்போர் நிகழ்வைப் பதிவு செய்யவில்லை. மிக விரைவாகவே அபராஜிதனை, ஆதித்தன் வென்றிருக்கிறான்.

இதனைத் தொடர்புப் படுத்தும் மேலும் ஒரு தொல்லியல் சான்று. திருவிந்தனூர் செப்பேடு. விஜயாலயன் தஞ்சாபுரியை கம்பவர்மனிடமிருந்து கைப்பற்றினேன் என்கிறான். ஆதித்தனின் தந்தை விஜயாலயன். அபராஜிதனின் தந்தை கம்பவர்மன். திருப்புறம்பியம் போர் நடைபெற்ற ஆண்டு கி.பி. 880 என்பது பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள் முடிவு.

கேள்வி:

ஆதித்த கரிகாலன் திருமணம் ஆனவரா?

விளக்கம்:

நேரடியான தரவுகள் இல்லை, என்றாலும்; ஆதித்த கரிகாலன் இளவரசனாக முடிசூட்டப்பட்டவர். மணம் செய்தவரே அரசனாக முடிசூடும் மரபு இருப்பதால் ஆதித்த கரிகாலன் திருமணம் ஆனவரே.

கேள்வி:

பல்லவ அரசர்கள் சிம்மவிஷ்ணு முதல் அபராஜிதன் வரை ஆட்சிசெய்த சரியான காலம் எது?

விளக்கம்:

ஒவ்வொரு அரசரின் ஆட்சிக்காலத்தை நிறையத் தரவுகள், கணக்கீடுகள் செய்து தீர்மானிக்க வேண்டும்.

இப்போதைக்கு...

சிம்மவிஷ்ணுவின் தந்தை சிம்மவர்மன் -- கி.பி.540 - 556.

அபராஜிதன் -- கி.பி.870 - 888.

ஆகவே, பிற்காலப் பல்லவர்களின் காலம் -- கி.பி. 540 - 888.

கேள்வி:

இதுவரை இந்தியாவில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ் கல்வெட்டுகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? மற்ற மொழிக் கல்வெட்டுகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

விளக்கம்:

துறை சார்ந்த, நெருக்கமான எண்ணிக்கை இது:

தமிழ்க் கல்வெட்டுகளின் எண்ணிக்கை -- 66,500

தெலுங்கு மொழிக் கல்வெட்டுகளின் எண்ணிக்கை -- 10,000

கன்னட மொழிக் கல்வெட்டுகளின் எண்ணிக்கை -- 13,000

சமஸ்கிருத கல்வெட்டுகளின் எண்ணிக்கை -- 7,500 - 10,000

மற்றவை -- 500

கேள்வி:

திருமுறைகண்ட சோழன் என்னும் இராஜராஜனின் விருதுப் பெயர் கல்வெட்டுகளில் உள்ளதா?

விளக்கம்:

கல்வெட்டுகளில் இல்லை. கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார் எழுதிய திருமுறைகண்ட புராணம் சொல்கிறது. இது ஒரு மிகச்சிறந்த சான்றாகும்.

கேள்வி:

களப்பிரர் பற்றிய தங்கள் பார்வை என்ன? குறிப்பாய் அவர்கள் பின்பற்றிய சமயம் எது?

விளக்கம்:

களப்பிரர்கள் என்பவர் தமிழர்கள் கூட்டணி. இதில் கர்நாடகத் தலைவர்களும் உள்ளனர். களப்பிரர் ஆட்சி என்பது தமிழர் ஆட்சி. வைதீகத்திற்கு எதிரானவர்கள். பௌத்தத்தைப் பின்பற்றியவர்கள். (விரிவாக எனது களப்பிரர் பற்றிய நூலில் எழுதியுள்ளேன். விரைவில் அந்நூல் வெளிவரவிருக்கிறது)

கேள்வி:

இராஜேந்திர சோழனின் மெய்க்கீர்த்தியில் காணப்படும் அவர் வெற்றி கொண்ட நாடுகளின் இன்றைய பெயர் என்ன?

விளக்கம்:

மிகுந்த ஆய்வுக்குரிய ஒன்று. அவரது மெய்க்கீர்த்தியில் உள்ள ஒரு சில இடங்கள் எங்குள்ளன என்பதை அறிவது மிகுந்த சிரமமாய் உள்ளது. பல தொல்லியல் அறிஞர்களிடம் பல்வேறு கருத்துகள் உள்ளன. இவை அனைத்தையும் தொகுத்து சாஸ்திரி அவர்கள் தனது சோழர்கள் நூலில் விரிவாக எழுதியுள்ளார். இராஜேந்திரனின் மெய்க்கீர்த்தி அழகான ஒன்று. தான் வென்ற நாடுகளைக் கூறும்போது ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒரு விருதுப்பெயருடன் அழகான தமிழில் கூறுவது சிறப்பானது.

சில வரிகளைப்பாருங்கள்;

தொடர்வன வேலி படர் வனவாசி (காடுகள் சூழ்ந்த வனவாசி)

நண்ணற் கருமுரன் மண்ணைக் கடகம் (உடைக்க முடியாத அரண்களைக் கொண்ட மண்ணைக்கடகம்)

செங்கதிர் மாலையும் சங்கதிர் வேலை தொல் பெருங் காவற் பல் பழந்தீவு

மேவருஞ் சாந்திமத்தீவு (எவரும் நெருங்க அஞ்சும் சாந்திமத்தீவு)

விக்கிரம வீரர் சக்கரக்கோட்டம் (வீரம் கொண்ட வீரர்கள் நிரம்பிய

சக்கரக்கோட்டம்)

வெஞ்சின வீரர் பஞ்சப்பள்ளி.

வண்டுறை சோலை தண்டபுத்தி.
தங்காத சாரல் வங்காள தேசம் (எப்போதும் மழை
பொழிந்துகொண்டிருக்கும் வங்காளம்)
நிறை சீர் விசயமுந் துறைநீர் பண்ணை.
ஆழ்கடலகழ் சூழ் மாயிருடிங்கம்.
தொடு கடற் காவற் கடு முரட் கடாரம்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாடும் அழகான காரணத்துடன் முன்னொட்டாக
உள்ளது. அழகான தமிழ். எதுகை மோனை வரிகள். தமிழனின் வீரம்
சொல்லும் சாதனைப் பட்டியல். மெய்க்கீர்த்தி முழுவதையும்
வாசித்துப்பாருங்கள். அனைத்தும் தக்கத் தொல்லியல் சான்றுகளுடன்
கூடிய உண்மை. தமிழரின் வீரவரலாறு.

இனி; இராஜேந்திரன் வெற்றி கண்ட நாடுகளின் இன்றைய பெயர்கள்.
சாஸ்திரி தொகுத்தபடி, சாஸ்திரியின் நூலில் விரிவாகக் காணலாம்..

இடைதுறை நாடு: கிருஷ்ணா ஆற்றுக்கும் துங்கபத்திரா ஆற்றுக்கும்
இடைப்பட்ட பகுதி. இப்போதைய ரெய்ச்சூர் மாவட்டம்.
கொள்ளிப்பாக்கை: ஹைதராபாத் அடுத்துள்ள இப்போதைய குல்பர்கா.
மண்ணை கடகம்: இன்றைய மால்கேட்
ஈழம்: இலங்கை.
கேரளம்: இன்றைய கேரளம்.
சாந்திமத் தீவு: அரபிக்கடலில் உள்ள ஒரு தீவு.
முயங்கி: பெல்லாரி மாவட்டத்தில் உள்ள உச்சங்கிதுர்க்.
இரட்டபாடி, ஏழரை இலக்கம்: பெல்லாரி, மைசூர்
சக்கரக்கோட்டம்: விசாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் உள்ள பஸ்தார் என்னும்
நகரம். இது சித்திரக்கொட்டா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
ஒட்டதேசம்: இன்றைய ஒரிஸா.
மதுரை மண்டலம், நாமனைக்கோணம், பஞ்சப்பள்ளி, மாசுணி தேசம்,
ஆதிநகர், உதயபூர், கோசல நாடு ஆகியனவும்...
தண்ட புத்தி: ஒரிஸாவிற்கும் வங்காளத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஒரு பகுதி.
தக்கண லாடம்: மேற்கு வங்காளத்தில் உள்ள ஹௌரா.
உத்ரலாடம்: வங்காளத்தின் மையப்பகுதி.

ஸ்ரீ விஜயம்: சுமத்ரா தீவு.

பண்ணை: சுமத்ராவின் கீழ்க்கரையில் உள்ள பன்னெய் என்று

அழைக்கப்படும் ஊர்.

மலையூர்: மலையா தீபகற்பத்தின் வடக்கே மலையூர் ஆற்றப்பகுதி இடம்.

மாயிருடிங்கம்: மலையாவில் உள்ள ஜையா.

இலங்கா சோகம்: மலையா, விங்யாசென்கியா.

பப்பாளம்: கீழைப் பர்மாவில் உள்ள ஒரு ஊர்.

மேவிலம் பங்கம், வளைப்பந்தூரு: இவ்விரண்டு இடம் பற்றிய தரவுகள்

கிடைக்கப்பெறவில்லை

தலைத்தக்கோலம்: மலையாவின் கீழ்க்கரையில் உள்ள தெமிலிங் என்னும் நகரம்.

இலாமுரிதேசம்: சுமத்ராவின் வடபகுதி.

மானக்கவாரம்: நிக்கோபார் தீவுகள்.

கடாரம்: மலேசியாவில் உள்ள கெடா.

கேள்வி:

சேர சோழ பாண்டிய பல்லவ மன்னர்களின் உருவங்கள் சிற்பங்களாக எங்கெங்கு உள்ளன?

விளக்கம்:

1. கண்டராதித்தர்:

இடம் - திருநல்லம் என்ற கோனேரிராஜபுரம் மற்றும் ஆடுதுறை.

கும்பகோணம் அருகே உள்ள கோனேரிராஜபுரம் என்னும் திருநல்லம்.

இவ்வூரில் செம்பியன் மாதேவியார் தனது கணவர் கண்டராதித்தர்

பெயரில் கண்டராதித்தம் என்னும் ஒரு கோவில் எழுப்பியுள்ளார். கோவில்

கருவறையின் தென்புறச்சுவற்றில் ஒரு சிற்பமும் அதன் கீழ் ஒரு

கல்வெட்டும் உள்ளது.

கல்வெட்டின் இறுதிப்பகுதி;

"ஸ்ரீ கண்டராதித்த தேவர் திருநாமத்தால் திருநல்லமுடையார்க்குத்

திருக்கற்றளி எழுந்தருள்வித்து இத்திருக்கற்றளியிலே

திருநல்லமுடையாரைத் திருவடி தொழுகின்றாராக எழுந்தருளுவித்த ஸ்ரீ

கண்டராதித்த தேவர் இவர்..." (S.i.i. vol 3. No 146).

என்று குறிப்பிடுகிறது.

கண்டராதித்தர் ... கோனேரிராஜபுரம்....

இச்சிற்பத்தில் இறைவனை வணங்குபவராக இருப்பவர் கண்டராதித்தர் என்று கல்வெட்டு கூறுகிறது. இச்சிற்பத்தில் லிங்கத்திற்குச் சிவாச்சாரியார் ஒருவர் ஆடை சுற்றி, லிங்கத்தின் எதிரே கால்களை மடித்து அமர்ந்து வணங்குகிறார் கண்டராதித்தர்.

2. முதலாம் ஆதித்தன்:

இடம் - திருக்கருகாவூர். பாபநாசம் அருகே அமைந்த திருக்கருகாவூர். கோவிலின் கருவறை ஆதித்தன் காலம். கருவறையின் பின்புறம் தேவ கோட்டத்தின் இருபுறமும் ஒரு ஆண் மற்றும் ஒரு பெண் சிற்பம் உள்ளது.

இது முதலாம் ஆதித்தன் மற்றும் அவரது தேவியர் என்று திரு.பட்டாபிராமன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

3. முதலாம் பராந்தகன்:

இடம் - கரந்தை. தஞ்சாவூர், கருந்தட்டாங்குடி வசிட்டேஸ்வரர் ஆலய கருவறை அதிட்டானத்தில் ஒரு அரசன் சிவலிங்கத்தை வணங்குவது போல் உள்ள ஒரு சிற்பம். இந்த அதிட்டான பட்டிகை பராந்தகன் கலையமைதி என்பதால் இவர் முதலாம் பராந்தகனாக இருக்கக்கூடும்.

4. இராஜராஜன்:

இடம் - திருவிசலூர். கும்பகோணம் அருகே உள்ள திருவிசலூர் யோகநந்தீஸ்வரர் ஆலயம். இக்கோவிலில் முதலாம் இராஜராஜன் தனது தேவியார் லோகமாதேவியாருடன் துலாபாரம் செய்து இரணியகர்ப்பம் புகுந்த செய்தி கல்வெட்டாக உள்ளது. கருவறையின் தென்புறச்சுவற்றில் இராசராசனும் அவனது தேவியும் லிங்கத்தை வழிபடும் சிற்பம் உள்ளது. இச்சிற்பம் பழுதுபட்டுத் தேய்ந்து போனதால், இப்போது நாம் பார்ப்பது பிற்காலத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

5. செம்பியன் மாதேவி:

இடம் - சக்கரப்பள்ளி மற்றும் செம்பியன் மாதேவி.

அய்யம்பேட்டை அருகே உள்ள சக்கரப்பள்ளி. அர்த்தமண்டபச் சுவரின் வெளிப்பக்கம் கோட்டங்களுக்கு நடுவில் ஒரு சிற்பத்தொகுதியும் ஒரு கல்வெட்டும் உள்ளது. இக்கோவில் செம்பியன் மாதேவியரால் திருப்பணி செய்யப்பட்ட ஒன்று. ஒரு மேடையீது ஒரு சிவலிங்கத்திற்கு மாலை சூட்டப்பட்டு, இருபுறமும் குத்துவிளக்குகளும், லிங்கத்தின் மேல் ஒரு குடையும் இரண்டு சாமரங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளது. எதிரே செம்பியன் மாதேவியார் இரு கரம் கூப்பி இறைவனை வணங்குகிறார். அவரின் பின்னே பணிப்பெண் ஒருவர் கையில் மாலையைப் பிடித்தவாறு உள்ளார்.

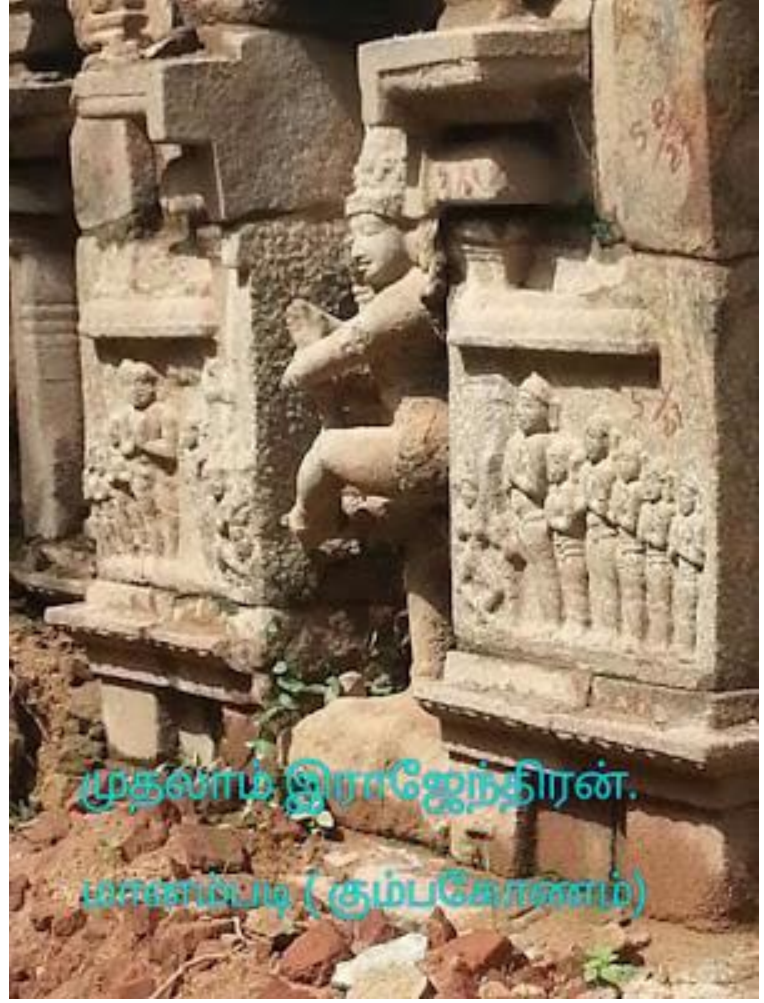

நாகை அருகே உள்ள செம்பியன் மாதேவி என்னும் ஒரு கிராமம். இவ்வூர் அம்மையின் பெயரிலேயே அமைந்த ஊர். இங்கு நின்ற நிலையில் கரம் கூப்பி வணங்குவதுபோல் செம்பியன் மாதேவியின் சிற்பம் உள்ளது.

6. இராஜேந்திரன்:

இடம் - திருவாரூர், பனையாவரம், மானம்பாடி.

திருவாரூர் கோயிலின் இரண்டாம் திருச்சுற்று வடமேற்கு மூலையில் உள்ள ஒரு சிற்பம் இராஜேந்திரன் மற்றும் பரவை நங்கையின் படிமமாக உள்ளது. விழுப்புரம் அருகே உள்ள பனையாவரம் என்னும் பரவைபுரம். இக்கோவிலில் இராஜேந்திரசோழனுக்கும் பரவை நங்கைக்கும் சிலைகள்

எடுத்து வணங்கியதாக இராஜேந்திரசோழனின் புதல்வர்களான இராசாதிராசனும், இரண்டாம் இராஜேந்திரனும் கூறும் கல்வெட்டு உள்ளது. கும்பகோணம் அருகே உள்ள மானம்பாடி கோவிலின் தென்புறத்தில் ஆடவல்லாளை வணங்கும் தோற்றத்தில் இராஜேந்திரனும் அவனது தேவியர்களும் உள்ளனர்.

7. மூன்றாம் குலோத்துங்கன்:

இடம் - குடவாயில், திருநள்ளாறு, திருவலங்காடு. குடந்தை திரிபுவனம் அருகே உள்ள திருவலங்காடு கோயிலில் இருகரங்களும் கூப்பிய நிலையில் உள்ள ஒருவர் வாள் ஒன்றை மார்போடு அணைத்துள்ள அழகிய கற்படிமம் உள்ளது. இவர் தலையின் மேல் திருவடிகள் இரண்டைச் சுமப்பதுபோல் அமைந்துள்ளது. இப்படிமம் மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் உருவம் என்று குடந்தை சேதுராமன், S.R.பாலசுப்ரமணியன் மற்றும் நாகசாமி ஆகியோர் சான்றுகளுடன் விளக்கம் அளிக்கின்றனர்.

8. இரண்டாம் ராஜராஜன்:

இடம் - உடையாளூர் மற்றும் தாராசுரம் (தற்போது தஞ்சை அருங்காட்சியகம்). தாராசுரம் கோவிலை எழுப்பிய இராஜகம்பீரன் என்னும் இரண்டாம் இராசராசன் தனது தேவி புவனமுழுதுடையாளூடன் இருக்கும் படிமம் தாராசுரத்திலிருந்தது. தற்போது அச்சிற்பம் தஞ்சை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இதனை இவனது மகன் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் மெய்க்கீர்த்தியில் காணப்படும் செய்திகளைக் கொண்டு

உறுதி செய்யலாம். இதே அமைப்புடைய சிற்பத்தொகுதி ஒன்று உடையாளூர் கைலாசநாதர் ஆலய கருவறையின் முன்பாகவும் உள்ளது.

9. மும்முடிச்சோழனான கிருஷ்ணன் பிரம்மராயன்:

இடம் - திருவெண்காடு (தற்போது தஞ்சை அருங்காட்சியகம்).
திருவெண்காடு சுவேதாரண்யேசுவரர் கோவிலில் ஒரு செப்பு படிமம்
ஒன்று பூமிக்குள் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இப்படிமம்
மும்முடிச்சோழன் பிரம்மராயன் கிருஷ்ணன் ராமன் என்பதாக ஒரு யுகம்.

10. விக்ரமச்சோழன்:

இடம் - சிதம்பரம்.

11. பாண்டியன் ஜடிலவர்மன் பராந்தக நெடுஞ்சடையன்:

இடம் - திருப்பரங்குன்றம் துர்க்கை குடவரை.

12. சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்:

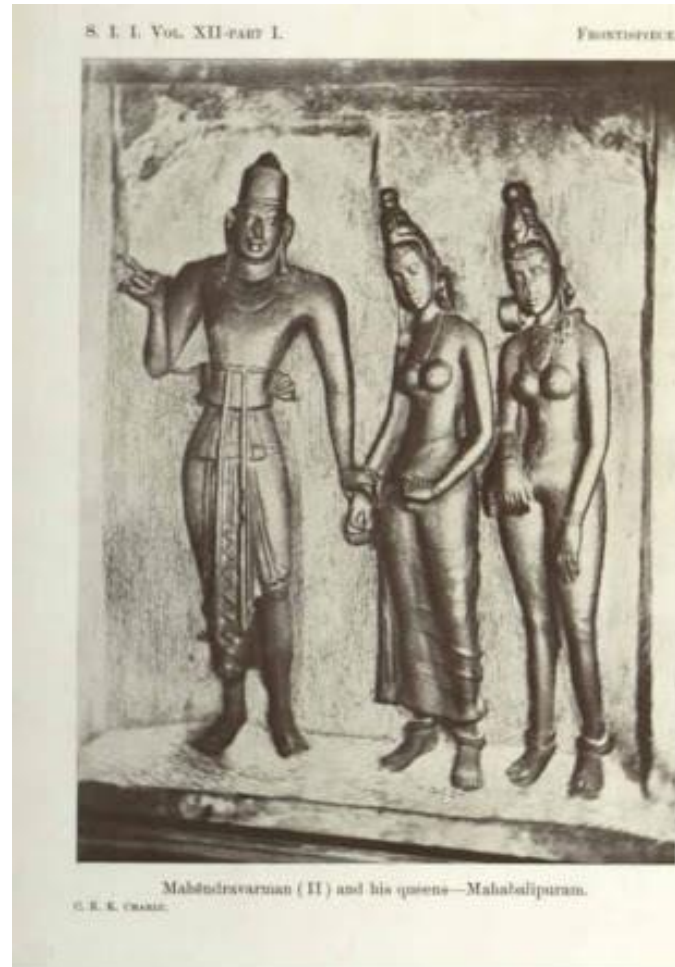
இடம் - தஞ்சை பெரியகோவில் அம்மன் கோவில்.

13. மாமல்லபுரம் ஆதிவராகர் (பரமேசுவர மகாவராக விஷ்ணு கிரகம்)
குடவரையில் இரண்டு பல்லவ மன்னர்களின் சிற்பங்கள் உள்ளன.

இச்சிற்பங்களில் இருப்பவர்கள் யார் என்பது குறித்து அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு உண்டு.

The custom of raising portrait statues in the temples and *rajas* was common in the Pallava period. The Ādivarāha cave contains two sets of royal portraits one representing Simhaviṣṇu and his queens and the other Mahēndravarman I and his queens. The actual identity of these figures has been a matter of dispute among scholars but it may be safely assumed that Narasiṃhavarman I, the son and successor of Mahēndravarman I was the builder of the Ādivarāha cave temple and he presumably put up the portraits of Simhaviṣṇu and Mahēndravarman I in the cave

No. 17.
(A.R. No. 661 of 1922).
MAHĀBALIPURAM, CHINGLEPUT TALUK, CHINGLEPUT DISTRICT.
ON THE TOP OF A NICHE IN THE NORTH WING OF THE VEHANDAN OF THE
ROCK-CUT TEMPLE OF ĀDIVARĀHA-PERURĀL.

This label in *Pallava-Grantha* characters reads 'Sri-Simhaviṣṇu-pōtirāthirājan'. It is engraved above a group of sculptures representing a king seated on a cushioned stool and flanked by two standing images of his queens. On a consideration of the palaeography of this label, the late Mr. Krishna Sastri concluded that the king represented here was Narasiṃhaviṣṇu, 'the conqueror of Vātāpi'. Subsequent writers have, however, identified him with Simhaviṣṇu, the father of Mahēndravarman I. But the name *Paramēśvara-Mahāvarāha-Vishṇugriha* applied to this cave in a record of the Chōla king Rājendradeva, proves clearly that it is connected with Paramēśvaravarman I. Since a statue of Mahēndravarman in a standing posture pointing to his two queens the deity inside the newly excavated cave is also found here, it may be inferred that the work on this cave was started by him. If so Paramēśvaravarman after whom the cave was called, must have completed the work started by his predecessor. The statues found in this cave may, therefore, be taken to represent Narasiṃhaviṣṇu, 'the Conqueror of Vātāpi' and his son Mahēndravarman II.

Published in the *Memoir of the Archaeological Survey of India*: No. 26.

மாமல்லபுரம் - ஆதிவராக குடவரை.

பல்லவ மன்னர்கள்...

குடவரையின் வடக்குச் சுவரில் காணப்படும் ஒரு சிற்பத்தில் மன்னன் ஒருவன் அரியணையில் அமர்ந்துள்ளான். இடது கையை தோளின் மீது வைத்து, வலக்கை முத்திரை ஒன்றை அமைக்கிறது. மகுடம் சூடி, காதணிகளை அணிந்துள்ளான். இருபுறமும் அவனது இரு தேவியர் நிற்கின்றனர். இச்சிற்பத்தின் மேலே "சிம்ம விண்ணப் போத்திராதிராசன்" என்ற பெயர் கிரந்த கல்வெட்டாக உள்ளது.

தென்புறச் சுவரிலும் ஒரு சிற்பத்தில் மன்னன் ஒருவனும் அவனது இரு தேவியருடன் நிற்கின்றனர். மன்னன் தனது இடது கையில் தனது தேவியின் கரம் பற்றியவாறு உள்ளார். அவற்றின் தோற்றம், அழகு, அணிகலன் என்று யாவும் ஒரு அரசனுக்குரியத் தோற்றம். இச்சிற்பத்தின் மேலே "மகேந்திர போத்திராதிராசன் " என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

(Archaeological Report 1922 - 3 p.94)

இவர்கள் இருவரும் சிம்மவிஷ்ணு மற்றும் முதலாம் மகேந்திரன் என்பதாக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்தை வலியுறுத்தி டாக்டர்.மீனாட்சி தனது Administration and social life under pallavas என்னும் நூலில் இது முதலாம் நரசிம்மன் எடுத்த குடவரை. அச்சிற்பத்தில் இருப்பது சிம்மவிஷ்ணு மற்றும் முதலாம் மகேந்திரன் என்கிறார்.

இச்சிற்பத்தில் இருப்பது முதலாம் நரசிம்மன் மற்றும் அவரது மகன் இரண்டாம் மகேந்திரன் என்பதும் ஒரு முடிவு (S.i.i. vol 12 no 17). சிலைகளின் மேல் உள்ள கல்வெட்டுகளை நன்கு ஆராய்ந்து இவர்கள் இராசசிம்மன் மற்றும் அவரது மகன் மூன்றாம் மகேந்திரன் என்ற நாகசாமியின் கூற்று சரியாக இருக்கலாம்.

மேலும் பல கோவில்களில் பல மன்னர்களின் சிற்பங்கள் உள்ளது. மற்றும் பல்வேறு கோவில்களில் உள்ள விஜயநகர மன்னர்கள் மற்றும் சிற்றரசர்களின் உருவங்கள் என்று ஏராளமாய் உள்ளன.

கேள்வி:

புதுக்கோட்டை பரிவாதிநி கல்வெட்டு யாருடையது? அதன் காலம் என்ன?

விளக்கம்:

குடுமியான்மலை கருவறையின் வலப்பக்கம் மற்றும் திருமய்யம் குடவரைக் கோவில் வடசுவரிலும் இக்கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. புதுக்கோட்டை அருகே உள்ள மலையக்கோவிலிலும் தெளிவாக அழகான ஒரு செவ்வகக் கட்டத்தினுள் பரிவாதிநி கல்வெட்டு இருக்கிறது.

கட்டத்தினுள் பரிவாதிநிதா என்ற பல்லவ கிரந்தத்திலும், அதன் கீழே தமிழ் மற்றும் கிரந்தத்தில்...

என்னே ப்ரமாணம்

செய்த வித்யா பரிவாதினி கற்

(கிரந்தம்)

“கற்கப்படுவது காண்
ஞ்சொல்லிய புகிற்பர்க்கும் திமி
ழக் கந்திருவத்துக்கும் உரித்து”

என்ற வாசகங்களுடன் உள்ளது.

4. திருமய்யம் தாலுகா, மலைக்கோவில், குடபேரக கோவிலின் வாசற்படிக்கு இடது புறம் பரையினுள்ள சாஸனம் :—

மேலாக—பரிவாதிநிதர்

இழை—(1) கற்கப்படுவது காண்
(2) ஞ்சொல்லிய புகிற்பர்க்கும் திமி
(3) முக்கந்திருவத்துக்கும் உரித்து

இடது பக்கம்—(1) குணவெண பூசணஞ்
(2) செய்த ஸ்ரீ பரிவாதிநிகற்

படங்கள் உதவி - திருச்சி பார்த்தி

எழுத்தமைதி 7 ம் நூற்றாண்டு ஆகும். இக்கல்வெட்டில் உள்ள சில எழுத்துக்கள் மகேந்திர வர்மனின் மற்ற குடவரையில் காணப்படும் எழுத்துக்களுடன் ஒத்துப்போவதால் இந்த பரிவாதிநி கல்வெட்டும் மகேந்திரனின் காலமே. பரிவாதிநி என்றால் ஒரு வீணை என்றும், இது ஒரு இசை சம்பந்தமுடைய செய்தி என்பதும் பெரும்பாலான அறிஞர்கள் முடிவு.

கேள்வி:

கருவூர்த்தேவர் பற்றிய சரியான தரவுகள் என்ன? அவர் இராஜராஜன் காலத்தைச் சேர்ந்தவரா?

விளக்கம்:

கருவூர்த்தேவர் ஒரு மிகச்சிறந்த சைவ சிவனடியார். தீந்தமிழ் பாடல்களால் 10 சிவதலங்களைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய பாடல்கள் அனைத்தும் 9 ஆம் திருமுறையில் தொகுக்கப்பட்டு பதிகங்களின் இறுதியில் கருவூரானேன் என்று தன் பெயரைக் கையொப்பமாக இட்டுள்ளார். இவரது காலம் கி.பி. 11 ம் நூற்றாண்டு.

ஆனால், இவர் இராஜராஜர் காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்கோ, பெரியகோவிலில் பல அற்புதங்களை நடத்தினார் என்பதற்கோ எவ்வித தொல்லியல் சான்றுகளும் இல்லை. கி.பி. 16 ம் நூற்றாண்டில், நாயக்கர் காலத்தில், வடமொழியில் எழுதப்பட்ட கருவூர் மான்மியம் என்னும் ஒரு நூல் கருவூர் புராணம் என்று தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இந்நூலில் கருவூர்த் தேவர் தஞ்சை பெரியகோவிலில் லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்த நிகழ்வுகள் இதில் உள்ளன. இந்நிகழ்வுகளுக்குச் சான்றுகள் இல்லை. கருவூர்த்தேவரின் பெயர் எந்தக் கல்வெட்டிலும் இல்லை. மேலும், பெரியகோவில் ஓவியத்தில் இருப்பது கருவூர்த்தேவர் என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை. அவர் இராஜராஜரின் குரு என்றால் நிச்சயம் கல்வெட்டில் இடம்பெற்றிருப்பார்.

பெரியகோவிலில் இருக்கும் கருவூரர் சன்னிதி மிகவும் பிற்காலத்தில் எடுக்கப்பட்டது. ஆக, கற்பனைப் புனைவு (Myth) எனப்படும் கதைகளைத் தவிர்த்து சான்றுகள் அடிப்படையிலான உண்மை (Fact) எனப்படும் தரவுகளை அறிவோம். ஏற்கனவே கூறியது போல் இவர் ஒரு சிவனடியார். தில்லை திருச்சிற்றம்பலம், திருக்களந்தை ஆதித்தேஸ்வரம், திருமுகத்தலை, திரைலோக்கியசுந்தரம், கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம், தஞ்சை இராசராசேச்சரம், திருவிடைமருதூர் ஆகிய இந்த பத்து சிவதலங்களைக் கருவூரர் பாடியுள்ளார். இவ்வூர் அமைப்புகளையும், கோவில்களையும், நேரடியாகப் பார்த்து உணர்ந்து அனுபவித்துப்

பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய பாடலில் உள்ள செய்திகளை தொல்லியல் சான்றுகளாகக் கொள்ளலாம்.

படைகள் நிறைந்த மதிற்சுவர், அதனுள் நெடுநிலைமாடங்கள், மதிற் சுவரைச் சுற்றி அகழிகள், அகழியில் முதலைகள், எப்போதும் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும் தஞ்சாவூர் மாளிகையில் வசிக்கும் பெண்கள் இசைக்கும் யாழின் ஒலி, ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கும் களிறுகளின் பிளிறும் ஒலியும் என மதில் சுவர்கள் சூழ்ந்திருக்கும் தஞ்சை நகர் என்று தஞ்சாவூர் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார். அழகிய இளம் பெண்கள் நடனம் செய்யும் நாடகசாலை மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைக் கோவில்தான் இராசராசேச்சரம். அன்றைய தஞ்சை, அதன் பெரியகோவில் பற்றி இவர் அழகுத்தமிழில் மிகுந்த ரசனையுடன் பாடியுள்ளார்.

கல்வெட்டுகளில் ராஜராஜேச்சரம் என்று வடமொழி கலப்பில் இருக்கிறது. ஆனால், கருவூர்த்தேவரோ 'இராசராசேச்சரம்' என்று கூறுகிறார். அற்புதமான தமிழ் மொழி பற்றாளர்.கங்கை கொண்ட சோழபுர இறைவனை 'கன்னலே தேனே அமுதமே' என்கிறார். இவருடைய அனைத்து திருமுறைப் பாடல் செய்திகளையும் வரலாற்றுத் தரவுகளாக, சான்றுகளாக எடுத்துக்கொள்க. புனைவுகளைத் தவிர்த்து உண்மைகள் உதவியுடன் தேடல்களைத் தொடருங்கள்.

கேள்வி:

மதுராந்தகன் கண்டராதித்தன் என்பவர் உத்தமசோழனின் மகன்தானா?

விளக்கம்:

ஆம்; மதுராந்தகன் கண்டராதித்தன் என்பவர் ஒரு அரசகுலத் தோன்றலாக உத்தமசோழனின் ஒரு சில கல்வெட்டுகளிலும், இராஜராஜனது கல்வெட்டுகளிலும் வருகிறார். இவரது பெயர் அமைப்பை வைத்து இவர் உத்தமசோழனின் மகன்தான் என உறுதி செய்கின்றனர்.

இராஜராஜனின் 7 ஆம் ஆட்சி யாண்டு குறித்துக் கூறும் திருவல்லம் கல்வெட்டில் மதுராந்தகன் கண்டராதித்தனார் என்பவர் இறைவனை

வணங்கி அங்கு நடந்த சில தவறுகளைக் கண்டறிந்தார் என்ற செய்தி உள்ளது. திருவல்லம் கல்வெட்டு (S.i.i. vol 3 no 59.)

இக்கல்வெட்டைக் கொண்டு தொல்லியல் அறிஞர்கள்,

Maduranthkan kandaradittan i.e., Gandaraditya the son of Madurantaka, must have been a person of high standing and influence. He can not be identical with the chola king Gandaraditiya Varman, because the latter had died before the region of Arinjaya, the grand father of Rajaraja I. Perhaps he was in (otherwise unknown) son of Madurandthka the son of Gandratyaavarman and immediate predecessor of Rajaraja I.

என்பர். இதை நன்கு ஆய்வு செய்த நீலகண்ட சாஸ்திரியும் தனது

நூலில் 'We find accordingly Maduranthkan Ganaradittan who must have been a son of Madurantaka Uttama chola occupying high officer under Rajaraja' ('The cholas' - Page:1 58) எனக் கூறுகிறார்.

கேள்வி:

சுந்தரச் சோழனின் சரியான ஆட்சி யாண்டு காலம் என்ன?

விளக்கம்:

கி.பி. 957 - 975.

கேள்வி:

இரண்டாம் இராசாதிராசனின் மகன்தான் மூன்றாம் குலோத்துங்கனா?

விளக்கம்:

மூன்றாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசாதிராசனின் மகன் அல்ல. அவன் இரண்டாம் இராஜராஜனின் மகன். பல்லவராயன் பேட்டை கல்வெட்டு இதனை உறுதி செய்கிறது. இரண்டாம் இராஜராஜன் மகனுக்கு முடி கவிழ்த்த செய்தியும் உள்ளது.

கேள்வி:

இராஜமகேந்திரன் யார்?

விளக்கம்:

இரண்டாம் இராஜேந்திரன் ஆட்சிக்கு வந்தபின் தன் தம்பி
மும்முடிச்சோழனை சோழபாண்டியன் ஆக்கினான். இரண்டாம்
இராஜேந்திரனே ஜடாவர்மன் சுந்தரசோழபாண்டியனாக பாண்டிய நாட்டில்
ஆட்சி செய்தான். முதலாம் இராஜாதிராஜன் இறந்தபிறகு
சுந்தரசோழபாண்டியன் இரண்டாம் ராஜேந்திரனாகச் சோழ நாட்டு
மன்னனாகிய பின் அவனது தம்பி மும்முடிச்சோழனை
சோழபாண்டியனாக்கி மாறவர்மன் பராக்கிரம சோழபாண்டியன் என்ற
பெயரில் பாண்டி நாட்டை ஆட்சி செய்யுமாறு அமர்த்தினான். இரண்டாம்
இராஜேந்திரனுடன் முடக்காற்றுப்போரில் இந்த சோழபாண்டியனும் கலந்து
கொண்டான். பெலவோலா பகுதியில் உள்ள கவர்வாட் என்ற இடத்தில்
உள்ள கன்னடக் கல்வெட்டில் அங்கு கங்கனுடன் நடந்த போரில்
சோழபாண்டியன் என்ற பெயர்கொண்ட சோழன் ஒருவன்
இறந்துவிட்டதைக் கூறுகிறது. ஸ்ரீரங்கத்தில் இராஜமகேந்திரனின் திருப்பணி
பற்றிய தகவல் கிடைக்கிறது. இராஜமகேந்திரன் என்பவர் முதலாம்
இராஜேந்திரனின் மூன்றாம் மகன் ஆவார்.

கேள்வி:

பெரியகோவில் கட்டுமானம் ஆரம்பமான காலம் எது?

விளக்கம்:

தெரியாது.

கேள்வி:

இராஜேந்திரசோழனின் தாய் வானவன்மாதேவியார் எந்த வம்சம்? அவர்
கொடும்பாளூர் வம்சம் என்பதற்குச் சான்றுகள் உண்டா?

விளக்கம்:

எனக்குத்தெரிந்து எந்தக் கல்வெட்டிலும் தரவுகள் இல்லை. பின்னர்
தெரியவருகிறதா என்று பார்ப்போம்.

கேள்வி:

இராசாதிராசன் கல்வெட்டில் வரும் சிறியதாதை எறிவலிச்சோழன் என்பவர் முதலாம் இராஜேந்திரனின் சகோதரனா?

விளக்கம்:

முதலாம் இராஜாதிராஜனின் கல்வெட்டில் சிறியதாதை என்று மட்டும் உள்ளது. பெயர் கூறப்படவில்லை. இரண்டாம் இராஜேந்திரனின் மணிமங்கலம், திருமழபாடி கல்வெட்டுகளில் சிறியதாதை கங்கை கொண்டான் என்று காணப்படுகிறது.

கேள்வி:

பல்லவச்சிற்பிகளின் பெயர் ஏதேனும் கல்வெட்டில் உள்ளதா?

விளக்கம்:

மாமல்லபுரம் செல்கிற வழியில் பூஞ்சேரி என்ற ஊரின் அருகே உள்ள சிறு சிறு பாறைகளில் சில சிற்பிகளின் பெயர்கள் காணப்படுகிறது.

1. கே (வா) த பெருந்தச்சன்.
2. குணமல்லன்.
3. பைய்ய மிழிப்பான்.
4. சாதமுக்கியன்.
5. கலியா (னி)
6. நமோ திருவொற்றியூர் அ(பா)ஜர்.
7. கொல்லன் (சே) மகன்.

(Are 1932 - 33 / 105 - 107) .

கேள்வி:

செப்பேடுகளில் காணப்படும் புராண இதிகாச செய்திகளை வரலாற்றுத் தரவுகளாகக் கொள்ளலாமா?

விளக்கம்:

ஒரு வரலாற்று ஆய்வாளர்க்கு, செப்பேடுகள் மற்றும் கல்வெட்டுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அனைத்து செய்திகளும் தரவுகள்தாம். அக்காலத்தில்

சமூக அரசியல் தளங்களில் நிலவிய நம்பிக்கைகளையும் கருத்துகளையும் அச்செய்திகள் பிரதிபலிக்கிறன.

நடைமுறைப்படுத்திய தரவுகளை மட்டும்தான் ஆவணங்கள் தருகிறது. அச்சமூகமக்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும் நமக்குத் தெரியவேண்டுமல்லவா? அதையும் சேர்த்து நாம் தெரிந்துகொள்ளும்போதுதான் வரலாறு நிறைவு பெறும். ஆகவே வரலாற்றுத்தரவுகளோடு மக்களின் வாழ்வியலில் திகழும் நம்பிக்கைகளையும் வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாகத்தான் இந்த புராண இதிகாச செய்திகள் கூறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மனுநீதிச்சோழன், சிபிச் சக்கரவர்த்தி கதைகள். இவர்கள் கதைகள் மூலம் சொல்லப்படும் செய்திகள் அன்றைய மன்னர்கள் எல்லா உயிர்களையும் சமமாகப் பாவிக்கும் சட்டதிட்டங்களையே தங்கள் ஆட்சியில் கொண்டிருந்த செய்தியும், நடைமுறைப்படுத்திய செய்தியையும், தாங்கள் செங்கோல் பிறழாமல் ஆட்சி செய்வதையும் ஆவணப்படுத்தியுள்ளனர். அன்றைய அரசர்களின் சமூக மக்களின் எண்ணவோட்டத்தையும், உணர்வுகளையும், நம்பிக்கைகளையும், பிரதிபலிக்கும் தரவுகளே புராண இதிகாச செய்திகள்.

கேள்வி:

சோழன் தலைகொண்ட வீரபாண்டியன். வீரபாண்டியன் தலைகொண்ட சோழன் யார்? உத்தமசீலிதான் என்னும் கூற்றுக்குச் சான்றுகள் உண்டா?

விளக்கம்:

நேரடியான சான்றுகள் ஏதும் இல்லை. ராஜாதித்தன் போல பராந்தகனின் மற்றொரு மகனாக உத்தமசீலியின் பெயரும் காணப்படுகிறது. அரசனாகும் முன் இறந்துபோன இளவரசன். ராஜாதித்தன் ராஷ்டிரக்கூடப்போரில் இறந்தது போல் உத்தமசீலியும் பாண்டியப்போரில் இறந்திருக்கலாம். வீரபாண்டியனை வென்ற சோழன் ஒரு அரசனுக்கு நிகரானவன் என்பதால் அந்த சோழன் உத்தமசீலியாக இருக்கலாம் என்று யுகமாக முடிவு செய்யலாம்.

கேள்வி:

உத்தமசீலியின் கல்வெட்டுகள் பாண்டிய நாட்டில் கிடைக்கிறதா?

விளக்கம்:

இல்லை.

கேள்வி:

மதுரைகொண்ட இராசகேசரி சுந்தரச்சோழனின் கல்வெட்டுகள் மதுரையில் உண்டா?

விளக்கம்:

இல்லை.

கேள்வி:

ஆதித்த கரிகாலனின் மரணம் பற்றிய புதுத்தரவுகள் ஏதேனும் உள்ளதா? கொலையைப் பற்றிய தங்கள் பார்வை என்ன?

விளக்கம்:

புதுத்தரவுகள் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. உடையார்குடி கல்வெட்டு மட்டும்தான். ஆதித்தகரிகாலன் கொல்லப்பட்டதாகவும், அதில் ஈடுபட்டவர்களாக நிரூபணம் ஆனவர்களது நிலம் பறிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்போதைய நடைமுறைச் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட நடவடிக்கை இது. பிரம்மாதிராயர்கள் என்போர், சட்டம் நீதி நிர்வாகம் போன்றவற்றைப் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்று மன்னவனால் பிரம்மாதிராயர்கள் என்று பட்டம் வழங்கப்பட்டவர்கள். நாட்டில் சட்டத்திற்கும் நீதிக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் துணையாய் நிற்பவர்கள். இவை பாதிக்கப்படும்போது சரி செய்யும் பொறுப்பு இவர்களுக்குண்டு. திட்டமிட்டோ, திட்டமிடாமலோ கொலை செய்யும் சந்தர்ப்பம் அமையப் பெறாதவர்கள். இக்கொலை, இவர்களாலே நிகழ்ந்தது என்றால், அரசுக்கும்பத்து வாரிசு பிரச்சனையில் தலையிட்டு நடைமுறைப்படுத்த முற்பட்டபோது, ஏதோ நிகழ்ந்திருக்கிறது. இது விவாதிக்கப்படவேண்டியது.

கேள்வி:

வீராணம் ஏரியை வெட்டியவர் இராஜதித்தர் என்பதற்குச் சான்றுகள் உண்டா?

விளக்கம்:

காட்டுமன்னார்குடி என்ற அன்றைய உடையார்குடி வீரநாரயண சதுர்வேதி மங்கலம் என்றழைக்கப்பட்டது. வீரநாரயணன் என்பது முதலாம் பராந்தகனின் பெயர்களுள் ஒன்று. அந்த ஏரியும் பராந்தகன் பெயராலேயே அமைந்திருந்தது. அந்த ஏரியை வெட்டியவர் பெயர் எங்கும் காணப்படவில்லை.

கேள்வி:

உத்தமசோழனின் ஆட்சிக்காலத்தில் இராசராசனைப்பற்றிய தரவுகள் உண்டா?

விளக்கம்:

எனக்குத் தெரிந்து இல்லை.

கேள்வி:

இராஜராஜன், சத்யாச்சரனுடன் மேற்கொண்ட போரில் வெற்றி பெற்றாரா? முதலாம் இராஜேந்திரனின் மகன் ஒருவன் மேலைச் சாளுக்கியப்போரில் கொல்லப்பட்டாரா?

விளக்கம்:

இராஜராஜன், சாளுக்கியன் சத்யாச்சரனை வென்ற செய்தி கல்வெட்டுகள் மற்றும் செப்பேடுகள் மூலம் உறுதிசெய்யப்படுகிறது. கவர்வாட் கல்வெட்டு, சாளுக்கியருடன் நடந்த போரில் சோழபாண்டியன் என்ற பெயரைக்கொண்ட ஒரு சோழ அரசன் இறந்தான். அவன் அங்குள்ள சமணத்தலங்களை அழித்த பாவத்திற்காக இறந்துவிட்டான் என்று கல்வெட்டு செய்தி உள்ளது. (Ep.ind.vol 15 no 23. & Early chola. N.sethuraman Pa.59 - 63). இவன்தான் ராஜமகேந்திரன் என்று முன்பே கண்டோம். இறக்கும்போது அவன் சோழகங்கன்.

கேள்வி:

ஐயனார் அல்லது சாத்தன் எந்த மதம்? சமணமா? பௌத்தமா? ஆசீவகமா?

விளக்கம்:

இன்னொன்றையும் விட்டுவிட்டீர்களே. வைதீகமா என்றும் கேட்டிருக்கலாம். இவற்றில் எதுவுமில்லை. அவர் தமிழ்க் கடவுள். சங்க இலக்கியங்களிலும் சரி, கல்வெட்டிலும் சரி, அய்யன், சாத்தன் என்ற பெயர்கள் மிக அதிகம். அய்யன் கோவில் இல்லாத ஊர்களே இல்லை. இன்றும் அன்றும். எடுத்துக்காட்டாக, தஞ்சை பெரியகோவில் கல்வெட்டுகளில் (Vol 2 , part 3 ,4 ,5 p.572) சாத்தன் என்ற பெயரில் ஏராளமானவர்களைக் காணலாம்.

தமிழ்நாட்டில் நுழைந்த சமயங்களான சமணம், பௌத்தம், ஆசீவகம் போன்ற மதங்கள் புகழ்பெற்ற தமிழ்க் கடவுளைத் தங்கள் மதங்களில் இணைத்துக்கொண்டன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை நிலங்களுக்குரிய தெய்வங்கள் பற்றி தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். மருதநிலத்தின் கடவுளாக, "வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்" எனப்படும். இந்த வேந்தன்தான் அரசுக்கடவுள் சாத்தன். தமிழர்தம் இந்திரன். இந்திரன் மழைக்கடவுள். வளம் தரும் கடவுள். அதனால் மருத நிலக்கடவுளாக வணங்கப்பட்டார். அதனால் நம் தமிழர்தம் மதங்களாகச் சைவம், வைதீகம் சாத்தனைக் கொண்டாடியிருக்கின்றன. சைவம் காமாட்சி அம்மன் கோவில் - சாத்தன். பிடலூர் சாத்தன் - சேரமான் பெருமாள் நாயனார்.(திருக்கயிலாய ஞான உலா).

வைதீக சதுர்வேத மங்கலங்களில்,
உத்திரமேரூர் - அய்யன் மஹா சாஸ்தா.
ஐயூர் அகரம் - சாஸ்தா.

உக்கல் - அய்யனார் (மஹாவிஷ்ணுக்கருகில் சிறப்பான வழிபாடு).
கேரள கொடுந்திரப்பள்ளி அக்கிரகாரம் -அய்யனார் (Tvs vol 1. - வேதிய அய்யனார்.

கேள்வி:

தமிழ்நாட்டில் விநாயகர் வழிபாடு எப்போது துவங்கியது?
வாதாபியிலிருந்து வந்ததா? அல்லது அதற்கு முன்னரே இருந்ததா?

விளக்கம்:

வாதாபியிலிருந்து வரவில்லை. சேக்கிழார், பெரிய புராணத்தில் பரஞ்சோதி வாதாபியிலிருந்து என்னென்ன பொருட்கள் கொண்டு வந்தார் என்று கூறியுள்ளார். அதில் கணபதி இல்லை. பரஞ்சோதி காலத்திற்கு முன்பே பிள்ளையார் பட்டி கணபதி வழிபாடு (கி.பி. 4 - 6 இல்) நம்மிடையே இருந்தது.

கேள்வி:

சோழர் காலத்தில் சாதியப் பிரிவு எவ்வாறு இருந்தது? வேறுபாடு மற்றும் தீண்டாமை இருந்ததா?

விளக்கம்:

செய்யும் தொழில் அடிப்படையில் நம் சமூக மக்கள் சேர்ந்து சேர்ந்து வாழ்ந்தனர். சேர்ந்து வாழுமிடங்கள் சேரி எனப்பட்டது. கம்மாளச்சேரி, பறைச்சேரி, பார்ப்பனச்சேரி, வண்ணாரச்சேரி, என்ற பல பகுதிகள் உள்ள குறிப்புகள் உள்ளனவே தவிர அதை ஜாதியாகக் கருத்தாக்கம் செய்யவில்லை. தீண்டாச்சேரி என்று ஒன்றும் இருந்தது. அதுவும் தொழில் அடிப்படையில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

கேள்வி:

விஜயாலயன் தந்தையைப்பற்றியத் தரவுகள் உண்டா?

விளக்கம்:

பள்ளன்கோவில் செப்பேடு - சிம்மவிஷ்ணு என்ற பல்லவ மன்னன் சிம்மவிஷ்ணு என்னும் பெயர் கொண்ட சோழனை வென்றான் என்கிறது. வேலூர் பாளையச் செப்பேடு - குமாரங்குசன் என்ற சோழனைக் கூறுகிறது. சுந்தரச் சோழனின் அன்பில் செப்பேடு - கரிகாலன், செங்கணான், நல்லடிக்கோன் ஆகியோரைக் கூறிவிட்டு பின்னர் பொதுவாக வளவன், ஸ்ரீ

கண்டன் என்ற பெயர்களைக் கூறுகிறது, என்றாலும் விஜயாலயனின் முன்னோன் அல்லது தந்தைப்பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை.

வேலஞ்சேரி முதலாம் பராந்தகன் செப்பேடு - சோழர் வம்சத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது, பிரம்மா - மரீசி - உசீநரா - சிபி - கரிகாலச் சோளேந்திரன் - கோச்செங்கணான்- ஒற்றியூரன். பிறகு; ஒற்றியூரன் மகனுக்குக் குபேரனை ஒத்த ஆதித்தியன் பிறந்தான். ஆதித்தனுக்கு மகனாகப் பராந்தகன் பிறந்தான் என்கிறது.

ஒற்றியூரன் மகனும், ஆதித்தனின் தந்தையும் விஜயாலயன் தானே, ஆகவே, விஜயாலயனின் தந்தை ஒற்றியூரன் எனலாம். (REF: Thiruthani and velanjeri copper plates, by Dr. R. Nagaswamy).

கேள்வி:

பார்த்திபேந்திரனின் ஒரு கல்வெட்டு (திருவிடந்தை) மட்டும் அவரை கோபரகேசரி என்கிறது. இக்கல்வெட்டில் பிழையேதும் உள்ளதா? பார்த்திபேந்திரன் யார்? அவர் பல்லவ வம்சமா? சோழனா? அல்லது வேறு யாரேனுமா? இவன் ராஜராஜனாக இருக்கலாமா?

விளக்கம்:

திருவிடந்தைக் கல்வெட்டு (S.i.i. vol 3 no 180) சொல்லும் செய்தியில் பிழையேதும் இல்லை. அது 'கோப்பரகேசரி வேந்திராதிபந்மர்க்கு யாண்டு ஆறாவது' எனத்தொடங்குகிறது. இவனது 6 மற்றும் 7 ம் ஆட்சி யாண்டுகளில் பாண்டியன் தலைகொண்ட விருது இணைத்தும் விடுத்தும் உள்ளது (Vol 3. 181 , 182 , 183 , 184).

கோபரகேசரி என்பதால், இவன் ஒரு சோழ அரசனாக இருக்க வேண்டும். இல்லையேல் சோழர்களது சிற்றரசர்களில் ஒருவனாக இருக்கவேண்டும் (ஆங்கிலச்சுருக்கம் - S.i.i. vol 3 no 180). இவன் பல்லவனா, சோழனா அல்லது வேறு மரபினனா என்பதற்கு உறுதியான ஆதாரமில்லை. சோழன் பெயரில் பல்லவநாட்டில் ஆட்சிபுரிந்தான்.சோழருக்கும் பாண்டியருக்கும் நடந்த போரில் கலந்துகொண்டு வெற்றியிலும் பங்குபெற்றவன். 'வீரபாண்டியன் தலைகொண்ட கோபரகேசரி' என்று ஆதித்த கரிகாலனும்,

'வீரபாண்டியன் தலைகொண்ட கோபார்த்திவேந்திராதிபதி வர்மன்' என்று இவனும் விருதுப் பெயர் கொண்டனர்.

இவன் சோழவம்சத்தைச் சேர்ந்த தொண்டைமண்டலத்தின் பொறுப்பாளனாக ஆட்சிபுரிந்தான் என ஊகிக்கலாம். கோபரகேசரி என்பதால் இவன் பல்லவ வம்சத்தவன் இல்லை எனலாம். இவன் இராஜராஜனாக இருக்கலாமோ என்பதைப் போதியத் தரவுகள் கிடைத்தால் உறுதிசெய்வோம்.

கேள்வி:

தஞ்சை பெரியகோவில் கட்டுமானத்திற்குக் கற்கள் எங்கிருந்து வந்தது?

விளக்கம்:

ஸ்தபதிகளும், நிலவியலாளரும்தான் இதற்கு விடை கூற வேண்டும். எந்த ஊர் மலையிலுள்ள கற்களும், ராஜராஜீஸ்வரமுடையார் கோவில் கற்களும் ஒரே வகையைச்சார்ந்தவை என்பதைக் கண்டறிந்து கூறவேண்டும்.

கேள்வி:

குலோத்துங்கனின் தளபதி கருணாகரத் தொண்டைமான் இலங்கையை ஆட்சி செய்தாரா?

விளக்கம்:

இல்லை.

கேள்வி:

இராஜராஜனின் மகன் வழி வாரிசு ஆளவந்தான் சோழபாண்டியன் என்பவர் முதலாம் குலோத்துங்கனுடன் வாரிசுரிமைப் போட்டியில் ஈடுபட்டாரா?

விளக்கம்:

முதலாம் இராஜேந்திரன் தனது மூத்தமகன் இராசாதிராசனுக்கு இளவரசு பட்டம் கட்டி, தனது இரண்டாம் மகன் சுந்தரச்சோழன் என்பவனை சுந்தரசோழபாண்டியன் என்ற பெயரில் பாண்டியநாட்டுப் பிரதிநிதியாக

ஆளச் செய்ததுபோல, அவனது புதல்வர்களும் இம்முறையைப் பின்பற்றினார்கள்.

முதலாம் இராசாதிராசன் தனது சகோதரர்களையும், தனது தந்தையின் சகோதரர்களையும் தாங்கள் வெற்றிபெற்ற பல்வேறு நாடுகளுக்குப் பிரதிநிதிகளாக அனுப்பி ஆளும்படி செய்ததை மணிமங்கலம் கல்வெட்டும் கூழம்பந்தல் கல்வெட்டும் உறுதி செய்கின்றன (S.i.i.vol 3 no 28 & S.i.i. vol 7).

முதலாம் இராசாதிராசனுக்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்த இரண்டாம் இராஜேந்திரனும் அவ்வாறே நிர்வாகப் பணிகளில் ஈடுபட்டான். அவனுடைய திருமழபாடி கல்வெட்டு (S.i.i. vol 5 no 647) தன் தந்தையின் சகோதரர் மகன் ஆளவந்தானையும் குறிப்பிடுகிறது. திருவெண்காடு கல்வெட்டும் ஆளவந்தான் பற்றிக் கூறுகிறது. இவனுக்கு இராசாதிராசன் என்ற சிறப்புப் பெயரும் இருந்தது (S.i.i.vol 5 no 976). இவன் முதலாம் குலோத்துங்கனுடன் வாரிசுரிமைப்போரில் ஈடுபட்டதற்கான ஆதாரம் ஏதுமில்லை.

கேள்வி:

முதலாம் ஆதித்தன் மகனான கன்னரத்தேவனுக்கும், முதலாம் பராந்தகனுக்கும் வாரிசுரிமைப் போட்டி இருந்ததா?

விளக்கம்:

முதலாம் ஆதித்தனின் மூத்த அரசி இளங்கோன் பிச்சி. இவர் வல்லவரைய இராஷ்டிரகூடர் இரண்டாம் கிருஷ்ணனின் மகள். இச்செய்தியை ஆதித்தனின் 27 ம் ஆண்டு கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது (A.r.e. 14 of 1920). ஆதித்தனுக்குப் பராந்தகன் தவிர கன்னரதேவன் என்ற பெயரில் ஒரு மகன் இருந்துள்ளான் (38/ 1895). இவன் இளங்கோன் பிச்சியின் மகன் என்பதும் அதனால் அவரது தந்தை கன்னரதேவன் பெயரை அவர் மகன் பெற்றிருந்தான் என்பதும் பெறப்படுகிறது. இச்செய்தி தவிர இந்த கன்னரதேவன் பற்றி வேறு எந்த செய்தியும் இல்லை.

கேள்வி:

மேற்கெழுந்தருளிய தேவர் என்பதன் சரியான பொருள் என்ன?

விளக்கம்:

கண்டராதித்தச் சோழன் இப்பெயரில் அழைக்கப்படுகிறார். துறவறம் மேற்கொண்டார் என்ற ஒரு கருத்தும் பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. மேற்கே சூரியன் மறைவதுபோல் கண்டராதித்தர் என்ற சோழவம்சத்து சூரியன் மறைந்துவிட்டது என்பது பொருள். இதைத்தவிர வேறொன்றும் தெரியவில்லை.

துணை நின்ற நூல்கள்:

முற்காலச் சோழர் கலையும் சிற்பமும், S.R. பாலசுப்ரமணியன்.
சோழமண்டலத்து வரலாற்று நாயகர்களின் சிற்பங்களும் ஓவியங்களும்,
குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன்.

கல்லும் சொல்லும், இரா.நாகசாமி & Article by R. Nagasamy

குறிப்பு:

சோழர் வரலாற்று ஆய்வுச்சங்கம் நடத்திய கருத்தரங்கில் வரலாற்று ஆர்வலர்கள் எழுப்பிய வினாக்களுக்கு முனைவர் ஆ.பத்மாவதி அளித்த விளக்கங்கள்.

(நன்றி - பகிர்வு திரு. மாரிராஜன்)

6. சமூகப்பிரிவினைக்கு வித்திட்ட பிரம்மதேயங்கள்

— முனைவர் எஸ்.சாந்தினிபீ

நம் சமுதாயம் வாழும் பல பகுதிகளில் சிலர் ஊருக்கு உள்ளேயும் சிலர் வெளியேவும் வாழும் அவலம் தொடர்கிறது. யாதும் ஊரே யாவரும் உறவினராக வாழச் சொன்ன பரந்த நோக்கமுடைய மூத்தோர்களின் வாரிசுகளுக்கு இப்படி கீழ்த்தரமான சிந்தனையும் வாழ்க்கையும் எப்போது, எப்படி ஏற்பட்டது என நம்மில் பலர் ஆலோசித்திருக்கலாம். இதற்காக நம் வரலாற்றைப் புரட்டினால் விடை கிடைக்கும். வரலாறு என்பது நமது பாட்டன் பூட்டன் வாழ்ந்த வாழ்வைச் சொல்லும் கதைதானே.

ஓர் இடத்தில் வாழ்ந்த மனிதஇனம் பல்வேறு காரணங்களுக்காக பன்னெடுங்காலமாகவே இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். இதற்குத் தமிழகம் விதிவிலக்கல்ல. இத்தகைய காலச் சுழற்சியில் தென்னகத்தில் வடபுலத்தோர் வாழ வந்தனர். குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் கி.பி. ஏழாம் எட்டாம் நூற்றாண்டில் கிடைக்கும் பல்லவர் காலக் கல்வெட்டுகள் இத்தகைய மாற்றத்தை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லுகின்றன. வெவ்வேறு கலாச்சார மக்கள் ஓரிடத்தில் இணைந்து வாழும்போது, கலாச்சாரக் கலப்பு ஏற்படுவதும் இயற்கையே. அதுவும் ஆட்சியாளர்களின் ஆதரவு எந்த கலாச்சாரத்தின் பக்கம் சாய்கிறதோ அதுவே மேலோங்கி செழிக்கும் என்பது நமக்கு வரலாறு சொல்லும் செய்தி.

பல்லவர்கள் வடபுலத்து மொழியையும் பார்ப்பன கலாச்சாரத்தையும் ஆதரித்து வளர்த்தனர் என்பதே வரலாறு. இக்காலத்தில் வளரத் துவங்கியதில் முக்கியமாக இன்றும் நம்மிடையே இணைந்திருக்கும் கோவில் கலாச்சாரம் ஆகும். இந்த நிலை கிட்டத்தட்ட ஆங்கிலேயர் ஆட்சிவரை நீடித்தது. அதுவரையிலும் ஆள்பவர்கள் மாறினார்களே தவிர, கோவிலுக்கான கொள்கையில் மாற்றமில்லை. ஹைதர் அலியும், திப்பு சுல்தானும் கூட கோவில்களுக்கு நிலமும்

பொருளும் தானமாகக் கொடுத்தனர். உதாரணமாக இன்று சேலத்திலுள்ள சுகவன ஈசுவரன் கோவிலுக்கு திப்பு கொடை அளித்துள்ளார்.

கடந்த காலத்தில், பெரும்பாலான பார்ப்பனர்கள் தானாக வந்தாலும், அரசனால் குடியமர்த்திய போதும் நம் தென்னகச் சமுதாயத்தோடு ஒன்றி வாழவில்லை. இதைக் கல்வெட்டுகளும் செப்புப் பட்டயங்களும் தெளிவாகச் சொல்கின்றன. இதன்றி, பார்ப்பனர்கள் பல சலுகைகளும் பெற்று நாடாண்ட மன்னர்களின் செல்லப் பிள்ளைகளாய் வாழ்ந்தனர். இப்படிப் பார்ப்பனர் மட்டுமே தனித்து வாழ அரசாண்டோர் உண்டாக்கிய புது ஊர்களே பிரம்மதேயங்களாகும். சில நேரங்களில் பல ஊர்களை ஒன்றாக இணைத்து புதிய பெயருடன் ஒரு பிரம்மதேயம் உருவாக்கப்பட்டது. பெரும்பாலும் அரசகுலத்தோரின் பெயர்களும் பட்டங்களும் இப்புதிய குடியேற்றங்களுக்குச் சூட்டப்பட்டது. இதற்கு உதாரணமாக அருண்மொழிதேவ சதுர்வேதி மங்கலம், திரிபுவன மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம், இராஜஸ்ரீய சதுர்வேதி மங்கலம் போன்ற பெயர்களைக் கூறலாம்.

இவ்வூர்களில் குடியேறிய பார்ப்பனர்களுக்கு விலையின்றி நிலம் தானமாக வழங்கப்பட்டது. பல சமயங்களில் அதற்கு நிலவரியும் ரத்து செய்யப்பட்டது. இவர்களுக்கு முன்பாக அங்கு வாழ்ந்தோர் வேறு ஊர்களுக்கு இடம் பெயரச் செய்யப்பட்டனர். பல வேளைகளில் குடிகள் எனப்பட்ட விவசாய கூலிகளும் வெளியேற்றப் பட்டு புதியவர்கள் நில உரிமையாளரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப பணியில் அமர்த்தப்பட்டனர். இந்த பிரம்மதேயங்களில் பார்ப்பனர் மட்டுமே பெரும்பாலும் வாழ்ந்தனர். இந்த பிரம்மதேயம் எனும் ஊர், சேரிகள் எனும் உட்பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது. முறையான திட்டமிடப்பட்ட தெருக்கள், குடியிருப்பு, தோட்டம், ஊரின் நடுவே விஷ்ணு கோவில், ஏரி குளம் போன்ற நீராதாரம் ஆகிய அனைத்து வசதிகளும் செய்யப்பட்டன. சில பிரம்மதேயங்களில் வணிகர்களும், நெசவாளர்களும் பிற்காலத்தில் ஊருக்குள் வாழ்ந்துள்ளனர். இதற்கு, தஞ்சாவூர், உத்திரமேரூர் ஆகியவை உதாரணம் ஆகும். கோவில் நடப்புகளுக்கும் பிரம்ம தேயவாழ் பார்ப்பனர்களின் அன்றாட தேவைக்கான உணவு, உடை, பாத்திரம், பண்டங்கள் போன்ற அத்தியாவசிய தேவைகளுக்காக வேறு ஒரு திட்டம் நடைமுறையில் வந்தது. அதுவே “உள்ளே வெளியே” என்ற விபரீதத்திற்கு வித்திட்டது.

பிரம்மதேயத்தின் எல்லையை ஒட்டியிருந்த ஊர்கள் கோவிலுக்கும் பார்ப்பனர்களுக்குமான நன்கொடைகளாக மாறின. இவற்றைப் பிடாகை என்றழைத்தனர். சில பிரம்மதேயங்கள் பத்துக்கும் மேற்பட்ட பிடாகைகளைக் கொண்டிருந்தன. பிடாகைகள் பிரம்மதேய ஊருக்குச் சொந்தம் என்றாலும் நடைமுறையில் பிரம்மதேயமும், பிடாகையின் செயல்பாடுகளும் இருவேறுவிதமாக இருந்தன. பெரும்பாலான விளைநிலங்கள் பிடாகையிலிருந்தன. இவர்களுடன் பயிர் செய்யும் தொழிலாளிகள், குயவர்கள், கால்நடை மேய்ப்போர், வண்ணார், தச்சர், கொல்லர் போன்ற தொழிலாள குடும்பங்கள் பிடாகையில் வாழ்ந்தனர். இவ்வாறாக, ஊர் எனும் பிரம்மதேயத்திற்கு வெளியே தொழிலாளர்களைக் குடியமர்த்தல் பார்ப்பனர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

உதாரணமாக திரிபுவனியில் பல நெசவாளர் குடும்பங்கள் இவ்வூரின் தென் பிடாகையில் குடியமர்த்தப்பட்டனர்(கல்வெட்டு 208/1919). திரிபுவனிக்கு தெற்கே இருக்கும் புத்தூர் பார்ப்பனர்களின் பிடாகையாக பிரம்மதேயத்துடன் இணைகிறது. இந்த இணைப்பிற்குப் பின் புத்தூர் எனும் பெயர் ஜனநாத நல்லூர் என மாற்றப்படுகிறது. இந்த தென் பிடாகையில்தான் ஜனநாத வில்லிகள் எனும் வில் படை வீரர்களும் இருந்தனர்(கல்வெட்டு 199/1919). இதே பிரம்மதேயத்தின் கிழக்கு பிடாகையான வீரசோழ நல்லூரில் வாழ்ந்த ஒரு பெண்பணியாளர் திருபுவனி ஆழ்வார் கோவிலுக்கு 12 ஆடு கொடை அளித்ததையும் அறியமுடிகிறது(கல்வெட்டு193/1919). இன்றைய புதுச்சேரியில் உள்ள பாசூர் சோழர்காலத்தில் ஒரு பிரம்மதேயமாக விளங்கியது. இதை, அழகிய சோழ சதுர்வேதி மங்கலம் என்று அழைத்தனர். இந்த பிரம்மதேயத்தின் மேற்கில் அமைந்த பிடாகை அவியனூர் சேரியில் வாழ்ந்தவன் பள்ளி கேசன். சேந்தனின் மகனான கேசன், பாசூர் ஆழ்வார் கோவிலுக்கு விளக்கு ஒன்று தானமாகக் கொடுத்துள்ளார். இப்படி பிரம்மதேயங்களின் பல பிடாகைகள் குறித்துச் சொல்லலாம்.

தொழிலாளர்கள் பிடாகைகளில் வாழ்ந்ததற்கும் பிரம்ம தேயவாழ் பார்ப்பனர்களுக்கும் என்ன தொடர்பு? இதற்குப் பார்ப்பனர்கள் எப்படி காரணமாவார்கள்? என்ற ஐயம் தோன்றுவது இயல்பே. இதற்கும் கல்வெட்டுகளே விளக்கம் சொல்லும். மன்னனின் ஆணைகள் மூலமாகவே பிரம்மதேயத்திற்குச் சலுகைகள் கிடைத்தன. இத்தகைய அரசாணைகள்

நாட்டார் எனும் நாடு பிரிவு நிர்வாக அமைப்புக்கு அனுப்புவார்கள். நாட்டார்கள் பிரம்மதேய நிர்வாகத்தைக் கவனிக்கும் அமைப்பான 'சபை'க்கு கொடுப்பார்கள். இந்த சபையில் பிரம்மதேயவாழ் பார்ப்பனர்களே அங்கத்தினராவார்கள். இந்த சபையோரே மன்னனிடம் சலுகைப் பெற்று இடம்பெயர்ந்து பிடாகைகளில் வரும் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்விடங்களை ஒதுக்குவார்கள்.

அரங்கன் கொமாரன் என்னும் ஒரு தட்டானுக்கு(தங்க நகை செய்பவன்) மன்னன் முதலாம் ராஜாதிராஜன், திரிபுவனியில் தட்டார் பணி செய்யும் உரிமையும் அதற்கான சன்மானமாக தட்டார்காணியான நில உரிமையும் பெறக் கட்டளையிடுகிறார். இவன் மன்னனின் பெயரைப் பட்டமாகப் பெற்று ராஜராஜப் பெருந்தட்டான் என்று அழைக்கப்பட்டான். வழக்கப்படி மன்னனின் கட்டளை வரப் பெற்ற சபையோர் இவனுக்கு நிலம் ஒதுக்குகிறார்கள் (கல்வெட்டு 210/1919). இப்படி தங்கள் பிரம்மதேயத்திற்குக் கிட்டும் வசதி வாய்ப்புகள் எதுவாக இருப்பினும் அதனைச் செயல்படுத்தும் விதமும் முறையும் இந்த சபையே முடிவு செய்தது. இப்படித்தான் நெசவாளர்களைச் சபை குடியமர்த்தியது.

இந்த உழைப்பாளிகளுக்கும் பிரம்மதேயத்திற்கும் தொடர்பு இருந்தது. இவர்களின் உடலுழைப்பால் விளைந்த பொருட்கள் கோவிலுக்கும் பிராமணருக்குமான அன்றாடத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தது. அதே நேரத்தில் நெசவாளர்களின், குயவர், வண்ணார், தச்சர், தட்டான் மற்றும் விவசாய கூலிகள் போன்ற அனைவருக்கும் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான தொழிலும் பொருளாதாரமும் பிரம்மதேயத்தின் மூலம் கிடைத்தன. ஒருவரின் தேவை மற்றவருக்குப் பயன்பட்டு இருவரும் இணைந்தே அல்லது சார்ந்தே வாழ்ந்தபோதும் பிடாகைவாழ் தொழிலாளர்களுக்கு ஊருக்குள் வாழும் உரிமை மறுக்கப்பட்டது. இதற்குச் சாத்திரங்கள் என்றழைக்கப்பட்ட வடமொழி நீதி நூல்கள் ஆதாரமாகக் காட்டப்பட்டன.

இதன் அடிப்படையில், பதினோராம் நூற்றாண்டில் சிலருக்கு ஊருக்குள்ளே நில உரிமை மறுக்கப்பட்ட செய்திகள் கல்வெட்டுக்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக இன்றைய புதுவையில் உள்ள திரிபுவனியில் குயவர்களுக்குச் சாத்திரத்தின் அடிப்படையில் ஊருக்குள்ளே நில உரிமை மறுக்கப்பட்டது. பிரம்மதேயத்திற்கும் அதனுடன் இணைக்கப்பட்ட பிடாகைகளுக்கும் பல வேறுபாடுகள் இருந்தன. இதன்படி,

பிரம்மதேயங்களில் இணைக்கப்பட்டதால் தாம் அந்த ஊருக்குள் வாழ்வதாக பிடாகையினர் எண்ணினர். ஆனால், பார்ப்பனர்களைப் பொறுத்தவரை பிரம்மதேய எல்லைகளில் அமைந்த பிடாகைகள் ஊருக்கு வெளியே அமைந்தவை ஆகும். தனது சபை என்னும் நிர்வாக அமைப்பை பிரம்மதேயத்தில் பார்ப்பனர்கள் அமலாக்கி இருந்தனர். அதேசமயம், பிடாகைகளின் நிர்வாகம் சபைகளின் கீழ் அன்றி ஊர் என்னும் அமைப்பால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டனர். ஆனால், பிடாகை வாசிகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் போதிய வருவாய் இல்லாததால், ஊர் எனும் நிர்வாகம் வலிமையற்றதாக இருந்தது. ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஆங்கிலேயரின் காலனி ஆதிக்கம் போல் பிடாகைகள் பிரம்மதேயங்களால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

பிரம்மதேயங்கள் முறையாகத் திட்டமிடப்பட்டு தெருக்கள் கோவில்கள் வாழ்விடங்கள் என அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் இத்தகைய திட்ட முறையைப் பிடாகைகளில் பின்பற்றப்பட்டதற்கான சான்றுகள் இல்லை. நாட்டின் வருமான நிர்வாகத்தின் வரி புத்தகங்களில் பிரம்மதேயமும் அதைச் சார்ந்த பிடாகைகளும் ஒரே ஊராகக் காட்டப்பட்டாலும் இவை இரண்டும் தனித்தனியாகவே செயல்பட்டன. பிடாகைவாழ் மக்கள் தாங்கள் ஊருக்குள் வாழ்வதாக நினைத்தார்கள் ஆனால் பிரம்மதேயத்தோர் இவர்களை ஊருக்கு வெளியே வாழும் நிலைக்குத் தள்ளி இருந்தார்கள். இப்படியாக ஒரே ஊரில் இரண்டு விதமான நிலைப்பாடுகள் கட்டமைக்கப் பட்டன. ஒருவரை மற்றொருவர் சார்ந்திருந்தும் பிரம்மதேயத்துப் பார்ப்பனர் முதலாளிகளாகவும், இவர்களது வேலையாட்களாக பிடாகைவாழ் மக்கள் வேறுபட்டனர். இந்த வேறுபாடு காலப்போக்கில் மோசமாகி பார்ப்பனர்கள் உயர்ந்தவர்களாகவும், பிடாகையினர் தாழ்ந்தவர்களாகவும் அவதரித்தனர். இதற்குச் சோழத் தலைநகர் தஞ்சையும் விதிவிலக்கல்ல. இடையர், யானை மற்றும் குதிரைப் படைகளில் பணிசெய்தவர் பலரும் ஊருக்கு வெளியே வாழ்ந்ததைத் தஞ்சை கல்வெட்டுகள் சொல்கின்றன. நெசவாளர்களின் குடியிருப்பு மட்டுமே தஞ்சை நகருக்குள் இருந்த தகவலைக் கல்வெட்டுகளில் காணலாம். இதற்கு நெய்தல் ஒரு வணிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதால் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கலாம்.

இதுபோன்ற வேறுபாடுகளை மக்கள் வழிபடும் கோயில்களிலும் பார்ப்பனர்கள் விட்டுவைக்கவில்லை போல.

பிடாகைகளில் பெரும்பாலும் சிவன் மற்றும் துர்கையின் கோவில்களே இருந்தன. ஆனால் பார்ப்பனர்களின் முக்கிய கடவுள்களில் ஒன்றான விஷ்ணு கோவிலைக் காணவில்லை. திரிபுவனியின் கிழக்குப் பிடாகையில் ஒரு துர்கைக் கோவிலிருந்தது எனக் கல்வெட்டு மூலம் அறிகிறோம் (கல்வெட்டு 207/1919) திரிபுவனி ஊருக்கு வெளியே தெற்கு திசையில் ஒரு சிவன் கோவிலும் துர்கை கோவிலும் இருந்தது (கல்வெட்டு 175/1919). இப்படி வேறுபாடுகள் பல இருந்த போதும், பிடாகை வாழ் மக்கள் பிரம்மதேயக் கோவில்களுக்கு ஆடு, மாடு, நிலம் மற்றும் பொருள் எனப் பல தானங்களைச் செய்த தகவல்களையும் கல்வெட்டுகள் தருகின்றன.

எல்லையில் அமைந்த ஒரு ஊர் பிரம்மதேயங்களுடன் இணைக்கப்பட்டதும் அங்கே வாழ்ந்த மற்றும் குடியமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளிகள் ஊருக்கு வெளியே வாழ்பவர்கள் ஆனார்கள். காலப்போக்கில் இதுவே வழக்கமாகி எல்லா ஊர்களிலும் தொழிலாளிகள் ஊருக்கு வெளியே தள்ளப்பட்டனர். கைவினைஞர்கள், மற்றும் தொழிலாளிகளின் உடலுழைப்பு தனது பெருமையை இழந்து பார்ப்பனர்களால் தாழ்த்தப்பட்டது. ஒரே ஊரிலிருந்த பின்பும் அதன் உள்ளே, வெளியே எனப் பார்ப்பனர்களின் மக்களை வேறுபடுத்தும் திறமையினால் சமூகம் பிரிக்கப்பட்டது.

நன்றி: கணையாழி இலக்கிய மாத இதழ், ஏப்ரல், 2019

தொடர்பு:

முனைவர் எஸ்.சாந்தினிபி (chandnibi@gmail.com)

வரலாற்றுத்துறை இணைப்பேராசிரியர்

உபி அலிகர் முஸ்லீம் பல்கலைக்கழகம்

அலிகர்-202002

7. பிரம்மதேசக் கோயில் கல்வெட்டுகள் தரும் செய்திகள்

— ச.பாலமுருகன்

தமிழகத்தின் முக்கிய ஆறாகவும் பழங்கால மக்கள் வாழ்ந்த தடயங்களைக்கொண்டதாகவும் விளங்குவது பாலாறு ஆகும். பிரம்மதேசம் பாலாற்றின் தென்கரையில் அமைந்துள்ள சிற்றூர் ஆகும். இப்பாலாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள மற்றொரு ஊரான பில்லாந்தாங்கல் என்ற ஊரில் பழங்கற்காலத்தைச் சேர்ந்த நுண்கருவிகள், கோடரிகள், கத்திகள் போன்ற பொருட்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றை நோக்கும் போது இவ்வூரும் பழங்காலந்தொட்டே மக்கள் வசிக்கும் ஊராக இருந்திருக்கலாம். மேலும் இவ்வூர்க் கல்வெட்டுகளில் இவ்வூர் முக்கிய வழித்தடத்தில் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்படுவதால் இது மக்கள் போக்குவரத்து, வணிகம், விவசாயம் ஆகியவற்றில் சிறந்த ஊராக பண்டைய காலத்திலிருந்திருக்க வேண்டும்.

வரலாற்றுக்கால தொடக்கக் காலமான சங்ககாலம், சங்கம் மருவிய காலச் சான்றுகள் நேரடியாகக் கிடைக்கப்பெறவில்லை எனினும், இவ்வூர் 9 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 17 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்து முக்கிய வழிபாட்டு இடமாக இருந்துள்ளது. இங்குள்ள இரண்டு பண்டைய கோயில்களில் உள்ள கல்வெட்டுகள் இவ்வூரின் வரலாற்றை மிக அழகாக விளக்குகின்றன.

பிரம்மதேசத்தின் கல்வெட்டுகள்:

இவ்வூரில் மொத்தம் 90 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அவற்றில் கல்யாணவரதர் கோயிலில் ஒன்றும், செல்லியம்மன் கோயிலில் ஒன்றும், சந்திரமௌலீஸ்வரர் கோயிலின் வெளிப்புறத்தில் ஒன்றும், உருத்திர கோட்டீஸ்வரர் கோயிலில் நான்கும் மற்றவை சந்திரமௌலீஸ்வரர் கோயிலிலும் உள்ளன. இக்கல்வெட்டுகளில் காலத்தால் முந்தியது பல்லவர் காலத்துக் கல்வெட்டு ஆகும். கம்பவர்மன் காலத்தில் (பொ.ஆ.866) கல்வெட்டே இவ்வூரில் கிடைக்கப்பெறும் பழைய கல்வெட்டு ஆகும்.

அரசர்கள்:

பிரம்மதேசம் கோயில் கல்வெட்டுகளில் பல்லவ அரசர் கம்பவர்மன், சோழ அரசர்களில் ஆதித்தியன், பராந்தக சோழன், சுந்தரசோழன், பார்த்திவேந்திரவர்மன், முதலாம் ராஜராஜன், முதலாம் இராஜேந்திரன், முதலாம் இராஜாதிராஜன், இரண்டாம் ராஜேந்திரன், முதலாம் குலோத்துங்கன், விக்கிரமசோழன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராஜேந்திரன், வீரகம்பண்ணன் ஆகியோரது கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவற்றில் வீர கம்பண உடையாரின் கல்வெட்டே காலத்தால் பிந்தியதாகும்.

ஆட்சிப்பகுதி:

தொண்டை மண்டலத்தின் அமைந்துள்ள பிரம்மதேசம் கல்வெட்டுகளில் ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து தாமர் கோட்டத்து தாமர் நாட்டு கரைக்கோட்ட பிரம்மதேயம் என்று குறிப்பிடுகிறது. இதில் ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலம் என்பது சோழர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆட்சிப்பிரிவாகும். தாமர் கோட்டம் என்பது தொண்டை மண்டலத்தின் 24 கோட்டங்களுள் ஒன்றாகும். (தாமர் என்பது தற்போது தாமல் என்ற பெயராலே வழங்கப்படுகிறது) தாமர் நாடு என்பது தாமர் கோட்டத்தில் உள்ள பல நாடுகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலம் என்ற ஆட்சிப்பிரிவு 11 ஆம் நூற்றாண்டு கல்வெட்டுகளிலிருந்து குறிக்கப்படுகிறது. அதற்கு முந்தைய கல்வெட்டுகளில் தாமர்கோட்டம் மட்டுமே குறிக்கப்படுகிறது. மேலும் இவ்வகைப்பாட்டில் பற்று என்ற வருவாய்ப்பிரிவு இவ்வூர் கல்வெட்டுகளில் அதிகம் இடம் பெறவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கோட்டங்கள்

பிரம்மதேசம் தாமர் கோட்டத்தில் உள்ள ஒரு பிரிவாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் இவ்வூர் கோயிலுக்கு அளித்த கொடைகளைப் பற்றிக் கூறும் கல்வெட்டுகளில் பல்வேறு கோட்டங்களிலிருந்து கொடைகள் வரப்பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக படுவூர் கோட்டம், புலியூர் கோட்டம், சோழநாட்டுக் கிழார் கூற்றம், ஊற்றுக்காடு கோட்டம், வெண்குன்றக்கோட்டம், புறழ்கோட்டம், செங்காட்டுக் கோட்டம், காலியூர் கோட்டம் போன்றனவாகும். இதுபோல நாட்டுப்பிரிவுகளில் இன்னம்பர்

நாடு, சக்ரப்பாடி, நீர்வேளூர்நாடு, மழநாடு, இங்கநாடு, உம்பர்நாடு, புலியூர்நாடு, பெரும்பாணப்பாடி நாடு, படுவூர்நாடு போன்றவையும் ஊர் என்ற பிரிவில் சங்கரப்பாடி, மாங்காடு, விதியூர், நெல்வேலி, வள்ளிவயம், இலங்காடு, தும்பூர், திரைராஜ்யகடிகா, தில்லைச்சேரி, அறியூர், மும்முடிச்சோழபுரம், பறியலூர், குண்டூர், ஆற்றூர், மயிலாப்பூர், காந்தப்பூர் பேட்டை போன்றன. இக்கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இக்கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் கோட்டங்கள் காவிரி வடகரையிலிருந்து தொண்டைமண்டலத்தின் வடஎல்லை வரை நீண்ட பகுதிக்குள் அமைந்துள்ளன. இக்கோயில் மிக்க புகழ்பெற்றிருந்தது என்பதாலேயே இவ்வளவு பெரும் பரப்பிலிருந்து பல்வேறு சமூகப் பிரிவிலிருந்து கொடைகள் பெற்றுத் திகழ்ந்தது.

ஊர்ச்சபைகள்:

சோழர் கால ஆட்சியின் முக்கியச்சிறப்பாகக் கருதப்படுவது ஊர்ச்சபைகள் அல்லது குழுக்களின் உருவாக்கமும் அதன் செயல்பாடும் ஆகும். சங்க காலத்தில் இனக்குழுவாக இருந்த மனித சமூகம் வேளாண்மை, நெசவு, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை உள்ளிட்ட துறைகள் வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. சோழர்காலத்தில் உச்சநிலையை அடைந்த இக்கலைகளுடன் ஊர் உருவாக்கம், கோயில்கள், தெருக்கள், ஏரிகள், மடங்கள், அன்னசத்திரங்கள், பாசனவசதி, நில அளவீடுகள் போன்ற மக்கள் நலன் சார்ந்த நடவடிக்கைகள் உருவாகி நிலைபெற்றன. ஊரில் உருவான சமுதாய சொத்துக்களைப் பராமரிக்கவும், கோயிலில் தொடர்ந்து பூசைகள், வழிபாடுகள் நடைபெறவும், ஊர் அளவிலான குழுக்களும் சபைகளும் தோன்றி துறைவாரியான பணிகளை மேற்கொண்ட தகவல்கள் கல்வெட்டுகளில் காணலாம்.

பிரம்மதேசம் என்ற ஊர் தற்போது சிறிய ஊராட்சியாக உள்ளது. ஆனால் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அப்பகுதியின் நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய அலகாக அமைந்திருந்தது. இவ்வூரில் பல்வேறு குழுக்களும் வாரியங்களும் செயல்பட்ட விவரங்கள் கல்வெட்டில் காணக்கிடைக்கின்றன. பொதுவாக ஊரில் உள்ள சபை ஊரின் செல்வந்தர்களால் அல்லது பிராமணர்களால் அமையப்பெற்றிருக்கும். இச்சபையின் கீழ் பல வாரியங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தன.

பிரம்மதேசம் கல்வெட்டில் பெருங்குறி மகாசபை என்ற அமைப்பு முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒரு சபையாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சபை ஊரில் நடைபெறும் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் கண்காணித்து அவ்வப்போது ஆணைகள் பிறப்பித்துச் செயல்பட்டுள்ளது. இச்சபை புளியமரத்தின் கீழ் கூடிய முடிவெடுத்தது பற்றியும் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இச்சபையின் கீழ் அல்லது இது போன்ற பிற சபைகளான கம்மாளர்சபை, ஆளுங்காணத்து குழு, கணவாரியப் பெருமக்கள், ஏரிவாரியப் பெருமக்கள், கிராமந்தர் என்ற நீர்பாசனப்பிரிவு, இவற்றுடன் அஞ்சலட்டசதத்து சபை என்கிற நாலாயிரவர் சபை போன்றவை கல்வெட்டுகளில் ஆங்காங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு கோட்டங்களிலிருந்து வரும் கொடைகளைப் பெற்று அதை வாரியங்கள் வாரியாக செயல்படுத்தும் பணியை இச்சபைகள் செய்கின்றன. இச்சபைகள் ஊரின் முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கும் அமைப்பாகவும் நிர்வாக அலகாகவும் செயல்பட்டது பற்றி அறியலாம். கச்சி ஏகம்பத்து திருவுண்ணாழிகை சபை பற்றிய குறிப்பும் உள்ளது. இக்குழுக்களின் உறுப்பினர் தேர்வுகள் தொடர்பான தகவல்கள் இவ்வூர் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஏரிகள்:

மக்கள் வாழ்க்கையில் உயிர்நாடியாகத் திகழ்வது நீர். இந்நீரைச் சேமிக்கவும் பயன்படுத்தவும் ஆதி காலத்திலிருந்தே மக்கள் பல்வேறு வழிமுறைகளைக் கையாண்டுள்ளனர். ஆதிகால மக்கள் நீர் இருக்கும் இடமான ஆற்றங்கரையிலே தங்களது குடும்பங்களை அமைத்து வாழ்ந்து வந்தனர். பின்னர் வேளாண்மை பெருகிய போது ஆற்றிலிருந்து நீரைத் தொலை தூரத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வாய்க்கால்களையும் அந்நீரைச் சேமிக்க ஏரிகளையும் வெட்டினர். தொண்டை மண்டலப்பகுதியில் பாலாறு, தென்பெண்ணையாறு, செய்யாறு ஆகிய ஆறுகள் இருந்தாலும் அவற்றில் ஆண்டு முழுக்க நீர் இருக்காது என்பதாலும் மழை குறிப்பிட்ட பருவத்தில் மட்டுமே பெய்யும் என்பதாலும் நீரைச் சேமிக்க ஏரி, குளம் உள்ளிட்ட பல்வேறு நீர்நிலைகளைத் தமிழர்கள் அமைத்தனர். அதில் முக்கியமான பாசன ஆதாரமாக விளங்குவது ஏரி. சோழர்காலத்தில் தமிழகத்தில் பல்வேறு ஏரிகள் உருவாக்கம் பெற்றது பற்றிப் பல கல்வெட்டுகளில் காணலாம்.

பிரம்மதேசம் பாலாற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள ஊர் என்பதால் அவ்வாற்றிலிருந்து நீர் கொண்டு வந்த சேர்க்க போதிய நீர் ஆதாரங்களை அமைக்கத் தேவையேற்பட்டதன் விளைவாக அவ்வூரில் பல ஏரிகள் வெட்டுவித்துப் பயன்படுத்தப்பட்ட தகவல்கள் கல்வெட்டுகள் மூலம் அறியலாம். இவ்வூரில் திகைத்திறல் ஏரி, பனையுடைநல்லூர் ஏரி, குந்தவை பேரேரி, வீரமாதேவி பேரேரி, இராசேந்திரசோழப் பேரேரி, சுந்தரசோழப் பேரேரி, தூரேரி, கடப்பேரி, சம்புவராயர் பேரேரி, மதுராந்தகப் பேரேரி என்ற ஏரிகள் பற்றிய குறிப்புகளும் பரமேசுவர வாய்க்கால், ராமவாய்க்கால், சோழபாண்டிய வாய்க்கால் போன்ற வாய்க்கால்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சோழபாண்டிய பேராறு, திருவெக்கா ஆறு, வேகவதி ஆறு போன்ற ஆறுகளின் பெயர்களின் இக்கல்வெட்டுகளில் காணலாம்.

விழாக்கள்:

கோயில் உள்ள ஊர்களில் திருவிழாவிற்குப் பஞ்சம் இருக்காது. பிரம்மதேசத்தில் பல்வேறு கோயில்களுள்ளன. இக்கோயில்களில் பெருவீற்றை நாள்விழா, திருவோணம், ஐப்பசித்திருநாள் போன்ற விழாக்கள் நடைபெற்றது பற்றி கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வூர் கோயிலில் வழிபாட்டிற்குப் பயன்படுத்திய படையல் பற்றியக் குறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன. அவை, இலைக்கறி, நெய், தயிர், பாக்கு, வெற்றிலை, மோர், மிளகுக்கறி, புளிக்கறி, சர்க்கரை ஆகியனவாம்.

ஊரமைப்பு:

ஊரில் கோயில்களும் சாலைகளும், தெருக்களும் பொது இடங்களும் இருந்ததைப்பற்றி கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பிரம்மதேசத்தில் ஆறாங்கட்டளைத்திருவீதி, பெருந்தெரு என்று தெருக்கள் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆறாங்கட்டளைத்திருவீதி என்று குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் இவ்வூரில் இதேபோன்று ஆறு தெருக்கள் இருந்தன என்பதை அறியலாம். மேலும் இவ்வூரில் தெண்ணாயிரவர் மடம், பவித்ரமாணிக்க மடம், ஜனநாதன் மண்டபம் ஆகியன அமைந்திருந்ததைப்பற்றியும் கல்வெட்டுகளின் மூலம் அறியலாம்.

அளவைகள்:

தமிழர்களின் எண்ணியல் அறிவு பற்றிய அறிய சோழர்காலத்துக் கல்வெட்டுகள் மிக்க பயனுடையதாக உள்ளன. தமிழ் எண்ணியலில் மேலிலக்க எண்கள், கீழிலக்க எண்கள் என இரு பெரும் பிரிவாகப் பிரித்து கீழிலக்க எண்களில் மீச்சிறு அளவைகளாப் பிரித்துப் பயன்படுத்திய விதம் வியப்புக்குரியதாகும். ஓரலகை 320 (முந்திரி) ஆகப் பிரித்து வகைப்படுத்தும் அறிவு கல்வெட்டுகளில் காணக்கிடைக்கின்றன. பிரம்மதேசம் கல்வெட்டுகளில் நிலங்களைக் குழி, மா, வேலி என்ற அளவாலும், பொன்னைக் கழஞ்சு என்ற அளவிலும் முகத்தில், அளவையை மரக்கால் என்ற அளவாலும், நெல்லைக் காடி என்ற அளவாலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தண்மக்கட்டளை என்ற நிறுத்தல் அளவை, தூனி, உழக்கு, ஆழாக்கு, செவிடறை, மஞ்சாடி, செவிடு, குண்டில், தடி, கோல் என்ற அளவைகளும் இவ்வூர் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். இப்பகுதியில் பயன்படுத்திய மரக்கால் சீரிபோழ்ந்தம் மரக்கால், அருண்மொழி தேவன் மரக்கால் என்ற பெயரால் குறிப்பிடப்படுகிறது. நிலங்களை 16 சாண்கோல் என்ற அளவுகோலால் அளக்கப்பட்டது என்பதும் கல்வெட்டுகளில் மூலம் தெரியவருகிறது.

எண்ணுப்பெயர்ச்சொல்:

இவ்வூரில் உள்ள ஒரு சபையின் பெயர் அஞ்சஷ்டசதத்து சபை என்ற (5 X 8 X 100) என்ற நாலாயிரவர் சபை என்ற பெயரும் ஏழாயிரவன், சதுரமுவாயிரவன், முவாயிரத்து நூற்றுவன், முவாயிரத்து முன்னூற்றுவன் போன்ற போன்ற எண்ணிக்கையில் பெயர் கொண்டவர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் வணிகக்குழுக்களாக அல்லது பட்டமாக இருக்கலாம்.

பெருவழிகள்:

இக்காலத்தைப் போன்று அக்காலத்திலும் சாலைப்போக்குவரத்து நன்முறையில் செயல்பட்டுள்ளது. தற்போது பிரம்மதேசம் அமைந்துள்ள இப்பகுதி ஒரு பெருவழியாக இருந்துள்ளது. தென்தமிழகப்பகுதியில் இருந்து திருப்பதி செல்லும் வழியில் பிரம்மதேசம் அமைந்துள்ளது. இதைப்பற்றி இவ்வூர் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருப்பதிக்கு (திருமலை) கூட்டமாகச் செல்லும் 100 பக்தர்களுக்காக இவ்வூரில் ஜெனநாத மண்டபத்தில் உணவளிக்கவும், தங்குவதற்கும் ஏற்பாடுகள்

செய்யப்பட்ட செய்தி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வூரின் எல்லையாக ராஜமல்லப்பெருவழி என்ற வழியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது காஞ்சிபுரம் செல்லும் சாலையாக இருக்கலாம்.

வரிகள்:

இக்கோயில் கல்வெட்டுகளில் ஒரு கல்வெட்டைத் தவிர மற்றவை சோழர்காலக் கல்வெட்டுகளும் ஒரு பல்லவர் கல்வெட்டும் ஆகும். இக்கல்வெட்டுகளில் தானம் பற்றிய தகவல்கள் தான் அதிகமாக உள்ளன. வரி செலுத்த வேண்டியது பற்றிய விவரங்கள் இல்லை. மேலும் இக்கோயிலில் காணப்படும் விஜயநகரப் பேரரசு கால கல்வெட்டான கம்பண்ண உடையார் கல்வெட்டு (பொ.ஆ. 1363) ஆய்குடி மக்கள் மீது ஆயம், உள்ளாயம், உள்ளிட்ட பல வரிகள் விதிக்கப்பட்டது தெரியவருகிறது. பொதுவாகத் தொண்டை மண்டலத்தில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளில் சோழர்கள் காலத்தில் வரிகள் குறைவாகவும் பிற்காலத்தில் வந்த விஜயநகர மற்றும் நாயக்கர் காலத்தில் மிக அதிகமாக வரிகள் விதிக்கப்பட்டதையும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

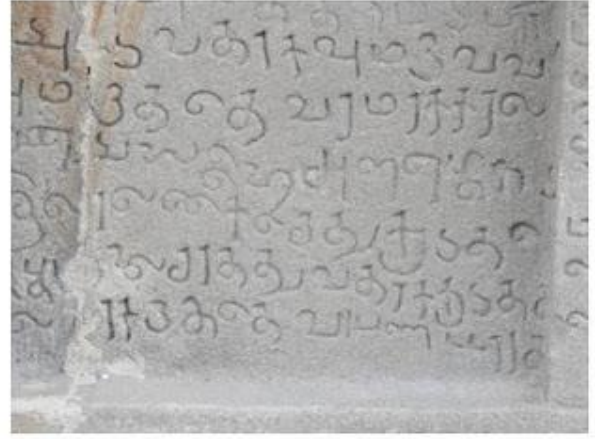
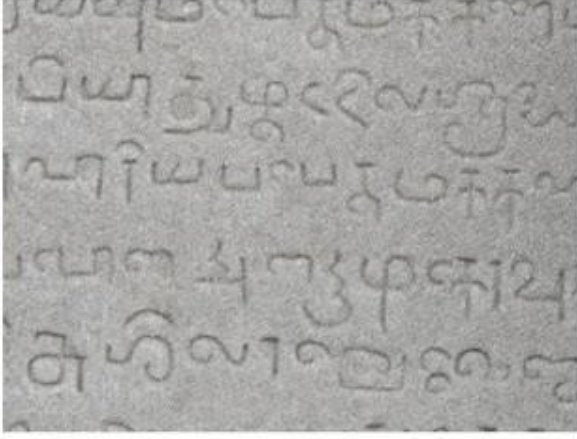
சமூக அமைப்பு:

பிரம்மதேசம் என்ற ஊர் அந்தணர்களுக்குத் தானமாக அளிக்கப்பட்ட ஊர் என்பதால் இவ்வூரில் அந்தணப் பெருமக்கள் அதிகம் என்பதும் இவ்வூர் சமூக பிரிவுகளில் முக்கிய முடிவுகளை எடுக்கும் குழுக்களிலும் வாரியத்திலும் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள் என அறியலாம். இவ்வூரில் வைணவர்கள், வணிகர்கள், வேளாண்மை செய்யும் குடிகள், கோயில் தானங்களையும் கொடைகளையும் கண்காணிக்கும் கண்காணி போன்றவர்களைப்பற்றியும் இவ்வூர் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சிறப்புக்கல்வெட்டுகள்:

பிரம்மதேசம் கல்வெட்டில் அரசாட்சி, கிராமசபை, கோயில் நிர்வாகம், நிலக்கொடைகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு தகவல்கள் தெரியவருகின்றன. இதில் சில கல்வெட்டுகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாகவும் உள்ளன. அவை;

1. வீரரீத தண்டம்

பிரம்மதேசம் ஊரில் அமைந்துள்ள அஞ்சஷ்டசத்தது சபை ஏரி வாரியத்தின் கணக்கை எழுதும் கணக்கனுக்கு மதிப்பூதியம் வழங்க நிர்ணயித்துள்ளனர். மதிப்பூதியமாக தினமும் 3 நாழி நெல்லும் வருடத்திற்கு 7 கழஞ்சு பொன்னும் ஒரு சோடி ஆடையும் வழங்கிடத் தீர்மானித்துள்ளனர். அவர் கணக்குகளைச் சமர்ப்பிக்கும் போது தன்னுடைய நேர்மையை நிரூபிப்பதற்குப் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு கம்பியினை கையில் பிடிக்கவேண்டும் என்றும் கையில் தீக்காயம் ஏற்படவில்லை என்றால் கூடுதலாக ஊக்கத்தொகை வழங்கப்படும் என்றும் இல்லையென்றால் 10 கழஞ்சு பொன் தண்டமாக விதிக்கப்படும் என்றும் உடல் ரீதியான தண்டம் ஏதும் விதிக்கப்படாது என்ற விநோத வழக்கம் இருந்ததைக்காணலாம்.

2. ராஜேந்திர சோழன் பள்ளிப்படையா?

பிரம்மதேசம் சிவன் கோயில் ஒரு பள்ளிப்படைக் கோயில் என்றே செய்திகள் பரப்பப்பட்டு அதையும் சில ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதனால் இராஜேந்திரசோழன் தனது இறுதிக்காலத்தில் இப்பகுதியில் வாழ்ந்தார் என்றும் அவர் இறந்தது இங்குதான் என்றும் அவரது சமாதியே பள்ளிப்படைக் கோயிலாக எழுப்பப்பட்டுள்ளது என்ற கருத்துக்கள் பரவியுள்ளன. ஆனால், கல்வெட்டை நன்கு ஆய்ந்த ஆய்வாளர்கள் இக்கோயில் பள்ளிப்படை கோயில் அல்ல என்றும் இது வழக்கமாக அமைக்கப்பட்ட சிவன் கோயில் என்றும் தெரிவிக்கின்றனர். இதற்கு அவர்கள் ஆதாரமாகக் கொள்வது இக்கோயிலில் உள்ள கம்பவர்மன் கல்வெட்டு ஆகும். இராஜேந்திரசோழனுக்கு முன்பாகவே சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுப்பப்பட்ட கோயில் எப்படி

பள்ளிப்படைக் கோயிலாக இருக்கும் என்பது அவர்களது வாதம். மேலும், இக்கோயிலின் கல்வெட்டில் இராஜேந்திரசோழன் இறந்த பின்னர் உடன்கட்டை ஏறிய மன்னரின் தேவி வீரமாதேவியார் இறப்பிற்காகத் தாகம் தீர்க்க வேண்டி தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைக்க இவரது உடன் பிறந்த சகோதரர் மதுராந்தகன் என்னும் பரகேசரி வேளான் என்பவனுக்கு நிலம் விற்றுக் கொடுத்துள்ளார். இதில் வீரமகாதேவியார் உடன்கட்டை ஏறிய தகவல் இருப்பதால்தான் இங்கு இராஜேந்திரசோழன் இறந்தான் என்று நம்புகின்றனர்.

கோயில் அமைப்பு பிரம்மதேசம் சந்திரமௌலீஸ்வரர் கோயில் சுமார் 2 ஏக்கர் பரப்பில் ஊரின் கிழக்குப்பகுதியில் பனைமரங்கள் தூழ இயற்கை எழிலுடன் அமைந்துள்ளது. இக்கோயில் முழுவதுமாக இந்தியத் தொல்லியல் துறையினரால் சீரமைக்கப்பட்டுப் பராமரிக்கப்பட்டுவருகிறது. இக்கோயில் வடபுறத்தில் சிறிய விமானமும் அதைத்தொடர்ந்து கோயிலும் அமைந்துள்ளது. கிழக்கு நோக்கிய இக்கோயில் 3 தள விமானத்துடன் அமைந்துள்ளது. விமானத்தின் நான்குபுறங்களில் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. கருவறை, அந்தராளம், அர்த்தமண்டபம், முகமண்டபத்துடன் அமைந்துள்ளது. நந்தி அர்த்தமண்டபத்தில் அமைந்துள்ளது. கருவறையில் லிங்கமும் அதன் தென்மேற்கு மூலையில் மற்றொரு லிங்கமும் அமைந்துள்ளது. கோயிலைச்சுற்றி சுற்றுச்சுவர் அமைந்துள்ளது. கோயில் விமானம் மணற்கற்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் மூன்று பக்கமும் நிறையக்

கல்வெட்டுகள் அமைந்துள்ளன. எளிய தோற்றத்துடன் மிக்க அழகுடன் அமைந்த கோயில் இதுவாகும். இக்கோயிலில் வழிபாடு ஏதும் இல்லை.

பாலாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள ருத்திர கோட்டீஸ்வரர் ஆலயம் பாழடைந்து உள்ளது. ஆனால் வழிபாடு நடைபெற்று வருகிறது. இக்கோயிலிலும் முக்கிய கல்வெட்டுகள் உள்ளன.

நடுகற்கள்/ நினைவுச்சின்னங்கள்:

மூத்த தேவி சிலை

நவகண்ட நடுகல்

இவ்வூரில் மையத்தில் நாயக்கர் கால நவகண்ட நடுகல் ஒன்றும் மூத்த தேவி சிலை ஒன்றும் காணப்படுகிறது. இது இந்த ஊரின் சிறப்பான வரலாற்றுக்குத் தக்க சான்றாகும்.

முடிவுரை:

இந்தியத் தொல்லியல் துறையினரால் பராமரிக்கப்படும் பிரம்மதேசம் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்பு சிறப்புப் பெற்ற ஊராகவும் பல்வேறு சமய, கலாச்சார, சமூக, நிலவியல், நீர் மேலாண்மை தொடர்பான பல்வேறு தகவல்களுடன் எளிமையான அழகான தோற்றத்தில் அமைந்துள்ள ஊராகும். ஊரிலிருந்து தனித்து ரம்மியமாக நிற்கும் இக்கோயில் சோழர் கால கட்டக்கலைக்கும் தொண்டைநாட்டின் வரலாற்றிற்கும் சிறந்த சான்றாக அமைந்துள்ளது.

குறிப்புதவி:

1. தமிழ்நாட்டுக்கல்வெட்டுகள்- திருவண்ணாமலை மாவட்டம் தொகுதி - 1
2. விக்கிப்பீடியா

நன்றி:

புகைப்பட உதவி - திரு. சேது, திரு. சுகுமார், துணை வட்டாட்சியர்.

And unknown facebook user.

குறிப்பு:

திருவண்ணாமலை மாவட்ட வரலாற்று ஆய்வு நடுவம் வெளியீடான "வரலாற்றில் பிரம்மதேசம்" (ஊர் வரலாறு மின்னூல் வரிசை # 1)" என்ற நூலில் வெளியிடப்பட்டுள்ள செய்தி.

கட்டுரை ஆசிரியர்:

திரு. ச. பாலமுருகன்,

செயலர், திருவண்ணாமலை மாவட்ட வரலாற்று ஆய்வு நடுவம்

தொலைபேசி: 9047578421

தொடர்பு: tvchr@gmail.com

8. கழுதி அய்யனார் கோயில் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு

— துரை.சுந்தரம்

முன்னுரை:

நண்பர் திரு. இராஜகுரு, இராமநாதபுரத்தில் இருந்துகொண்டு தொல்லியல் ஆய்வுப்பணிகளை மேற்கொண்டுவருபவர். அப்பகுதியில் வெளிப்படாத தொல்லியல் எச்சங்களையும், கல்வெட்டுகளையும் தேடிச் செய்திகள் கொணர்ந்து வெளிப்படுத்தித் தொல்லியல் கழகத்தின் ஆண்டு வெளியீடான “ஆவணம்” - வரலாற்றுப் பதிவுகள் கொண்ட - இதழில் பதிவு செய்துவருபவர். அத்தோடு, பள்ளி மாணாக்கர்க்குத் தொல்லியல், வரலாறு ஆகியன பற்றிய புரிதலை ஏற்படுத்தி அவர்களைக் கொண்டே சிறு வரலாற்றுக் கட்டுரைகளை எழுத வைத்து நூலாக்கி மகிழ்ந்தவர்.

வட்டெழுத்தின் மேல் எனக்கேற்பட்ட ஓர் ஈர்ப்பினால், வாய்ப்புக் கிடைத்தபோதெல்லாம் வட்டெழுத்துகளில் அமைந்த கல்வெட்டுப் படங்களைத் தேடிச் சேர்த்து வருகிறேன். அந்த வகையில், நண்பர் திரு. இராஜகுரு அவர்கள் அண்மையில், என் வேண்டுகோளை ஏற்று ஒரு வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டின் படத்தை அனுப்பியிருந்தார். கல்வெட்டு, மிகவும் அருமையானதொரு எழுத்தமைதியைக் கொண்டதாகவும், அழகாகவும் இருந்தது. வட்டெழுத்துகளைக் கற்று, படிக்கவும் எழுதிப்பழகவும் பயிற்சி செய்வோருக்கு மிகவும் பயன்படுகின்ற ஒரு பாடப்பகுதி என அதைக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழ் பிராமி எழுத்திலிருந்து தமிழகத்தில் முதலில் கிளைத்துப் படர்ந்த எழுத்து முறை வட்டெழுத்தாகவே இருக்கும் எனக் கருதுகிறேன். பல்லவர், தமிழ்க் கிரந்த எழுத்தைப் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டுவரும் முன்பே, இந்த வட்டெழுத்து, கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் தமிழக மக்களிடையே பழக்கத்திலிருந்த வழக்கெழுத்து என்பதில் ஐயமிருக்காது என நம்புகிறேன். காரணம், முற்காலப் பல்லவர், ஆந்திரப்பகுதியில் அரசு இருக்கை அமைத்துக்கொண்டு காஞ்சியைக் கைப்பற்றிய நிலையில், ஆந்திரப்பகுதியில் நிலக்கொடை அளித்த

செய்திகளை ஆவணப்படுத்தி வெளியிட்ட செப்பேடுகளில் ஒன்றான சிம்மவர்மனின் விழவட்டிச் செப்பேட்டில், அக்காலத்தே வழக்கிலிருந்த வட்டெழுத்திலிருந்து சிறப்பு “ழ”கரத்தை எடுத்துக் கையாண்டுள்ளனர் என்பதே. செப்பேட்டின் அந்தப் பகுதியைக் கீழுள்ள படத்தில் காண்க. நண்பர் இராஜகுரு அவர்கள் அனுப்பியிருந்த மேற்படி வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டினைப் பற்றிய பகிர்வே இக்கட்டுரை.

கமுதி அய்யனார் கோயில் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு:

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், கமுதியில், கமுதி-அருப்புக்கோட்டை சாலையில் அமைந்துள்ள ஒரு கோயில் வழிவிட்ட அய்யனார் கோயில் ஆகும். இக்கோயிலில் காணப்படும் தனிக்கல் ஒன்றில் வட்டெழுத்துகளாலான கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கல்வெட்டினைப் படித்துக் கல்வெட்டுப்பாடத்தை 2003-ஆம் ஆண்டு “ஆவணம்” இதழில் பதிவு செய்துள்ள தொல்லியல் அறிஞர் முனைவர் சொ. சாந்தலிங்கம் அவர்கள், இக்கல்வெட்டின் காலம் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு எனக் குறிப்பிடுகிறார். தமிழ் பிராமி எழுத்திலிருந்து பிரிந்து முறையாக வளர்ச்சியுற்ற வட்டெழுத்து, சோழர், தமிழ் எழுத்தைத் தம் ஆட்சிப்பரப்பு முழுதும் நிலை நிறுத்திய பின்னர், தன் (நல்ல) நிலையிலிருந்து வழுவத்தொடங்கிற்று எனலாம்.

எழுத்துக்கெழுத்துத் தெளிவான வேறுபாடு கொண்டிருந்த - மக்கள் எழுத்தான - வட்டெழுத்துகளை, மக்களே அக்கறைக் குறைவினால், ஒரே வடிவத்தில் இரண்டு மூன்று எழுத்துகளை எழுதியும், வேகமாக எழுதும் ஒரு போக்கைக் கையாண்டும் குழப்பிப் பயன்பாட்டைக் குறைத்துவிட்டனர் எனலாம். அல்லது சோழர் நடைமுறைப்படுத்திய தமிழ் எழுத்தின் ஆதிக்கத்தால் வட்டெழுத்துப்பயன்பாட்டில் தொய்வும், குறைபாடும் ஏற்பட்டன எனலாம்.

கமுதிக் கல்வெட்டு, வட்டெழுத்தின் நிறைவான வடிவத்தைக் கொண்ட நிலையில் சிறப்புப் பெற்றதாக அமைகிறது. எழுத்துகள் மிக அழகாக எழுதப்பட்டுள்ளன. முன்னரே குறித்தவாறு, இக்கல்வெட்டு எழுத்துகள் பயிற்சி மாணவர்க்கேற்றவை.

கல்வெட்டின் பாடம் (கட்டுரை ஆசிரியர் படித்தவாறு)

- 1 ஸ்வஸ்திஸ் கோச்சடை
- 2 கு யாண்டு
- 3 ம் யாண்டு கும்ப ஞா
- 4 லாகத் திருப்பாற்..
- 5 அரிகேஸரி ஈச்வர(தே)
- 6 ர்க்கு நொந்தா விளக்கு
- 7 கு இவ்வூர் தேவ(னா)
- 8 நங்கை ஆயின தி(ரு)
- 9 மகள் சோறைப் பிரா(ட்)
- 10 த்தி வைத்த நிறைகுறை
- 11 ழங்காசு பதினை
- 12 காசினால் காசின்வாய்த் திங்
- 13 கள் நாழி நெய்ப் பொலியா(க)
- 14 த்திங்கள் பதினைந்நாழி
- 15 நெய்யாலும் நிசதிப்ப
- 16 டி உரிய நெய்யால் ஒரு நொந்
- 17 தா விளக்கு முட்டாமே எரி
- 18 ப்பதாக இத்தளிஇல் அக
- 19 நாழிகையார்க்கு நெய்ப்பொ
- 20 லி ஊட்டாகக் குடுத்த ..

குறிப்பு : சிவப்பு வண்ண
எழுத்துகள் கிரந்தம்

கல்வெட்டுச் செய்திகள்:

கல்வெட்டின் காலம் –

கல்வெட்டு, பாண்டியர் காலக் கல்வெட்டு. கல்வெட்டில் காணப்பெறும் “கோச்சடை” என்னும் பெயர் கோச்சடையவர்மன் என்னும் பாண்டிய அரசனைக் குறிக்கிறது. சடையவர்மன், மாறவர்மன் ஆகிய இரு பட்டப்பெயர்களும் பாண்டிய அரசர்கள் ஒருவரை அடுத்து இன்னொருவர் எனச் சூட்டிக்கொள்கின்ற பெயர்களாகும். அரசனுடைய இயற்பெயரும் அவனது ஆட்சி ஆண்டும் எழுதப்பட்ட வரிகள், கல்வெட்டு ஒரு புறமாக உடைந்துவிட்ட காரணத்தால் புலப்படாது போயின. ‘யாண்டு’ என்னும் சொல் இரு முறை கல்வெட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒன்று, அரசனின் ஆட்சியாண்டையும் மற்றொன்று, தமிழ் வட்ட ஆண்டையும் குறிப்பனவாய்க் கொள்ளலாம். ‘கும்ப ஞா’ என்னும் சொல், கும்ப ஞாயிறு என்பதைக்குறிக்கும். கும்ப ஞாயிறு, மாசி மாதத்தைக் குறிக்கும்.

இடைக்காலக் கல்வெட்டுகளில், மாதங்களின் பெயர்களைக் குறிக்க, இன்றுள்ள வழக்குப்போல சித்திரை, வைகாசி என எழுதப்படுவதில்லை. மாறாக, வான நூல் அடிப்படையில் மேஷம் முதல், மீனம் முடிய உள்ள பன்னிரண்டு இராசிப்பெயர்களால் குறிக்கப்பட்டன. சித்திரை மாதம், ஞாயிறு (சூரியன்) மேஷராசியில் இருக்கும். எனவே, சித்திரை மாதம் மேட ஞாயிறு ஆனது. தொடர்ந்து ஞாயிற்றின் இடம்பெயர்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டு மீதி மாதங்களின் பெயர்கள், மீதி இராசிப் பெயர்களை ஏற்று அமையும்.

திருப்பா(பொ)ற்புனத்து அரிகேசரி ஈசுவரர் –

அடுத்து, கல்வெட்டில் வருவது ஓர் ஊரின் பெயர் (வரி 4). "திருப்பாற்" என்பதாக ஒரு குறைச் சொல்லாய் நிற்கிறது. கல்லின் உடைந்துபோன பகுதியில் மீதி எழுத்துகள் இருக்கும். இதே கல்லின் பின்புறத்தில் பொறிக்கப்பட்ட முதலாம் பராந்தகனின் கல்வெட்டு ஒன்று, ஊரின் பெயரை திருப்பொற்புனம் என்று குறிப்பிடுவதாகச் சாந்தலிங்கம் அவர்கள் தம் பதிவில் குறித்திருக்கிறார். (ஒரே கல்லில் பாண்டியரின் கல்வெட்டும் சோழரின் கல்வெட்டும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமை வியப்பளிக்கிறது.) வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டில், "திருப்பாற்" என்று தெளிவாக உள்ளதால் ஊர்ப்பெயர் திருப்பாற்புனம் என்று கருத வாய்ப்பு உண்டு. அல்லது, வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டில் பிழையாக எழுதியுள்ளனர் என்றும் கருதலாம்.

கோயிலில் எழுந்தருளிய இறைவனின் பெயர் அரிகேசரி ஈசுவரர் என்பதாகும். பராந்தகனின் கல்வெட்டிலும் இப்பெயரே உள்ளது.

கொடை-கொடைப் பொருள்- கொடையாளி –

அடுத்து வரும் வரிகளில் (வரி-6, மற்றும் வரி-10-11) நொந்தாவிளக்கும், "ழங்காசு பதினை" ஆகிய குறைச் சொற்களும் வந்துள்ளன. கோயிலில் நொந்தாவிளக்கெரிக்கப் பழங்காசு பதினைந்து கொடையாக அளிக்கப்பட்டது என்னும் செய்தி தெளிவாகிறது.

கொடை கொடுத்தவர் பெயர் சோனைப்பிராட்டி என்பதாகக் கல்வெட்டுச் சொற்களிலிருந்து அறியலாம். சோனைப்பிராட்டியின் தாய் பெயரும் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், முழுப்பெயரையும் அறிய இயலாதவாறு கல் உடைந்து போயுள்ளது. அவள் பெயர் நங்கை

எனலாம். அவள், ஒரு வேளை கோயிலின் தேவரடியாராக இருக்கலாமோ என்னும் ஐயத்தைக் கல்வெட்டில் வரும் தொடர் “இவ்வூர் தேவ.....நங்கை ஆயின திரு...” எழுப்புகிறது. அடுத்து, “த்தி வைத்த” என்னும் தொடர் (வரி-10), மேற்படி சோனைப் பிராட்டி என்பவள் தன் தாய் நங்கையின் நலம் வேண்டி விளக்குக் கொடை அளிக்கிறாள் எனக் குறிப்பதாய்க் கருதலாம். ஒருவரின் நலத்துக்காக என்றும், அரசரின் நன்மைக்காக என்றும் ஒரு நிவந்தம் கோயிலுக்கு அளிக்கப்படுகையில் “சாத்தி” எனக் கல்வெட்டில் குறிப்பது வழக்கு. “நிறைகு.....ழங்காசு” என்னும் தொடர் “நிறைகுறையாப் பழங்காசு” என விரியும். சரியான நிறையுடைய பழைய நாணய வகை என்பது பொருள்.

முதலீடும் வட்டியும் –

கொடையாளி, முதலீடாக வைத்தது பழங்காசு பதினைந்து ஆகும். இக்காசு பதினைந்துக்குப் பொலியாக (வட்டியாக) மாதந்தோறும் பதினைந்து நாழி நெய் பெறப்படும். எனவே, காசு ஒன்றுக்குப் பொலி ஒரு நாழி நெய். நாழி என்னும் முகத்தல் அளவினைச் சென்ற நூற்றாண்டின் “படி” என்னும் அளவிட்டுடன் ஒப்பிடலாம். பதினைந்து காசுக்கு மாதம் பதினைந்து நாழி நெய் என்பதிலிருந்து, ஆண்டுக்கு நூற்றெண்பது நாழி நெய் என்பது பெறப்படும். ஒரு நாழிக்கு இரண்டு உரி என்னும் கணக்கீட்டுப்படி, நூற்றெண்பது நாழிக்கு முந்நூற்று அறுபது உரி. ஆண்டு முழுதும் முந்நூற்று அறுபது உரி நெய் அளிக்கப்பட்டது. அதாவது ஒரு நாளில் ஓர் உரி. இதைக் கல்வெட்டு “நிசதிப்படி உரிய நெய்யால்” (வரி-16) என்று குறிக்கிறது. கல்வெட்டின் இச்செய்தி மற்றும் கணக்கிடுதல் முறை இரண்டிலிருந்தும், ஓர் ஆண்டுக்கு முந்நூற்று அறுபது நாள் என்பதாக அக்காலத்தே கணக்கிட்டுள்ளனர் என அறிகிறோம். ஒரு காசுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு நாழி நெய் வட்டி என்பதனைக் குறிக்க “காசின்வாய்” என்னும் தொடர் கல்வெட்டில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது கல்வெட்டு வழக்குக்கே உரிய ஒரு சொல்லாட்சி. பொலி ஊட்டு என்பது வட்டி வருவாயைக் குறிக்கும் சொல்லாகும் (வரி-20).

தன்மம் தடைப்படாதிருத்தல் –

விளக்கெரிக்கும் அறச் செயல், ஆண்டாண்டு தோறும் தடையின்றி நிறைவேற்றப்படல் வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கக்

கல்வெட்டில் வரும் சொல் “முட்டாமே” என்பதாகும். எனவே,
 “நொந்தாவிளக்கு முட்டாமே எரிப்பதாக” என எழுதப்பட்டுள்ளது.
 முட்டாமே=முட்டாமல். முட்டாமல் விளக்கெரிதலைக் கண்காணிக்கும்
 பொறுப்பு கோயிலின் ‘அகநாழிகையார்க்கு’ள்ளது. அகநாழிகை என்பது
 கோயிலின் கருவறையைக் குறிக்கும். ‘அகநாழிகையார்’ என்பவர்,
 கருவறைப் பூசையாளர். பூசனை, பூசாரி ஆகிய சொற்கள் சமற்கிருதம்
 சார்ந்தன. பூசை என்பதற்கு நல்ல தமிழ்ச் சொல் வழிபாடு. பல்லவ அரசன்
 முதலாம் பரமேசுவரன் காலத்துக் கூரம் செப்பேடு (கி.பி. 7-ஆம்
 நூற்றாண்டு) பூசையாளரைத் “தளி வழிபாடு செய்வார்” என்று குறிக்கிறது.
 கல்வெட்டுகளில் அகநாழிகை, உண்ணாழிகை என இரு தொடர்களும்
 பயின்றுவரும். உள்+நாழிகை-> உண்ணாழிகை.

கோயிலுக்கு இன்னொரு பெயர் தளி -

கோயிலைக் குறிக்கும் பழம்பெயர் தளி என்பது. பல்லவர்
 காலத்திலேயே (கி.பி.7-ஆம் நூ.ஆ.) ‘தளி’ என வழங்கியதை மேலே
 குறிப்பிட்டுள்ளோம். தளி என்னும் சொல்லாட்சி, கோயில்கள்
 செங்கற்களைக்கொண்டு கட்டப்பட்ட காலத்திலிருந்த வழக்கு எனக்
 கருதலாம். கூரம் செப்பேடு, ஒரு மண்டபம் கட்டவேண்டி நிலம்
 ஒதுக்கப்பட்டதைக் கூறும்போது, (செங்கல்) தூளை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.
 எனவே, கூரம் கோயில் முதலாம் பரமேசுவரன் காலத்தில் செங்கல்
 கட்டுமானத் தளியாக இருந்தமை அறிகிறோம். (செங்கற்கள் செய்யும்
 தொழில் இடம், தூளை என்னும் பெயரால் வழங்கும் மரபு பண்டு தொட்டே
 - 7-ஆம் நூற்றாண்டு - இருந்தது என்பதைக் காண்கிறோம்.) கமுதி
 வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு, தனிக்கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதையும்
 கல்வெட்டில் ‘தளிஇல் அகநாழிகையார்க்கு’ என வரும் தொடரையும்
 நோக்குகையில், கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பெறுகின்ற அரிகேசரி ஈசுவரன்
 என்னும் பெயரில் ஒரு செங்கற்கட்டுமானச் சிவன் கோயிலிருந்துள்ளமை
 புலப்படுகிறது.

தூளை என்னும் சொல் வழக்கு, பண்டைய
 காலத்திலிருந்தாலும், செங்கல் என்னும் சொல் பழங்கல்வெட்டுகளில்
 பயின்று வருகிறதா எனத் தெரியவில்லை. தமிழ்க் கல்வெட்டுச்
 சொல்லகராதி நூலில் இச்சொல் காணப்படாததால் செங்கல் சொல் வழக்கு
 பண்டு (கல்வெட்டுகளின் அடிப்படையில்) இல்லை எனலாம். ஆனால்,

இட்டிகை என்னும் சொல் செங்கல்லைக் குறித்தது என்பதைத் திருக்கோடிக் காவல் கோயில் கல்வெட்டு வாயிலாக அறிகிறோம். இக்கோயில் முன்னர் ஒரு செங்கல் கட்டுமானக் கோயிலாக இருந்துள்ளது. உத்தம சோழனின் தாயாரான செம்பியன்மாதேவி இக்கோயிலைக் கற்றளியாக மாற்றிக் கட்டுவித்தபோது பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டில், செங்கற் கட்டுமானத்தை “இட்டிகைப்படையாலுள்ள ஸ்ரீகோயில்” எனக் குறிப்பிடுகிறது. (க.வெ. எண் : 292 SII Vol-XIX) மேலும், செங்கற்கட்டுமானமாய்க் கோயிலிருந்தபோது தனிக்கற்களில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளின் படிக்களைப் (பாடம் அல்லது வாசகம்) புதிதாகக் கட்டிய ஸ்ரீவிமானத்தில் மீண்டும் பொறிக்கச் செய்துள்ளார்கள் என்பதையும் இக்கல்வெட்டு கூறுகிறது. “வெவ்வேறு கல்லால் பலவிடத்திலாய்க் கிடந்த அவையெல்லாம் இந்த ஸ்ரீவிமானத்தின்மேல் ஏற வெட்டிக்கொள்க என்று அருளிச் செய வெட்டினபடி முன் கிடந்த படிகளில் இது ஒரு படி” என்னும் முன்னுரையோடு பழங்கல்வெட்டு (பாண்டியனின் கல்வெட்டு) உள்ளவாறே பொறிக்கப்பட்டது. புதிய கல்வெட்டில் “தனிக்கல்” என்னும் சொல் காணப்படுதலும் கருதத்தக்கது.

வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டின் எழுத்தமைதி:

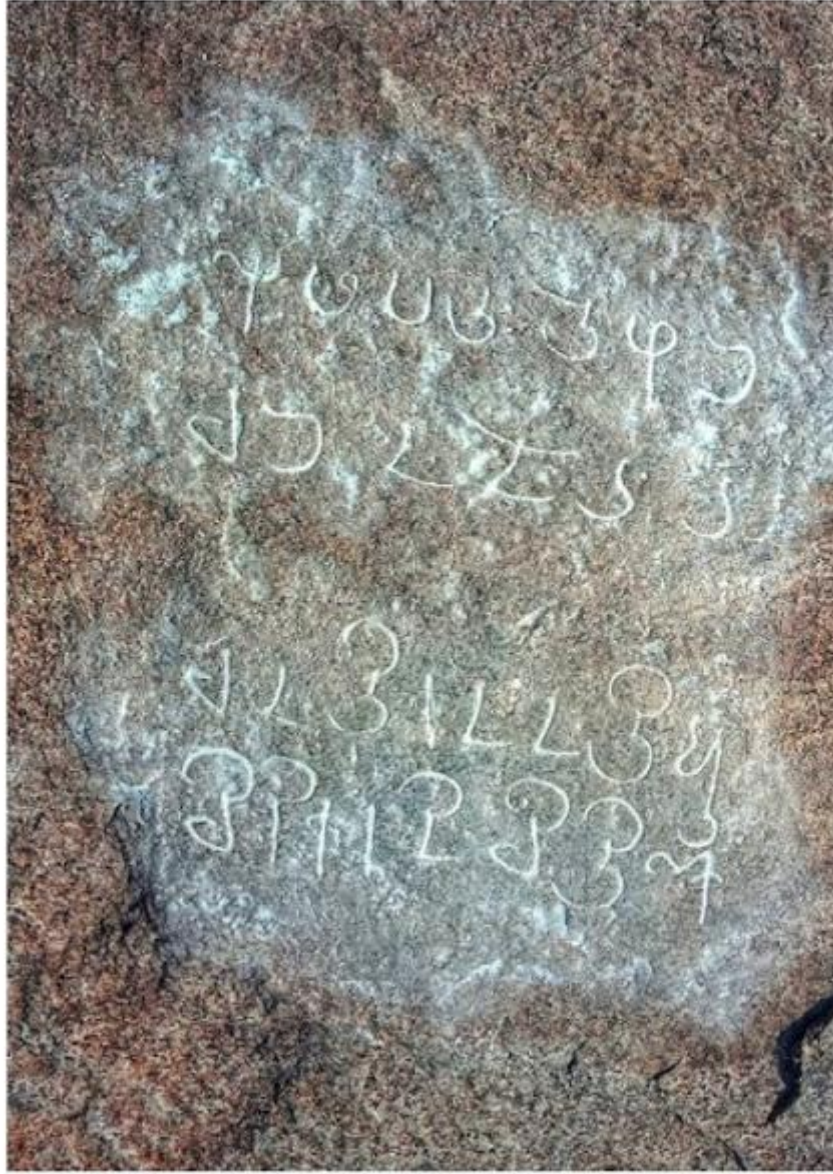
கீழே இரு ஒளிப்படங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் படம், விழுப்புரம் மாவட்டம், செஞ்சி வட்டத்தில் உள்ள திருநாதர் குன்றில் இருக்கும் சமணக்கல்வெட்டின் படம். வட்டெழுத்தின் வளர்ச்சி நிலையின் முதல் கட்டத்தைச் சேர்ந்தது.

இவற்றில், சி, ரி, நி, தி ஆகிய எழுத்துகள் இகர உயிர்மெய் எழுத்துகள். இவற்றில் இகரத்தைக் குறிக்கும் இணைப்புக் குறிகள், மூல எழுத்துகளின் தலைப்பகுதியில் வலமிருந்து இடமாக மேல்நோக்கிச் செல்லும் வளைவுகளால் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

இதில், இறுதி வரியைக் காட்டும் படம் கீழே உள்ளது.

இதன் பாடம் :

சி ரி க ரு நி சீ தி கை

திருநாதர் குன்று - 5-ஆம் நூற்றாண்டு

திருநாதர் குன்று - 5-ஆம் நூற்றாண்டு
இறுதி வரியைக் காட்டும் படம்

சு ரி க ரு நி சீ தி கை

சு ரி நி தி

இரண்டாம் படம், தூத்துக்குடி மாவட்டம், கழுகு மலையில் உள்ள சமணக் கல்வெட்டின் படம். வட்டெழுத்தின் வளர்ச்சி நிலையின் இரண்டாம் கட்டத்தைச் சேர்ந்தது. இது முதிர்ந்த நிலை.

கழுகுமலை - 8-9 நூற்றாண்டு

இதன் பாடம் :

ஸ்ரீ அச்சணந்தி
தாயார் குணமதி
யார் செய்வித்
த திருமேனி

இவற்றில், தி, வி, னி ஆகியன இகர உயிர்மெய் எழுத்துகள். இவற்றில் இகரத்தைக் குறிக்கும் இணைப்புக் குறிகள், மூல எழுத்துகளின் பக்கவாட்டுப் பகுதியில் வளைவுக் கோடுகளைக் கொண்டுள்ளன. இவை வட்டெழுத்தின் முழு வளர்ச்சியில் அமைந்தவை.

தி

வி

னி

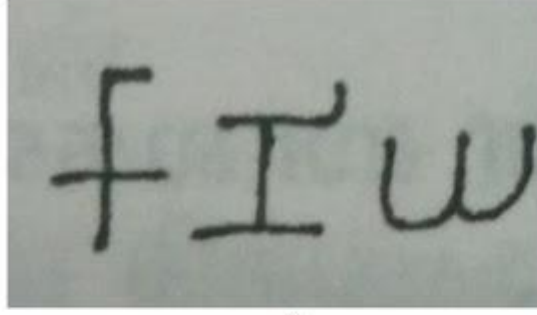
இவ்வெடுத்துக்காட்டுகள், வட்டெழுத்தின் இரண்டு கட்ட எழுத்தின் வடிவமைப்பாகும். கமுதி வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டில் உள்ள எழுத்துகளை இவற்றுடன் ஒப்பிடும்போது, கமுதிக் கல்வெட்டின் வட்டெழுத்து இரண்டாம் கட்ட முதிர்ந்த நிலையில் அமைந்திருந்தாலும் இகர உயிர்மெய் எழுத்துகளில் இணைப்பு வளைவுகள் முதல் நிலையைச் சேர்ந்தவையாகவே இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

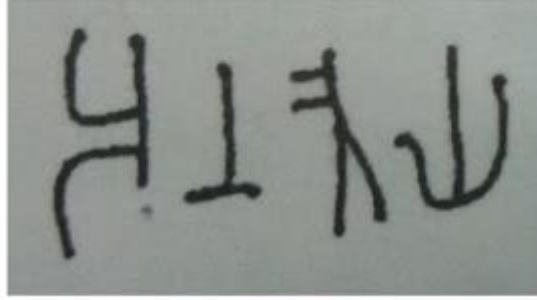
கமுதிக் கல்வெட்டில் மொழியும், இலக்கணமும்:

வரி 16 : உரிய்

பதினாறாம் வரியில் உள்ள உரி என்னும் சொல் , கல்வெட்டில் “உரிய்” என யகர மெய்யை இறுதியில் இணைத்துக்கொண்ட நிலையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதற்கான இலக்கணக் குறிப்பு தெரியவில்லை. ஆனால், இவ்வாறு எழுதும் வழக்கு, தொல் தமிழ் எழுத்தான தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் இருப்பதைக் காணலாம். கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மாங்குளம் பிராமிக் கல்வெட்டில், “கணிய்” என்றும், அதே நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த விக்கிரமங்கலம் பிராமிக்கல்வெட்டில் “அந்தைய்” என்றும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. படங்கள் கீழே :

கணிய்

அந்தைய்

வரி 18 : தளிஇல்

கல்வெட்டின் பதினெட்டாம் வரியில் "தளிஇல்" என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழி இலக்கணப்படி, தளி, இல் ஆகிய இரு சொற்கள் புணரும்போது, "தளியில்" என்றமையும். அதாவது, இரு சொற்களுக்கும் இடையில் உடம்படு மெய்யாக யகர மெய் தோன்றும்.

ஆனால் கல்வெட்டில், யகர மெய் இடையில் வராமல் இரு சொற்களும் இயல்பு நிலையில் உள்ளன. கல்வெட்டுகளில் இவ்வாறு அமைவது இயல்பாக இருப்பதை ஒரு சில கல்வெட்டுகளில் காண்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, ஆனைமலை வட்டெழுத்துக்கல்வெட்டில், "மாறன் எயினன்" என்னும் சொல் "மாறன்னெஇனன்" என்று எழுதப்பட்டிருக்கும். எனவே, இரு உயிர் எழுத்துகளை இணைப்பின்றி உள்ளவாறே எழுதும் வழக்கும் கல்வெட்டுகளில் இருந்துள்ளதை அறிகிறோம்.

முடிவாக, கமுதி அய்யனார் கோயில் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு பல சிறப்புக்கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதிலும் வட்டெழுத்துப் பயிற்சி மேற்கொள்வோருக்கு அருமையானதொரு களமாக அமைந்துள்ளது என்பதிலும் ஐயமில்லை.

பார்வை நூல்கள் :

1. தமிழ்க் கல்வெட்டுச் சொல்லகராதி;சாந்தி சாதனா, சென்னை - வெளியீடு.
2. கல்லெழுத்துக் கலை - நடன. காசிநாதன்; வெளியீடு- மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
3. EPIGRAPHIA INDICA Vol-I
4. EPIGRAPHIA INDICA Vol-XXIV
5. SOUTH INDIAN INSCRIPTIONS Vol-XIX
6. ஆவணம் - ஆண்டிதழ்-2003; வெளியீடு - தொல்லியல் கழகம், தஞ்சாவூர்.
7. தமிழ் - பிராமி கல்வெட்டுகள்; வெளியீடு - தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை.

நன்றி: திரு. இராஜகுரு, தொல்லியல் ஆய்வாளர், இராமநாதபுரம்.
படங்கள் உதவி: திருச்சி பார்த்தி மற்றும் இணையம்

தொடர்பு:

துரை.சுந்தரம், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர், கோவை.

(doraisundaram18@gmail.com)அலை பேசி : 9444939156.

9. மருத்துவம் சொல்லும் கல்வெட்டு

— துரை.சுந்தரம்

தொல்லியல் ஆர்வலரும் பள்ளி ஆசிரியருமான கிருஷ்ணகுமார், கோவை-சத்தியமங்கலம் சாலையில் அமைந்துள்ள சரவணம்பட்டியில் ஒரு சிறிய கல்வெட்டு இருப்பதாகவும், எழுத்துகள் அண்மைக்காலத்தனவாக இருப்பதாகவும் அங்கு சென்று அதைப்படித்துத் தருமாறும் கேட்டிருந்தார். எனவே, 20.09.2014 அன்று காலை அங்கு சென்றிருந்தேன். ஊருக்குள் செல்லும் ஒரு சிறிய சாலையில் மளிகைக்கடை ஒன்றின் முன்புறம் அக்கல் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. சாலையை விட்டுத்தள்ளியிருந்த மண் பகுதியில் பதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கல்லைச் சுற்றி 'சிமெண்ட்' கொண்டு பூசப்பட்டிருந்தது. கல்லின் மேற்புறம் பூமாலை சாத்தப்பட்டிருந்தது. கல்லின் அடியில் ஒரிரு அகல் விளக்குகள் காணப்பட்டன.

மேற்புறம் அகன்றும் கீழ்ப்புறம் குறுகியும் காணப்பட்ட அக்கல்லில் எழுத்துகள் எழுதப்பட்ட பரப்பு நன்கு மட்டப்படுத்தப்படாமல் சற்றே குழியும் மேடுமாக இருந்ததாலும், எழுத்துகள் தெளிவான வடிவத்தில் வெட்டப்படாததாலும் முதல் பார்வையில் படிக்க இயலவில்லை. எனவே, கல்லைத் தண்ணீர் விட்டு நன்கு கழுவித் தூய்மையாக்கி சுண்ணப்பொடி பூசிக் காயவைத்தபின் பார்க்கையில் எழுத்துகள் ஓரளவு புலப்பட்டன.

கல்லில் ஐந்து வரிகளில் எழுத்துகள் இருந்தன. உச்சியில் இரு எழுத்துகளின் வடிவம் இருப்பினும் இனம் காண இயலவில்லை. ஐந்து வரிகள் முடிந்த நிலையில் ஆறாவது வரியில் 'ம்' என்னும் ஒற்றை எழுத்து இருந்தது. முதல் இரு வரிகள் படிக்க இயன்றது. அடுத்த இருவரிகள் படிக்க இயலவில்லை. ஐந்தாவது வரி மற்றும் இறுதியில் உள்ள ஒற்றை எழுத்தும் சேர்ந்து படிக்கமுடிந்தது. கல்வெட்டுப்பாடம் வருமாறு:

- 1 கால்லு
- 2 தைத்து (தைத்தா)
- 3
- 4
- 5 நீங்கு
- 6 ம்

அப்பகுதியில் சந்தித்த, அகவையில் மூத்த ஒரு சிலரிடம் இக்கல் பற்றிக்கேட்கையில் சுவையான ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள். முன்பு இங்கு வாழ்ந்திருந்த வேளாளர் வகுப்பைச் சேர்ந்த பெரியவர் ஒருவர், இப்பகுதி மக்களின் சிறு சிறு உடல் நலக்குறைகள் நீங்க மருந்து கொடுத்தும், உடல் நலத்தில் சுணக்கம் அடைந்த குழந்தைகளுக்கு ஓதியும் (கொங்குப்பகுதியின் நாட்டார் வழக்கில் இதை "மந்திரித்தல்" என்பார்கள்) மருத்துவப்பணியில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார் என அறிகிறோம். அவர், இந்தக் கல்லை நட்டுவைத்தார் என்று கூறுகிறார்கள். கால்வலி போன்ற கால் தொடர்பான துன்பங்கள் நீங்க கல்லில் ஏதோ ஒரு ஆற்றலை ஏற்றி நட்டுவைத்தார் என்றும் அவ்வாறே இந்தக்கல்லின் மீது காலை வைத்துச் சிறிது நேரம் மனத்தில் அமைதி காத்தால் துன்பம் நீங்கும் என்னும் நம்பிக்கையில் இப்பகுதி மக்கள் செய்து வந்துள்ளனர் என்றும் சொன்னார்கள். பலரும் இச்செவிவழிச் செய்தியைச் சொன்னமை கல்வெட்டில் காணப்படும் சொற்றொடரோடு பொருந்திவருவதைக் காண்கிறோம். கால் கொண்டு கல்லை மிதித்தலைக் கல்வெட்டு "கால்லுதைத்து" என்றும், நோய்த்துன்பம் அகலும் என்பதைக் கல்வெட்டு "நீங்கும்" என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

இவ்விடத்தில், "விவேக சிந்தாமணி" என்னும் தமிழ் நூலில் காணப்படும் செய்தி ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. புலவர் ஒருவருக்குக் காலில் நெருஞ்சி முள் தைத்துவிட்டது. ஆனால், அதை மிகைப்படுத்தி ஊர் மருத்துவரிடம் சென்று பாம்புக்கடிக்கு மருத்துவம் நாடி வந்ததைப்போலத்

தன் புலமையை நுழைத்து, முள் தைத்ததைப் பாடல்வழியே அவர் புலப்படுத்தினார்.

அப்பாடல் வருமாறு:

முக்காலைக் கையில் எடுத்து
மூவிரண்டுக்கு ஏகையிலே
அக்காலை ஐந்துதலை நாகம்
ஆழ்ந்து கடித்தது காண்.

மருத்துவரும் மதிநுட்பம் நிறைந்தவர். புலவரின் பாணியிலேயே அவரும் ஒரு புதிர்ப்பாடல் வழியே முள் தைத்தமைக்கு மருத்துவம் சொன்னார். மருத்துவரின் மருந்து பின் வரும் பாடலில் காண்க.

பத்துரதன் புத்திரனின்
மித்திரனின் சத்துருவின்
பத்தினியின் கால் வாங்கித் தேய்.

முள் தைத்ததைப் புலவர் சொன்ன பாங்கை நோக்குக. முக்கால் என்பது மூன்றாவது காலான தடி அல்லது கோல். மூவிரண்டு என்பது ஆறு. ஐந்துதலை நாகம் என்பது ஐந்து பிரிவாகப் பிரிந்த தோற்றத்தில் அமைந்துள்ள நெருஞ்சி முள். கோலை ஊன்றியவாறு ஆற்றுக்குப் போகும் வழியில் நெருஞ்சி முள் தைத்துவிட்டது என்பது செய்தி.

இப்போது மருத்துவரின் மருத்துவம் என்ன என்று பாருங்கள். பத்துரதன் என்பவன் பத்து ரதங்களையுடைய தசரதன். அவனுடைய புத்திரன்(மகன்) இராமன். இராமனின் மித்திரன்(நண்பன்) சுக்கிரீவன். சுக்கிரீவனின் சத்துரு(பகைவன்) வாலி. வாலியின் பத்தினி(மனைவி) தாரை என்பாள். "தாரை" என்பதில் காலை எடுத்துவிட்டால் "தரை" என்றாகிறது. எனவே, முள் தைத்த காலைத் தரையில் தேய்க்க முள் அகன்றுவிடும் என்பது இதன் பொருள். என்னே புலமை தரும் இன்பம்!

தொடர்பு:

துரை.சுந்தரம், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர், கோவை.

(doraisundaram18@gmail.com)அலை பேசி : 9444939156.

10. கீழடியால் நாம் பெறுவது என்ன?

— முனைவர் சிவ. இளங்கோ

பூமியில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் வரலாறு உண்டு. பூமி, சூரியக்குடும்பம், பேரண்டம் ஆகியவற்றுக்கும் வரலாறு உண்டு. ஆனால் வரலாறு என்பது மனித இனத்தைச் சார்ந்தே உருவாக்கப்படுகிறது. மனிதனின் சிந்தனை வளர்ச்சியே அதற்குக்காரணம். அதேநேரம், போகிற போக்கில் எதையும் சொல்லிவிடுவது வரலாறாகாது. இதற்குப் புராணம், இதிகாசம், வேதம், சாத்திரம் என்பவை சரியான எடுத்துக்காட்டுகள். சான்றுகளுடன் கூடியவையும், அறிவியல் வழியிலும் நிறுவக்கூடியவையும்தான் வரலாறாக வரலாற்றாய்வாளர்களால் ஏற்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த வரலாற்றுக் காலத்துக்கு ஒரு வரையறை (கி.மு.300) வைத்து அதிலிருந்து வரலாற்றுக் காலம் என்றும், அதற்கு முற்பட்டது வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம் எனவும் இந்தியத் தொல்லியல் துறை வரையறை செய்திருக்கிறது. அந்த வரையறையை உடைத்துப் புதிய வரலாற்றுக்கால வரையறையை ஏற்படுத்தியதுதான் கீழடி அகழ்வாய்வுகளின் முடிவுகள்.

கீழடி, தமிழ்நாட்டின் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ளது. வைகை நதிக்கரையின் போக்கோடு இயைந்திருந்து புதையுண்டுபோன ஒரு நகர நாகரிகம். இந்தியாவில் சிந்துவெளிக்கும் அடுத்த ஓர் நகர நாகரிகம் இப்போதுதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் பல ஆய்வுகளில் பல பொருட்கள் கிடைத்து வருகின்றன. இதுவரை நடந்த அகழ்வாய்வுகளில் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் 1,35,600 புதைபொருட்கள் கிடைத்து தமிழகத் தொல்லியல் துறை வசம் உள்ளன. அதில் 10 விழுக்காடு கூட காட்சிப்படுத்தப் படவில்லை. இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு புதையல் என ஆங்காங்கே கிடைத்து வருகிறது. அவை அந்தந்தப் பகுதிகளின் நாகரிக வளர்ச்சியைக் கூறுகின்றன. ஆனால் ஒரு நகரமாக, நகர அமைப்புடன், அதன் அடையாளங்களுடனும், வசதிகளுடனும் கூடிய ஒரு நாகரிகமாக அறியப்படுவது சிந்துவெளி நகர நாகரிகத்தையடுத்துக் கீழடி நகர நாகரிகம்தான். இது கங்கைச் சமவெளி நாகரிகக் காலத்தோடு

சமன்படுவது என்ற நிலையைக் கங்கைச் சமவெளியினர் மறுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்திய அரசின் தொல்லியல்துறை இந்தியா முழுவதும் பல்வேறு இடங்களில் அகழ்வாய்வு செய்துவருகிறது. அதேபோல் கீழடியிலும் 2014 இல் இருந்து மூன்று முறை அகழ்வாய்வு செய்தது. மூன்றாவது அகழ்வாய்வின் போது திடீரென்று இது அகழ்வாய்வு நடத்துவதற்கு ஏற்ற இடமாக இல்லை என்று கூறி நிறுத்திவிட்டது.

கடந்த காலங்களைப் போலல்லாது இம்முறை மக்கள் ஆர்வம் பெருகி வர, தமிழக அரசின் தொல்லியல்துறை 2017ஆம் ஆண்டில் தொடங்கி இருமுறை அகழ்வாய்வுப் பணிகள் மேற்கொண்டு உடனடியாக அறிக்கையும் வெளியிட்டு இருக்கின்றது. தமிழக அரசின் தொல்லியல்துறை தமிழ்நாட்டில் இதுவரை மேற்கொண்டுள்ள நாற்பது அகழ்வாய்வுக் களங்களில் மிக விரைவில் அகழ்வாய்வு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது கீழடி அகழ்வாய்வில்தான். அதற்கு நன்றிக்கடன் போலவே கீழடியின் முடிவுகள் வரலாற்று வரையறைக் காலத்தையே தகர்க்குமளவில் அமைந்திருக்கின்றன. ஆம், கி.மு.300ஆம் ஆண்டை வரலாற்றுக் காலத் தொடக்கம் என்பது போய், கி.மு. 600 எனச் சொல்லவைக்கிறது கீழடி.

இன்னும் தோண்டினால் வரலாற்றுக் காலம் இன்னும் பின்னோக்கிப் போகக் கூடும் என்று தமிழர்கள் மகிழவும், பிறர் அச்சம் கொள்ளவும் கூடும். இனக் குழுக்களாக இருந்த மனிதர்கள் வேட்டையாடி உணவுத் தேவைகளை நிறைவு செய்துகொண்ட காலம் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலமாகக் கருதப்படுகிறது. இம்மக்கள் ஆற்றோரப் பகுதிகளின் வளமையைக் கண்டு அங்கேயே நிரந்தரமாகத் தங்கி தங்கள் குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொண்டும், தங்கள் உணவைத் தாங்களே உற்பத்தி செய்துகொண்டும் நாகரிகச் சமூகமாக வளர்ச்சி நிலையை அடைந்தனர். இது உலகமெங்கும் நாகரிகக் குடியிருப்பை ஏற்படுத்தியது. மெசபடோமியா, எகிப்து ஆகிய பகுதிகளில் ஏற்பட்ட சுமேரிய நாகரிகம், சிந்து சமவெளியை மையமாகக் கொண்டு எழுந்த சிந்துவெளி நாகரிகம் போன்று தற்போது கண்டெடுக்கப்பட்ட வைகைக் கரை நாகரிகம் தமிழர்களின் தொன்மை நாகரிகத்திற்குச் சான்றாக அமைந்திருக்கிறது.

வெறும் குடியிருப்புப் பகுதிகளாக மட்டும் இல்லாமல் ஒரு நகர நாகரிகம் இருந்ததற்கான நகர அமைப்பையும், அதற்கான கட்டிடங்களையும் கீழடி வெளிப்படுத்தியுள்ளது. நீண்ட செங்கற் சுவர்கள்,

தரைத்தளங்கள், வீட்டின் அமைப்பிலான பக்கச் சுவர்கள், கூரை ஓடுகள் போன்றவை கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

படங்கள் உதவி: தமிழக தொல்லியல் துறை

இவற்றின் நேர்த்தியான அளவுகளும், உறுதியான கட்டுமானத்திற்கான தொழில்நுட்பமும் இவற்றை இணைப்பதற்கான மரம், இரும்பு ஆணி இவற்றின் பயன்பாடும் தமிழ் மக்களின் கட்டிடக்கலையறிவைப் பறை சாற்றுகின்றன. இப்பகுதியில் கிடைத்துள்ள

ஆணி முதலான பொருட்களால் இரும்பின் பயன்பாடு இம்மக்களுக்கு இதற்கு 1000 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தெரிந்திருக்கும் நிலையை உறுதி செய்கிறது. கூரை ஓடுகளில் காணப்படும் மழைநீர் ஒழுக்கின் அமைப்பு, வீதிகள் அல்லது கட்டிடங்களிலிருந்து கழிவுநீர் வெளியேறும் அமைப்பு ஆகியவை சங்க காலத்தில் நிலவிய சமூகத்தின் நாகரிக வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் பெரும்பாலும் முதுமக்கள் தாழி மட்டுமே கிடைத்திருப்பதால் தமிழ்நாடு ஒரு வாழ்விடமாக இருந்திருப்பதை ஐயத்திற்குள்ளாக்கி, அதன் வழி சங்க இலக்கியங்களையும் கற்பனைக் கதைகளாகச் சித்தரிக்கும் வட இந்தியப் பார்வையை உடைக்கும் சம்மட்டியாக இன்றைய கீழடியில் புதைந்திருக்கும் கட்டிடங்கள் விளங்குகின்றன.

ஒரு நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்த மக்கள், அதுவும் ஒரு நகர நாகரிகத்தைக் கட்டியமைத்த மக்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகள், பிற்காலச் சந்ததியினர்க்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவே அமைந்திருக்கும். கீழடி மக்களின் வேளாண் சார்ந்த சமூகத்திற்கு அடையாளமாக விளங்கும் நீர் மேலாண்மையை விளக்கும் உறைக்கிணறுகள், காளை, பசு, ஆடு, கோழி ஆகியவற்றின் பயன்பாட்டை விளக்கும் அப்பறவை மற்றும் விலங்குகளின் எலும்புகள் இவையெல்லாம் ஆய்வுக்குட்படுத்திய பின்னர் 2600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பான தமிழர் பண்பாட்டைக் கூறுகின்றன.

புனேவில் உள்ள டெக்கான் கல்லூரி ஆய்வகத்தில் (டெக்கான் - தட்சிணம் - திராவிடம்) ஆய்வு செய்த பின்னர் திமில் உள்ள காளையின் எலும்பாக அது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. திமிலுள்ள காளைகள் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வீர அடையாளத்திற்குரியவை. சங்க இலக்கியங்கள் அனைத்துமே காளைகளைப் பற்றியும், அக்காளைகளைத் தழுவும் மானுடக் காளைகள் (இளைஞர்கள்) பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகின்றன. காதலியைத் தழுவும் முன்பு காளையைத் தழுவ வேண்டும் என்பதை வீரமாகவும், விளையாட்டாகவும் அமைத்துக் கொண்ட ஒரு பண்பாட்டைக் கற்பனையாக்க எத்தனை நெஞ்சுரம் அல்லது வஞ்சகம் வேண்டும்! ஆனால் அது கற்பனையல்ல, இன்றுவரை நடந்துகொண்டிருக்கும் சங்க இலக்கியப் பண்பாட்டின் நீட்சி என்பதைக் கீழடியில் புதைந்துள்ளவை எடுத்துக் கூறுகின்றன. அது 2,600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பான நகர நாகரிகத்தோடு

மட்டும் முடிந்து விடுவதல்ல. அதற்கும் மேலே விரிந்து கொண்டே போகிறது. சிந்து வெளியின் அடையாளம் என்ன என்று ஒரே சொல்லில் பதில் கேட்டால் யாருமே திமில் உள்ள காளை அல்லது எருதினைத்தான் கூறுவார்கள். சிந்துவெளியின் அத்தனை முத்திரைகளிலும் திமில் உள்ள காளை உருவம் இருக்கிறது. காளையை அடக்கும் வீரர்களைத் திமிறிப் பந்தாடும் காட்சிகளை உடைய முத்திரைகளும் சிந்துவெளியில் உள்ளன. சிந்துவெளிக் காளைகளையும், ஏறு தழுவுதலையும் அப்படியே காட்சிப் படுத்தியிருக்கும் சங்க இலக்கியங்கள் எந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதில் பல தவறான கருத்துகளே இதுவரை நிலவி வந்தன. சிந்துவெளி நாகரிகமும், சங்க இலக்கியப் பனுவல்களும், கீழடி நகர நாகரிகமும் ஒரே நேர்க்கோட்டில் இணைந்து இந்தியா முழுவதும் கோலோச்சியிருந்த தமிழர் நாகரிகத்தைத் தற்போது உறுதிப்படுத்தி இருக்கின்றன. இவையெல்லாம், வாய்மொழிப் பாட்டாக உருவெடுத்து ஓர் இலக்கியமாக வளரும் காலநிலைகளெல்லாம், தமிழர் இருப்பை இன்னும் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கொண்டு செல்லக் கூடிய நிலையை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கீழடித் தமிழ்ச் சமூகம் வேளாண்மையையும், கால்நடை வளர்ப்பையும் முதன்மைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்ததைப் போலவே இரும்புப் பொருட்கள் தயாரித்தல், தச்சு வேலை, பானை வனைதல், நெசவு, அணிமணிகள் செய்தல் ஆகியவற்றைத் துணைத் தொழில்களாகக் கொண்டிருந்தது. அணிகளில் தங்க அணிகலன்களும், கண்ணாடி மணிகளும் கிடைத்துச் செல்வந்தரும், சாதாரண மக்களும் ஒன்றாக வாழும் சமுதாயமாகக் காணப்படுகிறது. தாயம், பாண்டி முதலிய விளையாட்டுகளுக்கான சில்லுகள், பகடைக் காய்கள், சதுரங்கக் காய்கள், வட்டச் சுற்றிகள், வண்டிச் சக்கரங்கள் (இவை பெரும்பாலும் சுடுமண்களால் செய்யப்பட்டவை) ஆகியவை அதிக அளவில் கிடைத்து, வாழ்க்கையைக் கூடிக் களித்துக் கழிக்கும் முறையில் வாழ்ந்து இருக்கின்றனர் என்று தெளிவு படுத்துகிறது. “முத்து உறழ் மணல் எக்கர் அளித்தக்கால் முன் ஆயம் பத்து உருவம் பெற்றவன் மனம் போல” என்று சங்க இலக்கியம் (கலித்தொகை) சொல்கிறது. காதலர் கூடியிருக்கும் நிகழ்வைத் தாய விளையாட்டில் பகடையை உருட்டிப் பத்து எண்ணிக்கை பெற்றால் எப்படி மனம் மகிழுமோ அப்படி மகிழ்ந்திருந்ததாகச் சங்க

இலக்கியம் வரைகிறது. அந்தப் பகடைக் காய்களைத்தான் இப்போது கீழடி சான்றாக அளித்திருக்கிறது.

இப்பொருள்களின் உற்பத்தி உள்நாட்டுத் தேவைக்கு மட்டுமல்லாமல் இலங்கை, கிரேக்கம், எகிப்து, ரோம் மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவிலும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றோடு, முத்து, மிளகு போன்ற பொருட்களும் வணிகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. தங்கம், மதுவகைகள், நறுமணப்பொருட்கள் ஆகியவை இறக்குமதி செய்யப் பட்டு வணிகம் செழிப்பாக நடைபெற்ற வரலாற்றை கீழடி மண் கூறுகிறது.

பாணை வனைதல் என்பது ஆதி குடிகளின் பண்பாடு கலந்த தொழில். விதவிதமான பாணைகளோடு சுடுமண் பொம்மைகள் பற்பல உருவங்களில் செய்யப்பட்டு வந்தன. இவ்வுருவங்கள் அக்காலத்து மக்களின் உணவுப் பழக்கங்கள், விளையாட்டுப் பழக்கங்கள், அவர்கள் வளர்த்த விலங்குகள், பறவைகள், அவர்களிடையே நிலவிய நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள் ஆகியவற்றைத் தெரிவிக்கின்றன. சுடுமண்ணிலேயே வண்ணமேற்றும் முறை, சூளையில் ஏற்றித் தேவைக்கேற்ப கடினப்படுத்துதல் போன்ற தொழில் நுட்பங்கள் மிகவும் கைவரப்பெற்ற சமுதாயமாகவே கீழடி இருந்துள்ளது. இவை தவிர வேறு கடவுள் உருவங்கள், சடங்கு முறைப் பொருட்கள் ஏதும் கீழடியில் கிடைக்கவில்லை என்ற தமிழக அரசின் அறிவிப்பு மதச்சார்புள்ளவர்களை திடுக்கிட வைத்திருக்கிறது.

தமிழ்ச்சமூகம் என்பது தாய்த்தெய்வ வழிபாடுள்ள ஒரு சமுதாயமாகத்தான் அறியப்படுகிறது. அதனால் எந்தக் காலம் ஆனாலும் தாய்த் தெய்வ உருவங்கள் அகழ்வாய்விலும் கிடைக்கும். மேற்பரப்பிலும் இன்றும் காணப்படும். அதன் நீட்சியாக இன்றுவரை அம்மன் வழிபாடுகளும், சிறுதெய்வ வழிபாடுகளும் இருந்து வருகின்றன. ஆதி குடிகள் என்பதை நிரூபிக்கும் இவ்வகை வழிபாடுகள் தமிழ்க் குடிகளில் பரவலாகக் காணப் பட்டவையே. இயற்கையோடு ஒன்றியிருந்த இவற்றிற்குச் சமய மதிப்பேதும் இல்லை. மேலும் சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர் வாழ்வியலில் நடுகல் வழிபாடு, கொல்லிப்பாவை, மரத்தில் உறையும் தெய்வம், காணுறை தெய்வம், அணங்கு, வேலன் வெறியாட்டு எனப் பல்வகை பண்பாட்டுப் பழக்கங்களைப் பட்டியலிடுகின்றன. தமிழர்க்கேயுரிய முன்னோர் வழிபாட்டு முறையும், குலதெய்வ வழிபாட்டு

முறையும் இன்றளவும் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவி வருவதை நீண்ட நெடிய பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியாகத் தான் கருதமுடிகிறது.

இந்தியா முழுவதிலும் பரவியிருந்த தமிழ்ச் சமூகத்தோடு சேர்ந்து வளர்ந்த சமயமாக சமணமும், அதனையடுத்து புவத்தமும், ஆசீவகமும் இருந்திருக்கின்றன. 2600 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இச்சமயங்கள் அசோக மன்னர் காலத்தில் அரசாங்க ஆதரவுடன் இந்தியா முழுமையும் குறிப்பாகத் தென்னகத்தில் அதிகமாகப் பரவின. அப்போது கூட உருவ வழிபாடுகள் ஏதும் இருந்திருக்கவில்லை. அசோகர் காலத்தில் ஒரு நினைவுச் சின்னமாக நிறுவப்பட்ட புத்தரின் காலடி உருவம் பின்னாட்களில் வழிபாட்டு உருவமாக மாறியது. இதன் பின்னர் கி.பி.4, 5 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வைதிகச் சமயங்களின் ஊடுருவல் காரணமாகச் சமணம், புவத்தம், ஆசீவகம் ஆகியவையும் உருவ வழிபாட்டை ஏற்று மெல்ல மெல்ல வைதீகத் தெய்வங்களின் கற்பனை உருவங்கள் கடவுள்களாக்கப்பட்டன. அதிலிருந்தே சடங்கு முறைகளும் தொடங்கின. ஆகையால் கி.மு.300 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகக் கிடைக்கும் பொருட்களில் தாய்த் தெய்வம், முன்னோர் வழிபாடு, நடுகல் ஆகியவை தவிர்த்து வேறு கடவுள் உருவங்களோ, சடங்கு நடந்த சான்றுகளோ கிடைப்பதற்கு வழியேயில்லை.

**“ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
ஒளிறுஏந்து மருப்பின் களிறுஎறிந்து வீழ்ந்தெனக்
கல்லே பரவின் அல்லது நெல்உகுத்துப் பரவும்
கடவுளும் இலவே”**

என்று புறநானூறு தெளிவாக வரையறை செய்கிறது. தமிழ்ச் சமுதாயத்தைக் காக்கப் போரிட்டு மாண்ட வீரனுக்கு எழுப்பப்படும் நடுகல்லைத் தவிர படையல் செய்யக்கூடிய வேறெந்தக் கடவுளும் இல்லையென மூவாயிரம் ஆண்டுப் பண்பாடு தெளிவாகத் தெரிவிக்கிறது.

தமிழி எழுத்துப் பொறிப்பு கொண்ட பாளை ஓடுகள் கீழடியில் கிடைத்ததுதான் தமிழர்களின் வரலாற்றுக் காலத்தைச் (சங்க இலக்கிய காலத்தை) பின்னோக்கிச் செலுத்தி தமிழர்களை நெஞ்சு நிமிர வைத்துள்ளது. இதுவரை கீழடியில் தமிழி எழுத்துகள் கொண்ட 56 பாளை ஓடுகள் கிடைத்துள்ளன. இதற்கு முன்னர், தமிழகத்தில் நடைபெற்ற வேறு சில அகழ்வாய்வுகளில் தமிழி எழுத்துள்ள மோதிரங்களும், தேனூரில்

கோதை என்ற பெயருடன் ஏழு தங்கக் கட்டிகளும் கிடைத்துள்ளன. 32க்கும் மேற்பட்ட ஊர்களில் தமிழியில் எழுதப்பட்ட 110 கல்வெட்டுகளும் கிடைத்துள்ளன. அறிவியல் சோதனைகளில் இவற்றின் ஆண்டுகள் 2400, 2500 என முடிவுகள் கிடைத்தாலும், பலரும் அதைப் பொருட்படுத்த வில்லை. 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பொறிக்கப்பட்ட அசோகன் கல்வெட்டுக் காலத்தையே வரலாற்றுக் காலத்திற்கு எல்லையாகக் கொண்டு, அந்தக் கண்ணாடியைக் கழற்றாமலேயே எல்லா ஆய்வு முடிவுகளையும் ஆய்வாளர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அரசாங்கமும் அப்படியே, அரசியலும் அப்படியே. இம்முறைதான் மக்கள் பார்க்கத் தொடங்கினர். மெரினா சல்லிக்கட்டு எழுச்சிக்குப்பின் தமிழ்ப் பண்பாடு சார்ந்த ஒரு விழிப்புணர்ச்சி மக்கள் மனதில் ஓர் ஓரமாக இருந்து கொண்டேயிருந்தது. அந்த இயல்பான தன்னெழுச்சியின் விளைதான் இன்று கீழடியின் வரலாற்றுக் காலத்தையும் பின்னோக்கித் தள்ளியிருக்கிறது.

அசோகன் பிராமியிலிருந்துதான் எழுத்தறிவுக் காலம் தோன்றியது என்ற அடிப்படையில் இந்தியாவின் வரலாற்றுக் காலம் என்பது 2300 ஆண்டுகளோடு வரையறை செய்யப்பட்டு எல்லோராலும் ஏற்கப்பட்டும் வந்தது. இதனால் அசோகர் காலத்திற்கு முன்னர் தமிழியில் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போதெல்லாம் அதன் காலம் 2300க்கு பிறகே என்பதும், அந்த எழுத்துமுறை கூட அசோகன் பிராமி எழுத்து முறையிலிருந்து வந்தவையே என்பதும் எழுதப்படாத சட்டமாக இருந்தன. தமிழ்நாட்டு ஆய்வாளர்களில் சிலருக்கு, 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பொறிக்கப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் பற்றி எல்லாம் தெரிந்திருந்தும் வெளியில் சொல்லமுடியாமல் தவித்து வந்தனர். இதற்கும் தலையில் பிறந்த ஆதிக்கமே காரணம். அதனால்தான் எழுத்துருக் கல்வெட்டுக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போது அவ்வெழுத்தைப் பிரம்மனின் பெயரால் பிராமி என்றழைத்தனர். பிரம்மன் தானே படைப்புக்கடவுள்? ஆக, பிரம்மனால் படைக்கப்பட்ட பிராமி எழுத்தை அசோகர் கல்வெட்டில் பொறித்ததால் அது அசோகன் பிராமி ஆனது. இந்தியா முழுமையும் அசோகன் பிராமிக் கல்வெட்டுகளே காணப்பட்ட நிலையில் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் கிடைத்து வந்தன. இந்தியா முழுமையும் இதுவரை கிடைத்திருக்கும் சுமார் 1 இலட்சம் கல்வெட்டுகளில் 60000 தமிழி எழுத்துக் கல்வெட்டுகள்

தமிழ்நாட்டில் கிடைத்துள்ளன. தெலுங்கில் 10000, கன்னடம் 15000, சமஸ்கிருதம் 5000, பிறமொழிகளில் 15000 என்றும் கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. இதில் தமிழைத்தவிர ஏனையவை அனைத்தும் கி.பி. 500 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்டவை. 13ஆம் நூற்றாண்டில் தான் வட்டெழுத்து + கிரந்தத்துடன் கூடிய மலையாளக் கல்வெட்டு கிடைத்தது.

இப்படி இந்தியாவிலேயே காலத்தால் முற்பட்ட தமிழிக் கல்வெட்டுகள் கிடைத்தும், அவை அசோகன் காலமான 2300க்குப் பிந்தியவை என்ற முத்திரையிலும், அசோகன் பிராமி எழுத்து முறையிலிருந்து அவை மாறுபட்டதால் தமிழ் பிராமி என்று வேறுபடுத்தியும் கூறிவந்தனர். ஆனால் 2600க்கும் முற்பட்ட தமிழில் எழுதப்பட்ட பாளை ஓடுகள் கிடைத்து, கல்வெட்டுத் தமிழியின் உண்மை நிலையை உணர வைத்திருக்கிறது. இனி இந்தியாவின் வரலாற்றுக் காலவரையறை 2600 (தற்காலிகமாக) என்றும், இந்தியாவின் முதல் எழுத்துமுறை தமிழே என்றும், அசோகன் பிராமி எழுத்துமுறை, தமிழி என்னும் எழுத்து முறையிலிருந்தே பெறப்பட்டது என்றும், இனி பிராமியே இல்லாத தமிழாக அதாவது தமிழியாக இது வழங்கப்படும் என்பதும் தற்போது மக்கள் எடுத்த முடிவுதான். இதைத்தான் இனி ஆய்வாளர்களும், அரசாங்கமும் பின்பற்றவேண்டும். அப்படித்தான் தமிழக அரசின் கீழடி அகழாய்வு அறிக்கையும் அண்மையில் வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது.

உலகில் பேச்சுமொழி என்பது 20000 ஆண்டுகளாகக் கூட இருக்கலாம். அதுவும், தமிழின் வளமையைப் பார்த்தால் அது 50000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பேச்சுமொழியாக இருந்திருக்கும் என்பது பாவாணர் போன்றோரின் கருத்து. ஆனால் எழுத்து முறை (வரி வடிவம்) என்று வரும்போது இந்தியாவின் முதல் வரிவடிவம் சிந்துவெளி எழுத்துதான். ஆனால் அது குறியீடுகளைக் கொண்ட எழுத்தாக இருப்பதனால் அதைப் படித்தறிவதில் ஒருமித்த கருத்து இதுவரை எட்டப்படவில்லை. ஆனால், அவை தமிழுக்கு முன்னோடியான குறியீடுகள் என்பதில் பெரும்பாலானோரின் கருத்துக்கள் ஒன்றுபடுகின்றன. சிந்துவெளி எழுத்தைச் சுட்டிக்காட்டி இந்தியாவின் முதல் எழுத்து மொழி தமிழ்தான் என்று கிளைட் விண்டர்ஸ் என்ற ஆப்பிரிக்க நாட்டுத் தொல்லியல் ஆய்வாளர் தனது 'Dravidian Origin of the Harappan Civilization' என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார். ஆப்பிரிக்க - இந்தியப் பழங்குடி மக்கள் திராவிடர்களே என்றும், சிந்துவெளி மொழியே தமிழ்நாட்டில் இன்று

பேசப்படும் மொழி என்றும் அறிவிக்கும் 'Journey of Man' என்ற தனது ஆய்வுக் கட்டுரையை 07.07.2019 சிகாகோ உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் ஸ்பென்சர் வெல் என்ற ஆய்வாளர் சமர்ப்பித்தார். அரேபியருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் மூத்த தொல்குடியினர் திராவிடர் என்றும், அவர்களே இன்றைய தென்னிந்தியர் என்றும், அவர்களின் மொழியே தமிழ் என்றும், பிரான்சு நாட்டு மானுடவியல் ஆய்வாளர் ரொமைன் சிமெனல் அண்மையில் புதுச்சேரியில் நேர்காணலில் கூறியுள்ளார். பின்லாந்து அறிஞர் அஸ்கோ பார்ப்பலோவும், அமெரிக்காவின் கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இருக்கைப் பேராசிரியருமான ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் போன்றோரும் சிந்துவெளியின் மொழி தமிழே என்று தங்கள் ஆய்வுகளின் வழி வெளிப்படுத்தி உள்ளனர்.

கீழடி தமிழி எழுத்துப் பொறிப்புகளில் ஆதன், குவிரன், கோதிரையன் என்ற தமிழ்ப் பெயர்கள் படிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் வழக்கம்போல் சில வல்லுநர்கள் இவை கடன் வாங்கப்பட்ட சொற்கள் என வலிந்து கருத்துத் திணிப்பு செய்து வருகின்றனர். இதில் தமிழர்களும் உண்டு. அவர்களில் சில ஆய்வாளர்களும் உண்டு என்பது பெரும் வேதனை. ஆதன், ஆதிரை, சாத்தன், தித்தன் ஆகியவை தமிழ்மொழியின் அடிப்படைப் பெயர்கள். தமிழ்நாட்டிலும், மலையாள நாட்டிலும் ஆதன் பெயரை முன்னொட்டு, பின்னொட்டாகக் கொண்டு பல ஊர்கள் இருக்கின்றன. (ஆதம்பாக்கம், ஆதனூர்) 'வாழி ஆதன் வாழி அவினி' என்கிறது குறுந்தொகை. ஆதன் என்ற பெயருக்குத் தலைவன், மன்னன், ஆதல் மூச்சு, உயிர்வளி என்றெல்லாம் பொருளுண்டு. நெடுவேள் ஆதன், நல்லியாதன், நெடுஞ் சேரலாதன், ஆதன் அழிசி, ஓய்மான் வில்லியாதன் (இலங்கை மன்னன்) என்று இன்னும் பல தமிழ் மன்னர்களின் பெயர்கள் ஆதன் என்று வழங்குபவை.

அதேபோலக் குவிரன் என்ற சொல்லையும் வடமொழி என்று நிறுவுதற்காக ஐராவதம் மகாதேவனைச் சுட்டுகின்றனர். ஏற்கனவே பல கல்வெட்டுகளிலிருந்த குவிரன் என்றபெயரை குபேரன் என்று மாற்றிப் படித்து, மாற்றியும் பொருள் சொன்னார் மகாதேவன். ஆகா, மகாதேவனே சொல்லிவிட்டார் என்று காலஞ்சென்ற அவரைப் போய் வம்புக்கிழுக்கின்றனர் சிலர். மகாதேவன் இத்தவறு மட்டுமல்ல ஆதன் என்ற பெயரை, தானம் என்று படித்தார். கணி என்ற தூய தமிழ்ப் பெயரை அழுத்தம் கொடுத்து (Gani) என்று படித்து வேற்றுமொழிச் சொல்லாக்கினார்.

நல்ல வேளை கணியன் பூங்குன்றனாரும் பிற கணியர்களும் இப்போது இல்லை. இப்படியாகத் தமிழியைப் படிப்பதில் மகாதேவன் செய்திருக்கும் தவறுகளை அவர் இருக்கும்போதே பலர் சுட்டிக்காட்டி உள்ளனர். அதில் சில திருத்தங்களை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

குவிதல், குனிதல், குமிதல் ஆகிய மூன்று சொற்களும் கூம்பிய வடிவத்தைக் காட்டும். நெல் மற்றும் தானியங்களைக் குவித்தால் அது குவியல் எனப்படும். இதைப் பேச்சு வழக்காகக் கொண்டால் கி.மு. 2000 ஆம் ஆண்டுக்கும் மேல் செல்லும். செல்வம் குவிந்தவனைக் குவிரன் என்று சொல்வதும் தமிழ் வழக்கம். அன் என்ற விசுவயைச் சேர்த்து பெயர்ச் சொல்லாக அழைப்பது பழந்தமிழர் வழக்கம். வேலன், ஆதன், குமரன் என்பதுபோல. அதுபோலவே குவி என்ற பகுதியுடன் அன் என்ற விசுவைச் சேர்ந்து 'ர்' என்ற ஒற்றுச் சொல்லோடு குவிரன் என்ற பெயர்ச் சொல்லாக ஆகிறது. இப்பெயர் கொடுமணலில் நான்கு சில்லுகளில் காணக்கிடைக்கிறது. ஒன்றில் குவிரன் அந்தை என்ற பெயர் உள்ளது. இதற்குக் குவிரன், ஆதன் தந்தை என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். மேலும் காலத்தால் முற்பட்ட குகைக் கல்வெட்டுகளிலும் குவிரன் என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. இந்தக் குவிரன் மிகப் பிற்காலத்தில் குபேரன் என்று மருவி அழைக்கப்பட்டு அதற்கொரு கதையும் கட்டப்பட்டு இப்போது குபேரனிலிருந்து குவிரன் வந்ததாகக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள்.

இந்தியா ஆசியக் கண்டத்தில் மோதும் ஒரு தீவாக டெத்தீஸ் என்ற கடலில் பன்னெடுங்காலம் பயணித்தது. அது தீவாக இருந்த கதையை நாவலந்தீவு (நான்கு பக்கமும் கடலால் சூழப்பட்ட தீவு) என்று பழந்தமிழ் கூறுகிறது. அதுவே திரிந்து நாவலந்தீவு என்று வழங்கலாயிற்று. எதையுமே சமற்கிருதத்தில் மொழிபெயர்த்துவிட்டால் அது உடனே அவர்களுக்குச் சொந்தமாகிவிடும். அதுபோல நாவலந்தீவை மொழி பெயர்த்தனர். ஆனால் நாவல் என்பதை நாவல்பழம், நாவல் மரம் எனப் பொருள் கொண்டு அம்மொழியில் நாவலுக்கு ஜம்பு என்ற பெயரானதால் 'ஜம்புவித்தீவஹ' என்று மொழி பெயர்த்தனர். சில காலம் சென்று அதுவே 'ஜம்புத்தீவு', சம்புத்தீவு என்று தமிழுக்கு வந்தது. பிற்காலத் தமிழ்ப் பாடல்களில் வரும் சம்புத்தீவு என்ற பெயரைக் கொண்டு இது சமற்கிருதத்தில் கடன் வாங்கப்பட்ட சொல் என்று கூறுபவர்களை நாம் எப்படிப் பார்ப்பது? திருவள்ளுவர் நகர் என்ற பெயர் டி.வி. நகராகிப் பின் தமிழன்பர் ஒருவரால் தொலைக்காட்சி நகரான கதைதான். இப்படித்தான்

சுவிரன் என்ற சொல்லை ஆய்வாளர்களும் கையாள்கிறார்கள். இதுபோன்ற பல்வேறு கதைகளைத் தாங்கித் தாங்கியே தமிழ் இன்னமும் தழைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது.

பொதுவாக உலகம் முழுவதிலும் சேர்த்து எழுத்து தோன்றிய காலம் இன்றிலிருந்து பின்னோக்கி 5000 ஆண்டிலிருந்து 8000 ஆண்டுகள் வரை இருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்களிடம் ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. ஆனாலும் வரலாற்றுக் காலமாக 2600 ஆம் ஆண்டை முன்னிறுத்தக் காரணம் புதிய கற்கால எழுத்து என்று கூறப்படும் டிஸ்பிலியோ டேப்லெட் எழுத்துமுறை கிரீஸ் நாட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதுதான். மேலும் ருமேனியாவில் டார்டேரியா டேப்லெட் என்று அழைக்கப்படும் தொடக்கக் கால எழுத்துக்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டு மொழிகளும் 2600 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவை. எனவே உலகத்தின் முதல் எழுத்து முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆண்டான 2600 ஐ வரலாற்றுக் காலத்தின் தொடக்கமாகக் கொண்டனர். ஆனால் இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் அசோகன் பிராமி என்னும் எழுத்து முறையின் தொடக்கக் காலமாக 2300 அமைவதால், இந்தியாவில் வரலாற்றுக் காலம் என்பது 2300 ஆக வரையறை செய்யப்பட்டு வந்தது. கீழடிக்கு முன்பே பொருந்தல், கொடுமணல் அகழ்வாய்வுப் பொருட்களைக் கரிமப் பகுப்பாய்வு செய்தபோது அவை கி.மு. 400, 500 ஆம் ஆண்டுகளைச் சேர்ந்தவையாகத் தெரியவந்தன. ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வு முடிவுகளோ கி.மு.900 வரை பழமையை எட்டியது.

இந்திய மொழிகளான பாலி, பிராகிருதம், தமிழ் ஆகியவற்றின் வரிவடிவங்களைப் புத்தர்தான் ஏற்கனவே வழக்கிலிருந்த எழுத்து முறையைக் கொண்டு உருவாக்கினார் என்று பண்டிதர் அயோத்திதாசர் கூறி 100 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாயிற்று. ஏற்கனவே வழக்கிலிருந்த எழுத்துமுறை என்றது தமிழியைத்தான். புத்தரின் காலமோ சரியாக 2600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. ஆனால் கீழடியில் கிடைத்த தமிழி எழுத்து முறையால் இந்தியாவின் வரலாற்றுக் காலம் 2600 வரை என்று பின்னோக்கிச் செல்கிறது. அதாவது உலகத்தின் தொன்மை எழுத்து முறைகளாக கிரீஸ், ருமேனிய நாடுகளின் எழுத்துமுறைக் காலத்திற்குச் சமமாக இந்தியாவின் தமிழ் மொழியைத்தான் முன்னிறுத்த முடிகிறது. கீழடியிலும், தமிழ்நாட்டின் பிறபகுதிகளிலும் முறையான அகழ்வாய்வு

செய்தால் இதன்காலம் இன்னும் பின்னோக்கிப்போய் உலகின் தொன்மை எழுத்தாகத் தமிழ் மொழியே அறிவிக்கப்படும்.

ஏற்கனவே சிந்துவெளி மொழியின் காலம் 5000 ஆண்டுகளாகக் கருதப்படுகிறது. சிந்துவெளி நாகரிகம் மறைந்த காலத்திற்கும், தமிழ் எழுத்து முறை எழுதப்பட்ட காலமான 2600 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பும் ஆன ஒரு கால இடைவெளியில் ஒரு வரிவடிவம், இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் பயன்பாட்டிலிருந்திருக்கிறது. அது குறியீடுகளும், கீறல்களும் கொண்ட ஒரு எழுத்து வடிவம். இவ்வெழுத்து முறை இன்னும் படித்தறியப்படவில்லை. அதற்கென்று ஒரு பெயர் வைக்கப்படவுமில்லை. சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்கு அடுத்த செப்புக் காலப் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியான பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டில் இக்குறியீடுகள் பயன்பாட்டிலிருந்துள்ளன. தொல்குடிகள் பயன்படுத்திய கருப்பு, சிவப்பு பானை ஓடுகளிலும், பெருங்கற்கால ஈமச் சின்னங்களிலும் (முதுமக்கள் தாழி போன்றவை) இக் குறியீடுகளும், கீறல்களும் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் ஆதிச்சநல்லூர், கொற்கை, அழகன் குளம், கொடுமணல், கரூர், தேரிருவேலி, உறையூர், மாங்குளம், பேரூர் மற்றும் பல தென்னிந்தியப் பகுதிகளிலும் இவ்வகைக் குறியீடுகள் கொண்ட பானை ஓடுகள் கிடைத்துள்ளதாகத் தமிழக அரசின் அறிக்கை கூறுகிறது. மேலும் இலங்கையில் திசமஹரம், கந்தரோடை, மாந்தை, ரிதியகாமா ஆகிய பகுதிகளிலும் இவை பயன்பாட்டிலிருந்திருக்கின்றன. இவை படித்தறியப் பட்டுவிட்டால், சிந்துவெளிக் குறியீட்டு எழுத்து முறைகளும் படிக்கப்பட்டுவிடும். தமிழோடு தொடர்புடைய இப்பழைமையான எழுத்து முறை படிக்கப்பட்டு விட்டால் இந்தியாவின் எழுத்து முறையின் காலம் சிந்துவெளியின் காலமான 5000 ஆண்டுகள் என்று அறியப்பட்டு உலகத்தின் முதலில் தோன்றிய மொழியாகவும், முதலில் எழுத்து முறையை உருவாக்கிய மொழியாகவும் தமிழ்மொழி சான்றுகளுடன் அறிவியல் பூர்வமாக நிறுவப்பட்டுவிடும்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை இது தமிழர்களுக்குப் பெருமையாக இருந்தாலும் பிற மொழியினர் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்ற கூக்குரலைத் தள்ளிவிட்டு அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பார்கள். அப்படிப் பட்ட அரசியலே இந்தியாவில் பன்னெடுங்காலமாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவேதான் இதுபோன்ற ஆய்வுகளைத் தாமதப்படுத்தும் நிலையை மத்திய அரசு மேற்கொள்கிறது. ஆனாலும்

இன்றைய மத்திய அரசின் தலைமை அமைச்சர் உலகத்தின் மூத்த மொழியாகத் தமிழை முதன்மைப்படுத்திக் கூறுவது வரவேற்புக்கு உரிய ஒன்றுதான். அதுவும் அமெரிக்க நாட்டில் அவர் அப்படிச் கூறியதோடு மட்டுமல்லாமல் சங்ககாலப் புலவரான கணியன் பூங்குன்றனாரின் யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர் என்ற பாடலின் வரிகளையும் தமிழிலேயே கூறி, அப்புலவர் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவர் என்றும் கூறியிருக்கிறார். இது அமெரிக்கப் பத்திரிக்கைகளில் எல்லாம் செய்தியாக வந்திருப்பதுடன், இந்தியாவின் புதிய கருத்தாகவும் மொழிக் கொள்கையாகவும் விவாதப் பொருளாகவும் மாறியுள்ளது.

தமிழுக்கு எதிரான நிலைப்பாடுகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஓர் அரசாங்கத்தின் தலைமை அமைச்சர் உலகத்தின் அதிகாரத் தலைமை நாட்டினில் இப்படிச் கூறியிருப்பது மறுக்கவியலாத சான்றுகள் உறுதியானதால்தான் என்று நம்பலாம். தமிழின் அத்தனை வளங்களையும் தமதாக்கிக் கொண்ட சமஸ்கிருத மொழியைக் காட்டிலும், மூத்த மொழி தமிழ் மொழியே என்று இந்தியத் தலைமை அறிவிப்பதன் பின்னணியில் எத்தனையோ தவிர்க்கவியலாத அரசியல் இருக்கக்கூடும். ஆனாலும் ஏதோ ஒரு கட்டம் வரை நின்று நிதானித்து உண்மையைப் பட்டவர்த்தனமாக அறிவிக்கும் இந்நிலைக்கு, இப்படிப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளின் வழி வெளிப்படும் அறிவியல் பூர்வமான உண்மைகளும், அதை அக்கால இலக்கியங்களில் பாடிவைத்துத் தமிழர்களின் வாழ்வியலை எழுதப்பட்ட வடிவில் தரும் சங்க இலக்கியங்களுமே காரணம் என்பதைத் தமிழர்கள் உணரவேண்டும். இந்த உணர்வுதான் அகழ்வாய்வின் இடங்களையும், கிடைத்திருக்கும் விலைமதிப்பில்லாப் பொருட்களையும் காப்பாற்றித் தமிழர் வாழ்வும், சங்க இலக்கியமும் ஒன்றே என உலகம் அதிர முழங்க வைக்கும்.

சான்றுகள்:

1. கீழடி - வைகை நதிக்கரையில் சங்ககால நகர நாகரிகம், தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை, 2019.
2. உலகத்தமிழ் மாநாடு - சிகாகோ, ஜூலை, 4 - 7 தேதிகளில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்.

3. சென்னை, தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகத்தில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை 27 - 28, செப்டம்பர் 2019 ஆகிய நாட்களில் நடத்திய கல்வெட்டியல் கருத்தரங்கச் சொற்பொழிவுகள்.
4. இந்தியத் தொல்லியல்துறை கண்காணிப்பாளர் திரு.அமர்நாத் ராமகிருஷ்ணனுடன் நேர்காணல் - 27.09.2019.
5. இந்தியத் தொல்லியல்துறை ஆய்வாளர் எஸ். ராஜவேலு அவர்களுடன் நேர்காணல் - 28.09.2019.
6. ஒடிசா அரசின் ஆலோசகர் திரு. ஆர். பாலகிருஷ்ணன், இ.ஆ.ப. (சிந்துவெளி ஆய்வாளர்). அவர்களுடன் நேர்காணல் - 28.09.2019.
7. சங்க இலக்கிய நூல்கள்.
8. ஐம்பெரும், ஐஞ்சிறுங் காப்பியங்கள்.

தொடர்பு:

முனைவர் புதுவை சிவ. இளங்கோ (ilangosiva57@gmail.com)

11. கூடல் மாநகரின் உண்மையான பெயரென்ன?

— முனைவர். தேமொழி

இன்றைய மதுரையின் உண்மையான பெயர் என்ன ?

மருத மரங்கள் நிறைந்திருந்ததால் மருதை என

அழைக்கப்பட்ட ஊர் பிற்காலத்தில் மதுரை எனத் திரிபுற்றதா ?

அல்லது மதில் சூழ்ந்த மதிரை என்பது பிற்காலத்தில் மதுரை என மருவிவிட்டதா?

கூடல் மாநகரின் உண்மையான பெயரென்ன? மதிரை = மருதை
= மதுராபுரி = மதுரை ??

மதிரை மதுரையானது:

ஓலைச்சுவடிகள் மதிரை என்ற பெயரிலிருந்தனவற்றைக் காலப் போக்கில் பிழை திருத்தம் செய்வதாக நினைத்து பிற்காலத்தவர் மதுரை என மனம் போனபடி மாற்றிவிட்டனரா?

எதுகை அடிப்படையில் தொகுத்து திரு.நூ.த.லோகசுந்தரம் அவர்கள் "எதுகை முரண்பட்டும் மாற்றம் செய்துள்ள வரிகள் இவை" என அளிக்கும் இலக்கியச் சான்றுகள் அவ்வாறுதான் காட்டுகின்றன (பார்க்க : <https://groups.google.com/d/msg/mintamil/PvVv1yxMPo/8-ZoKrWqY6wJ>). அவர் கல்வெட்டுச் சான்றும் கொடுத்துள்ளார்.

மருதை மதுரையானது?

மருதை எனக்குறிப்பிடுவதும் பொதுமக்கள் வழக்கில் சென்ற நூற்றாண்டுவரை பரவலாகவே இருந்துள்ளது. ஆனால் கற்றோர் வட்டத்தில் அவ்வழக்கு இருப்பது அரிது. கல்வி பரவலான இன்றைய காலத்தில் இளந்தலைமுறையினர் இந்த வழக்காறு ஒன்றும் இருந்ததை அறிந்துள்ளனரா எனத் தெரியவில்லை.

மதுரை என்றே கல்வெட்டுகளிலும் ஓலைச்சுவடிகளிலும் இருப்பது பொதுச் சீர்மை நிலைக்குச் சென்றுவிட்டிருக்கலாமோ என்ற ஐயம் தோன்றுவதால் மதுரையின் பெயர் குறித்து ஆராய்வது இயல்பே.

ஓலைகளைத் திருத்தலாம். பழைய ஓலைச்சுவடிகளை புதியதாகப் படி எடுக்கும்பொழுது எளிதில் பாடல்களைத் திருத்திவிடலாம் அல்லது புதியனவற்றைப் பகுத்திவிடலாம். இடைச்செருகல்களும் அவ்வாறுதான் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றன.

ஆனால் கல்வெட்டுகளைத் திருத்த முடியாது என்பதால் அதில் யாரும் தமது கைவரிசையைக் காட்டியிருக்க வழியில்லை. முதலில் கல்வெட்டு எழுத்துக்களையே படித்தறியும் நிலையை இடைக்காலத்தில் மக்கள் மறந்துவிட்டதாகவும் தெரிகிறது. புரிந்தாலே மாற்றம் செய்யவோ பிடிக்காதவற்றைக் காணாமல் போக்கவோ செய்ய இயலும்.

கல்வெட்டில் செதுக்கும் பொழுது பிழையும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என்பதையும் மறக்கலாகாது, அது போலக் கல்வெட்டுகளில் மக்கள் வழக்கில் உள்ள சொற்களும் இடம் பெறக்கூடும் என்பதையும் மறக்க இயலாது.

கல்வெட்டு வழி ஆராயப் புகுந்தோம் எனில்:

1. தொடர்ச்சியாகக் கல்வெட்டின் காலவரிசையில் மதுரை எவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகிறது என்பதை அறிவதும் முக்கியம். அவ்வாறு காலக் கோட்டில் வரிசைப்படுத்துகையில் எக்காலத்தில் மாற்றம் பெறுகிறது என்பதையும் காண வழியுண்டு.
2. மதுரை.. மருதை.. மதிரை.. என்ற வழக்காறுகள் எக்காலத்தில் அதிகப் புழக்கத்தில் வருகிறது அல்லது மறைகிறது என்பதை இதுவரை கண்டுபிடித்துள்ள கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் மதுரை என்ற சொல் குறித்த விழுக்காட்டைக் கொண்டு கணக்கிடுவதும் ஒரு புரிதலைத் தரும்.

சில வழக்காறுகள் சமகாலத்திலும் இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

இது தொடர்பாக கீழ்க்காணும் நூலின் உதவியுடன் ஆராய முற்பட்டதில் பெறப்படும் தகவல்கள் கீழே.
நன்னிலம் கல்வெட்டுக்கள்: முதல் தொகுதி

http://www.tamildigitallibrary.in/admin/assets/book/TVA_BOK_0010783_நன்னிலம்_கல்வெட்டுக்கள்.pdf

<http://www.tamildigitallibrary.com/book-detail.php?id=jZY9lup2kZl6TuXGIZQdjZt8k0M0#book1/>

பதிப்பாளர்: சென்னை : தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை ,
1979

தொகுப்பு. ஆ.பத்மாவதி பொறுப்பு. முனைவர் இரா. நாகசாமி

இடைக்காலத் தமிழக வரலாற்றில் கல்வெட்டுகளில் மதுரை என்ற சொல் அதிகம் இடம் பெறுவதாக இந்த நூலில் காணும் கல்வெட்டுகளின் அடிப்படையில் முடிவுக்கு வரலாம். மும்முடிச்சோழர்கள் என்ற முறையில் மதுரையை வென்ற பெருமிதத்தைப் பறை சாற்றுகையில் பலமுறை சோழர் கல்வெட்டுகளில் மதுரை இடம் பெறுகின்றது. மதுரைக்கு அந்தகன் என்ற பொருள் தரும் வகையில் மதுராந்தகன் என்ற பெயர்களையும் விருதுப் பெயர்களையும் சூட்டிப் பெருமைப் பட்டுக் கொண்டனர்.

அத்துடன் மருதை என்பதும் சமகாலத்தில் கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது. இது மக்கள் வழக்கின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டதா அல்லது கல்வெட்டு எழுத்துப் பிழையா என்பதும் ஆராயத்தக்கது.

ஆகவே மதிரை அல்லது மருதை என்பது மதுரையாகத் திருத்தப்பட்டது என்பதை எதுகை முரண்பட்டும் மாற்றம் செய்துள்ள வரிகள் கொண்ட பாடல்கள் மூலம் கொள்வோமானால், அத்தகைய மாற்றம் சோழர் கல்வெட்டுகளின் மூலம் அவர்கள் காலத்திலோ அல்லது அதற்கும் முற்பட்டோ நிகழ்ந்திருக்கவோ வாய்ப்புண்டு.

மேலும் பல பண்டைய கல்வெட்டுகள் கிடைப்பின் இந்த மாறுபாடு குறித்துத் தெளிவு பிறக்கும்.

தொடர்பு: தேமொழி (jsthemozhi@gmail.com)

12. அதியரும் கொங்குநாடும்

— துரை.சுந்தரம்

கோவையில், மாதந்தோறும், வாணவராயர் அறக்கட்டளையினர் ஏற்பாட்டில் ஒரு சிறப்புச் சொற்பொழிவு நடைபெற்று வருகின்றது. பெரும்பாலும் அவை, வரலாறு தொடர்புடையனவாக அமைவது வழக்கம். அவ்வகையில், 2017-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில், தொல்லியல் துறையில் பணியாற்றிய முனைவர் நா. மார்க்சிய காந்தி அவர்கள் அதியரும் கொங்குநாடும் என்றத் தலைப்பில் உரையாற்றினார். அது பற்றிய ஒரு பதிவு இங்கே பகிர்ந்துகொள்ளப்படுகிறது.

முனைவர் நா. மார்க்சிய காந்தி அவர்கள் தமிழகத் தொல்லியல் துறையில் சேர்ந்து பணியாற்றிய முதல் பெண்மணி என்பது சிறப்புக்குரியது. இச்செய்தியை அவர், 2014-ஆம் ஆண்டு, தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தில் ஆற்றிய உரையில் சுவையாகக் குறிப்பிடுகிறார். கல்வெட்டுத் துறை அவரை எவ்வாறு ஈர்த்துப் பிடித்தது என்பதை அவர் கூற்றிலேயே இங்கு காணலாம். அவருடைய உரையில் உளம் திறந்த ஒரு நேர்மையும் எளிமையும் காணக்கிடைக்கின்றன. இந்த முழு உரையையும் கேட்பவர் கல்வெட்டியலில் ஆர்வம் கொள்ளாமல் இருக்க இயலாது.

“தமிழ் படித்துவிட்டு இந்தத் துறைக்கு வந்ததே ஒரு கொடுப்பினை. 1972-73 காலகட்டத்தில், கல்வெட்டுகள் படிப்பதில் ஆற்றல் உடையவர்கள் மட்டுமல்ல, படிக்கத் தெரிந்தவர்களாகக்கூட விரல் விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களே இருந்தனர். தில்லியில் “தொல்லியல் பள்ளி” (SCHOOL OF ARCHAEOLOGY) என்னும் ஒரு பயிற்சி நிறுவனம் மட்டிலுமே இருந்தது. சமற்கிருதம் அல்லது வரலாறு படித்தவர்கள் மட்டுமே அதில் சேர்ந்து பயிலமுடியும். பிற மொழிப் படிப்புப் படித்தவர்க்கு அங்கு இடமில்லை. இந்திய அளவிலான கல்வெட்டுகளின் எண்ணிக்கையில், தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே ஐம்பது விழுக்காட்டுக்கு மேல் கல்வெட்டுகள் இருக்கும் நிலை. இந்தப் புரிதலில், கல்வெட்டுப் பயிற்சி நிறுவனம் ஒன்றைத் திரு. நாகசாமி அவர்கள் ஏற்படுத்தினார். தமிழ் மொழி, வரலாறு,

பண்பாடு ஆகியவற்றில் விருப்பமுடைய முதுகலைத் தமிழ் மாணவர்களைச் சேர்ப்பது பயிற்சியை மகிழ்ச்சியோடு செய்வதாக இருக்கும் என்ற புரிதலில், தமிழ் முதுகலைப் படிப்புப் படித்தவர்கள் சேரலாம் என்ற நிலையை அவர் உருவாக்கினார். ஆண்டுக்கு எட்டுபேர் சேர்ப்பதாகத் திட்டம். பயிற்சி நிறுவனம் தொடங்கிய முதல் ஆண்டிலேயே நான் படித்தேன். பணியில் சேர்ந்த ஓராண்டுக்குள்ளேயே, இந்த அறிவுப்புலத்துக்குக் கிடைத்த அறிமுகம் பிடிவாதமாய் என்னைப் பிடித்துக் கொண்டுவிட்டது. வேறு வாய்ப்புகள் கிடைத்தும் இதை விட்டுப் போக இயலவில்லை. தமிழ் நாட்டில் உள்ள கல்வெட்டுகளைப் படித்துப் புரிந்துகொள்ளவே வாழ்நாள் போதாது. ”

இனி, கோவை உரையிலிருந்து.....

கொங்கு நாட்டு அதியர்கள்:

பழங்காலத்தில், கொங்குநாட்டில் சிறு சிறு தலைவர்கள் மிகுதியும் இருந்தனர். இவர்கள், குடி மரபுத் தலைவர்கள், ஊர்க்கிழார்கள் எனப் பல பெயர்களால் அறியப்பட்டவர்கள். அவ்வாறான தலைவர் மரபுகளுள் சிறந்த ஒரு மரபு அதியர் மரபு. சங்க நூல்களில் அதியரைப் பற்றிய பாடல்கள் என நாற்பத்து நான்கு உள்ளன. மூவேந்தர்களை அடுத்த ஒரு நிலையில் வைத்துப் பாடப்பெற்ற தலைவர்கள் அதியர் ஆவர். தமிழகத்தின் வடவெல்லையில் அவர்களது இருப்பிடம் அமைந்திருந்தது. மேற்கு மலைத் தொடரும் கிழக்கு மலைத்தொடரும் இணையும் பகுதி அவர்கள் பகுதி. கனிம வளங்களும், காட்டு வளங்களும் நிறைந்த பகுதி. மலைபடு பொருள்களின் வளத்தால் வணிக வழிகள் நிறைந்த பகுதியாகத் திகழ்ந்தது. குறு நாடு என்னும் நாமக்கல் பகுதி அதியர் நாடாக அறியப்படுகிறது.

நடுகல் வழிபாடு:

இடைக்காலத்தைச் சேர்ந்த சமண, பௌத்தத் தடயங்கள் இங்குக் கிடைத்துள்ளன. நடுகல் வழிபாடு மிகுதியாக இருந்த பகுதி அதியர் பகுதி. பூசல் என்னும் சிறு போர்கள் மிகுதியும் நிகழ்ந்துள்ளன. எனவே, நடுகற்களும் மிகுதி. நடுகற்களில் அதிய மரபுத் தலைவர்கள் பேசப்படுகிறார்கள். ஒட்டம்பட்டி, இருளப்பட்டி ஆகிய ஊர்களில் இவ்வகை நடுகற்கள் உள்ளன.

குடைவரைக் கோயில்:

பல்லவர், பாண்டியர் போன்று அதியரும் 6-7-ஆம் நூற்றாண்டில் நாமக்கல் பகுதியில் வைணவம் சார்ந்த குடைவரைக் கோயிலை எழுப்பியிருக்கிறார்கள்.

கங்கரோடு போர்:

கங்கர்கள் தர்மபுரியைத் தாண்டிப் படையெடுத்து வந்துள்ளனர். அவர்கள் அதியரைத் தாக்கியுள்ளனர். ஆனால், அதியர் கங்கரை அடிப்படுத்தினர். தலைக்காட்டுக் கணவாய்ப் பகுதியில் எல்லைக்காவல் பணி அதியர் பணியாக இருந்தது.

சோழர் தொடர்பு:

குறும்பனையூர் அதியன் ஒருவன், திறை கொடாது சோழரை எதிர்த்த செய்தி பெரியபுராணத்தில் காணப்படுகிறது. அதியர், அரசியல் அறிவு நிரம்பப்பெற்றவர்கள்; சோழர், அதியர்களிடம் பெண்ணெடுக்கும் வகையில் சோழருடன் உறவு பேணப்பட்டது. பதிற்றுப்பத்தில் அதியர், வேளிர் குடியில் பெண்ணெடுத்த செய்திக் குறிப்பு உள்ளது. அதியரும் சேரரும் மழவர் என்று போற்றப்படுகின்றனர். வீரமும் இளமையும் உள்ளவர் மழவர். சோழர்களின் வீழ்ச்சிக் காலமான 12-13-ஆம் நூற்றாண்டில் அதியர் சிற்றரசர்களாய்த் திகழ்ந்தனர். அதியமானார் என்னும் பெயருடன் சோழ அரசர் போலத் தோற்றம் கொண்டிருந்தனர். இராஜராஜ அதியமான் என்னும் பெயரும், விடுகாதழகிய பெருமாள் என்னும் பெயரும் அறியப்படுகின்றன. இராஜராஜ அதியமானின் மகன் விடுகாதழகிய பெருமாள் என்று கூறப்படுகிறது. பேரரசர்கள், அதியரைப் பயன்படுத்தி - அதியர் துணையுடன் - போசளரைத் தடுக்கின்றனர்.

சமணத்துக்கு ஆதரவு:

அதியர் சமணர்களுக்கு ஆதரவு தந்தவர்கள். வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் திருமலையில் அதியர் கல்வெட்டு உள்ளது. கோட்டைக் கோயிலுக்கு அதியனே நேரில் வந்து நீர்வார்த்து நிவந்தங்கள் அளித்திருக்கிறான். எழினி, அஞ்சி ஆகியவை சங்ககாலத்தில் அதியருக்கு வழங்கிய பெயர்களாகும். புகழ் பெற்ற ஜம்பை பிராமிக்கல்வெட்டில் அஞ்சி என்னும் பெயர் உள்ளது.

“ஸதியபுதோ அதியந் நெடுமாந் அஞ்சி ஈத்த பளி”

என்பது கல்வெட்டு வரி. “ஸதியபுதோ” என்பதில் உள்ள ‘சதிய’ என்னும் சொல், தொல் திராவிடமொழிச் சொல் வடிவமாகும். ‘அதிய’ என்பதன் பழம் வடிவம். “ஸதியபுதோ” என்னும் சொல் மௌரியப் பேரரசன் அசோகனின் கல்வெட்டில் காணப்படும் பிராகிருதச் சொல்லாகும். மௌரியர்கள் மலைகளில் வழியை அமைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள் என்னும் குறிப்பு சங்க நூல்களில் காணப்படுகிறது.

நாமக்கல் குடைவரைக் கோயில்:

அதியர், நாமக்கல்லில் இரண்டு குடைவரைக் கோயில்களை எழுப்பியுள்ளனர். நாமக்கல்லின் பழம்பெயர் திரு ஆலைக்கல் என்பதாகும். கி.பி. 860-இல் இக்குடைவரைக் கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டன. இரண்டுமே வைணவக் கோயில்கள். ஒன்றில் பால நரசிம்மர் அமைதியான தோற்றத்துடன். ஹரிஹர மூர்த்தியின் உருவமும் இதில் உள்ளது. இன்னொன்றில் அனந்த சயனச் சிற்பம். பல்லவர், பாண்டியர் கால அனந்த சயனச் சிற்பங்களில் காணப்படாத ஒரு சிறப்புக்கூறு இந்தச் சிற்பத்தில் காணலாம். நாகத்தின் முகத்தில் சிம்ம முகம் இருப்பதே அச்சிறப்புக்கூறு. திருமாலின் ஆயுதங்கள் மனித உருவமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளதோடு, அவற்றின் கீழே பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமை சிறப்பானது. இங்கு வாமனச் சிற்பமும் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. வாமனச் சிற்பத்தைச் சுற்றிலும் பல உருவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மார்க்கண்டேய புராணத்தில் வரும் பாத்திரங்களாகும். மாவலிச் சக்கரவர்த்தி அசுவமேத யாகம் செய்தபோது வாமன அவதாரம் நிகழ்ந்தது. எனவே, வாமனர் சிற்பத்தொகுதியில் குதிரை உருவமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பல்லவ கிரந்தம்:

நாமக்கல் குடைவரைக் கோயிலில் பல்லவ கிரந்த எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கோயிலின் பெயர் “அதியேந்திர விஷ்ணுகிருகம்”. இது பல்லவ கிரந்தத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதியனின் சிறப்புப் பெயரான “அதிய அன்மயன்” என்னும் பெயரும் பாறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. சமற்கிருதப் பெயரான “அதிய அன்மய” என்பது தமிழ்ப்பெயர்களில் உள்ள “அன்” விகுதி சேர்த்து எழுதப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிற குடைவரைக் கோயில்கள்:

தான்தோன்றி மலையில் உள்ள முழுமை பெறாத அரைகுறைக் குடைவரைக் கோயில் அதியர் பணி எனக் கருதப்படுகிறது. இதுவும் ஒரு வைணவக் கோயிலாகும். கோயிலின் பூதவரி பார்க்கும்படியுள்ளது.

கூத்தம்புண்டியிலும் முழுமை பெறாத ஒரு குடைவரைக்கோயில் உள்ளது. இதுவும் அதியர் பணியே.

அதியரின் இறுதிக்காலம்:

தலைக்காட்டுப் பகுதியில் நடந்த ஒரு போர் பற்றிய கல்வெட்டில் அதியமான் ஒருவனின் பெயரும், அவன் போரில் இறந்த செய்தியும் காணப்படுகிறது. அதியரின் இறுதிக்காலங்களில் அதியமான் குலத்தவர், கொங்குச் சோழரின் கீழும், பாண்டியரின் கீழும் அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றினர்.

முடிவாக:

அதியர் வணிகத்தில் சிறந்தவராய்த் திகழ்ந்தனர். அதியர் காலத்தில் வணிக வழிகள் பல இருந்துள்ளமைக்குச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. தகடூரிலிருந்து காஞ்சி வரையில் சென்ற ஒரு பெருவழி அதியமான் பெருவழி என்னும் பெயரால் வழங்கியது. மற்றொரு பெருவழி பற்றிய கல்வெட்டில் “நாவல் தாவளம் 27” என்னும் எழுத்துப்பொறிப்பு காணப்படுவதோடு “27” “29” என்னும் எண்களைக்க் குறிக்கும் வகையில் குறியீட்டுக் குழிகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

‘அதியமான் பெருவழி’ நாவற் வளத்திற்கு காதம் 27, என்றும் 29
என்றும் குறிப்பிடும் இரு மைல் கற்கள் (காதக் கற்கள்) - படம் உதவி:
தமிழக தொல்லியல் துறை

மற்றொரு கல்வெட்டில், “மகதேசன் பெருவழி” என்னும் பெயர்
காணப்படுகிறது.

தொடர்பு:

துரை.சுந்தரம், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர், கோவை.

(doraisundaram18@gmail.com)அலை பேசி : 9444939156.

13. காலந்தோறும் திருத்தங்கல்

— முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன்

முன்னுரை:

தமிழகத்தின் விருதுநகர் மாவட்டத்தில் சிவகாசியுடன் இணைந்துவிட்ட திருத்தங்கல் ஊராட்சிப்பகுதிக்கு சங்ககாலத்திலிருந்து தொடர்ச்சியான வரலாறு இருக்கிறது. இன்று சிற்றூராக இருப்பினும் வரலாற்றுக் காலத்தில் புகழ்பெற்று அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஊராக இருந்தது. இவ்வூரின் இருப்பிடமும் அதற்கு ஒரு காரணமாயிற்று.

மேலைநாட்டார் பயணக் குறிப்பில் தங்கால்:

டாலமி தன் பயணக்குறிப்புகளில் தமிழகத்து உள்நாட்டு ஊர்களை வரிசைப் படுத்துகிறார். அப்பட்டியலில் அவர் 'தங்கலா' என்று சுட்டுவது இன்றைய திருத்தங்கல் ஆகும். கடலோடி வாணிபம் செய்த மேலைநாட்டார் தமக்குப் பின் வரும் தலைமுறையினர்க்கு உதவும் வகையில் எழுதி வைத்த நிலவியல் குறிப்புகளில் இடம் பெறும் தகுதியைத் திருத்தங்கல் பெற்றிருந்தது.

சங்க இலக்கியத்தில் தங்கால்:

சங்க காலப் புலவர்கள் சிலரின் பெயர்கள் தங்கால் என்னும் அடையுடன் உள்ளன. தங்கால் ஆத்திரேயன் செங்கண்ணனார், தங்கால் பொற்கொல்லனார், தங்கால் பொற்கொல்லன் தாமோதரனார், தங்கால் பொற்கொல்லன் வெண்- நாகனார் ஆகிய புலவர் பெயர்கள் எட்டுத்தொகை நூல்களில் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர்களில் காணப்பெறும் தங்கால் என்பதே திருத்தங்கலின் பண்டைப் பெயர் வடிவமாகும். இன்றும் திருத்தங்கலில் உள்ள நூறடி உயரக் குன்றில் எழுந்தருளி இருக்கும் பெருமான் தங்காலப்பன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவ்வூரின் சுற்று வட்டாரங்களில் பெண்களுக்குத் தங்காலம்மாள் எனப் பெயரிடும் வழக்கம் 20ம் நூற்றாண்டு வரை நிலவியது.

சிலப்பதிகாரத்தில் தங்கால்:

கண்ணகி மதுரையை எரித்த போது; அவளுக்குப் பின் வந்து
தோன்றிய மதுராபதித் தெய்வம் பாண்டியன் பெருமையை உணர்த்தப்
புகுங்கால்; தங்காலில் நிகழ்ந்ததாக ஒரு செய்தியைக் கூறியே தன்
நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறது.

“செங்கோல் தென்னவன் திருந்துதொழில் மறையவர்
தங்காலென்பது ஊரே; அவ்வூர்ப்
பாசிலைப் பொதுளிய போதி மன்றத்து”
- (கட்டுரை காதை-74-76); என்றும்,

“தடம்புனற் கழனித் தங்கால்”
- (மேற்.- 118) என்றும்

இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகிறார். இதிலிருந்து அறியலாகும்
செய்திகளாவன; தங்கால் பாண்டியன் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு இருந்தது. அது
மறையவர் மிகுந்த ஊர் ஆகும். அவ்வூரில் பசுமையான போதி மன்றம்
ஒன்றும் இருந்தது. தங்காலருகே கழனிகள் வளம் பெறும் அளவுக்கு ஆறு
ஒன்றும் ஓடியது. எனவே விளைச்சல் மிகுந்த ஊர் ஆகும். திருத்தங்கலை
அடுத்து இன்று ஓடும் அர்ச்சுனா நதி என்ற காட்டாறு பண்டு வளமான
ஆறாக ஓடியது எனலாம். தி.செல்வக்கேசவராய முதலியார் தனது
'கண்ணகி சரித்திரம்' என்ற நூலில் இன்றைய திருத்தங்கலை பண்டைத்
தங்கால் என்கிறார்.

சோழ நாட்டைச் சேர்ந்த பராசரன் என்பான் தமிழ்
மறையோரைப் போற்றும் சேரனின் அவை சென்று தன் திறமையைக்
காட்ட விரும்பினான். தன்னூர் விட்டுக் கிளம்பி; காடும் நாடும் ஊரும்
போகி; நீடுநீர் மலயம் பிற்படச் சென்று; சேர நாட்டை அடைந்து; அங்கே
வேந்தன் முன்னர் தன் நாவன்மை வெளிப்படும் படியாக மறையோதி
மிக்க பரிசில்களைப் பெற்றான். தன் ஊர் திரும்பும் வழியில் தங்காலின்
போதி மன்றத்தில் தங்கி இளைப்பாறினான். அங்கே விளையாடிக்
கொண்டிருந்த சிறுவர்களை நோக்கி;

“குண்டப் பார்ப்பீர் என்னோ டோதியென்
பண்டச் சிறுபொதி கொண்டு போமின்”;

என்று அவன் அழைத்த போது; தக்கிணன் என்னும் சிறுவன் தன் மழலை மாறாமொழியில் மகிழ்ச்சி பொங்கப் பராசரனோடு ஒப்ப; வேத மந்திரங்களைக் குற்றமின்றி ஓதியமை கண்டு மனம் நெகிழ்ந்தான். தான் சேரனிடம் பரிசாகப் பெற்ற ஆபரணங்களை அவனுக்கு அணிவித்து மகிழ்ந்தான் பராசரன். பின்னர் தன் ஊர் நோக்கிப் பயணித்தான். தக்கிணன் திடீரென்று முத்தப்பூணூலும், பொற்கடகமும், தோடும் அணிவதைக் கண்ட அரசு அலுவலிளையர் 'இவன் தந்தைக்குப் புதையல் கிடைத்துள்ளது; அதை அவன் மன்னனுக்குக் கொடுக்காமல் தானே வைத்துக் கொண்டான்' என்று அவனது தந்தை வார்த்திகனைச் சிறையில் இட்டனர். வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகையோ அழுதாள்; புரண்டாள்; தன் கணவன் எத்தவறும் செய்யவில்லை என்று அரற்றினாள்; ஏங்கினாள்; அவளது துன்பம் தெய்வத்தின் சந்நிதியை எட்டியது. மதுரையிலிருந்த கொற்றவை கோயில் கதவு திறக்க இயலாதபடி மூடிக் கொண்டது.

செய்தி அறிந்த பாண்டிய மன்னன் மருண்டான். தன் செங்கோல் வளைந்ததென்று புரிந்துகொண்டான். ஏவலிளையர் மூலம் வார்த்திகன் அநியாயமாகச் சிறைப்படுத்தப்பட்டமை அறிந்தான். உடன் சிறைவீடு செய்தான். அது மட்டுமின்றித் தன் மார்பு நிலத்தில் தோய வார்த்திகன் முன்னர் வீழ்ந்து வணங்கினான். மாநகர் மதுரை முழுதும் கேட்கும்படியாகக் கொற்றவை கோயில் கதவு திறந்தது. 'இனிமேல் பாண்டியநாட்டில் யாருக்குப் புதையல் கிடைத்தாலும் அது மன்னனுக்குரியது ஆகாது; எடுத்தவருக்கே சொந்தமாகும்' என்று தன் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தினான். அச்சட்டத் திருத்தத்தை முரசு முழக்கி அறிவித்தான். மேலும் வார்த்திகனுக்கு திருத்தங்கல் ஊரையும், வயலூரையும் தானமாகக் கொடுத்தான்.

பாண்டியமன்னன் வார்த்திகனுக்கு அளித்த வயலூர் தன் பெயரிலேயே வளத்தைத் தாங்கி நிற்கிறது. வயலூர் என்ற பெயர் உருபாலியனியல் மாற்றங்கட்கு உட்பட்டுள்ளது. ஆற்றின் தென்கரையில் திருத்தங்கலும்; வடகரையில் வயலூரும் இருந்திருக்க வேண்டும். இன்றைய வெள்ளூரே இப்புவியியலுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளது. பெயர்மாற்றத்தைப் பின் வருமாறு விளக்கலாம். மொழிமுதல் அகரம் எகரமாக மாறிப் பின் மொழியிடையில் முதல் மெய் மறைந்து அடுத்த மெய் இரட்டித்துள்ளது.

வயலூர் > வெயலூர் > வெல்லூர் > வெள்ளூர்
தமிழில் மொழிமுதல் அகரம் எகரமாக மாறும் போக்கை இன்றும்
காணலாம்.

கட்டியா > கெட்டியா எனும் பேச்சு வழக்கு மாற்றம் நோக்குக.
மொழியிடையில் இரண்டு மெய்கள் அடுத்தடுத்து இருப்பின் முதல் மெய்
மறைந்து இரண்டாவது மெய் இரட்டிக்கும் போக்கு இடைக்கால
இலக்கியங்களில் காண இயல்கிறது. சொர்ணம் > சொரணம் > சொன்னம்;
பட்டினத்தாரின் திருவேகம்ப மாலை “சொன்ன விசாரம்”- (பா- 8) என்கிறது.
‘ல்ல’ பேச்சு வழக்கில் ‘ள்ள’ என்று கட்டிலாது மாறுவதை இன்றும்
காண்கிறோம்.

மெல்ல > மெள்ள

இங்ஙனம் வயலூர் > வெள்ளூர் என்ற மாற்றம் உருபொலியன் மாற்ற
விதிகட்கு ஒத்து வருவதால் இன்றைய வெள்ளூரைப் பண்டைய வயலூர்
எனல் தகும். ஒரு நாட்டின் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை மாற்றி
வைக்கும் காரணி; திருத்தங்கல் நிகழ்வு எனச் சொல்லக்கூடிய வகையில்
கதையின் போக்கு அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பக்தி இலக்கியத்தில் தங்கால்:

புதத்தாழ்வாரின் இரண்டாம் திருவந்தாதியில்;

“தமர் உள்ளும் தஞ்சை தலைஅரங்கம் தண்கால்”- (பா- 70) என்று
இவ்வூர் இடம்பெறுகிறது.

திருமங்கை ஆழ்வாரும் திருநெடுந்தாண்டகத்தில்;

“தண்காலும் தண்குடந்தை நகரும் பாடி”- (பா- 17) என்று
இவ்வூரைச் சிறப்பிக்கிறார்.

தன் சிறிய திருமடலில்;

“பேராலி தண்கால் நறையூர் திருப்புவியூர்”- (அடி- 142) என
வைணவப் பதிகளின் வரிசையில் சேர்த்துள்ளார்.

அதற்குரிய வியாக்கியானத்தில் பெரியவாச்சான் பிள்ளை ‘குளிர்ந்த
காற்றுபோலே அடியாரின் சிரமங்களைத் தீர்க்கும் தன்மை உடையவன்
என்றன்றோ தண்கால் என்று பெயராயிற்று’ என இவ்வூரைப் பற்றிச்
சிலாகித்து உரைக்கிறார்.

பெரியதிருமடலிலும்;

“தண்கால் திறல்வலிமை”- (அடி- 240) என்று இவ்வூர் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

அத்துடன் பெரிய திருமொழி;

“பேராணைக் குறுங்குடியெம் பெருமானைத் திருத்தண்கால் ஊராணைக்”- (5ம் பத்து- 6ம் பா)
காண்பது பற்றிப் பெருமை பேசுகிறது. இங்கு தங்காலுடன் ‘திரு’ என்னும் அடைமொழி சேர்ந்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

கல்வெட்டுக்களில் தங்கால்:

தங்கால் குன்றில் பள்ளிகொண்ட பெருமாளுடன் ஒரு குடைவரையும், திருநின்ற நாராயணப்பெருமாள் கோயிலும், கருநெல்லிநாத சுவாமி கோயிலும், காலத்தால் பிற்பட்ட முருகன் கோயிலும் உள்ளன. இத்தலம் பெருமாளுக்குரிய 108திவ்ய தேசங்களுள் ஒன்றாகும். மேற்சுட்டிய கோயில்களுள் மொத்தம் 39 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. தொல்லியல் ஆய்வுத்துறை படியெடுத்த அவற்றுள் கோயிலின் வரலாறும்; அதைச்சார்ந்த ஊரின் வரலாறும் விளக்கம் பெறுகின்றன. ‘கருநிலக்குடிநாட்டுத் திருத்தங்கல்’ என்று அழைக்கப்படுகிறது. இன்றைய மல்லி, ஆனையூர், வடபட்டி, பெரியகுளம், பனையூர் முதலிய இடப் பெயர்களையும் காண இயல்கிறது.

இக்கோயில் பற்றி ஆய்வு செய்த முனைவர் திருமதி இரத்தின மாலா சந்திரசேகரன் அவர்கள்; திருநின்ற நாராயணப்பெருமாள் சந்நிதிக்கு எதிரே மகாமண்டபத் தரையில் பாண்டியன் மாறன் சடையன் காலத்தில் வெட்டப்பட்டுக் கண்டெடுத்த வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டே காலத்தால் முற்பட்ட கல்வெட்டாகும். கருநெல்லிநாத சுவாமி கருவறையின் வடக்குச் சுவரிலுள்ள கல்வெட்டு இறைவனைத் திருநெல்வேலி நாதன் என்று அழைப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் ஊரின் ஒருபகுதி பள்ளிச்சந்தமாக வழங்கப்பட்டு இருந்ததெனச் சொல்லும் கல்வெட்டும் உண்டு. சோழன் உய்யநின்றாடுவானான குருகுலத்தரையன் என்னும் அதிகாரி செய்த திருப்பணிகள் பல.

புராணங்களில் தங்கால்:

வடமொழியில் எழுதப்பட்ட இத்தலம் பற்றிய புராணத்தை M.R.ஸ்ரீனிவாச ஐயங்கார் தமிழில் 'திருத்தங்கல் ஸ்தலபுராண வசனம்' எனத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். 'திருமகள் தங்கும் இடமாதலால் திருத்தங்கல்' என்று பெயர்க் காரணம் கூறுகிறார். நூலினுள்ளே தங்கால் என்னும் பெயரைப் பலமுறை எடுத்தாண்டுள்ளார். N.S. தாத்தாச்சாரியார் திருத்தங்கல் தல வரலாறு ஒன்றை எழுதியுள்ளார். 'ஸ்ரீதேவி அரிய தவம் இயற்றிய இடம் ஆதலால் ஸ்ரீகேஷத்திரம்' என்பது அவர் தரும் விளக்கம். திருப்பதி நாராயணப்பெருமாள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள் திருமணம் காணச் செல்லும் பொழுது இருட்டிவிடவே; வழியில் இவ்விடத்தில் தங்கியதால் திருத்தங்கல் என்று பெயர் பெற்றதென இராமநாதபுர மாவட்ட விபரத் தொகுப்பு கூறுகிறது. அத்தொகுப்பில் ஈசன் இருநெல்லிநாதன் என்றும் சுட்டப்படுகிறான்.

முவேந்தர் நாடுகளை இணைத்த வழியில் தங்கால்:

சேரநாட்டையும் சோழநாட்டையும் இணைத்த ஒரு பாதையின் இடையில் தங்கால் இருந்தது. சேரநாட்டிலிருந்து சோழபாண்டிய நாடுகளுக்குச் செல்லப் பதினெட்டுக் கணவாய்கள் இருந்தன என்று விக்கிரம சோழன் உலா சொல்கிறது.

“.....தூதற்காப்

பண்டு பகலொன்றில் ஈரொன்பது சுரமும்

கொண்டு மலைநாடு கொண்டோனும்”- (அடி.- 32-34)

எனும் பகுதி நோக்கற்குரியது. பதினோராம் நூற்றாண்டில் தன் ஒற்றன் பொருட்டு உதகை என்று அழைக்கப்பட்ட வஞ்சிமாநகரத்தை அழித்த ராஜராஜ சோழன் பதினெட்டுக் கணவாய்கள் வழியாகச் சேரநாட்டைத் தாக்கித் தனதாக்கினான் என்று சேரநாடும் செந்தமிழும் பற்றிப் பேசும் செ.சதாசிவம் கூறியுள்ளார். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் பேருந்து வழித்தடங்களும், தொடர்வண்டித் தடங்களும் மலிய; போக்குவரத்து ஒழிந்ததால் கணவாய்கள் தூர்ந்து விட்டன. திருத்தங்கலுக்குத் தென்மேற்கே இராஜபாளையம் அருகே பல்லிளிச்சான் கணவாயும், வடமேற்கே கூமாபட்டிக் கணவாயும் இருந்தமை பொதுமக்கள் வழக்கிலிருந்து அறியும் செய்தி ஆகும். சிலப்பதிகாரக் கதாபாத்திரம் ஆகிய

பராசரன் இக்கணவாய்களுள் ஒன்றன் வழியாகத் திருத்தங்கல் அடைந்தான் என்று கதை சொல்வது அறிவாராய்ச்சிக்கு ஏற்புடைய செய்தியே ஆகும்.

முடிவுரை:

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் தொட்டு இன்று வரை திருத்தங்கல் பல பெருமை பெற்றுச் சமய அரசியல் மாற்றங்கட்கு உட்பட்டமை இன்னும் விரிவாகப் பார்க்க வேண்டிய ஆய்வாகும்.

குறிப்பு:

அந்ஜா கல்லூரி இலக்கிய மன்றக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய "காலந்தோறும் திருத்தங்கல்" என்ற உரையின் சாரம் தான்இக்கட்டுரை.

தொடர்பு:

முனைவர். ச.கண்மணி கணேசன் (kanmanitamilskc@gmail.com)

முதல்வர் (ஓய்வு)

ஸ்ரீ காளீஸ்வரி கல்லூரி(தன்னாட்சி), சிவகாசி.

14. செம்பியன் மாதேவி என்னும் வரலாற்று நாயகி

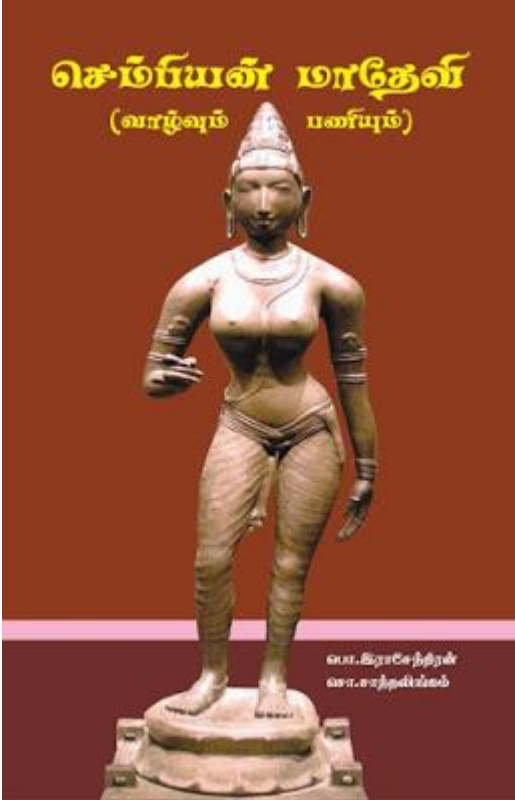
— தேமொழி

பெரும்பான்மையோர் கோயில்களுக்கு வழிபடுவதற்காகச் சென்றாலும், வரலாற்று நோக்கில் ஆராய்வதற்காக ஆய்வாளர்களும், கோயில்களின் கட்டிடக்கலையையும் சிற்ப அழகைக் கண்டு களிக்கச் செல்வோரும் உள்ளனர். அவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருப்பினும் அவர்களே நம் முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற மரபுச் செல்வங்களின் விலை குறிக்க முடியாத மதிப்பையும் உணர்ந்தவர்களாகவும் இருப்பர். இக்காலத்தில் மரபுச் செல்வங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வு மக்களிடம் தோன்றியதுடன் அவற்றைக் குறித்து அறியவும் பாதுகாக்கவும் ஒரு சில குழுவினர் இயங்கி வருகிறார்கள். செம்பியன் மாதேவி என்ற வரலாற்று நூலை அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள பாண்டியநாட்டு வரலாற்று ஆய்வு மையம் என்ற அமைப்பும் இத்தகையோரில் ஒருவர்.

தொல்லியல் ஆய்வாளர்களான முனைவர் பொ. இராசேந்திரன் மற்றும் முனைவர் சொ. சாந்தலிங்கம் ஆகியோர் 'செம்பியன் மாதேவி - வாழ்வும் பணியும்' என்ற நூலின் ஆசிரியர்கள். பாண்டியநாட்டு வரலாற்று ஆய்வு மையம் பாண்டிய நாட்டின் வரலாறு குறித்த ஆய்வு நூல்களை இதுகாறும் வெளியிட்டு வந்தது. பாண்டிய நாட்டை சோழர்களும் இரண்டு நூற்றாண்டுகள் ஆண்டு வந்ததால் அவர்கள் குறித்த வரலாறும் பாண்டிய வரலாற்றுடன் இணைந்திருக்கும் காரணத்தினால் செம்பியன் மாதேவியின் வரலாற்றுப் பங்களிப்பு குறித்தும் தமது கவனத்தைத் திருப்பி இந்த நூலை வெளியிட்டுள்ளனர். செப்டெம்பர் 2019 வெளியீடு கண்டது இந்நூல். இதன் வெளியீட்டிற்கு உதவிய புரவலர் மேனாள் தமிழக கல்வி அமைச்சரும் இந்நாள் சட்டமன்ற உறுப்பினருமான திரு. தங்கம் தென்னரசு அவர்கள்.

நூலின் முன்னுரையைத் தொடர்ந்து செம்பியன் மாதேவியை அறிமுகப்படுத்திய பின்னர், அவர் அறப்பணி மற்றும் கலைப்பணி ஆகியவற்றுக்குச் சான்றுகளாகத் திகழும் 1. கோனேரிராஜபுரம், 2.

திருக்கோடிக்காவல், 3. ஆடுதுறை, 4. குத்தாலம், 5. செம்பியன்மாதேவி, 6. ஆனாங்கூர், 7. திருவாரூர், 8. மயிலாடுதுறை, 9. திருவக்கரை, 10. திருமுல்லைவாயில், 11. திருமுதுகுன்றம் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள கோயில்களையும் அவற்றின் கட்டமைப்பையும், சிலைகளையும், கல்வெட்டுகள் தரும் வரலாற்றுச் செய்திகளையும், அவற்றில் இணைந்துள்ள செம்பியன் மாதேவியின் அறப்பணிகளையும் கலைப்பணிகளையும் விரிவாக நூல் எடுத்துரைக்கிறது. இச்செய்திகள் நூலின் முதல் பாகமாக 50 பக்கங்களில் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, இரண்டாம் பகுதியில் செம்பியன்மாதேவியின் பிற கோயில் பணிகள், அன்னாரின் கலைப்பணி, அவர் வழங்கிய செப்புத் திருமேனிகள், சோழ அரசர்க்கும் அவர்தம் தேவியரும் குறித்து இரண்டாம் பாகத்தில் 25 பக்கங்களுக்கு விளக்கப்படுகிறது. மூன்றாம் பாகமாகச் சோழ மன்னர்களின் மெய்க்கீர்த்திகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயில்களில் எந்தெந்த பகுதியில் எந்தெந்த திருவுருவங்கள் அமைக்கப்பட்டன என்ற செய்திகளைத் தரும் அட்டவணை நூலின் இரண்டாம் பகுதியில் இணைத்திருப்பது சிறப்பு. சோழர்கால கோயில் கட்டுமான கலை வளர்ச்சியையும் மாற்றத்தையும் அறிய இப்பகுதி உதவுகிறது. இப்பகுதிக்கு உதவும் வகையில் அவை பற்றியும், சிலைகள் குறித்த படங்களும் கொடுக்கப்பட்டால் கோயில் கட்டிடக்கலையின் பரிணாம வளர்ச்சியையும் அறிந்து கொள்ள உதவும். செப்புச் சிலைகள் குறித்த பட்டியல் நூலின் இரண்டாம் பகுதியில்

கொடுக்கப்பட்டுள்ளதும் ஒரு சிறந்த இணைப்பு. செம்பியன் மாதேவியின் கவின்மிகு இச்செப்புச் சிலையே இந்த நூலின் அட்டையிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

வரலாற்று ஆர்வலர்களால் விரும்பப்படுபவர் மதிக்கப்படுபவர் செம்பியன் மாதேவி. இவர் குறித்து ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சில நூல்களும் முன்னரே வெளிவந்துள்ளன. நூலின் முன்னுரைச் செய்தியானது, இந்நூலை வெளியிட்ட பாண்டியநாட்டு வரலாற்று ஆய்வு மையம் முன்னர் அவர்கள் வெளியிட்ட வரலாற்று நூல்கள் விரைவில் விற்றுத் தீர்ந்தன என்கிறது . அவ்வாறே இந்நூலும் வரலாற்று ஆர்வலர்களால் விரும்பப்படும் வகையிலேயே அமைந்துள்ளது, அதனால் மறுபதிப்பு வெளியிடும் தேவையும் ஏற்படலாம். மேற்கொண்டு அடுத்த பதிப்புக்கு எடுத்துச் செல்கையில் நூலில் சிற்சில மாற்றங்கள் செய்யலாம். முதலாவதாக நூலில் ஆங்காங்கே தலைகாட்டும் தட்டுப்பிழைகளைச் சீர் செய்யலாம். செம்பியன்மாதேவி வரலாற்றுக்கு எவ்வகையிலும் தொடர்பு இருப்பதாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாத வகையில் அமைந்திருக்கும், நூலின் மூன்றாம் பாகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சோழ மன்னர்களின் மெய்க்கீர்த்திகள் பகுதியை நீக்கிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக நூலில் இடம் பெறும் கோயில்கள், அவற்றின் சிலைகள், கல்வெட்டுகள் போன்றவற்றின் படங்களை இணைக்கலாம். அவை நூலின் செய்தியை விளக்கமாக அறிந்து கொள்ளவும் களத்திற்குப் பார்வையிடச் செல்வோருக்கு ஒரு கையேடாகவும் துணைபுரியும்.

செம்பியன் மாதேவியார்:

"செம்பியன் மாதேவி" (கி.பி 910 - 1001) சிவஞான கண்டராதித்தரின் பட்டத்தரசி ஆவார். இவரது சமாதி இன்று சேலூர் என அறியப்படும் செம்பியன் கிழானடி நல்லூரில் அமைந்துள்ளது. 'மழவரையர் மகளார் கண்டராதித்தர் தேவியார் உத்தமசோழரைத் திருவயிறு வாய்த்த பராந்தகன் மாதேவிகளார் செம்பியன் மாதேவியார்' என்று கல்வெட்டுகளில் செம்பியன் மாதேவியார் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார். மழவர் நாட்டின் திருக்கோயிலூரில் மழவர் குலப்பெண்ணாகப் பிறந்து, மிக இளம் வயதில் (முதலாம் பராந்தகச் சோழனின் இரண்டாம் மகனான) கண்டராதித்த சோழரின் இரண்டாவது மனைவியானவர் செம்பியன் மாதேவியார். இவர் குறித்த முதல் கல்வெட்டு 941 ஆம் ஆண்டில் பராந்தகச் சோழனின் காலத்தைய கல்வெட்டாகத் திருச்சி உய்யக்கொண்டான் திருமலையில்

கிடைத்துள்ளது. அதில் இவர் நந்தா விளக்கெரிக்க ஆடுகளைக் கொடையாக அளித்துள்ளார் என்ற செய்தி உள்ளது.

இவரை மணந்த கண்டராதித்தர் 949 ஆம் ஆண்டில் முடிசூடி எட்டு ஆண்டுகளே ஆட்சி செய்து 956 ஆம் ஆண்டில் மறைந்துவிடுகிறார். பதினைந்து ஆண்டுகளே நீடித்த இவரது திருமண வாழ்விற்குப் பிறகு சிறுவனான தமது மகன் மதுராந்தகன் என்ற உத்தமசோழனை வளர்த்து அவன் முடிசூட்டி ஆண்ட பொழுதும், அவனும் மறைந்து அவனுக்குப் பிறகு ராஜ ராஜ சோழன் முடி சூட்டி ஆளத் துவங்கிய பிறகும் என 60 ஆண்டுகள் இவர் இறைப்பணியில் ஈடுபட்டதைக் குறித்து ராஜ ராஜ சோழன் ஆட்சி காலத்தைய 1001 ஆம் ஆண்டின் கல்வெட்டும் கிடைத்துள்ளது என்கிறார்கள் வரலாற்று ஆசிரியர்கள். ஆக, இவர் முதலாம் பராந்தகன், கண்டராதித்தன், அரிஞ்சயன், சுந்தர சோழன், ஆதித்த கரிகாலன், தமது மகன் மதுராந்தகன் என்னும் உத்தம சோழன், இராஜ இராஜ சோழன் எனச் சோழ அரசர்கள் பலரின் அரசாட்சிக் காலங்களைக் கண்ட சோழ அரசகுல முதுபெரும் தேவியாவார். செம்பியன் மாதேவி என்பது இவருடைய பட்டப் பெயராக இருக்கலாம் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. பிற்காலத்தில் 'மதுராந்தகன் மாதேவிகள் ஆன செம்பியன் மாதேவியார்' எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

இவர் ஆற்றிய இறைப்பணிகள்;

1. செம்பியன் மாதேவியார் புதியதாகக் கட்டிய கோயில்கள், முன்னர் செங்கல் தளிகளாக (கோயில்களாக) இருந்தவற்றை அவர் கற்றளிகளாக மாற்றியவை,
2. முன்னர் இருந்த கோயில்களில் செய்த திருப்பணிகள், அவற்றில் புதியதாக இணைத்த பகுதிகள் மற்றும் சிற்பங்கள்,
3. அவர் தான் எடுப்பித்த கோயில்களுக்கும் முன்னர் இருந்த கோயில்களுக்கும் வழங்கிய பொருட்கொடைகள் என மூன்று வகையில் பிரித்தறியப்படுகிறது.

செங்கல் தளியிலிருந்து செம்பியன் மாதேவியரால் முதலில் கற்றளியாக மாற்றப்பட்ட கோயில் கோனேரிராஜபுரம் கோயில். அவரது மகன் உத்தம சோழனின் மூன்றாம் (கிபி 972 இல்) ஆட்சி யாண்டில் அவரது தந்தை கண்டராதித்தர் நினைவாகக் கட்டப்பட்டது. இக்கோயிலில் கண்டராதித்தரும் செம்பியன் மாதேவியும் சிவலிங்கத்தை

வழிபடும் புடைப்புச் சிற்பமும் அதுகுறித்த கல்வெட்டும் உள்ளது. சிற்பத்தில் கண்டராதித்தர் லிங்கம் முன் அமர்ந்து வணங்க, அவருக்குப் பின்னர் இருவர் வெண்சாமரமும், வெண் கொற்றக்குடையும் ஏந்த, லிங்கத்தின் அருகாமையில் அதற்கு மாலை சூடும் வகையில் செம்பியன் மாதேவி வணங்கியபடி நிற்பார் (பார்க்க: பக்கம் 14).

தரையில் அமர்ந்து வணங்கும் கண்டராதித்தரைத் தவிர்ச் சிற்பத்தில் இடம் பெற்றுள்ள மற்றவர் குறித்து அடையாளம் காணுவதில் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் வேறுபடுகிறார்கள் என்பதை இங்கு நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். கல்வெட்டில் காணப்படும் செய்தி:

**"ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கண்டராதித்த தேவர் தேவியார்
மாதேவடிகளார் ஸ்ரீ செம்பியன் மாதேவியார் தம்முடைய திருமகனார்
ஸ்ரீ மதுராந்தக தேவரான ஸ்ரீ உத்தம சோழன் திரு ராஜ்ஜியம்
செய்தருளா நிற்கத் தம்முடையார் ஸ்ரீ கண்டராதித்த தேவர்
திருநாமத்தால் திருநல்லம் உடையாற்கு திருக்கற்றளி
எழுந்தருளுவித்து இத் திருக்கற்றளியிலேயே திருநல்லம் உடையாரை
திருவடித் தொழுகின்றாராக எழுந்தருளுவித்த கண்டராதித்த தேவர்
இவர்"**

என்று கல்வெட்டு கூறுகின்றது. திருநல்லம் என்னும் கோனேரிராஜபுரம் கோயிலின் கருவறையின் தென்கவரில் இச்சிற்பத் தொகுதியும் கல்வெட்டும் காணப்படுகிறது. கோனேரிராஜபுரம் கோயில் கட்டிய சிற்பிக்கு 'இராசகேசரி மூவேந்த வேளாண்' என்ற பட்டமும் கொடுத்து கருவறைச் சுவரிலேயே சிற்பம் அமைத்தும் பெருமை செய்துள்ளார் செம்பியன் மாதேவி. செம்பியன் மாதேவியாரின் பணிகளைப் போற்றும் வகையில் நாகபட்டினம் அருகிருக்கும் ஊர் ஒன்றுக்கு செம்பியன்மாதேவி என்ற பெயரும் தூட்டப்பட்டுள்ளது.

சோழர் கால கட்டிடக்கலை முற்காலச் சோழர், இடைக்காலச் சோழர், பிற்காலச் சோழர் என மூன்று கட்டங்களில் அறியப்படுகிறது; இடைக்காலமான செம்பியன் மாதேவி காலத்தில் கருவறை அர்த்த மண்டபங்களில் உள்ள தேவகோட்டங்களின் (மாடங்கள்) எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் முறை துவங்கியது. பத்தாம் நூற்றாண்டில் தமிழக கோயில் கட்டிடக்கலையில் குறிப்பிடத் தக்க மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர் செம்பியன் மாதேவி. உயர்ந்த எண்ணிக்கையில், 16 தேவகோட்டங்கள் வரை விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. உத்தம சோழர் காலத்திற்குப் பிறகு கோயில் சிற்பங்களின் எண்ணிக்கையும் வகைகளும் அதிகரித்தாலும், அவற்றின் எழிலும் நளினமும் முந்தைய கால சிலைகளின் தோற்றத்துடன் ஒப்பிடுகையில் குறைந்து விட்டது என்பதும் சில வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் கருத்து. இதற்குக் கற்களைத் தேர்வு செய்த முறையில் குறைபாடு இருந்திருக்கலாம் என்றும் ஐயுறுகிறார்கள்.

சோழர் காலம் செப்புத் திருமேனிகளின் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. இவர் காலத்தில் செப்புத் திருமேனிகள் வடிக்கும் கலை மிதமிஞ்சிய வேகத்தில் வளர்ச்சியடைந்தது. பலவகை தெய்வங்களின் உருவங்களும் செப்பு வடிவம் பெற்றனர். கோயிலில் மூலவர் சிற்பங்கள் கருங்கற்களால் ஆன நிலையான சிற்பங்கள் என்பதால், விழாக் காலங்களில் இறைவனைப் பல்லக்கிலும், வீதியுலாவிற்காகக் கொண்டு செல்ல பஞ்சமூர்த்திகள் (ஐந்து இறைவர்கள் - சிவன், உமை, பிள்ளையார், முருகன், சண்டிகேசுவரர் என்று குடும்பமாக) தனித்தனியாகத் தேர்களிலும் எடுத்துச் செல்லும் வழக்கம் தோன்றியதால் தங்கம், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளை, ஈயம் ஆகிய ஐம்பொன்களின் உலோகக் கலவைகளில் சிலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு கோயிலும் குறைந்த அளவு இந்த ஐவர் செப்புச் சிலைகளையாவது கொண்டிருப்பது வழக்கம்.

நெடிய ஓடிசலான உருவத்துடன், குறைந்த அணிகலன்களும், இடையில் மட்டும் உடையணிந்து திறந்த மார்புடன், தலையில் உயர்த்தி முடியப்பட்ட கொண்டையுடன், நீண்ட துளையுள்ள காதுகளுடன் கையில் தாமரை மலர் பிடிப்பது போன்ற முத்திரையுடன் உடைய புகழ் பெற்ற செப்புச் சிலை செம்பியன் மாதேவிக்கும் உண்டு. அது அவரது மகன் உத்தமசோழனால் தனது தாய் பிறந்த சித்திரைத் திங்கள் கேட்டை நட்சத்திர நாள் விழாவில் வீதியிலா செல்ல உருவாக்கப்பட்ட சிலை எனப்படுகிறது. இச்சிலையின் அமைப்பில்தான் இறைவி பார்வதியின் சிலைகளும் வடிக்கப்படுவது வழக்கம். இறைவிக்கு இணையாக இவர் கருதப்பட்டிருப்பதை இதனால் அறிய முடிகிறது. சோழர்கால செப்புத் திருமேனிகள் என்றாலே நினைவுக்கு வருபவர் பெரியபிராட்டி செம்பியன் மாதேவியார் என்றும் கருதப்படுகிறது.

கோயில்களைப் புதிதாகக் கட்டுவதையும் புதுப்பித்துக் கட்டுவதையும் கடந்து; அக்கோயில்களில் வழிபாடுகள் தொடர்ந்து நடக்கவும், விழாக்கள் நடக்கவும், விளக்குகள் தொடர்ந்து எறியவும் என எண்ணிறைந்த கொடைகளையும், செல்வங்களையும், பொற் கழஞ்சுகளையும், வெள்ளிப் பாத்திரங்களையும், செப்புச் சிலைகளையும், அணிமணிகளையும் அள்ளி அள்ளி வழங்கியுள்ளார் செம்பியன் மாதேவி. மங்கலநாண் அல்லது தாலி அணிவது தமிழர் மரபிலிருந்ததா என்ற வினா சென்ற நூற்றாண்டில் ம.பொ.சி., மற்றும் மா. இராசமாணிக்கனார் போன்ற பெரும் தமிழறிஞர்களை இரு பிரிவுகளாக விவாதத்தில் இறக்கியது. மா. இராசமாணிக்கனார் பிரிவினர் தாலி திருமணத்தில் மரபு வழக்கானது பிற்காலமே என்ற கருத்தை முன்வைத்தனர். பத்தாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பெற்ற கோனேரிராஜபுரம் கோயிலின் துர்கை சிலையில் கழுத்தில் மங்கலநாண் அணிந்துள்ளவராகக் காட்டப்படுகிறார். அதுமட்டுமின்றி, விருத்தாசலம் என்னும் திருமுதுகுன்றத்தின் பழமலைநாதர் கோயிலின் இறைவிக்கு அரைகழஞ்சு எடையுள்ள பொற்றாலி, மூன்று குண்டுமணிகள்

ஆகியவற்றைக் கூரைப்புடவையுடன் செம்பியன் மாதேவி கொடையளித்த கல்வெட்டுச் செய்தியும் கிடைக்கிறது. இதிலிருந்து நாம் உறுதியாக 10 ஆம் நூற்றாண்டில் திருமணமான பெண்கள் தாலி அணிந்தனர் எனவும் அறிய முடிகிறது.

சோழர் காலத்தில் அரச மகளிரின் ஆளுமை, கொடைத்தன்மை, செல்வ நிலை ஆகியன எந்த அளவு உயர்ந்த நிலையிலிருந்தது என்பதற்குச் சான்று செம்பியன் மாதேவியின் வாழ்வு. அறப்பணி மற்றும் கலைப்பணிகளுடன், செம்பியன் மாதேவியின் சிறப்பாக நாம் என்றும் நினைவில் நிறுத்த வேண்டியது அவருடைய வரலாறு காக்கும் செயல்கள். அதன் காரணமாகவே இவர் ஒரு வரலாற்று நாயகி என அழைக்கப்பட வேண்டியவர். இவர் தாம் புதுப்பித்த செங்கற் கோயில்களின் பழைய கல்வெட்டுகளைப் படியெடுத்து அவற்றைப் புதுப்பிக்கப்பட்ட கற்றளிகளின் கட்டுமானங்களில் இடம் பெறச் செய்தார். அவ்வாறு (26 கல்வெட்டுப் படிகள்) பொறிக்கப்படுகையில் இது 'ஒரு பழங்கல்படி' என்ற வரியையும் அவற்றில் வெட்டுவித்தார். அவ்வாறு பழங்கல்படி எடுக்கையில் ஆடுதுறைக் கோயிலிலிருந்த வரகுணபாண்டியனின் கல்வெட்டையும், அவர் ஓர் எதிரி நாட்டு அரசனான பாண்டியனாக இருந்தாலும் கூட அவரது கல்வெட்டையும் படியெடுத்துப் பாதுகாத்து வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துவதில் அவர் காட்டிய அக்கறைக்காகவே செம்பியன் மாதேவி போற்றப்படவேண்டிய ஒரு வரலாற்று ஆளுமை என்றால் அது மிகையல்ல.

நூல் விவரம்:

செம்பியன் மாதேவி (வாழ்வும் பணியும்)

பொ.இராசேந்திரன், சொ.சாந்தலிங்கம்

பாண்டியநாட்டு வரலாற்று ஆய்வு மையம் வெளியீடு

செப்டெம்பர் 2019

பக்கங்கள்:120, விலை: ரூ. 100/-, ISBN: 978-93-89146-75-2

நன்றி: "சிறகு" மின்னிதழ்

தொடர்பு: தேமொழி (jsthemozhi@gmail.com)

15. மதுரை திரௌபதி அம்மன் கோயில்

— முனைவர் ப.தேவி அறிவு செல்வம்

கிபி 1884இல் வாலா.பா. ராம கிருஷ்ண பாகவதர் அவர்களால் மதுரை தெற்கு மார்ட் வீதியில் ஒரு திரௌபதி அம்மன் கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் மதுரை செளராஷ்டிர தருமராஜர் சபைக்குப் பாத்தியமான கோயில். இக்கோயிலின் கும்பாபிஷேகம் 24. 1. 2016 அன்று நடத்தப்பட்டது.

கோயில் அமைப்பு:

இரண்டு கருவறைகள், அர்த்த மண்டபம் மற்றும் மகா மண்டபத்துடன் கூடியதாக அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

கருவறை:

இரட்டை கருவறைகளில் ஒன்றில் இரண்டு அடி உயரம் உடைய நின்றகோலத்தில் திரௌபதி அம்மனும் மற்றொரு கருவறையில் தர்மராஜனும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

அர்த்தமண்டபம்:

அர்த்தமண்டபத்தில் பஞ்சலோகத்தால் ஆன பஞ்ச மூர்த்தியும், காளியம்மன், கமல கன்னி, சந்தோஷிமாதா மற்றும் விநாயகர் இறை உருவங்கள் தனித்தனி சன்னதியில் அமைந்துள்ளன.

மகாமண்டபம்:

மகாமண்டபமானது சதுரம், எட்டு பட்டை, சதுரம், தரங்க போதிகை மற்றும் செவ்வகம், எட்டு பட்டை, செவ்வகம் தரங்கப் போதிகைகளுடன் கூடிய 25 எளிமையான தூண்களுடன் காணப்படுகிறது.

மகாமண்டபத்தில் கோயிலைக் கட்டிய ஸ்தாபகர் வாலாபா. ராமகிருஷ்ண பாகவதர், உபதேச கிருஷ்ணன், முத்தாலு ராவுத்தர் சுவாமி (குதிரை வாகனத்தில்), ஸ்ரீ நல்லமுடி அரவாண் (ஐந்தடி உயரத்தில் முகம் மட்டும் கொண்ட சுதைச் சிற்பமாக), ஸ்ரீ சத்திய நாராயணன், ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர், சித்திரகுப்தர் (பஞ்சலோகத்தில்), குரு (யானை வாகனத்தில்), சனீஸ்வரர் என்று அனைத்து உருவங்களும் தனித்தனி சன்னதியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன.

கோயிலின் வெளியே மகா முனீஸ்வரர் மற்றும் சூலக்கல் ஒன்றும் தனித்தனியாகச் சன்னதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தொடர்பு:

முனைவர். ப. தேவி அறிவு செல்வம்,
மருந்தாக்கவியல் பேராசிரியை மதுரை.

devipharm@yahoo.in

<https://www.facebook.com/devipharm>

16. கல்வெட்டில் தனிப்பாடல் திரட்டு

— மா.மாரிராஜன்

சங்க இலக்கிய தமிழ்ப் பாடல் வரிகள் கல்வெட்டுகளில் இடம் பெறுவது சற்று அபூர்வமான ஒன்றாகும். சிற்றிலக்கியத் தமிழ்ப்பாடல்கள் கல்வெட்டில் இடம்பெறுவது சிறப்பு. அப்பாடல் வரலாற்றுச் செய்திகளை ஒட்டி இருந்தால் அது இன்னும் சுவாரசியம்.

பிற்காலச்சோழ இலக்கிய வரலாற்றில் ஒட்டக்கூத்தரின் பங்கு அபரிதமானது. விக்ரமச்சோழன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராஜராஜன் என்று மூன்று சோழ அரசர்களின் காலத்திலும் இருந்தவர். இவர் எழுதிய மூவருலா, தக்காயப்பரணி போன்ற நூல்கள் தனித்தமிழ் இலக்கியச்சுவை வாய்ந்தவை. சோழர் குலப் பெருமையைப் போற்றி பாடுவதில் வல்லவர். ஒட்டக்கூத்தரின் சமகாலத்தைச் சேர்ந்தவர் புகழேந்திப்புலவர். பாண்டியனது அவைப்புலவர். ஒட்டிப் பாடுவதிலும் வெட்டிப்பாடுவதிலும் இவரது தனிச்சிறப்பு. பாண்டிய குலப் பெருமையைப் போற்றிப் பாடுவதில் புகழேந்திப்புலவர் பெரும் சமர்த்தர்.

சோழர்களின் பெருமையை ஒட்டக்கூத்தர் பாட, அதை வெட்டி பாண்டியர் பெருமையைப் புகழேந்தி பாட என அமைந்த பாடல்கள் வெகு பிரசித்தம். இருவரியும் விடாக்கண்டன், கொடாக்கண்டன் என்பார்கள். ஒருபாடலைப்பாருங்கள்; ஒட்டக்கூத்தர் இவ்வாறு பாடுகிறார்,

“இன்னம் கலிங்கத்தில் வேந்தர் உண்டென்றோ
தென்னவன் தமிழ்நாட்டை சீறியோ - சென்னி
அகளங்கா உன் தன் அயிராவதத்தின்
நிகளங்கால் விட்ட நினைவு”

புகழேந்திப் புலவர் இப்பாடலை அப்படியே வெட்டிப்பாடுகிறார்.

“தென்னவன் தென்னர்பெருமாள் திறல்மதுரை
மன்னவன் கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும் - பொன்னிநா
டாலிக்கும் வேந்தாம் அபய குலமகளிர்
தாலிக்கும் ஒன்றே தளை”

No. 373

(A. R. No. 337 of 1906)

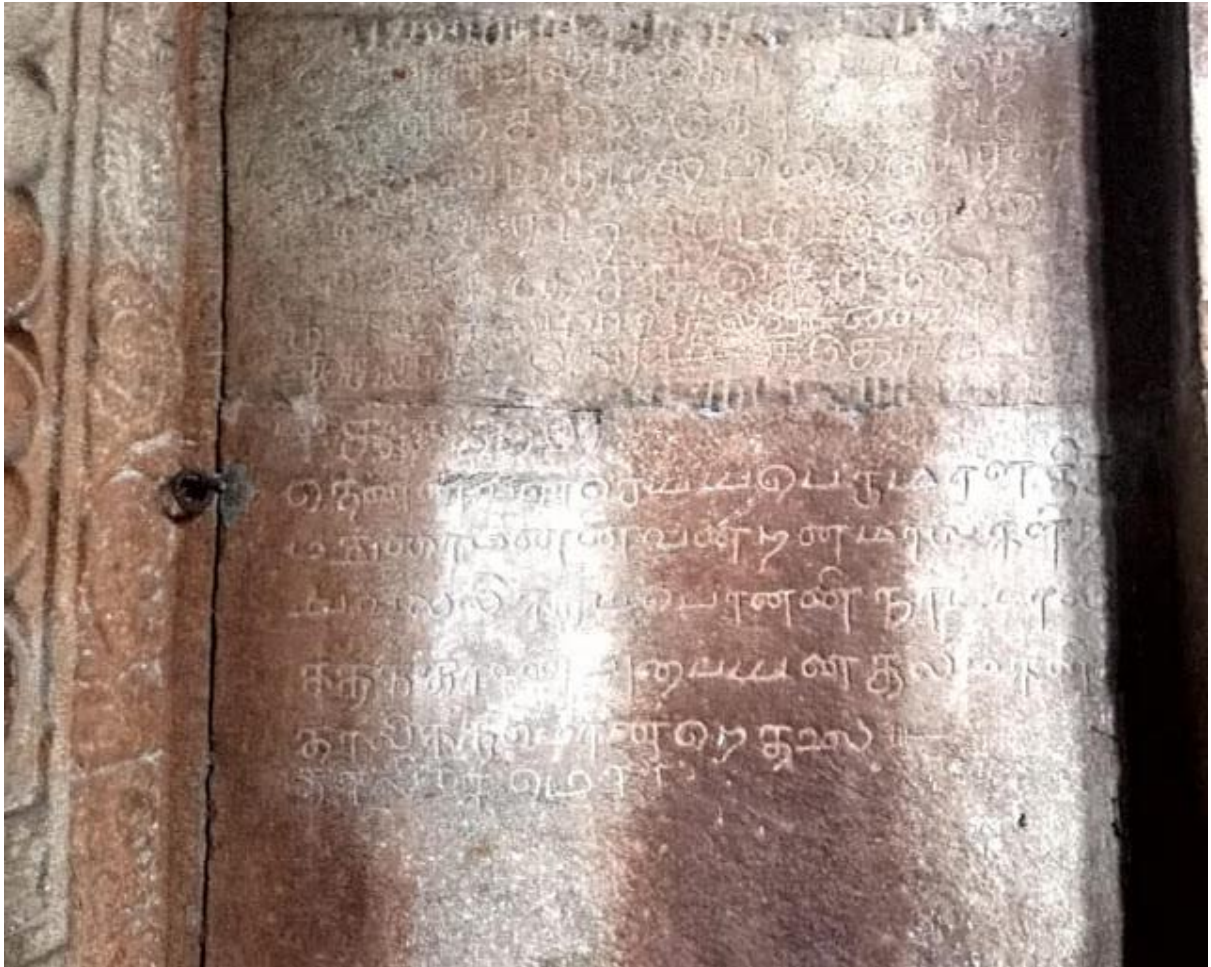
TIRUCHIRAPALLI DISTRICT, PUDUKKOTTAI STATE, KUDUMIYAMALAI.
MELAIKKÜYIL ROCK-CUT TEMPLE-IN THE SAME PLACE.

The writing of this inscription seems to be of about the 18th century A. D.
This is a verse in praise of the Pāṇḍya king (Tēṇṇavaṇ) Seyya-Perumāḷ
ruler of Madurai.

Text

- 1 தென்னவன் செய்யபெருமாள் திரு -
- 2 மதுரை மன்னவன் றன் மால்களிற் -
- 3 துவல்லிக்கும் பொன்னிநாட்டாவி -
- 4 க்குத் தாண அபையன் குலமகளிர்
- 5 தாவிக்கு மொன்றெ தலை || -

No. 374

அதாவது, சோழனது பட்டத்து யானையின் காலில் கட்டியுள்ள சங்கிலி அவிழ்க்கப்பட இரண்டு காரணம் உண்டு. கலிங்கத்தில் பகை இன்னும் மிச்சமிருக்கலாம் அல்லது பாண்டிய நாட்டை சீரழிக்கும் முடிவாக இருக்கலாம் என்று ஒட்டக்கூத்தர் பாட;

இதற்குப் பதிலாகப் புகழேந்தி, தெற்குப் பகுதி மக்களின் தலைவனான பாண்டியனது மதுரையில் இருக்கும் பாண்டிய பட்டத்து யானையின் காலில் உள்ள கயிற்று முடிச்சும், பொன்னி நாட்டில் இருக்கும் கற்புடைய சோழ மகளிரின் கழுத்தில் உள்ள தாலி முடிச்சும் ஒன்றேயாகும் (பாண்டியனது யானையின் காலில் உள்ள முடிச்சு அவிழ்ந்தால், சோழப் பெண்களின் தாலி முடிச்சு அவிழும் என்பது இப்பாட்டின் பொருள் ஆகும்) அதாவது, போரில் சோழ வீரர்கள் இறந்து அவர்களது தேவியர் தாலியை இழப்பார்களாம்.

இம்மாதிரியான பாடல்கள் ஏராளம். இப்பாடல்கள் தனிப்பாடல் திரட்டு என்னும் சிற்றிலக்கியமாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. தனிப்பாடல் திரட்டில் உள்ள புகழேந்தியின் பாடல்கள், அப்படியே குடுமியான் மலையில் கல்வெட்டாகவும் உள்ளது. தென்னவன் செய்யப் பெருமாள் என்று தொடங்கும் புகழேந்தியின் பாடலை கல்வெட்டில் காணலாம்.

நன்றி: படம் உதவி - திருச்சி பார்த்தி.

தொடர்பு: மாரிராஜன் (marirajan93@gmail.com)

17. சங்க இலக்கியத்தில் மிதவை

— முனைவர் ப.பாண்டியராஜா

மிதவை என்பதற்கு மிதப்பு அல்லது சோறு, கூழ், கும்மாயம் என்று பொருள் தருகிறது தமிழ்ப் பேரகராதி. மிதப்பு என்பது நீரில் மிதந்து செல்வது. அதாவது தெப்பம் (float, raft) என்று சொல்லலாம். சோறு,கூழ், கும்மாயம் என்பன உணவுப்பொருள்கள். கும்மாயம் என்பது குழைய வைத்த பருப்பு. ஓர் உணவுப்பொருள் மிதவை அல்லது மிதக்கின்ற ஒன்று என்று குறிப்பிடப்படுவது ஏன் என்று ஆராய முனைகிறது இக்கட்டுரை.

வெண் கிடை மிதவையர் நன் கிடை தேரினர் - பரி 6/35 என்ற பரிபாடல் அடியில் வரும் மிதவை என்பதற்குத் தெப்பம் என்றே உரையாசிரியர்கள் பொருள்கொள்கின்றனர். இந்த ஓர் இடத்தைத் தவிர மிதவை என்ற சொல் வருமிடங்களில் அது ஓர் உணவுப்பொருளாகவே கொள்ளப்படுகிறது. அவற்றைப் பார்ப்போம்.

செ வீ வேங்கை பூவின் அன்ன

வேய் கொள் அரிசி மிதவை சொரிந்த

சுவல் விளை நெல்லின் அவரை அம் புளியங்கூழ்

- மலை 434-436

இதனைப் பலவாறாகத் திரித்தும், மாற்றி எழுதியும் நச்சினார்க்கினியர் பொருள்கொள்வார்.

செ வீ வேங்கை பூவின் அன்ன அவரை - சிவந்த பூக்களையுடைய

வேங்கைப் பூவினையொத்த நிறத்தையுடைய அவரை விதை

வேய் கொள் அரிசி - மூங்கில் தன்னிடத்தே கொண்ட அரிசி

சுவல் விளை நெல்லின் அரிசி - மேட்டுநிலத்தே விளைந்த நெல்லின் அரிசி

சொரிந்த மிதவை புளியங்கூழ் - இவற்றைப் புளிக்கரைத்த உலையிலே

சொரிந்து ஆக்கின குழைந்த புளியங்கூழை

இவர் மிதவை என்பதற்குக் குழைவான (சோறு) என்று பொருள்கொள்கிறார்.

இதனை ஆற்றொழுக்காகவே, அதாவது, இருக்கிறபடியே, பொருள்கொள்வார் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்.

சிவந்த பூக்களையுடைய வேங்கைப் பூவினை ஒத்த
மூங்கில் தன்னிடத்தே கொண்ட அரிசியினாலாய சோற்றின்கண் சொரிந்த
மேட்டு நிலத்தின் விளைந்த நெல்லின் அரிசியை விரவி அவரை
விதையினாற் சமைத்த புளிக்கரைத்த புளியங்கூழை
இவர் மிதவை என்பதற்குச் சோறு என்று பொருள்கொள்கிறார்

சிவந்த பூக்களையுடைய வேங்கைப் பூவினைப்போன்ற மூங்கில் அரிசிச்
சோற்றில், மேட்டு நிலத்தில் விளைந்த
நெல்லின் அரிசியை விரவி அவரை விதையாற் புளியைக் கரைத்துச்
செய்த புளியங்கூழை - இது ச.வே.சு - உரை
இவரும் மிதவை என்பதற்குச் சோறு என்றே பொருள்
கொள்கிறார்.

இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டியது, இந்தப்பகுதி, 'புல் வேய்
குரம்பை'-களில், அதாவது குடிசைகளில் வாழும் முல்லைநில மக்களின்
விருந்தோம்பலைச் சிறப்பித்துக்கூறும் வகையில் அவர்களின் வீட்டுக்கு
இரவில் சென்றால் கிடைக்கக்கூடியது என்று புலவர் குறிப்பிடுவது.
இதை மனத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்

**கொள்ளொடு பயறு பால் விரைஇ வெள்ளி
கோல் வரைந்து அன்ன வால் அவிழ் மிதவை
வாங்கு கை தடுத்த பின்றை - அகம் 37/12-14**

கொள்ளும் பயறும் அழகு பொருந்தப் பாலுடன் கலந்து ஆக்கிய, வெள்ளிக்
கம்பியை ஓர் அளவாக நறுக்கிய வெள்ளிய அவிழ்க் கஞ்சியை
வளைத்துண்ட கை போதும் எனத் தடுத்த பின்னர் - ந.மு.வே.நாட்டார்
உரை.

இவர் மிதவை என்பதற்குக் கஞ்சி என்று பொருள்கொள்வார்.
பின்னர் மிதவை - கூழ் என்று விளக்குவார்.

கொள்ளும் பயறும் பாலோடு விரவிச் சமைத்த,
வெள்ளிக்கம்பியை ஓரளவாகத் துணித்துப்போட்டாற் போன்ற வெள்ளிய
பருக்கைகளைக் கொண்ட கூழையும்
வயிறாரப் பருகி, இனி வேண்டா என்று வளைந்த கையால் தடுத்த
பின்றை- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரை
இவரும் மிதவை என்பதற்குக் கூழ் என்று பொருள்கொள்வார்.

இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டியது, இது பாலைத்திணைப்
பாடலாயினும், உழவர்கள் 'வைகு புலர் விடியலாகிய' அதிகாலையில்
நெல் கதிரடிக்கும் களத்தில் வேலை செய்கையில், இந்தக் கஞ்சியை
வாங்கிக் குடித்துவிட்டுத் தம் பணியைத் தொடர்வர் என்று பாடல்
கூறுகிறது.

இதையும் மனத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்

**உழுந்து தலைப்பெய்த கொழும் களி மிதவை
பெரும் சோற்று அமலை நிற்ப - அகம் 86/1,2**

உழுத்தம் பருப்புடன் கூட்டிச்சமைத்த செவ்விய குழைதலையுடைய
பொங்கலோடு
பெரிய சோற்றுத் திரளையுடைய உண்டல் இடையறாது நிகழ
- ந.மு.வே.நாட்டார் உரை

உழுத்தம் பருப்புப் பெய்து சமைத்த கொழுவிய களியாகிய மிதவையோடு
மிக்க சோற்றினையும் சுற்றத்தாரும்
பிறரும் உண்ணுதலாலே உண்டாகும் ஆரவாரமும் இடையறாது நிற்பவும்
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரை
விளக்கம் - உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்களி மிதவை என்பது
ஒருவகைத் துணை உணவு; அஃதாவது உழுத்தம் பருப்புப் பொங்கல்
என்றவாறு.

எனவே இருவரும் மிதவை என்பதற்குப் பொங்கல் என்றே
பொருள் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டியது, இந்த நிகழ்ச்சி, பாடலில், 'கனை இருள் அகன்ற கவின்பெறு காலை'-யில் நடப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதையும் மனத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்

பசு மீன் நொடுத்த வெண்ணெல் மாஅ

தயிர் மிதி மிதவை ஆர்த்துவம் நினக்கே - அகம் 340/14,15

பசிய மீனை விற்று மாற்றிய வெண்ணெல்லின் மாவைத்

தயிரிட்டுப் பிசைந்த கூழினைக் கொடுப்போம் உனக்கு

- ந.மு.வே.நாட்டார் உரை

இங்கு, தயிர் மிதி மிதவை மா ஆர்குநவே என்று பாடங்கொண்டு, கூழினை உன் குதிரைகள் உண்பனவாகும் என்று இவர் பொருள்கொள்கிறார்.

தயிர் மிதி மிதவை - gruel mixed with curds - வைதேகி ஹெர்பர்ட்

மொழிபெயர்ப்பு

பச்சையான மீனை விற்றுப் பெற்ற வெண் நெல்லினது மாவைத்

தயிர்விட்டுப் பிசைந்து ஆக்கிய கூழினை உன் குதிரைகள் உண்ணத்

தருவோம்.ச.வே.ச - உரை.

இவர், தயிர் மிதி மிதவை ஆர்த்துவம் நினக்கே என்று

பாடங்கொண்டும், குதிரைகளுக்கு என்று வலிந்து பொருள்கொள்கிறார்.

இங்கும் மிதவை என்பதற்குக் கூழ் என்றே பொருள்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கும் நாம் கவனிக்கவேண்டியது, தலைவன் இரவில்

தங்கினால் இரவு உணவாகத் தலைவன் தனக்கோ, தன் குதிரைக்கோ

தலைவியிடம் பெறும் உணவாகவே இந்த நெய்தல் திணைப் பாடலில்

குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதையும் மனத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்

கவை கதிர் வரகின் அவைப்புஉறு வாக்கல்

தாது எரு மறுகின் போதொடு பொதுளிய

வேளை வெண் பூ வெண் தயிர் கொளீஇ

ஆய்_மகள் அட்ட அம் புளி மிதவை

அவரை கொய்யுநர் ஆர மாந்தும் - புறம் 215/1-5

கவர்த்த கதிரினையுடைய வரகினது குற்றுதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட
சோற்றையும்

தாதாக உதிர்ந்த எருவையுடைய தெருவின்கண் போதொடு தழைத்த
வேளையினது வெள்ளிய பூவை வெள்ளிய தயிரின்கண் பெய்து,
இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய புளியங்கூழையும்
அவரை கொய்வார் நிறைய உண்ணும் - ஒளவை.சு.து. உரை
விளக்கம் - வேளைப்பூவை உப்பிட்டு வேகவைத்து வெள்ளிய தயிர் கலந்து
நன்கு பிசைந்து மிளகுத்தூளிட்டுத் தாளிதம் செய்யப்பட்ட புளியங்கூழ்
ஈண்டு அம்புளி மிதவை யெனப்பட்டது.

பிளவைக் கொண்ட வரகுக் கதிரின் அரிசியைக் குற்றி
வடிக்கப்பெற்ற சோற்றையும் பூப்பொடி எருப்போலக் கிடக்கும் தெருவில்
புழுதியில் மலர்ந்த வேளைப் பூவினைத் தயிரில் கலந்து ஆயர்மகள்
ஆக்கிய இனிய புளியங்கூழையும் அவரை பறிப்பார் நிரம்ப உண்ணும் -
ச.வே.சு - உரை.

இங்கும் நாம் கவனிக்கவேண்டியது இந்த மிதவை 'ஆய்மகள்'
சமைத்தது, அதாவது, இடையர் வீட்டு மக்கள் உண்ணுவது.

இதையும் மனத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்

பல் யாட்டு இன நிரை எல்லினிர் புகினே

பாலும் மிதவையும் பண்ணாது பெறுகுவீர் - மலை 416,417

பல ஆட்டினங்களையுடைய திரள்களிலே இராக்காலத்தையுடையிராய்ச்
செல்லின்

பாலும் பாற்சோறும் நுமக்கு என்று சமையாமல் தமக்குச்
சமைத்திருந்தவற்றைப் பெறுகுவீர் - நச்சினார்க்கினியர் உரை.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரும் இதனையே பொருளாகக் கொள்வார்.
பின்னர், விளக்கத்தில், மிதவை - பாற்சோறு, இனி, மிதவை
வெண்ணெயுமாம் என்பார் அவர்.

இங்கும் நாம் கவனிக்கவேண்டியது, இந்த மிதவை இடைக்குல மக்களின் இரவு உணவு என்பதை. இரவில் திடீரென்று அவர்கள் வீட்டுக்குப் போனாலும், உடனே கிடைப்பது.

இதையும் மனத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

மேற்கண்ட குறிப்புகளினின்றும் நாம் பெறுவது :

1. மிதவை என்ற உணவுப்பொருள் குறிப்பது: 1) சோறு, 2) கூழ் அல்லது கஞ்சி, 3) பொங்கல், 4) பால்சோறு, 5) வெண்ணெய்.
2. இது 1) அரிசியினால் செய்யப்படுவது, 2) கொள்ளும் பயறும் கலந்து செய்வது, 3) உழுந்தங்களியினால் ஆனது, 4) அரிசிமாவினால் ஆனது, 5) வரகுச்சோறு, வேளைப்பு கடைந்தது ஆகியவை கலந்தது.
3. இது உழைப்பாளிகளான நடுத்தர, கீழ் நடுத்தர மக்களின் (middle/lower middle class people) உணவு.
4. இந்த உணவு காலையிலோ, இரவிலோ உண்ணப்படுகிறது.
5. எதிர்பாராமல் திடீரென்று வீட்டுக்கு வருகிற விருந்தாளிகட்கு உடனடியாக எடுத்து உண்ணக்கொடுப்பது.

எந்தவோர் உரையாசிரியரும் இந்த உணவுப் பொருள் ஏன் மிதவை எனப்படுகிறது என்பதற்கான விளக்கம் அளிக்கவில்லை. மிதவை என்பதன் அடிச் சொல் 'மித' (float). மிதப்பது மிதவை என்ற பொருளில் நீரின் மேல் மிதக்கும் தெப்பம் போன்றவற்றை மிதவை எனலாம். பரிபாடலில் இவ்வாறு கூறப்பட்டிருப்பதைக் கண்டோம்.

ஆனால் இந்த உணவுப்பொருள் எதன் மீது மிதக்கிறது?

பொதுவாகச் சிற்றூர்களில் உள்ள உழைப்பாளிகள் வீட்டில் ஒருநேரம் மட்டும்தான் சமையல் நடக்கும். அவரவர் தொழிலைப் பொருத்து, காலையிலோ, மாலையிலோ ஒருநேரம் சமைப்பார்கள். அவ்வாறு காலையில் சமைத்து மீந்ததை மாலையிலோ, மாலையில் சமைத்து மீந்ததைக் காலையிலோ உண்பார்கள். ஆக்கிய சோறு கெட்டுவிடாமல் இருக்க அதன்மேல் நீர் ஊற்றி வைப்பார்கள். சில இடங்களில் இதனை வெந்நிப்பழசு என்பார்கள். சில சமயங்களில் இந்தப் பழைய சோறும் நொசுநொசுத்துப்போய்விடும். எனவே சோற்றைக் குழைவாக ஆக்கி, கைச்சூட்டில் உள்ளங்கையில் உருட்டி, உருண்டைகளாக

ஆக்கி, ஒரு பெரிய சட்டியில் மோரிலோ, புளிச்சதண்ணி எனப்படும் புளித்த நீரிலோ போட்டுவிடுவார்கள். தேவைப்படும்போது ஒரு உருண்டை அல்லது ஒரு மிதவையை எடுத்து, பால், தயிர், மோர், புளிச்சதண்ணி அல்லது புளிப்பாகக் கடைந்த கீரை ஆகியவற்றை ஊற்றி, கூழாகப் பிசைந்துகொண்டு உண்பார்கள்.

அந்தக் காலத்தில் மிகவும் ஏழைமக்கள் கேப்பைக் களியைக் கிண்டி, இவ்வாறு உருண்டைகளாக்கி ஏதாவது ஒரு நீர்மப்பொருளில் மிதக்கவிட்டு வைத்திருப்பார்கள். அதுவும் இடையர் வீடுகளில் பாலுக்கா பஞ்சம்? திடீரென்று இரவில் விருந்தாளிகள் வந்துவிட்டால், அந்த நேரத்தில் அடுப்புப் பற்றவைக்க மாட்டார்கள். இருக்கிறது பால், மிதக்கிறது களி மிதவை. பாலும், மிதவையும் பண்ணாது கொடுத்துவிடுவார்கள்.

சோற்று உருண்டை

கேப்பைக்களி உருண்டை

உளுந்தம்களி உருண்டை

இவற்றை நீர் அல்லது மோரில் போட்டால் மிதவை

பாலும் மிதவையும் பண்ணாது பெறுகுவீர் என்ற மலைபடுகடாம் வரிக்கு இதுதான் சிறந்த பொருளாகலாம்.

நித்தம் நித்தம் நெல்லுச்சோறு என்ற ஒரு பாடல் உண்டு. நெல்லை யாராவது சோறாக ஆக்குவார்களா? நெல்லைக் குற்றி அரிசியாக்கி, அதனை நீரிலிட்டு வேகவைத்த சோறுதான் நெல்லுச்சோறு.

கேப்பைக்களி என்கிறோம். கேப்பையைத் (கேழ்வரகு) திரித்து, மாவாக்கி, நீரில் கரைத்து, கிண்டிவிட்டு வேகவைத்து, சற்று இறுகிய பின்னர் உருண்டையாக்கினால் அது கேப்பைக்களி. அதை மோரில் மிதக்கவிட்டால் களி மிதவை.

வெண்ணெல் மாஅ தயிர் மிதி மிதவை' என்ற அகநானூறு அடிக்கு இவ்வாறுதான் பொருள்கொள்ளவேண்டும்.

எனவே, பச்சரிசிச் சோற்றைக் குழைய ஆக்கியோ, அரிசி அல்லது பயறுகளின் மாவைக் களியாகக் கிண்டியோ, தூடாக முதலில் உண்டுவிட்டு, மீந்ததை உருண்டைகளாக்கி ஒரு நீர்ப்பொருளில் மிதக்கவிடுவதே மிதவை.

எனவே இது உருண்டைச் சோறு அல்லது களியுருண்டை. பின்னர் இதனைப் பாலிலோ, தயிரிலோ, புளித்தநீரிலோ, புளிப்பான கீரைக்கடைசலிலோ கரைத்துக் கூழாகக் குடிப்பது வழக்கம்.

இன்றைக்கும் இந்தப் பழக்கம் சிற்றூர்களில் ஏழைபாழைகளின் மனைகளில் நடப்பதைக் காணலாம்.

இந்தப் பொருளில் மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள மிதவை என்றசொல் வரும் பாடல்வரிகளைப் படித்துப்பாருங்கள். கூழின் சுவையையும், அதைக் கூறும் தமிழின் இனிமையையும் ருசிக்கவும், ரசிக்கவும் செய்யலாம்.

தொடர்பு: முனைவர்.ப.பாண்டியராஜா

pipiraja@gmail.com

<http://sangacholai.in>

tamilconcordance.in/

18. சங்க இலக்கியத்தில் மாமை

— முனைவர் ப.பாண்டியராஜா

இந்த மாமை என்றால் என்ன என்று முதலில் பார்ப்போம்.

காதலன் பிரிந்து வெளியூர் சென்றால், பிரிவுத்துயரால் வாடிய காதலியின் மேனியில் பசலை படரும் என்றும், இந்தப் பசலை பீர்க்கம் பூவைப்போலப் பொன்னிறம் உடையது என்றும் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இந்தப் பசலை என்பது பிரிவு ஏக்கத்தால் உடல் மெலிந்து உடலின் நிறம் மாறி, வெளுத்துப் போவதைக் குறிக்கும் என்று இன்றைய உரையாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். இதனை ஓர் அகநானூற்றுப் பாடல் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது.

காடு இறந்தனரே காதலர் மாமை

அரி நுண் பசலை பாஅய் பீரத்து

எழில் மலர் புரைதல் வேண்டும் - அகம் 45/6-8

இதன் பொருள்:

காதலர் வறண்ட நிலத்தைக் கடந்துதான் சென்றிருக்கிறார், எனது மாமையோ

மெல்லிய நுண்ணிய பசலை படர்ந்ததால், பீர்க்கங்கொடியின் அழகிய மலரைப் போன்று மாறிவிட்டது.

எனவே, மாமை என்பது மேனியின் நிறம் என்பது தெளிவாகிறது. பொதுவாக, மாமை என்பதை மாந்தளிர் நிறம் என்று உரையாசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். இதைத்தான் இப்போது மாநிறம் என்கிறோம். இருப்பினும் சில அகராதிகள் இதனைக் கருமை நிறம் (black) என்று குறிப்பிடுகின்றன. எனவே, இந்த மாமை என்பது என்ன நிறம் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்களின் மூலம் தெளிவாகக் காண்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

(1)

நுணங்கு அரம் நுவறிய நுண் நீர் மாமை
களங்கனி அன்ன கதழ்ந்து கிளர் உருவின்

வணர்ந்து ஏந்து மருப்பின் வள் உயிர் பேரியாழ் - மலை 35-37

இதன் பொருள்:

நுட்பமான அரத்தால் அராவின நுண்ணிய தன்மையும், மாமை நிறத்தில் களாப்பழத்தை ஒத்த, சீறியெழுந்து நிற்கும் தோற்றத்தையும், வளைந்து உயர்ந்த கொம்பினையும் உடைய பெரிதாய் ஒலிக்கும் பெரிய யாழை

இந்த உவமையை வைத்து, களங்கனி கருப்பாக இருப்பதால், மாமை என்பது கருமை நிறம் எனக் கொள்வர். ஆனால், களங்கனி மிகவும் பழுத்து கருப்பாக ஆவதற்கு முன்னர், பச்சை நிறக் களாக்காய், நிறம் மாறி சற்று சிவப்பு அல்லது மாநிறத்துக்கு வரும். அதனையே மாமை களங்கனி என்று புலவர் அழுத்திக் கூறுகிறார் எனலாம். இங்கு, 'களங்கனி மாமை' என்னாமல், 'மாமை களங்கனி' என்று புலவர் குறித்திருப்பதை ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். எனவே 'மாமை களங்கனி' என்பதை மாந்தளிர்நிறக் களங்கனி என்று கொள்வது சிறப்பாகும்.

மாமை களங்கனி

(2)

வேனில் பாதிரி கூன் மலர் அன்ன

மயிர் ஏர்பு ஒழுகிய அம் கலுழ் மாமை - குறு 147/1,2

இதன் பொருள்:

வேனிற்காலத்துப் பாதிரியின் வளைந்த மலரைப் போன்று

மயிர் எழுந்து படர்ந்த அழகு ஒழுகும் மாநிறமும்

பாதிரியில் மூன்று வகை உண்டு; அவை 1. பழுப்பு நிறம் (purple)
2. வெள்ளைநிறம் 3. பொன் நிறம்.

இவற்றில் இங்கு புலவர் குறிப்பிடுவது பழுப்பு வகைப்
பாதிரியே. அதுவே மாமை நிறத்தை ஒட்டி உள்ளது.

பாதிரி - சிவப்பு - *Stereospermum chelonoides*

பாதிரி - சிவப்பு - *Stereospermum suaveolens*

(3)

கொடு முள் ஈங்கை நெடு மா அம் தளிர்

நீர் மலி கதழ் பெயல் தலைஇய

ஆய் நிறம் புரையும் இவள் மாமை கவினே - நற் 205/9-11

இதன் பொருள்:

வளைந்த முள்ளையுடைய ஈங்கையின் நீண்ட கரிய அழகிய தளிரின் மீது
மிக்க நீருடன் விரைவாகப் பெய்யும் மழை பொழியும்போது உண்டாகும்
அழகிய நிறம் போன்ற இவளின் மாமையின் அழகுதானே

பொதுவாக, தளிர்கள் இளம் பச்சைநிறத்திலோ, மாநிறத்திலோ
தான் இருக்கும். கருமையாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. எனவே ஈங்கையின்
தளிரும் மாநிறத்ததுவே எனக் கொள்ளலாம்.

ஈங்கை நெடு மா அம் தளிர்

(4)

நீர் வளர் ஆம்பல் தூம்பு உடை திரள் கால்

நார் உரித்து அன்ன மதன் இல் மாமை - நற் 6/1,2

இதன் பொருள்:

நீரில் வளரும் ஆம்பலின் உள்துளையுள்ள திரண்ட தண்டின்
நாரை உரித்து நீக்கினாற் போன்ற அழகு குறைந்த மாமைநிறத்தவளும்,

அம்ம வாழி தோழி நம் ஊர்

பொய்கை ஆம்பல் நார் உரி மென் கால்

நிறத்தினும் நிழற்றுதல்-மன்னே

இனி பசந்தன்று என் மாமை கவினே - ஐங் 35

இதன் பொருள்:

தோழியே கேட்பாயாக! நம் ஊரின்

பொய்கையில் பூத்த ஆம்பல் மலரின் நார் உரிக்கப்பெற்ற மெல்லிய
தண்டின்

நிறத்தைக் காட்டிலும் ஒளியுடையதாக இருந்து,

இப்போது பசந்துபோயிற்று, என் மாநிற மேனியழகு.

ஆம்பல் மலரில் இருவகை உண்டு. 1. நீல ஆம்பல், 2.

செவ்வாம்பல். செவ்வாம்பல் தண்டு சிவப்பு நிறத்தில் இருக்கும். இதனை
உரித்தால் அது சற்றே நிறம் வெளுத்து இருக்கும். இதுவே குறைந்த
மாமைநிறம்.

எனவே செவ்வாம்பல் தண்டின் சிவப்பு நிறத்துக்கும், அதனை
உரித்த பின் இருக்கும் வெளிர் சிவப்புக்கும் இடையிலான நிறமே மாமை
என்பது பெறப்படும். இதனை மாந்தளிர் நிறம் எனக் கொள்ளலாம்.

www.shutterstock.com - 1067411411

மாமை - ஆம்பல் தண்டு

ஆம்பல் மலரைப் பார்ப்பதே அரிது. அதன் தண்டை எடுத்து அதன் நாரை உரித்து யார் பார்ப்பர் என்று எண்ணத்தோன்றும். இன்றைய கேரளாவில் நாரை உரித்த ஆம்பல் தண்டினை நறுக்கிச் சமையலுக்குப் பயன்படுத்துவர். படத்தைப் பாருங்கள். சங்கப் புலவர்கள் மிகப்பெரும்பாலும் கற்பனையாக எதையும் சொல்வதில்லை.

ஆம்பலின் நார் உரித்தல்

(5)

மென் சிறை வண்டின் தண் கமழ் பூம் துணர்
தாதின் துவலை தளிர் வார்ந்து அன்ன
அம் கலுழ் மாமை கிளைஇய
நுண் பல் தித்தி மாஅயோளே - அகம் 41/13-16

இதன் பொருள்:

மெல்லிய சிறகினையுடைய வண்டுகளையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய
மணக்கும் பூங்கொத்துக்களிலுள்ள

தாதுடன் கூடிய தேன் துளி தளிரில் ஒழுகியது போல
சிறிய பல தேமல் புள்ளிகளையுடைய நம் கிழத்தி

இங்கே குறிப்பிடப்படும் தளிர் இன்ன மரத்தது என்று
குறிப்பிடப்படாவிடினும், இது மாந்தளிர் என்று கொள்வதில் தவறில்லை.
இதனை மாமரம் என்றே கொள்வர் ச.வே.சு

திதலை மாமை தளிர் வனப்பு அழுங்க - அகம் 135/1
இந்தத் தளிரையும் மாந்தளிர் என்றே கொள்வர் ச.வே.சு

(6)

மணி மிடை பொன்னின் மாமை சாய என்
அணிநலம் சிதைக்குமார் பசலை - நற் 304/6,7

இதன் பொருள்:

நீலமணி இடைப்பட்ட பொன் போல எனது மெய்யின் மாந்தளிரின் தன்மை
கெட என்

அழகையும் நலத்தையும் பசலை தோன்றிக் கெடுக்காநிற்கும் -
பின்னத்தூரார் உரை.

இங்கே, மணி - பொன், மாமை - பசலை என்ற இரண்டு
இணைகள் (pairs) உள்ளன. பசலையால் மாமை கெட்டது என்பது உண்மை.
ஆனால் மணியினால் பொன் கெட்டதா, பொன்னினால் மணி கெட்டதா
என்பது விளக்கமாகக் கூறப்படவில்லை. பசலை பொன் நிறத்தது என்று
இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. எனவே, பொன் போன்ற பசலை மணி
போன்ற மாமையைக் கெடுத்தது என்று கொள்வதற்கு ஏதுவாகும். இங்கே
மணி என்பது நீலமணி என்று கொள்ளப்படுகிறது. எனவே, மாமை என்பது
கருமை நிறம் எனக் கொள்ள ஏதுவாகிறது.

ஆனால் ஒளவை.சு.து. அவர்களின் உரை, மணிகள் பதித்தலால்
பொன்னின் ஒளி மழுங்குதல் போல என் மாமைக்கவின் ஒளியிழக்குமாறு
என் அழகிய நலத்தைப் பசலை போந்து கெடுக்கும் என்று விளக்கமாகக்
கூறுகிறது. இதனை, மணிகள் பதித்தலால் பொன்னின் ஒளி மழுங்குதல்
போல, பசலை படர்ந்ததால் என் மாமைக்கவின் ஒளியிழந்தது என்று
கொள்ளலாம். எனவே மணி என்பது பசலைக்கும், பொன் என்பது
மாமைக்கும் ஒப்பு ஆகின்றன.

ஆனால், மாமை பொன் நிறத்தது அல்ல. எனவே இங்கு
மணியின் நிறமோ, பொன்னின் நிறமோ ஒப்பிடப்படாமல், பதித்தலும்
படர்தலும் ஆகிய செய்கைகள் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன எனக் கொள்ளலாம்.
பதித்த மணி பொன்னின் அழகைக் கெடுப்பது போல் படர்ந்த பசலை
மாமையைக் கெடுத்தது என்று கொள்ளலாம்.

(7)

இதே போன்று, ஆனால் இதற்கு மாறுபட்ட உவமையைக்
கலித்தொகையில் காண்கிறோம்.

பல் நாளும் படர் அட பசலையால் உணப்பட்டாள்
பொன் உரை மணி அன்ன மாமை கண் பழி உண்டோ

- கலி 48/16,17

இதன் பொருள்:

பலநாளும் நினைவு வருத்துகையினாலே பசலையாலே

நுகரப்பட்டவளுடைய

பொன்னை உரைத்ததொரு மணியுண்டாயின் அதனை ஒத்த பசலை

படர்ந்த மாமை நிறத்தின்கண் அது செய்த பழிகள் உண்டோ? (இல்லையே)

- நச்சினார்க்கினியர் உரை.

மணி மிடை பொன்னின் மாமை என்ற நற்றிணை உவமை போல் அன்றி, பொன் உரை மணி அன்ன மாமை என்று இங்குக் காண்கிறோம்.

பொன்னை உரைத்த மணியும், பசலை படர்ந்த மாமையும் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனவே பசலை பொன்னுக்கும், மாமை மணிக்கும் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பசலை பொன் நிறத்தது என்பது உண்மை. எனவே மாமை மாநிறத்தது எனக் கொள்ளலாம். இங்கே மணியை நீலமணி என்று கொண்டால், மாமை கருமை நிறமாகிறது.

ஆனால், இவ்வுரைக்கு விளக்கம் எழுதிய பெருமழைப்புலவர், மணி - ஈண்டு நீலமணி, மாமை - மாநிறம் என்று எழுதுகிறார். மணி என்பது நீலமணியாயின் அதனைப் போன்ற மாமை என்பது எவ்வாறு மாநிறம் ஆகும்?

எனவே, நச். உரைக்கு மாற்று உரை காணவேண்டும், அல்லது பெருமழைப்புலவர் விளக்கத்துக்கு மாற்று விளக்கம் காணவேண்டும். முதலில் நச். உரைக்கு மாற்று காண்போம்.

'பொன் உரை மணி அன்ன மாமை' என்பதற்கு, 'பொன்னை உரைத்த மணியை ஒத்த' என்று நச். உரை காண, புலியுர்க்கேசியார், இதனை, 'பொன்னிலே பொதிந்த மணி போன்ற அவளது தேமல்' என்று பொருள் கொண்டிருக்கிறார்.

செங்கை பொதுவன் அவர்கள், இதனை, 'பொன்னில் பதிக்கப்பட்டிருக்கும் மணிக்கல் போல அவளது மாமை நிறக் கண் பசலை நோயால் வருந்துகிறது' என்று பொருள் கொண்டிருக்கிறார்.

எனவே இங்கு மணி பொன்னில் பொதிந்தது அல்லது மணி பொன்னில் பதிக்கப்பட்டது என்று கொண்டு, மாமையில் படர்ந்த பசலையைப் பொன்னிலே பொதிந்த மணிக்கு ஒப்பிடவேண்டியுள்ளது.

இப்படிக் கொண்டால், இது மேற்கூறிய நற்றிணை உவமை போல் ஆகும்..
அதன்படி, மாமை மாந்தளிர் நிறம் ஆகிறது

அடுத்து, பெருமழைப்புலவர் விளக்கத்துக்கு மாற்று காண்போம்.
அவர், மணி - ஈண்டு நீலமணி, மாமை - மாநிறம் என்று எழுதுகிறார். இது
குழப்பத்தைத் தரும் என்று கண்டோம்.

இப்போது,

திரு மணி புரையும் மேனி மடவோள் - நற் 8/8

என்பதற்கு, ஒளவை.சு.து. அவர்கள், அழகிய மணி போலும்
மேனியையுடைய இளமகள் என்று பொருள் கொள்கிறார். அத்துடன், மணி,
ஈண்டுச் செம்மணியின் மேற்று என்றும் விளக்குகிறார்.

ஆக, பொருத்தமான இடங்களில் மணி என்பது
செம்மணியையும் குறிக்கும் என்றாகிறது. எனவே, பெருமழைப்புலவர்
மணி - நீலமணி என்று கொண்டிருப்பதைவிட ஒளவை.சு.து. அவர்களின்
மணி, ஈண்டுச் செம்மணி என்ற விளக்கத்தை இங்குக் கொள்வது
பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.
எனவே,

பொன் உரை மணி அன்ன மாமைக்கண் - கலி 48/16,17

என்ற அடிக்கு, பொன்னை உரைத்ததொரு மணியுண்டாயின் அதனை ஒத்த
பசலை படர்ந்த மாமை நிறத்தின்கண் என்ற பொருளில், மணி என்பதைச்
செம்மணி என்று கொண்டால், பொன்னிறப் பசலை படர்ந்த மாமையைப்
பொன் துகள் படர்ந்த செம்மணி என்று கலித்தொகைப் புலவர்
கூறியிருக்கிறார் என்று கொள்வது பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. எனவே
இங்கும், மாமை என்பது செம்மணியின் மாந்தளிர் நிறம் என்றாகிறது.

(8)

எக்கர் ஞாழல் அரும்பு முதிர் அவிழ் இணர்

நறிய கமழும் துறைவற்கு

இனிய மன்ற என் மாமை கவினே - ஐங் 146

இதன் பொருள்:

மணல் மேட்டில் உள்ள ஞாழல் மரத்தில் அரும்புகள் முதிர்ந்து மலர்ந்த
பூங்கொத்துகள்
நறுமணத்தோடு கமழும் துறையைச் சேர்ந்தவனுக்கு
இன்பமானது, உறுதியாக, என் மாநிற மேனியழகு.

ஞாழல் மலர்ந்திருக்கும் துறையைச் சேர்ந்த தலைவனுக்குத்
தலைவியின் மாமைக் கவின் இனிக்கிறது. எத்தனையோ மலர்கள் இருக்க,
இந்தப் புலவர் ஞாழல் மலரைத் தேர்ந்தெடுப்பானேன்? இந்த இரண்டுக்கும்
ஏதோ ஒற்றுமை இருப்பது போல் தெரிகிறது.

ஞாழல் மலர் பெரும்பாலும் பொன் நிறத்தில் இருக்கும். சிவப்பு
நிற ஞாழலும் உண்டு.

செம் வீ ஞாழல் கரும் கோட்டு இரும் சினை - அகம் 240/1
என்ற அகநானூற்று அடியால் இதனை அறியமுடிகிறது. படத்தைப்
பாருங்கள்.

பொன் வீ ஞாழல் - செம் வீ ஞாழல்

சிவந்த ஞாழல் மலர்கள் பூத்திருக்கும் துறையைச் சேர்ந்த
தலைவனுக்குத் தலைவியின் சிவப்பு நிறத்தை ஒட்டிய மாந்தளிர் நிற
மாமையின் கவின் இனித்திருப்பதில் வியப்பென்ன?

இதைத்தவிர, ஞாழலுடன் மாமையை முடிச்சுப்போடும் மேலும்
இரண்டு பாடல்கள் உண்டு.

அன்னை வாழி வேண்டு அன்னை புன்னையொடு

ஞாழல் பூக்கும் தண்ணம் துறைவன்

இவட்கு அமைந்தனனால் தானே

தனக்கு அமைந்தன்று இவள் மாமை கவினே - ஐங் 103

இதன் பொருள்:

அன்னையே! நான் கூறுவதை விரும்பிக் கேட்பாயாக! தாயே!

புன்னையோடு

ஞாழலும் பூக்கும் குளிர்ந்த அழகிய துறையைச் சேர்ந்தவன்

இவளுக்கு உரியவனாக அமைந்துவிட்டான்; எனவே

இவளிடம் நிலைத்துவிட்டது இவளது மாநிற மேனியழகு.

எக்கர் ஞாழல் இணர் படு பொதும்பர்

தனி குருகு உறங்கும் துறைவற்கு

இனி பசந்தன்று என் மாமை கவினே - ஐங் 144

இதன் பொருள்:

மணல் மேட்டில் உள்ள ஞாழல் மரத்தில் பூங்கொத்துள் தோன்றும்

பொழிலில்

தனியே ஒரு நாரை உறங்கும் துறையைச் சேர்ந்தவனை எண்ணி,

இப்போது பசந்துபோகிறது என் மாநிற மேனியழகு.

பாருங்கள், செந்நிற ஞாழல் மலர்கள் பூத்துக்கிடக்கும் அழகை, ஒரு பழுப்பு நிறக்கொக்கு கெடுப்பது போல மாந்தளிர் நிற மாமையின் அழகைப் பொன்னிறப் பசலை கெடுக்கிறதாம்.

மாந்தளிர்

மாந்தளிரை நிறையப்பேர் பார்த்திருக்கமாட்டீர்கள். இதோ, இதுதான் மாமை எனப்படும் மாந்தளிர் நிறம்.

தொடர்பு: முனைவர்.ப.பாண்டியராஜா

pipiraja@gmail.com

<http://sangacholai.in>

tamilconcordance.in/

19. சிலப்பதிகாரத்தில் 'புனல்வாயில் வஞ்சியும்', 'புல்லிலை வஞ்சியும்'

— முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன்

முன்னுரை:

சிலப்பதிகாரத்தில் சங்க இலக்கியம் சொல்லும் 'புனல்வாயில் வஞ்சி', 'புல்லிலை வஞ்சி' ஆகிய இரண்டு வஞ்சிகளும் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளனவா? என்று ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

பதிற்றுப்பத்து, புறநானூற்றுச் செய்திகளோடு சிலப்பதிகாரச் செய்திகளை ஒப்பிட அவையே முதல்நிலைத் தரவுகளாம். பிற தொகைநூற் செய்திகளும், கல்வெட்டு ஆதாரங்களும், ஆய்வாளர் கருத்துக்களும் இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாம்.

உதியன் மரபு, இரும்பொறை மரபு என இருவம்சத்தினர்; ஒரே கால கட்டத்தில் முறையே; மேற்கரைப்பகுதியையும், கொங்குப்பகுதியையும் ஆண்டு வந்தமையைப் பதிற்றுப்பத்து காட்டுகிறது. (கா.கோவிந்தன்- சங்ககால அரசர் வரிசை- ப.- 4; அ.மு.பரமசிவானந்தம்- தமிழக வரலாறு- ப.- 130; C.S. செலுவ ஐயர்- Annals Of Oriental Research-ப.- 113). சேரமன்னரின் தலைநகர் வஞ்சி எனும் பொதுப்பெயர் பெற்றது. சங்கஇலக்கியமும், சிலப்பதிகாரமும்; மேற்கரை வஞ்சியையும், கொங்கு வஞ்சியையும் விதந்து பேசுகின்றன.

மேற்கரை வஞ்சி நானிலவளம் பொருந்தியது. 'மூதூர்' என்றும் பெயர் பெற்றது. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் (பதிற்.- 15), அவனது தம்பி பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் (பதிற்.- 30), மகன் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் (பதிற்.- 53), செங்குட்டுவன் (சிலப்பதிகாரம்- வஞ்சிக் காண்டம்) ஆகியோர் இருந்து ஆண்டதாகும்.

மூதூரின் நானில வளம்; ஞாழல் பூக்கள் சிதறிக் கிடக்கும் கரை; மணிக்கலம் போன்ற நெய்தலின் இலைகளைத் துழாவித் குருகுகள் மீன்வேட்டையாடிப் பசியாறி வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களுடைய புன்னைக் கிளைகளில் இனிதுறையும் கானல்; ஓங்கிய மணல்மேட்டில் தாழ்ந்து இருக்கும் அடும்பினை அலை மோத ஒதுங்கிய கடற்சங்குகளின் ஒலி;

முத்தும் பவளக்கொடியும் சேர்க்கும் மக்கள் வாழும் குளிர்ந்த நெய்தலும், காந்தள் தூடிய வில்வேட்டுவர் ஆமானிறைச்சியோடு யானைத்தந்தங்கள் தந்து; பண்டமாற்றாக வடித்த கள்ளைப் பெறும் பொன்மலி ஆவணத்து ஊர்களுடைய குறிஞ்சியும், வெண்மையாக நுரைத்து வந்த சிவந்த ஆற்றுவெள்ளத்தால் பூத்துத் தேன்சிந்திய மருதமரம் அடியோடு சாய; வைக்கோற் புரிகளுடன் மணல்மேடிட்டு அணை கட்டிய மக்களின் ஆரவாரம்; காலமல்லாத காலத்திலும் கரும்பறுத்தொழியாது அரிகாலும் அகழ்ந்து; பல பூக்களோடு; முழவு முழங்கும் திருவிழாக் கண்டு மீளும் மக்கள்மிகு வளமான மருதமும், தினைக்கொல்லை உழவரது வரகுத்தாள் வேய்ந்த மனையில்; மெல்லிய தினைமாவால் விருந்து புறந்தரும் புன்செயுடைய முல்லையும் என வருணிக்கப்படுகிறது (பதிற்.- 30).

சிலப்பதிகாரம் காட்டும் செங்குட்டுவன் வஞ்சியும் நானில வளம் பொருந்தியது. அவன் மனைவி நானிலப் பண்களையும் ஒருங்கே கேட்டு இருந்தாள் (நீர்ப்படை காதை- அடி.- 215-251). கோவலர் தம் ஆநிறைகளைத் தண்ணான் பொருநையில் விட்டுத் தாழைக்கோட்டின் மேல் ஏறியிருந்து முல்லைப்பண் பாடிக் குழலூதினர். முற்றிய தேறலைப் பருகிக் கானவன் கவண்கல் வீசும் காவலைக் கைவிடப் புனத்தினை மேய வந்த யானை தூங்கும்படியாகப் பரண் மேலிருந்து குறத்தி குறிஞ்சிப்பண் பாடினாள். நாளை மன்னனின் பிறந்தநாளாகையால்; நுகம் பூண்டு உழவேண்டியது இல்லை என்ற உழவரோதை; மருதப்பண்ணாகக் கேட்டது. வெள்ளலை மோதும் மணற்குன்றை அடுத்திருந்த அடைகரையின் புன்னைநிழலில் வலம்புரி ஈன்ற முத்துக்களை எடுத்துக் கழங்காடும் மகளிர் சேரனைப் புகழ்ந்து நெய்தற்பண் பாடினர்.

வரந்தருகாதையின் முடிவில் இடம்பெறும் கட்டுரை செங்குட்டுவன் வஞ்சியைப் “பழுவிறல் மூதூர்”- (அடி- 5) என்றே குறிப்பிடுகிறது.

சிறுபாணாற்றுப்படை புனல்வாயில் வஞ்சியை வருணிக்கும் போது; ஆறு கடலோடு கலக்கும் சங்கமத்துறை; பரந்து விரிந்த கழி; எருமை தன் அகன்ற வாயால் வளவிய கழுநீர்ப் பூக்களை மேய்தல்; அடியெடுத்து வைக்கும்போது கழியுள் கொழுத்த மீன்கள் சிதைதல்; காட்டுமல்லிப் பூக்கள் உதிர்ந்து கிடக்கும் கரையில் மிளகுக்கொடி படர்ந்த பலா மரம்; அங்கு தங்கி; கழுநீர்ப் பூக்களுள் இருந்த தேன் மணக்க அசை

போடும் எருமையின் மயிர்நிறைந்த முதுகை மஞ்சளின் மெல்லிலை
உராய்தல் என நானில வளங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன (அடி.- 41-50).

மேற்கரை வஞ்சியின் கோட்டை:

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனிடம் காக்கைப்பாடினியார்; 'நீ
யானை மேலேறி நேராகக் கோட்டைவாசலுக்குப் போனால் உன் யானை
பழக்க தோஷத்தால் அதை முட்டிக் குத்தித் தகர்த்துவிடும். உன்
முன்னோர் போற்றிப் பாதுகாத்த கோட்டைக்கு இயற்கையாக அமைந்த
காட்டரண் வழியே வளைந்து வளைந்தேனும் சென்று ஊருக்குள்
நுழைவாயாக.' என்கிறார். 'கழிக்குள் நுழைந்து பின்னர் கரையேறு' என்பது
குறிப்பாகக் கிடைக்கும் பொருள். மூதூர் பெரியாற்றின் கழிமுகத்தை
அடுத்து சற்று உள்நாட்டிலிருந்தது. அந்தக் கழிமுகம் அடிக்கடி போக்கை
மாற்றும் (ம.பசுவலிங்கம்- சங்ககால வஞ்சி- ப- 134). ஆதலால் அப்படிச்
கட்டியிருக்க வேண்டும் (பதிற்.- 53).

சிலப்பதிகாரம் மேற்கரை வஞ்சிக்கோட்டையின்; மேற்குட்டிய
தனித் தன்மை புலப்படும்படிச் கூறும் வருணனை குறிப்பிடத்தக்கது.
வடநாட்டுப் போருக்குக் கிளம்பிய படை கோட்டைவாசல் வழியாக
வெளியேறாமல்;

“வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்புதழ் போத”ச்
சென்றன என்பதால் (கால்கோட்காதை- அடி- 81); ஆற்றின் சங்கமத்துறை,
கடற்கழி முதலியவற்றுடன் தொடங்கும் பயணப்பாதை விளக்கம்
பெறுகிறது.

புல்லிலை வஞ்சி:

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன், பெருஞ்சேரலிரும்பொறை என்ற
பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ, இளஞ்சேரலிரும்பொறை என்ற இளங்-
கடுங்கோ மூவரும் ஆண்டது கொங்குவஞ்சி. இவ்வூரின் அருகே புகளூரில்
கிடைத்திருக்கும் கல்வெட்டு மூவரின் பெயரையும் ஒருசேரச் சுட்டுவது
மூவரும் அதைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டனர் என்பதைத்
தெரிவிக்கிறது (நடன.காசிநாதன் & கு.தாமோதரன்- கல்வெட்டு- ஓர்
அறிமுகம்- ப.- 34). இவர்களைப் பற்றிய பாடல்கள் கொங்குவஞ்சியை
வஞ்சி என்னும் தாவரத்தோடும் தண்பொருளை ஆற்றோடும் தொடர்பு
படுத்துகின்றன.

அலைக்கும் இலையில்லாத வஞ்சி எனும் பொருள்பட;

“புல்லிலை வஞ்சிப் புறமதில் அலைக்கும்
கல்லென் பொருநை”- (புறம்.- 387)

என்று; ஆற்றோடும், வஞ்சித்தாவரத்தோடும் தொடர்புறுத்திப்
பாடப்பட்டுள்ளது.

“தண்பொருநைப் புனல்பாயும்
விண்பொரு புகழ் விறல்வஞ்சி”- (புறம்.- 11)

என; ஆறும் ஊரும் ஒருங்கு பேசப்படுகின்றன. சோழன் நலங்கிள்ளி;

“பூவா வஞ்சியும்”- (புறம்.- 32) நல்கக்கூடிய பெருமை
பொருந்தியவன் என்னும்போதும் வஞ்சி தாவரத்துடன் தொடர்புறுகிறது.

சோழியஏனாதி திருக்குட்டுவனையும், சோழன் குளமுற்றத்துத்
துஞ்சிய கிள்ளிவளவனையும் பாடும்போதும்;

“வாடா வஞ்சி”- (புறம்.-398 394) எனத் தாவரத்தோடு தொடர்புறுத்துவது
நோக்கற்குரியது.

சிலப்பதிகாரம் நாட்டார் வழக்காற்றுப் பாடலில் கொங்கு
வஞ்சியைக் குறிப்பிடுகிறது. வாழ்த்துக்காதையில் மகளிர்;

“வாழியரோ வாழி வருபுனல்நீரத் தண்பொருநை
தூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்தன் தொல்குலமே”
-(பா- 14)

என; அம்மானை ஆடத்தொடங்குமுன் மூவேந்தரை வாழ்த்துங்கால் வஞ்சி
தண்பொருநை ஆற்றினால் புரக்கப்படுவதைப் பாடுகின்றனர்.

இன்றைய அமராவதி நதியே தண்பொருநை ஆகும்.
பாலக்காட்டுக் கணவாய்க்குத் தெற்கே இருந்த மேற்குமலைத் தொடர்
பொருப்பு என்று பெயர் பெறும் (S.கணபதிராமன் -பொருநை நாடு -ப.- 34).
பொருப்பில் தோன்றிய நதிகள் பொருநை எனும் பொதுப்பெயரைப்
பெற்றன (ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை -பண்டை நாளைச் சேரமன்னர்
வரலாறு - ப.- 20). கிழக்கு நோக்கி ஓடுபவை பெண்நதிகள்; மேற்கு நோக்கி
ஓடுபவை ஆண் நதிகள் என்னும் கொள்கையின்படி பொருப்பிலிருந்து
மேற்கு நோக்கி ஓடிய சுள்ளியம்பேரியாறு ‘ஆன்’ எனும் முன்னொட்டைப்
பெறும் (கழகத் தமிழகராதி-ப.- 93- ஆன்=பெற்றம்; ப.- 704- பெற்றம்=இடபம்;

S.கிருஷ்ண சாமி ஐயங்கார்- சேரன் வஞ்சி -ப.- 41&42). பொருப்பிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி ஓடிய நதிகள் 'தண்'எனும் முன்னொட்டு மட்டும் பெற்றன (தண்பொருறை> தாமிரபரணி). அதுபோல கொங்கு வஞ்சியை அடுத்து ஓடும் பொருறை 'தண் 'என்னும் முன்னொட்டைப் பெற்றுள்ளது.

முடிவுரை:

சங்க இலக்கியத்தில் விதந்து ஓதப்பட்ட இரண்டு வஞ்சிகளும் அதே தனித்தன்மையுடன் சிலப்பதிகாரத்திலும் விதந்து ஓதப்பட்டுள்ளன.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்:

பதிற்.- பதிற்றுப்பத்து

துணைநூற்பட்டியல்:

1. கணபதிராமன்,S.- பொருறை நாடு- 1ம் பதிப்பு- 1966- ஸ்ரீ M.G.M. வெளியீடு, தென்காசி.
2. கழகத் தமிழகராதி- கழகவெளியீடு-1171- 3ம் பதிப்பு-1974- சென்னை.
3. காசிநாதன்,நடன.& தாமோதரன்,கு.- கல்வெட்டு(ஓர் அறிமுகம்)- முதற்பதிப்பு- 1973- தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை வெளியீடு-31, சென்னை.
4. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார்,S.- சேரன் வஞ்சி- 1946- Educational Publishing Company, சென்னை.
5. கோவிந்தன்,கா.- சங்க கால அரசர் வரிசை- தொகுதி- I- 1ம் பதிப்பு- 1955- கழக வெளியீடு- 757- சென்னை.
6. சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும்- உ.வே. சாமிநாதையர்(ப.ஆ.)- தியாகராச விலாச வெளியீடு- 8ம் பதிப்பு- 1968
7. துரைசாமிப்பிள்ளை,ஒளவை சு.- பண்டை நாளைச் சேரமன்னர் வரலாறு- 4ம் பதிப்பு- திருவளர் பதிப்பகம், தூத்துக்குடி.
8. பசுவலிங்கம்,ம.- சங்ககால வஞ்சி- 1ம் பதிப்பு- 1984- சேகர் பதிப்பகம்,சென்னை.
9. பத்துப்பாட்டு -வர்த்தமானன் பதிப்பகம்- முதல் பதிப்பு - 1999

10. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழையவுரையும்- உ.வே. சாமிநாதையர் (குறிப்புரை)- தியாகராச விலாச வெளியீடு- 6ம்பதிப்பு- 1957
11. பரமசிவானந்தம்,அ.மு.- தமிழக வரலாறு- 3ம் பதிப்பு- 1971- தமிழ்க்கலை பதிப்பகம், சென்னை.
12. புறநானூறு- பகுதி- I&II - ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை (உ.ஆ.)- கழக வெளியீடு-438& 598- முதல்பதிப்பின் மறுபதிப்பு- 2007- கழகவெளியீடு, சென்னை.
13. Celuva Aiyar,C.S.- "The Vanjimanagar Or The Great City Called Vanji"- P.- (113-114)- Annals Of Oriental Research- மதுரைச்செந்தமிழ்க் கல்லூரி நூலகத்து இந்நூல் சிதைந்துள்ளது.
14. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழையவுரையும்- உ.வே. சாமிநாதையர் (குறிப்புரை)- தியாகராச விலாச வெளியீடு- 6ம்பதிப்பு- 1957

குறிப்பு:

‘சிலப்பதிகாரம் காட்டும் பழந்தமிழர் வாழ்வும் வரலாறும்’ என்னும் பொருண்மையில், 12.12.2019 அன்று சிவகாசி ஸ்டாண்டர்ட் ஃபயர்ஓர்க்ஸ் ராசரத்தினம் மகளிர் கல்லூரியும், ஆஸ்திரேலியாவிலுள்ள சிட்னி தமிழ் இலக்கியக் கலைமன்றமும், செம்புலம் பன்னாட்டுத் தமிழாராய்ச்சிக் காலாண்டிதழை வெளியிடும் செம்மூதாய் பதிப்பகமும் சேர்ந்து கல்லூரி வளாகத்தில் நடத்திய கருத்தரங்கில் வாசித்தளித்த ஆய்வுக்கட்டுரை. செம்புலம் இதழில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தொடர்பு:

முனைவர். ச.கண்மணி கணேசன் (kanmanitamilskc@gmail.com)

முதல்வர் (ஓய்வு)

ஸ்ரீ காளீஸ்வரி கல்லூரி(தன்னாட்சி), சிவகாசி

20. நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம் வழங்கும் தமிழ்ச்சுவை

— சொ.வினைதீர்த்தான்

தமிழைப் பல அடைமொழிகள் இட்டு அழைக்கிறோம். செந்தமிழ், பைந்தமிழ், வண்தமிழ், ஒண்தமிழ், கன்னித்தமிழ் என்று சிறப்புச்சொற்களைச் சேர்த்துச்சொல்கிறோம். தமிழ் மூன்றாகப்பிரிந்து இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழாயிற்று. முதலாழ்வார்களில் ஒருவராகிய பூதத்தாழ்வார் இரண்டாம் திருவந்தாதியில் தமிழுக்கு மேலும் சிறப்பான “ஞானத் தமிழ்” என்ற ஒரு அடைமொழியிட்டு அழைக்கிறார்.

பூதத்தாழ்வாரின் ஞானச் சுடர்விளக்கு:

பூதத்தாழ்வார் தந்த நன்முத்து “ஞானத் தமிழ்” என்ற அடைமொழி. தமிழை ஞானத்தமிழ் என்று சொல்லுவதோடு அவர் நின்றுவிடவில்லை. தமிழை ‘இருந்தமிழ்’ என்றும் தன்னைப் ‘பெருந்தமிழன்’ என்றும் சொல்லிக்கொண்டும் பெருமையடைகிறார்.

தமிழ் அறிவூட்டும் ஆற்றல் உள்ளது. தமிழால் தான் கடைத்தேற முடியும். உய்தியளிக்கவல்லது. கற்றவரின் அறிவை நேர்மையான நெறியில் செலுத்தும் தன்மை தமிழுக்கு உண்டு. ஆதலால் ஞானத்தமிழ் என்கிறார். பூதத்தாழ்வார் பாடல்கள் திவ்விய பிரபந்தத்தில் இரண்டாம் திருவந்தாதி என்ற பெயரில் அமைந்துள்ளன. அவ்வந்தாதியின் முதல் வெண்பாவிலேயே தமிழுக்கு அடைமொழி தந்துவிடுகிறார்.

“அன்பே தகளியா, ஆர்வமே நெய்யாக

இன்புஉருகு சிந்தை இடுதிரியா - நன்புருகி

ஞானசுடர்விளக்கு ஏற்றினேன் நாரணற்கு

ஞானத்தமிழ் புரிந்த நான்.”

அன்பும், அது ஈனும் ஆர்வமுடைமையும், உருகும் சிந்தையையும் அளித்தது தமிழ். அதனால் நாரணற்கு ஞானஒளி விளக்கு

என்னால் இயற்ற முடிந்தது என்கிறார் ஆழ்வார் பெருமான்.
தமிழ்மொழியை அறிந்திராவிட்டால், படித்திராவிட்டால் எனக்கு அறிவு
வளர்ந்திருக்காது: ஞானச்சுடர் விளக்கை ஏற்றியிருக்க முடியாது என்பதே
பூதத்தாழ்வாரின் உள்ளக் கருத்து.

இக்கருத்துக்கு எழுபத்து நாலாம் பாடலில் மேலும் அசைக்க
முடியாத உறுதி சேர்க்கிறார் ஆழ்வார். “இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன்”
என்ற தமிழ்விடுதூது ஆசிரியருக்கு வழிகாட்டியாக “இருந்தமிழ்” என்ற
சொல்லாட்சியும் “பெருந்தமிழன் யானே” என்ற மட்டிலாப்பெருமையையும்
இப்பாடலில் காணக்கிடைக்கின்றன.

**“யானேதவம்செய்தேன்; ஏழ்பிறப்பும் எப்பொழுதும்
யானேதவம் உடையேன்; எம்பெருமான் - யானே
இருந்தமிழ் நன்மாலை இணையடிக்கே சொன்னேன்
பெருந்தமிழன் நல்லேன் பெரிது!”**

“நானே சிறந்த தமிழன்; தமிழனாக இருப்பதனால் நல்லவன்
ஆனேன்; முயன்ற தவத்தை என்றும் கைக்கொண்டுள்ளேன். தமிழிலே
நல்ல பாமாலை உன் திருவடிகளிலே சூடத்தக்க தாகக் கூறினேன்”
என்பதே இப்பாடலின் பொருள் அல்லவா!

“யானே பெருந்தமிழன்; நல்லேன்” என்று ஆழ்வார் கூறும்
பெருமிதம் நெஞ்சைக் கவர்கிறது. எல்லோரும் அவ்வாறு
சொல்லிக்கொள்ள முடியுமா? தமிழர் பண்பாட்டினை மறந்தவர்கள்
அவ்வாறு சொல்லிக்கொள்ள முடியாது.

குலசேகர ஆழ்வாரின் கோதில்லாக் குறிக்கோள்:

குலசேகர ஆழ்வாரின் அருமையான உவமைகள் வழியாக
அறிவது குறிக்கோள்; குறிக்கோளின் மீதுள்ள தீராப்பற்று, அதனை
அடைதல் ஆகியவை.

எந்தவொரு காதல் பாடலையும் அல்லது தெய்வபக்திப்
பாடலையும் வெற்றி அல்லது குறிக்கோளுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கலாம்.

காதல் என்பதும் பக்தி என்பதும் ஒன்றின் மீதுள்ள ஏக்கமும்
அடையவேண்டும் என்ற ஆழ்ந்த விருப்பமுமே அல்லவா?

எல்லா மதங்களும் தங்கள் இறைவன்மீது தீராத விசுவாசம்
வைக்கும்படி கூறுகின்றன. அவ்விறைவனல்லாது வேறு கதியில்லை
என்று ஆழ்ந்தபற்று வைக்கும்படி வலியுறுத்துகின்றன. ஒருவன்
தன்னுடைய குறிக்கோள் இதுவென ஒன்றை எண்ணித் தேர்ந்தால்
அதன்மீது உச்சபட்ச நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டும்.

குலசேகர ஆழ்வார் அரிய உவமைகள் வழியாக
அசைக்கமுடியாத வகையில் திருமாலை அடைவதையும், அவனையே
பற்றிக்கொள்வதையும், வேறு கதியில்லையென்று விட்டு விடாதலையும்
தன்னுடைய பாசுரங்கள் மூலம் எடுத்துரைக்கிறார். எளிய உவமை.
ஆனால் வலிய அறிவுறுத்தல்!

கதிரவன் எவ்வளவுதான் தீயைப்போல எரித்தாலும் தாமரை
மலர் கதிரோனுக்கே மலரும்! சந்திரனுக்கு மலராது. திருமாலுக்கன்றி
வேறெதற்கும் என் உள்ளம் குழையாது என்கிறார் ஆழ்வார். கொண்ட
குறிக்கோள் எவ்வளவுதான் கடினமானதாகவும் துயரம் தருவதாகவும்
இருந்தாலும் அதனையடைதலன்றி மனதிற்கு வேறெதுவும் ஒப்பாகாது
என்பதனை நாம் இப்பாசுரம் மூலம் அறியலாம்.

“செந்தழலே வந்து அழலைச் செய்திடினும் செங்கமலம்
அந்தரம்சேர் வெம்கதிரோற்கு அல்லால் அலராவால்
வெம்துயர் வீட்டாவிடினும் வித்துவகோட்டுட் அம்மா! உன்
அந்தம் இல்சீர்க்கு அல்லால் அகம் குழைய மாட்டேனே!”

பெற்றதாய் விலக்கினாலும் குழந்தை விலகிவிடுவதில்லை
என்பதனை “அரிசினத்தால் ஈன்ற தாய் அகற்றிடினும் மற்றவள்தன் அருள்
நினைந்தே அழும் குழவி அதுவேபோன்று இருந்தேனே” என்று
வித்துவக்கோடு என்னும் திருத்தலப்பெருமானிடம் உரைக்கிறார் குலசேகர
ஆழ்வார்.

மேலும் “கண்டார் இகழ்வனவே காதலன் தான் செய்திடினும்
கொண்டானை அல்லால் அறியாக் குலமகள் போல்” என்ற அற்புத உவமை

காட்டுகிறார். கொண்டவன் வேறுபட்டாலும் குலமகள் அவனையன்றி வேறொருவனை நினைப்பதில்லை. அதுபோல குறிக்கோளடைய எவ்வளவு தடைவந்தாலும் அக்குறிக்கோளன்றி வேறொன்றிற்குத் தாவியவர்கள் என்றும் வெற்றி கண்டதில்லை.

மேலும் அடையும் வழி பெருந்துயர் தந்தாலும் குறிக்கோளை அடைதல் உவக்கும் என்பதனை மிகச்சிறந்த உவமையைக்கொண்டு பின்வரும் பாடலிலும் குலசேகரப்பெருமான் உணர்த்துகிறார்.

“வாளால் அறுத்துச் சுடினும் மருத்துவர் பால்
மாளாக் காதல் நோயாளன்போல், மாயத்தால்
மீளாத் துயர்தரினும் வித்துவக்கோட்டு அம்மாநீ
ஆளா உனது அருளே பார்ப்பன் அடியேனே.”

குறிக்கோளை அடைவது மிகக்கடினம் தான்! வழியில் பல இடையூறுகள், தடைகள், சிக்கல்கள் எழலாம். அவையனைத்தும் தன்னைத் தகுதி வளர்த்துக்கொள்ளக் கிடைத்த வாய்ப்பு; தன்னிடமுள்ள குறையை நீக்கிக்கொண்டு புடம்போட்ட மாசற்ற தங்கமென மிளிர வாய்த்த சந்தர்ப்பமென்று மேலே முயன்றவர்கள் எல்லாம் பெருவெற்றி அடைந்திருக்கிறார்கள்.

பக்தர் மனம் பருகும் நீரிலும் உண்ணும் வெற்றிலையிலும் பரந்தாமனையே எண்ணி நிற்கும். அதுபோல குறிக்கோளில் பற்றுடையவர்கள் எந்தவொரு வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர்கள் மனம் குறிக்கோளையே சுற்றிச்சுற்றி வரும். ஆழ்வார் “பாய்மரக்கலத்தில்” சிக்கிக்கொண்ட பறவை உவமை சுட்டுகிறார்.

பரந்த கடல் நடுவில் பயணிக்கும் ஒரு பாய்மரக்கப்பல். அக்கப்பலில் ஒரு உயரமான கொம்பு. அக்கொம்பின் மேலே கப்பல் பயணிக்கும் முன்பாக வந்தமர்ந்திருந்தது ஒரு பறவை. இப்போது கப்பலோ நடுக்கடலில். பறவை அங்குமிங்கும் பறந்தாலும் கரைகாணாது அக்கப்பலையே வந்தடைந்தாக வேண்டும்.

“இணையடியே அடையல் அல்லால் எங்கும்போய்க்
கரைகாணாது எறிகடல்வாய் மீண்டேயும் வங்கத்தின்(கப்பலின்) கூம்பேறும்

மாப்பறவை” என்ற ஆழ்வார் மனம் புகலிடமாகக்கொள்வது கண்ணன் கழலினையே. வெற்றியாளர் எண்ணமெல்லாம் கொண்ட குறிக்கோளே!

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரின் மாசற்றார் மனத்துளான்:

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பக்திசெய்ய அருகதையற்றோர் யார் என்று அற்புதமாகப் பின்வரும் பாசுரத்தில் பதிவுசெய்து பக்தியின் நோக்கத்தை அழகுற உணர்த்திவிடுகிறார்.

“மனத்திலோர் தூய்மை யில்லை வாயிலோர் இன்சொ லில்லை
சினத்தினால் செற்றம் நோக்கித் தீவிளி விளிவன் வாளா
புனத்துழாய் மாலை யானே பொன்னிதழ் திருவ ரங்கா
எனக்கினிக் கதியென் சொல்லாய் என்னையா ளுடைய கோவே”
மனந்தூய்மை வாய்மையால் காணப்படுமென்றது வள்ளுவம். மனத்தினில் தூய்மையில்லாமல் “நமநம” என்று ஒதுதலாலும், தலங்கள்தோறும் அலைவதாலும், புறச்சின்னங்களாலும் அரங்கனின் அருள் கிடைத்துவிடாது. கள்ளநெஞ்சத்திற்குப் பக்தி வசப்படாது என்கிறார் ஆழ்வார்.

“யாவர்க்குமாம் இன்னுரை” என்றது திருமந்திரம். “வாய் கோபுரவாசல்” என்றார்கள். கோபுரவாசலில் அசிங்கம் செய்யலாமா? மனதினில் தூய்மையில்லாவிடில் வாக்கினிலே எப்படி இனிமையுண்டாகும்? உள்ளம் தூய்மையற்றது என்றால் அங்கு கோபம் தன்னாலே குடிகொள்ளும். வாயிலிருந்து வெளிவருவது கடுஞ்சொல் அன்றி வேறாக இருக்க முடியுமா? “சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி” என்றது வள்ளுவம். சினம் கொன்ற பிணத்திற்குத் திருமால் அருளுவதென்பதேது?

அறம் இழுக்கு என்று கூறிய அழுக்காறு, அவாவுள்ள உள்ளம், இன்னாச்சொல், வெகுளி இவற்றை மாற்றிக்கொண்டால் தான் இறைவன் அருளுவான் என்பதனை அழுத்தம் திருத்தமாக ஆழ்வார் இங்கு உரைக்கிறார். ஒழுக்கத்துடன் இயைந்த பக்தியே கதி! இக்கருத்தினையே மேலும் வலியுறுத்துகிறார் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

“பேசிற்றே பேசல்லால் பெருமை ஒன்றணரல் ஆகாது
ஆசற்றார் தங்கட்கு அல்லால் அறியல் ஆவானும் அல்லன்;

மாசற்றார் மனத்துளானை வணங்கிநாம் இருப்பதல்லால்
பேசத்தான் ஆவதுஉண்டோ பேதைநெஞ்சே நீ சொல்லாய்”
இறைவன் விரும்பி உறையும் பாற்கடலும், வைகுந்தமும்,
அரங்க மாநகரும் மாசற்றார் மனமே என்கிறார் ஆழ்வார். உள்ளத்தினாலும்,
சொற்களினாலும், செயல்களாலும் குற்றமிழைக்காதவர்களால்தான்
இறைவனை அடையமுடியும் என்பது ஆழ்வார்கள் கருத்து.

ஆண்டாள் நாச்சியாரின் திருமொழி:

ஆண்டாள் நாச்சியாரின் திருமொழியில் எண்ணிப்பார்க்கத்தக்கப்
பாடல்.

“மதயானை போல்எழுந்த மாமுகில்காள்! வேங்கடத்தைப்
பதியாக வாழ்வீர்காள்! பாம்பு அணையான் வார்த்தைஎன்னே!
கதியென்றும் தான்ஆவான்; கருதாது ஓர் பெண்கொடியை
வதை செய்தான் என்னும் சொல் வையத்தார் மதியாரே!”

இச்செய்யுளில் ‘ஓர் பெண்கொடியை வதைசெய்தான் எனும் சொல்’ என்ற
சொற்றொடர் குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழர் நெறியை உணர்த்துவது.
பெண்ணுக்குத் துன்பம் விளைத்தல் பெரும் குற்றமாகச் சமுதாயம்
கருதியதைத் தெரிவிப்பது. பெண் வதை தவிர்ப்பு, ஆழ்வாரின் அகப்பாடல்
காட்டும் சமுதாய நெறி!

“திருவேங்கடத்தானிடம் தூதுசெல்லும் மேகங்களிடம்
அவளுக்குக் கருணைபுரியும் நல்ல செய்தியொன்றும் அவன்
கூறாதிருந்தால் அது அவனுக்கே பழியுண்டாக்கும். தன்னையே
நம்பியிருக்கும் ஒரு “பெண்கொடியை வதைசெய்தான் என்னும் சொல்”
பிறந்துவிடும். இதைவிட வேறு “பழிச்சொல் இல்லை” என்கிறாள் தலைவி.
பிரிவாற்றாமை காரணங்களைத் தேடி அலைகிறது. சமுதாயம் முன்பாக
நாணவேண்டிய நிலை தன் அன்புக்குரியவனுக்கு வந்துவிடக்கூடாதே
என்ற பதைபதைப்பும் வெளிப்படுகிறது.

தமிழ்ச்சமுதாயம் மதித்தது என்னவென்றும், வெறுத்து
ஒதுக்கியது என்னவென்றும் பாடல் மூலம் அறியலாம். பெண்
போற்றப்படவேண்டியவள்; கொண்டாடத்தக்கவள். அவளுக்கொரு
தீங்கென்றால் சமுதாயம் பொறுத்துக்கொள்ளாது; மதிக்காது. அவ்வாறு

துன்பம் விளைப்பது தீராப் பழிச்சொல்லுக்கு ஆளாக்கிவிடும்! அகப்பாடல் உணர்த்தும் எண்ணிப்பார்த்து உணர வேண்டிய சமுதாயக் கருத்து.

மேலான திருமாலியநெறியைக் காட்டித்தருகிற பாடல்களில் தேடினால் வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன நல்கும் கற்பகத் தரு ஆழ்வார்களின் அமுதத் தமிழ்! திருமால் நெறியோடு இப்பாடல்கள் நமக்குத் தருகின்ற அறிவுரைகள்: “தமிழை விரும்பிப்படியுங்கள்: அறிவு பெறலாம்! தமிழர் பண்பை மறவாதீர்கள்; நல்ல தமிழர்களாகவும் வாழலாம்!” என்பதே.

ஆழ்வார்கள் - நாடெல்லாம் ஓங்குபெரும் செல்வம்:

நாடு நலம் வாழ வேண்டும் என்ற நோக்கம் அருளாளர் மனமெல்லாம் நிறைந்திருக்கிறது. பொழுது புலர்ந்ததும் நீராடி நெய்யுண்ணாமல், பாலுண்ணாமல், மையிட்டு எழுதாமல், மலரிட்டு முடியாமல், செய்யாதன செய்யாமல், புறம்பேசாமல் நெறியுடன் திருமாலைப் பாடிப்பரவினால் நாடெல்லாம் தீங்கின்றி மும்மாரி பெய்து நீங்காத செல்வம் நிறையும் என்பது ஆண்டாள் நாச்சியாரின் உறுதிமொழி.

ஆலயங்கள் தோறும் பெருமாள் முன்னர் நாளும் ஒன்றுக்கு இரண்டு முறை சாற்றப்படுகிற பாசரம்! திருப்பாவை முப்பதின் மகுடமன்ன வேண்டுதல் பாசரம். அனைவரும் அறிந்த பாடல்!

"ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம்பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால்,
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து,
ஓங்கு பெருஞ் செந்நெல் ஊடுகயல் உகள,
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப,
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக்குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோர் எம்பாவாய்!"

கதிர் வெடித்துப் பிழம்பு விழ, கடல் குதித்தச் சூடாற்ற, முதுமை மிகு நிலப்பரப்பின் முதற்பிறப்பு முதல் இன்று பிறந்தவர் வரையும் பால்வெளி முழுதும் பரந்த பல கதிர்கள், கோள்கள் வரையும்

அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய பேரியற்கைக் குறியீடு ஓங்கி உலகம்
அளந்த திருமால் வடிவம்!

நெறியுடன் பேரருளைப் போற்றினால் ஆண்டாள் நாச்சியார்
கிடைக்குமென்று காட்டுகிற நன்மைகள் அற்புதமானவை. 'நாடு முழுவதும்
தீங்கில்லாமல் வாழும்; மற்றாங்கே மாதம் மூன்று முறை மழைபெய்யும்;
அதனால் தண்ணீர் தட்டுப்பாடே ஏற்படாது. செந்நெற்பயிர் செழித்து
வளரும். அந்த வயல்களிலே நெல் பயிருக்கு இடையே மீன்கள்
துள்ளித்திரியும். மலர்ந்திருக்கும் குவளை மலர்களுடைய தேனை
அருந்திவிட்டு வண்டுகள் ஆனந்தமாக உறங்கிக்கொண்டிருக்கும். மக்களும்
தம் இல்லங்களிலிருந்து தங்கள் பசுக்களைக் கறப்பார்கள். அப்பசுக்கள்
குடங்குடமாகச் சுரந்தளிக்கும் வள்ளல்களாகத் திகழும்; இவ்வாறு என்றும்
குறையாத செல்வம் நாட்டிலே நிறைந்திருக்கும்" என்கிறார் ஆண்டாள்.

'வான் முகில் வழாது பெய்க; மலிவலம் சுரக்க; மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க; குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க' என்ற சைவச்
சான்றோரின் வேண்டுகோளும் நாடு வாழவேண்டும் என்றே உரைக்கிறது.

எங்கள் தாயார் "நாடென்றும் வாழக் கேடு ஒன்றுமில்லை"
என்பார்கள். தமக்கையார் "எல்லோரும் நல்லாருக்கணும்: எங்கும் நிலாக்
காயணும்" என்று தன் வழிப்பாட்டை முடிப்பார்கள். இவ்வாறு சாதாரண
மக்கள் தொடங்கி "நாடுசெழிக்கணும்; நல்ல மழை பொழியணும் " என்ற
நம் நாட்டுப்புற பாட்டனிலிருந்து வைணவ, சைவசமயப் பெருமக்கள் வரை
தமிழகச் சான்றோர் அனவருடைய வேண்டுதலெல்லாம் நாடு
வாழவேண்டும், மக்கள் நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமென மனதார விரும்பும்
நெறியாகவேயுள்ளது!

தொடர்பு: சொ.வினைதீர்த்தான் (karuannam@gmail.com)

21. திருக்குறளின் முன்னோடி நூல் எது?

— திருத்தம் பொன்.சரவணன்

முன்னுரை:

உலகப் பொதுமறை என்று பல சமயத்தாராலும் புகழப்பெற்று பரந்த இவ்வுலகெங்கும் வாழ்கின்ற தமிழர்க்கெல்லாம் பெருமை தேடித் தந்திருப்பது திருக்குறள் ஆகும். இரண்டே இரண்டு வரிகளில் அருமையான கருத்துக்களைப் பொதித்து வைத்திருக்கும் பெரும் புதையல் திருக்குறள் என்றால் மிகையில்லை.

திருக்குறள் தோன்றிய காலத்திற்கு முற்பட்டு எழுதப்பட்ட சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் யாவும் நான்கு அடிகள் முதல் வெவ்வேறு எண்ணிக்கையிலான அடிகள் வரையிலும் எழுதப்பட்டு உள்ளன. இந்நிலையில், திருவள்ளுவருக்கு மட்டும் இரண்டே இரண்டு அடிகளில் கருத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்ற எண்ணம் எப்படி உண்டானது? சங்க இலக்கியத்தின் எந்த நூலின் தாக்கத்தினால் இப்படி ஒரு கருத்து அவருக்குள் முகிழ்த்திருக்கக் கூடும்? என்ற கேள்விகளுக்கான விடையைத் தேடும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டதே இக் கட்டுரை ஆகும்.

புறநானூறும் திருக்குறளும்:

ஆராய்ந்து பார்த்ததில், சங்க இலக்கியத்தின் புறத்திணை நூல்களில் ஒன்றான புறநானூற்றுப் பாடல்களே திருவள்ளுவருக்கு ஒரு பெரும் உந்துதலாய் விளங்கி இருந்துள்ளது என்று உறுதியானது.

புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வரும் போர் முறைகள், வீரர்களின் செயல்பாடுகள் போன்றவற்றை வள்ளுவரும் படைமாட்சி, படைச்செருக்கு போன்ற அதிகாரங்களில் எடுத்தாள்வதைப் பார்க்கலாம்.

அதுமட்டுமின்றி, புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வரும் கருத்துக்களை எடுத்தாளும்போது, சில பாடல்களின் ஈற்றிலிருந்த

இரண்டு அடிகள் வள்ளுவரின் கவனத்தை வெகுவாகக் கவர்ந்திருக்க வேண்டும். அந்த இரண்டு அடிகளில் புலவர்கள் கூறியிருந்த கருத்துக்கள் பொதுவுடைமை சார்ந்தவையாய் மக்களுக்கு அறிவூட்டுவதாய் இருப்பதை அறிந்தார். அதுமட்டுமின்றி, அந்த இரண்டு அடிகளிலிருந்த சொற்களை ஏழு சீர்களாய்ப் பிரிக்க முடிவதையும் கண்டறிந்தார். இவற்றின் அடிப்படையில், இரண்டு அடிகளில் ஏழு சீர்களை அமைத்துப் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களைக் கூற விரும்பினார். அப்படி அவர் முனைந்து இயற்றியதே இன்று நாம் அனைவரும் கொண்டாடும் திருக்குறள் ஆகும்.

புறக்குறள்:

புறநானூற்றுப் பாடல்களில் குறள் வடிவத்தில் காணப்படுவதால் இந்தப் பாடல்களைப் புறக்குறள் என்று அழைக்கலாம். திருவள்ளுவர் திருக்குறளை இயற்றுவதற்குப் புறநானூற்றின் சில பாடல்களில் கடைசி இரண்டு அடிகளிலிருந்த இந்த புறக்குறள்களே உந்துதலாய் இருந்தது என்று மேலே கண்டோம். பொதுவுடைமைக் கருத்துகளைக் கொண்ட அந்த புறக்குறள்கள் பெரும்பாலும் பாடலின் கடைசியிலிருந்தாலும் சில பாடல்களில் மட்டும் பாடலின் இடையிலும் இருக்கின்றன. புறநானூற்றிலிருந்து இதுவரை அறியப்பட்ட புறக்குறள்களும் அவற்றின் பொருளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்

அல்லது செய்தலோம் புமின் - புறம். 195

பொருள்: பிறருக்கு ஒருபோதும் நன்மை செய்யாவிட்டாலும் பரவாயில்லை; தீமை செய்வதை எப்போதும் தவிர்த்து விடுங்கள்.

இன்னா தம்மவிய் வுலகம் இனிய

காண்கவிதன் இயல்புணர்ந் தோரே - புறம். 194

பொருள்: இந்த உலகம் துன்பங்களால் நிறைந்தது தான்; இந்த உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் மட்டுமே இதில் இன்பங்களையும் காண்கிறார்கள்.

பேர்யாற்று நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோல்

ஆருயிர் முறைவழிப் படுஉம் - புறம். 192

பொருள்: பெருக்கெடுத்து ஓடும் ஆற்றின் போக்கில் செல்லும் படகினைப் போல உயிர்கள் விதி வசப்பட்டு அதன் வழிதான் செல்லும்.

செல்வத்துப் பயனே ஈதல் துய்ப்பேம்

எனினே தப்புந பலவே - புறம். 189

பொருள்: பிறர்க்குக் கொடுத்து உதவுவதே செல்வத்தால் விளையும் உண்மையான பயனாகும். முழுவதையும் தாமே அனுபவிப்போம் என்று முயன்றால் பலவற்றை இழக்க நேரிடும்.

எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி

நல்லை வாழிய நிலனே - புறம். 187

பொருள்: ஒரு நாட்டின் அரசன் நல்ல வழியைப் பின்பற்றினால் அந்த நாட்டு மக்களும் நல்லவர்களாய் வாழ்வார்கள். (ஆடு = வெற்றி. ஆடவர் = வெற்றியாளர் = அரசர்.)

யான்உயிர் என்பது அறிகை வேல்மிகு

தானை வேந்தற்கு கடனே - புறம். 186

பொருள்: குடிமக்களுக்குத் தானே உயிர் என்று அறிந்து அதன்படி ஒழுக வேண்டியது வெற்றியைத் தரும் படையினைக் கொண்ட அரசனது கடமையாகும். (வேல் = வெற்றி)

கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின் மேல்பால்

ஒருவனும் அவன்கண் படுமே - புறம். 183

பொருள்: கீழ்நிலையில் உள்ள ஒருவன் கல்வி கற்கும் போது மேல்நிலையில் உள்ள ஒருவனும் அவனிடம் நட்பு கொள்வான். (கல்வி கற்பிக்கும் இடங்களில் கீழ் மேல் என்ற பாகுபாடு இருப்பதில்லை; இருக்கக்கூடாது என்பதை இது விளக்குகிறது.)

தமக்கென முயலா நோன்தாள் பிறர்க்கென

முயலுநர் உண்மை யானே - புறம். 182

பொருள்: தன்னலத்திற்காக இன்றிப் பிறர்நலத்திற்காக உழைப்பவர்கள் இவ் உலகில் இன்னும் இருப்பது உண்மைதான். (அதனால்தான் இவ் உலகமே நிலைபெற்று உள்ளது.)

தம்இசை நட்டு தீதுஇல் யாக்கை

யொடுமாய் தல்தவத் தலையே - புறம். 214

பொருள்: வாழும்போதே தம் புகழை நிறுவிப் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யாத யாக்கையராய் வாழ்ந்து மடிதலே தலைசிறந்த தவமாகும்.

ஈயெனவிரத் தலிழிந்தன் றதனெதிர் ஈயேன்

என்றலதனி னுமிழிந் தன்று - புறம். 204

பொருள்: தா என்று ஒருவரிடம் பிச்சை கேட்பது இழிவான செயலாகும். மாறாக, தரமாட்டேன் என்று சொல்வது அதைவிட இழிவான செயலாகும்.

கொள்ளெனக் கொடுத்தலுயர்ந் தன்றதனெதிர் கொள்ளேன்

என்றலதனி னுமுயர்ந் தன்று - புறம். 204

பொருள்: வாங்கிக்கொள் என்று கூறி ஒருவருக்குக் கொடுப்பது உயர்வான செயலாகும். மாறாக, வாங்கமாட்டேன் என்று கூறி மறுப்பது அதைவிட உயர்வான செயலாகும்.

சான்றோர் சான்றோர் பாலராப சாலார்

சாலார் பாலரா குபவே - புறம். 218

பொருள்: நல்லவர்கள் எப்போதும் நல்லவர்களுடன் மட்டுமே பழகுவர். அதைப்போல, கெட்டவர்கள் எப்போதும் கெட்டவர்களுடன் தான் சேர்வர்.

வாழச்செய்த நல்வினை அல்லது ஆழுங்

காலைப் புணைபிறி தில்லை - புறம். 367

பொருள்: பிறர்க்கு நன்மை செய்து அவர்களை வாழச்செய்த புண்ணியமே துன்பக் கடலில் மூழ்கும் ஒருவருக்குக் கரையேற உதவும் தெப்பம் ஆகும்.

முடிவுரை:

மேற்கண்ட புறக்குறள்களில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களைக் கூட திருவள்ளுவரும் அப்படியே தனது திருக்குறள்களில் வேறு சொற்களால் எடுத்தாண்டிருப்பதை அறியலாம். பொதுவாக, முன்னோர்கள் இயற்றிய பாடல்களைக் கூர்ந்து ஆராய்ந்து அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே பின்வருவோர் பாடல்கள் இயற்றுவர். இதற்கொரு சான்றாகத்

திருக்குறள் விளங்கும் நிலையில், அந்தாதித் தொடையையும் ஒன்பதாம் தொடையினையும் கூட சான்றுகளாகக் கூறலாம்.

ஐங்குறுநூற்றின் சில பாடல்களிலிருந்த அந்தாதி அமைப்பே பின்னாளில் தனியாக அந்தாதித் தொடையாக உருவெடுத்தது. அதைப்போல, பல சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் எண் பெயர்களைக் கொண்டு பயின்றுவந்த தொடை அமைப்பே சரவெண் தொடை என்னும் ஒன்பதாம் தொடையாக உருவெடுத்தது.

தொடர்பு:

திருத்தம் பொன். சரவணன் (vaendhan@gmail.com)

<http://thiruththam.blogspot.com/>

22. தமிழிலக்கியம் காட்டும் மாஸ்லோவின் 'தேவை படியமைப்பு கோட்பாட்டுக்' கருத்துகள்

— சொ.வினைதீர்த்தான்

தன்முனைப்பு, ஊக்கமூட்டும் கோட்பாடுகள் (Motivational theories) பற்றிப் பேசுபவர்கள் எல்லாம் ஆப்ரஹாம் மாஸ்லோவின் தேவைகள் பற்றிய கொள்கைகளைத் தொடர்பில் இருக்க முடியாது. மனிதன் தேவைகள் பூர்த்தியாகிறபோது ஊக்குவிக்கப்படுகிறான் என்பதும் மனிதனின் ஒரு தேவை பூர்த்தியானதும் அடுத்த தேவைக்கு மனிதமனம் ஏங்குகிறது என்பதும் 'மாஸ்லோவின் தேவை படியமைப்பு கோட்பாடு'(Maslow's Hierarchy of Needs).

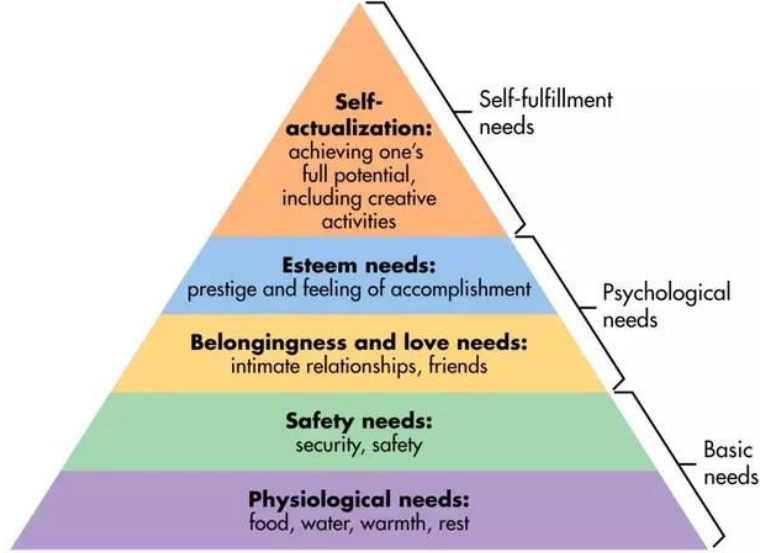
மாஸ்லோவின் 'தேவை படியமைப்பு கோட்பாட்டுக்' கருத்துகள்:

மாஸ்லோவின் கொள்கைப்படி முதல் தேவை உடல் சார்ந்த தேவை, 'உடலியற் தேவைகள்' (Physiological needs). உணவு, உடை, உறையுள் ஆகியவை. நேற்று வந்த பசி 'இன்றும் வருங்கொல்லோ' என்றது குறள்.

அடுத்த தேவை 'பாதுகாப்புத் தேவைகள்' (Safety needs). இன்றைக்குக் கிடைத்த உணவு நாளைக்கும் கிடைக்கவேண்டும். முன்னோர் காடு வெட்டி போட்டுக் கடிய நிலம் திருத்தி வீடுகட்டிக்கொண்டு இருந்ததும் சேமிப்பும் இத்தேவையின் பூர்த்தி கருதியே!

அடுத்தது தோழமையுணர்வு, 'சமூகத் தேவைகள்' (Love and belongingness needs). ஒருவனுக்கு வேலை கிடைத்து அவ்வேலை நிரந்தரமாகவும் சமுதாயம் அவனுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்கிறது. தனியாக வாழமுடியாததால் விலா எலும்பிலிருந்து ஏவாளைப் படைத்ததாகப் பைபிள் சொல்லிற்று. பாரதிதாசன் 'என்ன இன்பம் எனக்கு நல்கும்' எனக் கேட்டு 'இருக்கின்றாள் என்பது ஒன்றே' என்று பதிலளித்தார்.

பிறகு 'கௌரவத்தேவைகள்' (Esteem needs). மனிதர்கள் கவனிக்கப்படுவதற்கும் அங்கீகாரத்திற்கும் பாராட்டுக்கும் ஏங்குகிறார்கள். இது தீராத ஏக்கம்! எனவே இது உயரிய தேவை. மனிதர்களை வயப்படுத்த, மனித உறவுகள் மேம்பட நாம் மற்றவரின் இத்தேவையை என்றும் பூர்த்திசெய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்!

இதற்கும் மேலே உச்சபட்சத் தேவை 'தன்னலத் தேவைகள்' (Self-actualization needs). தன்னை அறிதல், தன் உயரிய உள்ளக்கிடக்கை நிறைவேறல் எனக் குறிக்கலாம். காந்தியடிகளுக்கு இந்நாட்டின் விடுதலையே உயரிய குறிக்கோளாக இருந்தது.

தேவாரப்பாடல் காட்டும் தேவைக்கோட்பாடு:

இந்த தேவைக்கொள்கையும், அப்பர் அடிகளின் - திருவிடைமருதூர் தேவாரப்பாடல் ஒன்றும் அப்படியே ஒத்துப் போவதைக்கண்டேன். இன்றைக்குப் பிரபலமான கோட்பாட்டை எவ்வளவு துல்லியமாக நம்முடைய பெரியோர்கள் யோசித்திருக்கிறார்கள்! நாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் இதே படிநிலைச் சட்டகத்தைக் காணலாம்!

"கனியினும் கட்டிபட்ட கரும்பினும்
பனிமலர்க் குழல்பாவை நல்லாரினும்
தனிமுடி கவித்தாலும் அரசினும்
இனியன் தன்னடைந்தார்க்கு இடைமருதனே"

முதல் அடிப்படைத் தேவை உணவுக்கான கனி. கனியாக இருந்தால் அதிக நாள் வைத்திருக்க முடியாது. அதுவே கட்டிபட்டு வெல்லமாக மாற்றி இருந்தால் பல நாட்கள் வைத்திருந்து பயன்படுத்தலாம். இரண்டாவது தேவை நிறைவேறும்.

அடுத்து மலர்க் குழல் பாவை நல்லாள் தொடர்பு தோழமை நல்கிறது.

அடுத்து அரசனைப் பற்றிப் பாடல் சொல்கிறது. அதுவும் அரசர்க்கு அரசன். தனி முடி தரித்தவன். கௌரவத்தேவை எவ்வளவு பூர்த்தியாகும்.

அதற்கும் மேலே அப்பரின் உச்சமான தேவை தொண்டின் மூலம் இனிய இறைவனை அடைவதே.

அடிநிலைத் தேவைக் கட்டமைப்பு போன்ற சிந்தனைகளை அன்றையத் தமிழ்ச் சான்றோர் உணர்ந்து எண்ணிப்பார்த்து வரிசை மாறாது அடுக்கிச் சொல்லியிருப்பது போற்றத்தக்கது.

மணிமேகலை காப்பியமும் தேவைக்கோட்பாடும்:

ஆபிரகாம் மாஸ்லோவின் படிநிலைத் தேவைக்கட்டமைப்புச் சிந்தனைகளை மணிமேகலை வாழ்க்கையோடும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். மாஸ்லோவின் 'தேவைக்கோட்பாடு' கட்டமைப்பு கூறும் உடலியற் தேவைகள், பாதுகாப்புத் தேவைகள், சமூகத் தேவைகள், கௌரவத்தேவைகள், தன்னலத் தேவைகள் யாவும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒரு தேவை நிறைவேறியதும் அடுத்த தேவைக்கு மனிதன் ஏங்குகிறான்; அடைய முயல்கிறான் என்ற உளவியல் கொள்கை மணிமேகலை வாழ்க்கையோடும் பொருந்திப்போவதைக் காணலாம்.

முதல் உடலியற் அடிப்படைத்தேவையான பசிப்பிணியைத் தீர்க்க வேண்டும் என்ற மணிமேகலையின் எண்ணத்தின் வலுவானது அவள் கைகளில் அமுதசுரபியை மணிமேகலா தெய்வம், தீவதிலகை வழியாகக் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறது. தீவதிலகை மணிமேகலைக்குப் பசிப்பிணியின் கொடுமையைச் சொல்லி, நாட்டில் மழை வளம் இல்லாமல் விசுவாமித்திரனாகிய அரசன் கூட நாயின் புலாலைத் தின்ன நேர்ந்த நிலை வந்ததையும் சொல்லி, உலகில் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உணவு அளிக்கவேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்துகிறாள்.

“ஆற்றுநர்க்கு அளிப்போர் அறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்கள் அரும்பசி களைவோர்
மேற்றே உலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை;
மண் திணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கு எல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே”

உலகத்தில் வாழ்பவருக்கு உணவு கொடுத்தவர்கள் உயிர்
கொடுத்தவர்களே. இவ்வாறு மனிதவாழ்வின் முதல் தேவையான
பசிப்பிணியறுத்தல் குறித்துக் காப்பியம் பேசுகிறது.

மாதவி மணிமேகலைக்குக் காட்டுகிற துறவற நெறி ஆடல்
மகளிர் வாழ்க்கையை மணிமேகலை தவிர்க்க உதவும் பாதுகாப்புத் தேவை
அரணாகிறது.

அடுத்த தேவையான தோழமை சமூகத் தேவை குறித்துப்
பார்க்கலாம். மணிமேகலையின் மீது காதல் கொண்டிருந்த அந்நாட்டு
இளவரசன் உதயகுமரன் அவளைத்தேடி உவவனத்திற்கு வருகிறான்.
அவனிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள எண்ணிய மணிமேகலை அங்கிருந்த
பளிங்கினால் அமைக்கப்பட்ட பளிக்கறை மண்டபத்தில் புகுந்துவிடுகிறாள்.
உதயகுமரன் பளிக்கறைக்குள்ளே செல்ல வழி தெரியாமையால்
மணிமேகலையைப் பலவாறு இழித்துக் கூறிவிட்டுத் திரும்பிச்
சென்றுவிடுகிறான். உதயகுமரன் சென்றபின் மணிமேகலை வெளியே
வருகிறாள். சுதமதியிடம் தன் நெஞ்சமும் உதயகுமரனை நாடுவதை
எடுத்து உரைக்கிறாள்.

“புதுவோன் பின்றைப் போனது என் நெஞ்சம்
இதுவோ அன்னாய் காமத்து இயற்கை
இதுவே ஆயின் கெடுக தன் திறம்...”

என்று. அவ்வெண்ணத்தை மாற்றவேண்டும் என்ற உறுதியும் கொள்கிறாள்.
துறவோர் சங்கம் தோழமை ஏற்கிறாள்.

அவள் கைகளில் அமுதசுரபி கிடைக்கிறது. “காணார், கேளார்,
கால் முடமானோர், பசிநோய் நோற்றார், பல்நூறு ஆயிரம் விலங்கின்
தொகுதி” என்று அருந்தினோர்க்கெல்லாம் ஆர் உயிர் மருந்தாய் பெருவளம்

அமுதசுரபி வழியாகச் சுரந்து நல்குகிறாள் மணிமேகலை. “பசிப்பிணி தீர்த்த பாவை”யாக யாவரும் போற்றுகிறார்கள். இதனால் அவளது கௌரவத்தேவை நிறைவேறுகிறது.

போற்றிய பின்னரும், யாவரும் அங்கீகரித்துக் கொண்டாடிய பின்னரும் மணிமேகலையின் தேவையடங்கவில்லை. அவள் எண்ணம் பூர்த்தியாகவில்லை. அவள் தேவை உச்சபட்சத்தேவையான தன்னை அறிதல், தன் நோக்கம் அறிதல், அதனை அடைதல் என்ற தன்னலத் தேவை என்பதிலேயே நிலை கொண்டிருக்கிறது அறவண அடிகளிடம் “அடிகள் மெய்ப்பொருள் அருளுக” எனத் தருமம் கேட்கிறாள். புத்த சங்கத்தில் சரண் புகுகிறாள். இறுதியில் மனத்து இருள் நீங்க நோன்பு நோற்கிறாள்.

பசிப்பிணி அறுக்கும் அடிப்படைத் தேவையைப் போக்குகிற பணியில் தொடங்குகிற மணிமேகலையின் வாழ்க்கை “தவத்திறம்பூண்டு தருமம் கேட்டு நோன்பு நோற்று உன்னதம் அடைகிற” உச்சபட்சத்தில் நிறைவடைகிறது.

தொடர்பு: சொ.வினைதீர்த்தான் (karuannam@gmail.com)

23. ஏறு தழுவல்

— மா.மாரிராஜன்

இன்றைய நாள். மாட்டுப்பொங்கல். ஜல்லிக்கட்டு. களத்தில் காளைகளும், காளையர்களும் ஆடும் ஆட்டத்தை நேரடியாகவும், தொலைக்காட்சியிலும் பார்த்துப் பரவசமடைந்தோம். இந்நிகழ்வுகளை அப்படியே நமது சங்க இலக்கியமான கலித்தொகை ஏறுதழுவல் என்னும் பெயரில் பதிவுசெய்கிறது. ஒரு நேரடி வர்ணனை போல் இக்காட்சிகளை நம் கண்முன் நிறுத்துகிறது.

மிகப்பழமையான நமது சங்க இலக்கிய நூல்களுள் ஒன்று கலித்தொகை. அதில், முல்லைக்கலி பாடலை இயற்றியவர் நல்லுருத்தினார் என்னும் புலவர்.

ஏறுதழுவல் நிகழ்வை அடுத்தடுத்த காட்சிகளாகப் பாடல்கள் விளக்குகிறது. களம்... காளை... வீரர்கள்... களமாடுதல்... என்று நேரடிக் காட்சியாப் பாடல்கள். இப்பாடல்களில் தமிழர்களின் பல பாரம்பரிய வழக்கங்களும், வரலற்றுத் தரவுகளும் பதிவாகியுள்ளன.

ஆயர் குடி மக்களின் தொன்மை, பாண்டியனின் பெருமை, அவன் நிலத்தைக் கடல் கொண்டமை, குரவைக் கூத்து, என்ற பல

வரலாற்றுத்தரவுகள். வழிபாடும் தமிழனது பாரம்பரிய வழக்கமாய் இருந்துள்ளது. சிவன், பெருமாள், முருகன், இந்திரன், போன்ற தெய்வங்கள் பல பாடல்களில் சிறப்பாகத் தோன்றுகின்றனர்.

உவமைகளாக மகாபாரத போர் நிகழ்வுகளும் காட்டப்படுகின்றன. 101 - 105 வரை மிக நீண்ட பாடல்கள்; பாடல்களின் வரிசை மாற்றி ஒரு தொகுப்பாகச் சுருக்கி.. சுருக்கி.. சுருக்கி... தொகுத்ததே நீண்ட பதிவாகிவிட்டது.

இனி, கலித்தொகைக் காட்டும் ஏறுதழுவல் காட்சிகள்; ஆயர் குடி பெருமை மற்றும் தொன்மையைப் பறைசாற்றும் பாடலுடன் துவங்குகிறது.

"மலி திரை ஊர்ந்து தன் மண் கடல் வெளவலின்,
மெலிவு இன்றி, மேல் சென்று, மேவார் நாடு இடம்பட,
புலியொடு வில் நீக்கி, புகழ் பொறித்த கிளர் கெண்டை,
வலியினான் வணக்கிய, வாடாச் சீர்த் தென்னவன்
தொல் இசை நட்ட குடியொடு தோன்றிய
நல் இனத்து ஆயர், ஒருங்கு தொக்கு."

பொங்கிய கடல் வந்து தன் நிலத்தை அபகரித்தது. சினம் கொண்ட பாண்டியன், புலிச்சின்னம் கொண்ட சோழனையும், வில் சின்னம் கொண்ட சேரனையும் வீழ்த்தி தன் மீன் சின்னத்தைப் பொறித்த பாண்டியர் குடி தோன்றிய போதே தோன்றிய தொன்மைக் குடி ஆயர் குடி.

அடுத்த பாடல் ஏறுதழுவலின் சிறப்பை மிக வீரியமாகப் பதிவு செய்கிறது.

"கொல் ஏற்றுக் கோடு அஞ்சுவானை மறுமையும்
புல்லாளே, ஆய மகள்."

கொல்லும் காளையின் கொம்புக்கு அஞ்சுபவனை, இப்பிறவியில் மட்டுமல்ல மறுபிறப்பிலும் மணக்கமாட்டாள் ஆயர் மகள்.

ஏறுதழுவல் விழா ஆரம்பமாக உள்ளது. மாடு பிடி வீரர்கள் வந்தனர். அவர்கள் முதலில் வழிபாடு செய்தனர்..

"துறையும் ஆலமும் தொல் வலி மராஅமும்
முறையுளி பராஅய், பாய்ந்தனர், தொழுஉ "

நீர்த்துறையில் இருக்கும் தெய்வம், ஆலமரத்தடி இறைவன் (சிவன்)
மராமரத்து இறைவன் (திருமால்) ஆகியோரை வணங்கி ஏறு தழுவும்
களத்தில் நுழைகின்றனர்.

களத்தில் எவ்வாறான மாடுகள் இருந்தன?

"வான் உற ஓங்கிய வயங்கு ஒளிர் பனைக்கொடிப்
பால் நிற வண்ணன் போல் பழி தீர்ந்த வெள்ளையும்,
பொரு முரண் மேம்பட்ட பொலம் புனை புகழ் நேமித்
திரு மறு மார்பன் போல் திறல் சான்ற காரியும், மிக்கு ஒளிர்
தாழ் சடை மேவரும் பிறை நுதல்
முக்கண்ணான் உருவே போல் முரண் மிகு குராலும்
மா கடல் கலக்குற மா கொன்ற மடங்காப் போர்
வேல் வல்லான் நிறனே போல் வெரு வந்த சேயும்."

பனைக்கொடியுடைய குற்றமற்ற பலராமனின் வெள்ளை நிறம் கொண்ட
காளை, போர் வெற்றிதரும் சக்கரத்தையுடையவனும், திருமகளை தன்
மார்பில் கொண்டவனுமான திருமாலின் கரியநிறம் கொண்ட காளை,
ஒளிமிகுந்த சடையில் பிறையைச் சூடி நெற்றியில் ஒரு கண்ணுடன்
திகழும் முக்கண்ணனின் நிறம் போல் ஒரு காளை, மாமரமாய் நின்ற
சூரனை தன் வேல் கொண்டு வதம் செய்த வேலவனின் செந்நிறத்தில் ஒரு
காளை..

ஆட்டம் ஆரம்பமானது. எவ்வாறு?

"மாறு எதிர்கொண்ட தம் மைந்துடன் நிறுமார்,
சீறு அரு முன்பினோன் கணிச்சி போல் கோடு சீஇ,
ஏறு தொழுஉப் புகுத்தனர், இயைபுடன் ஒருங்கு
அவ் வழி, முழக்கு என, இடி என, முன் சமத்து ஆர்ப்ப .

மாறு எதிர் கொண்டவர்களைத் தாக்கி அழிக்கும் சிவனின்
கணிச்சிப்படையினர் போல் கொம்பு சீவப்பட்ட காளைகள் இருக்கும்
தொழுவத்தில் வீரர்கள் புகுந்தனர். இடி முழக்கம் போல் பறையொலி
எழும்ப ஏறுதழுவல் தொடங்கியது.

தகை வகை மிசைமிசைப் பாயியர், ஆர்த்து உடன்
 எதிர்எதிர் சென்றார் பலர்
 கொலை மலி சிலை செறி செயிர் அயர் சினம் சிறந்து,
 உருத்து எழுந்து ஓடின்று மேல்
 எழுந்தது துகள்;
 ஏற்றனர் மார்பு;
 கவிழ்ந்தன மருப்பு;
 கலங்கினர் பலர்
 அவருள், மலர் மலி புகல் எழ, அலர் மலி மணி புரை நிமிர்
 தோள் பிணைஇ
 எருத்தோடு இமிலிடைத் தோன்றினன்; தோன்றி,
 வருத்தினான்மன்ற,
 அவ் ஏறு
 ஏறு எவ்வம் காணா எழுந்தார் எவன்கொலோ
 ஏறு உடை நல்லார்: பகை?

காளைகள் மேல் பாய்ந்து பிடிப்பதற்காக பெரும் ஆரவாரத்துடன்
 காளைகளின் எதிரே சென்றனர். கொல்லும் வில்லைபோல் வளைந்த
 காளை அவர்களை எதிர்கொள்ளத் தயாரானது. காளைகளின் கால்கள்
 தரையைக் கீற புழுதி கிளம்பியது. வீரர்கள் தன் மார்பை விரித்து தயாராக,
 அவர்களைக் குத்திக் கிழிக்க தன் கொம்புகளைத் தாழ்த்தியது காளை.
 இதைப் பார்ப்பவர்கள் கலக்கமுற்றனர். மலரும் மணிப்பூண் ஒன்றை தன்
 தோளில் அணிந்த ஒருவன் பாய்ந்து சென்று காளையின் திமிழைப்பிடித்து
 காளையை வருத்தினான். இதைக்கண்ட காளையின் சொந்தக்காரிக்கு
 இவன் பகை ஆவானோ?

இனி காளைகளின் ஆட்டம்...

மேற் பாட்டு உலண்டின் நிறன் ஒக்கும் புன் குருக் கண்
 நோக்கு அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவனைச் சாக் குத்தி,
 கோட்டிடைக் கொண்டு, குலைப்பதன் தோற்றம் காண்
 அம் சீர் அசைஇயல் கூந்தற் கை நீட்டியான்
 நெஞ்சம் பிளந்து இட்டு, நேரார் நடுவண், தன்
 வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம்

மேலே சுற்றும் நூற்கண்டின் நிறமும் சிறிய சிவந்த கண்களை உடைய
காளை ஒன்று, தன்னை நோக்கிப் பாய்ந்தவனைக் குத்தி தன் கொம்பில்
வைத்துச் சுழற்றுவதைப் பாருங்கள். இக்காட்சியானது. அழகியசீர்
நடையழகியின் (திரௌபதி)கூந்தல் பற்றி இழுத்தவனின் (துச்சாதனன்)
நெஞ்சம் பிளப்பேன் என்று வஞ்சினம் கூறியவனின் (பீமன்) செய்கையை
ஒத்திருந்தது.

தொழுவினுள் புரிபு புரிபு புக்க பொதுவரைத்
தெரிபு தெரிபு குத்தின, ஏறு
ஏற்றின் அரி புரிபு அறுப்பன, சுற்றி,
எரி திகழ் கணிச்சியோன் சூடிய பிறைக்கண்
உருவ மாலை போல,
குருதிக் கோட்டொடு குடர் வலந்தன

காளையை அடக்குவோர் தொழுவத்துள் சுழன்று சுழன்று பாய்ந்தனர்.
அவர்களைக் காளைகள் பார்த்துப் பார்த்துக் குத்தின. கொம்புகளிலிருந்த
மாலையை வீரர்கள் அறுத்தனர். சூலம் ஏந்திய சிவன் சூடிய பிறையில்
இருக்கும் மாலையைப்போல் ஒருவனது குடலை தன் கொம்புகளில்
வைத்துச் சுழன்றது ஒரு காளை.

ஆங்க, செறுத்து அறுத்து உழக்கி ஏற்று எதிர் நிற்ப,
மறுத்து மறுத்து மைந்தர் சார,
தடி குறை இறுபு இறுபு தாயின கிடப்ப,
இடி உறழ் இசையின் இயம் எழுந்து ஆர்ப்ப
பாடு ஏற்றுக் கொள்பவர், பாய்ந்து மேல் ஊர்பவர்,
கோடு இடை நுழைபவர், கோள் சாற்றுபவரொடு
புரிபு மேல் சென்ற நூற்றுவர் மடங்க,
வரி புனை வல்வில் ஐவர் அட்ட
பொரு களம் போலும், தொழுஉ

பெரும் கூச்சலுடன் காளைகள் மேல் பாய, காளைகள் அவர்களை
எதிர்கொள்ள, கொம்புகளுக்கிடையே அவர்கள் போராட, இக்காட்சி
பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் நடைபெற்ற போர்க்களம் போல்
இருந்தது.

மருப்பில் கொண்டும், மார்பு உறத் தழீஇயும்,
எருத்திடை அடங்கியும், இமில் இறப் புல்லியும்,
தோள் இடைப் புகுதந்தும், துதைந்து பாடு ஏற்றும்,
நிரைபு மேல் சென்றாரை நீள் மருப்பு உறச் சாடி,
கொள இடம் கொள விடா நிறுத்தன, ஏறு

வீரர்களில் சிலர் காளைகளின் கொம்பைப் பிடித்தனர். சிலர் திமிலைப் பற்றினர். சிலர் காளைகளின் தோளில் தொங்கினர். இவர்களைக் காளைகள் தங்கள் கொம்புகளால் தடுத்து நிறுத்தியது.

"தொழுவினுள் கொண்ட ஏறு எல்லாம் புலம் புக, தண்டாச் சீர்,
வாங்கு எழில், நல்லாரும் மைந்தரும், மல்லல் ஊர்
ஆங்கண் அயர்வர், தழுஉ"

இவ்வாறான ஏறுதழுவல் நடைபெற்று முடிந்தபிறகு காளைகள் மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு விடப்பட்டன. ஊரார்களும் மற்றவர்களும் ஊர் மன்றத்தில் கூடி ஒருவரையொருவர் கட்டித்தழுவி தழுஉ கூத்தாடினர்.

"ஆங்கு,
குரவை தழீஇ, யாம், மரபுளி பாடி,
தேயா விழுப் புகழ்த் தெய்வம் பரவுதும்
மாசு இல் வான் முந்நீர்ப் பரந்த தொல் நிலம்
ஆளும் கிழமையொடு புணர்ந்த
எம் கோ வாழியர், இம் மலர் தலை உலகே"

இவ்வாறான ஏறுதழுவதல் நமது மரபாகும். இதனைப் பாடி குரவைக்கூத்து ஆடி மங்காத புகழ் கொண்ட நம்தெய்வத்தைப் போற்றுவோம். கடலால் சூழப்பட்ட இந்நிலத்தை ஆளும் அரசன் வாழ்க.

இம்மலர்ந்த உலகமும் வாழ்க.....

தொடர்பு: மாரிராஜன் (marirajan93@gmail.com)

24. முதல் பேச்சுத்தமிழ் இலக்கணம்

— முனைவர். அமுதன் அடிகள்

1547ஆம் ஆண்டு தென்பாண்டி நாடு வந்தடைந்த அண்டிறீக்கிப் பாதிரியாருக்குத் (Fr. Henrique Henriques) தமிழ் மொழி அத்துணை எளிதாக இருக்கவில்லை. மொழி பெயர்ப்பாளரின் துணைகொண்டு அவர் சமயப் பணியாற்ற வேண்டியதாயிற்று. பின் புனித பிரான்சிஸ் சேவியரின் ஆணைக்கிணங்க 1548ஆம் ஆண்டில் தமிழ் கற்பதில் அவர் ஈடுபட்டார். ஐந்து திங்களுக்குள் தமிழ் பேச அவரால் முடிந்தது. ஆயினும் தமிழ் ஒலிப்பு முறை சரியாகக் கைவரப்பெறவில்லை. அடுத்த ஆண்டின் நடுவில் மொழிபெயர்ப்பாளரின் துணையின்றித் தமிழ் பேச அவரால் இயன்றது. 1575ஆம் ஆண்டில் சமயப் பொறுப்பினின்று விடுவிக்கப் பெற்று, தமிழில் கிறித்தவ நூல்கள் இயற்றும் கடமையை அவர் மேற்கொண்டார்.

தமிழ் இலக்கணம் இயற்றும் முயற்சியில் அண்டிறீக்கி 1548 ஆம் ஆண்டிலேயே ஈடுபட்டதாக (விக்கி 1948) அறிகிறோம். புதிய சமயத் தொண்டர்களுக்குப் பயன்படுவதற்காகவே அவர் இந்நூலை இயற்றினார். 1552ஆம் ஆண்டில் இலக்கண நூலை இயற்றி முடித்துவிட்டதாகக் கூறும் அவர், 1565ஆம் ஆண்டில் அதைச் செப்பம் செய்து கொண்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கின்றார்.

தம் இலக்கண நூலை அண்டிறீக்கி முழுமையாக்கி நிறைவு செய்தது எப்போது என நம்மால் அறிய இயலவில்லை. அண்டிறீக்கி பாதிரியார் இயற்றிய இலக்கண நூலின் தொடக்ககாலப் படியே தங்களுக்குக் கிடைத்திருப்பதாக அண்மையில் இதனை வெளியிட்ட பதிப்பாசிரியர் கூறுகின்றார்.

தமது இலக்கணத்தைக் கொண்டு தமிழைக் கற்றல் எளிது என்பது அண்டிறீக்கியின் கருத்து. இலத்தீன் மொழி இலக்கணத்தின் அடிப்படையிலேயே தம் தமிழ் இலக்கணத்தை இயற்றியிருப்பதாகக்

கூறும் அவர், இலத்தீன் மொழியறியாதோர், சுவாம் தெ பாரோஸ் இயற்றிய போர்த்துக்கேய இலக்கணத்தைப் படித்துக் கொள்ளலாம் என எழுதுகின்றார்.

எழுத்து முறை:

நூலாசிரியர் தம் காலத்தில் தமிழ் மொழி எழுதப்பெற்ற முறையையே தம் நூலிலும் கையாள்கின்றார். எகர, ஏகார, ஓகர, ஔகார உயிர் மெய் எழுத்துக்களில் கொம்பு வேறுபாடு இல்லை . ஊகாரம் உகரத்தை அடுத்து எகரம் வருவதாகவே (ஊ) எழுதப்படுகின்றது. ககர வகையில் உயிர்மெய்யெழுத்துக்களை எழுதும் ஆசிரியர் கானா, காவன்னா, கீனா, கீயன்னா எனப் பேச்சுத் தமிழ் முறையைப் பயன்படுத்தி எழுதுவதை நாம் காண்கிறோம். மெய்யெழுத்துக்கள் புள்ளியின்றி எழுதப்பட்டுள்ளன.

நூலின் பிரிவுகள்:

நூலின் முதற்பகுதி பெயர்ச் சொற்களைப் பற்றியது. ஏறக்குறைய 30 பக்கங்களைக் கொண்டது. தமிழில் வேற்றுமை உருபுகள் உண்டேயன்றி, பெயர் ஈற்றின் அடிப்படையில் சொற்களை வகைப்படுத்துதல் இல்லை. ஆனால் இலத்தீன் மொழியில் ஈற்றின் அடிப்படையில் சொற்களை வகைப்படுத்தி அவை ஒவ்வொன்றும் வேறுபட்ட முறையில் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும் நிலை உண்டு. இத்தகைய இலத்தீன் இலக்கண முறையை ஆசிரியர் பயன்படுத்தித் தமிழ்ச் சொற்களை ஐந்து பெயர் விகற்பங்களாகப் பிரித்துக் கொண்டு, அவை ஒவ்வொன்றும் வேற்றுமை ஏற்பது எவ்வாறு என விளக்குகின்றார்.

தமிழில் வினைச் சொற்களை ஈற்றின் அடிப்படையில் தொகுக்கும் மரபு இல்லை. ஆனால் இலத்தீன் மொழியில் அம்மரபு உண்டு. இலத்தீன் மரபினைப் பயன்படுத்தி ஆசிரியர் தமிழிலும் ஒன்பது வினை விகற்பங்களைத் தொகுக்கின்றார். ஒவ்வொரு விகற்பமும் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு ஈறுகளை எவ்வாறு ஏற்கின்றது என்பதை அவர் விளக்குகின்றார். இப்பகுதி நூறு பக்கங்களுக்கு மேற்பட்டதாக அமைகிறது.

பெயர் விகற்பங்கள் (Declensions of Nouns)

முதலாம் பெயர் விகற்பம்:

இது ஆண்பால் ஒருமையில் அன் விகுதியும், பன்மையில் அர் விகுதியும் கொண்டது. பெண்பால் ஒருமையில் இ விகுதியையும், பன்மையில் யர், கள் விகுதிகளையும் கொண்டது. (எ.கா. தோட்டியன் - தோட்டியர், தோட்டிச்சி - தோட்டிச்சியர், தோட்டிச்சிகள்).

இவ்விகற்பம் சாதிப் பெயர்களையும் (பிராமணன் - பிராமணத்தி), பணிப்பெயர்களையும் (கொல்லன் - கொல்லத்தி), பிற பெயர்களையும் (குருடன் - குருடி, மனிதன் - மனிச்சி) அதாவது உயர்திணைப் பெயர்களையே கொண்டது.

தமிழில் காணும் வேற்றுமை வரிசைகளை ஒதுக்கிவிட்டு ஆசிரியர் இலத்தீன் வரிசையைப் பின்பற்றி முதலாம், ஆறாம், நான்காம், இரண்டாம், எட்டாம் வேற்றுமைகளை வரிசைப்படுத்துகின்றார். (எ.கா. தோட்டியன், தோட்டியன் உடைய, தோட்டியனுக்கு, தோட்டியனை, தோட்டியா).

உடைமைப் பொருள் சுட்டுவதற்கு ஒருமையும் பன்மையும் எப்போதுமே 'உடைய' உருபு ஏற்கும் என்கிறார்.

இரண்டாம் பெயர் விகற்பம்:

இது ஒருமையில் இ, ஐ விகுதிகளையும், பன்மையில் யள், கள் விகுதிகளையும் கொண்டது. (எ.கா. தொப்பி - தொப்பியள், தொப்பிகள், தலை, தலைகள், தலையள்) இது முதல் வகை.

இரண்டாம் வகை ல், ன், ர் விகுதிகளை ஒருமையிலும், கள் விகுதியைப் பன்மையிலும் கொண்டது. (எ.கா. கால் - கால்கள், பீங்கான் - பீங்கான்கள், ஊர் - ஊர்கள்).

இவ்விகற்பம் அஃறிணைப் பெயர்களையே கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

மூன்றாம் பெயர் விகற்பம்:

அஃறிணைப் பெயர்களைக் கொண்ட இது ஒருமையில் ம் விகுதியையும், பன்மையில் கள் விகுதியையும் கொண்டது. இச்சொற்கள் வேற்றுமை ஏற்கும் போது மகர மெய்க்குப் பதிலாகத் தகர மெய் இடம் பெறும் என எழுதும் ஆசிரியர் அத்துச் சாரியைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை என்பது தெளிவு. (எ.கா. பண்டம், பண்டமுடைய, பண்டத்துக்கு, பண்டத்தை, பண்டத்திலே, பண்டமே).

நான்காம் பெயர் விகற்பம்:

பெரும்பாலும் உயர்திணைப் பெயர்களைக் கொண்ட இவ்விகற்பம் ஒருமையில் ஆ விகுதியும், பன்மையில் க்கள் விகுதியும் கொண்டது. (எ.கா. பிதா- பிதாக்கள்).

ஐந்தாம் பெயர் விகற்பம்:

பெரும்பாலும் அஃறிணைப் பெயர்களைக் கொண்ட இது ஒருமையில் உ விகுதியும், பன்மையில் கள், க்கள் விகுதிகளையும் கொண்டது. இவ்விகற்பத்தில் மூன்று வகை உண்டு (எ.கா. கம்பு - கம்புக்கு, உரு- உருவுக்கு, வீடு - வீட்டுக்கு).

ஐந்தாம் விகற்பத்தின் மூன்றாம் வகை டு, று என்னும் எழுத்துக்களை ஈற்றில் கொண்டிருப்பதால் ஒருமையில் உருபேற்குமுன் ஒற்று இரட்டித்து வரும் எனக்கூறும் ஆசிரியர், பன்மையில் ஒற்று இரட்டிக்காமல் கள் விகுதியேற்று (கம்புகள் போலவே) உருபேற்கும் என்கிறார் (எ.கா. வீடு - வீட்டுக்கு, சோறு - சோற்றுக்கு, வீடுகள் - வீடுகளுக்கு, சோறுகள் - சோறுகளுக்கு).

ஒருமையில் ஒற்று இரட்டிக்காமல் செவிக்கு நன்றாக ஒலிக்காது என்பதை அவர் காரணமாகக் குறிக்கின்றார்.

பெயர்ச்சொல் பற்றிய பிற குறிப்புகள்:

கிளவனார், துப்பாசியார், தம்பிரானார், கிளவியார், பாதிரியார் போன்ற சில உயர்திணைச் சொற்கள் மதிப்புப் பன்மையாக ஆர் விகுதி பெற்று வருவதையும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

உயர்திணை, அஃறிணை ஆகிய இலக்கணச் சொற்களை அறியாத ஆசிரியர் பணம், தலை, தொப்பி போன்ற (அஃறிணை) சொற்கள் பன்மையில் கள் விகுதியின்றி ஒருமை வடிவத்தில் (பால்பகா அஃறிணை) வருமென்பதைச்சுட்டுகிறார்.

இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை பற்றியும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார் (எ.கா. பணம் கொண்டு வா).

சுத்தம் என்பது போன்ற பண்புப் பெயர் சுத்தமான எனப் பண்பு அடைச் சொல்லாகி (adjective) வன், வள், து விகுதி பெற்றுச் சுத்தமானவன், சுத்தமானவள், சுத்தமானது எனப் பால் விகுதி பெற்று வருவதையும் ஆசிரியர் குறிக்கின்றார். நான், நீ, அவன் போன்ற மூவிடப் பெயர்கள் வேற்றுமை உருபு பெறுதலையும் ஆசிரியர் விளக்குகின்றார்.

வினை விகற்பங்கள்:

ஐந்து பெயர் விகற்பங்களை விளக்கிய ஆசிரியர் வினை விகற்பங்களை (conjugations) ஒன்பது என வகுக்கின்றார். இதுவும் தமிழுக்குப் புறம்பானது எனினும் இலத்தீன் இலக்கண அடிப்படையில் ஆசிரியர் இவ்வாறு வகுத்துள்ளார்.

முதல் மூன்று வினை விகற்பங்கள் க்கிறேன் என்னும் ஈற்றினையும், அடுத்த மூன்று விகற்பங்கள் றேன் என்னும் ஈற்றினையும், எஞ்சிய மூன்றும் கிறேன் என்னும் ஈற்றினையும் கொண்டுள்ளதாக ஆசிரியர் விளக்குகின்றார். இவை, தன்மை ஒருமை நிகழ்கால ஈறுகள் என்பது நினைவு கூரத்தக்கன. கிறு, கின்று, ஆநின்று என்பவையே நிகழ்கால இடைநிலைகள் என்னும் இலக்கணத்தை அறிந்துள்ள நமக்கு இது ஒவ்வாததாகத் தோன்றலாம். ஆனால் தமிழ் இலக்கணத்தை அறவே அறியாத ஆசிரியர், தாமாகவே பயின்ற பேச்சுத் தமிழை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு புதிய இலக்கணத்தைப் படைக்க எடுத்த முயற்சி இது என்பதனை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

முதல் வினைவிகற்பம் பெரும்பான்மை இக்கிறேன் என்னும் விசுவதியையும், சிறுபான்மை ஐக்கிறேன், உக்கிறேன் என்னும் விசுவதியையும் கொண்டது. இறந்தகால ஈறு சேன், எதிர்கால ஈறு பேன், செய என்னும் எச்ச வடிவம் (infinitive) க எனவும் அமையும்.

மூவிடங்களுக்கும் நிகழ்கால வினை கீழ்க்கண்டவாறு அமையும்.

- விச்சுவதிக்கிறேன் - விச்சுவதிக்கிறோம்
- விச்சுவதிக்கிறாய் - விச்சுவதிக்கிறீர், விச்சுவதிக்கிறீயல்
- விச்சுவதிக்கிறான் - விச்சுவதிக்கிறார்
- விச்சுவதிக்கிறாள் - விச்சுவதிக்கிறார்கள்

முதல் விகற்ப நிகழ்காலத்தில் விச்சுவதிக்கிறேனே, விச்சுவதிக்கிறானே போன்ற வடிவங்கள் பற்றியும் ஆசிரியர் கூறுகின்றார். "பகவதியை விச்சுவதிக்கிறானே அவனை இங்கே கூட்டிக் கொண்டு வா" என அவர் தரும் எடுத்துக்காட்டின் உதவியால், வினையாலணையும் பெயரை இலத்தீன் முறையில் அவர் விளக்க எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியே இது என நாம் தெளியலாம்.

விச்சுவதிக்கிறேனாகில், விச்சுவதிக்கிறானாகில் போன்ற சார்பு நிலை வினை வடிவத்தையும் (conditional verb) ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

விச்சுவதிக்கிற என்னும் பெயரெச்சத்துடன் வன், வள் ஈறு சேர்ந்தால் விச்சுவதிக்கிறவன், விச்சுவதிக்கிறவள், விச்சுவதிக்கிறது என்னும் வடிவம் (participle) கிடைக்கும் என்பது ஆசிரியரின் கருத்து.

முதல் விகற்பம் விச்சுவதித்தேன், விச்சுவதிச்சேன் எனச் சேன் ஈறு பெற்று இறந்த காலமாகும் என்பார் ஆசிரியர். விச்சுவதித்தேன், விச்சுவதித்தாய், விச்சுவதித்தீயல், விச்சுவதித்தான், விச்சுவதித்தார்கள் என மூவிட ஒருமை, பன்மை வடிவங்களைத் தொகுக்கின்றார் அவர்.

விச்சுவதித்தேனே, விச்சுவதித்தேனாகில், விச்சுவதித்தால், விச்சுவதித்தவன், விச்சுவதித்து இருக்கச் சொல, விச்சுவதித்துக் கொண்டு (கொண்டே), விச்சுவதித்ததினாலே, விச்சுவதித்த பொழுது (போது),

விச்சுவதித்த நேரம், விச்சுவதித்த உடனே முதலிய பல வகையான இறந்த கால வடிவங்களை ஆசிரியர் குறிக்கின்றார்.

விச்சுவதிப்பேன், விச்சுவதிப்பாய், விச்சுவதிப்பான், விச்சுவதிப்போம், விச்சுவதிப்பியல், விச்சுவதிப்பார்கள் என எதிர்கால வடிவங்களை எடுத்துரைக்கும் ஆசிரியர் விச்சுவதிப்பானாகில், விச்சுவதிப்பது (தொழிற்பெயர்) போன்ற வடிவங்களையும் பற்றி எழுதுகின்றார்.

செய்கிறேன் - செய்விக்கிறேன், விழுகிறேன் - விழுவிக்கிறேன் போன்ற தன்வினை, பிறவினை வடிவங்களைப் பற்றியும் ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

அவ்வாறே விச்சுவதி - விச்சுவதியாதே, விச்சுவதியுங்கோ - விச்சுவதியாதேயுங்கோ போன்ற ஏவல் வியங்கோள் வடிவங்களையும் பற்றி இந்நூல் சுருங்கக் கூறுகிறது. விச்சுவதியேன் போன்ற எதிர்கால எதிர்மறை வினையையும் ஆசிரியர் குறிக்கின்றார். விச்சுவதியாவிட்டால், விச்சுவதியாமல், விச்சுவதியாதிருக்கில் (லும்), விச்சுவதியாதிருந்தால் (லும்), போன்ற வினை வடிவங்களையும் ஆசிரியர் குறிக்கின்றார். நிகழ்காலம், இறந்தகாலம், எதிர்காலம், எதிர்கால எதிர் மறை, ஏவல் - வியங்கோள், செய எனும் வினையெச்சம் போன்ற சிலவற்றைப் போர்த்துக்கேய மொழியில் பெயர் குறித்துக் கூறும் ஆசிரியர் ஏனைய வடிவங்களைப் பெயரின்றியே குறிக்கின்றார்.

வினைக் கருத்தினை எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக்காமல் காட்டும் வினை வடிவம் தமிழில் செய என்னும் எச்ச வடிவாக அமையும். இதை ஐரோப்பிய மொழிகளில் Infinitive என அழைப்பர். இவ்வடிவம் பற்றியும் ஆசிரியர் எழுதுகின்றார்.

இரண்டாம் வினைவிகற்பம் அக்கிறேன் (நிகழ்காலம்), அந்தேன் (இறந்தகாலம்), அப்பேன் (எதிர்காலம்) என்னும் ஈறுகளைக் கொண்டு முடிகிறது. பிளக்கிறேன், பிளந்தேன், பிளப்பேன், பிளக்கிறவாகு, பிளக்கிறாப்போலே, பிளக்கிறது, பிளக்கிறபொழுது (போது), பிளந்தானாகில்,

பிளந்தானில்லையாகில், பிளந்தது கொண்டு, பிளந்தவுடனே,
பிளந்ததினாலே, பிளப்பிக்கிறேன், பிள, பிளவுங்கோ , பிளவேன் எனப் பல
வினை வடிவங்களை ஆசிரியர் விளக்குகின்றார்.

மூன்றாம் வினை விகற்பம் ட்கிறேன், ர்க்கிறேன், ற்கிறேன்
(நிகழ்காலம்), ட்டேன், ற்றேன், ன்றேன் (இறந்தகாலம்), பேன் (எதிர்காலம்)
என்னும் ஈறுகளைக் கொண்டு முடிகிறது. கேட்கிறேன், விற்கிறேன்,
நிற்கிறேன் போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளை ஆசிரியர் சுட்டுகிறார்.

நான்காம் வினைவிகற்பம் றேன், னேன், வேன் என்னும் (எ.கா.
போறேன், போனேன், போவேன்) ஈறுகளை உடையது. எண்ணிறேன்,
எறினேன், அறினேன், களத்தினேன், பாடினேன், உதவினேன், நீக்கினேன்
போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளை ஆசிரியர் தருகிறார்.

பருமாறுகிறேன், மன்றாடுகிறேன் போன்ற சில வினைச்
சொற்கள் கிறேன் என்னும் ஈற்றைக் கொண்டிருக்கும். இவை
பருமாறினேன், மன்றாடினேன் என இறந்தகால வடிவமும், பருமாறுவேன்,
மன்றாடுவேன் என எதிர்கால வடிவமும் ஏற்கும்.

ஐந்தாம் வினைவிகற்பம் ளிறேன், உறேன் என்னும் இருவகை
ஈறுகளைக் கொண்டது.

முதல்வகை கொள்ளிறேன் (கொள்கிறேன்) போன்ற
சொற்களைக் கொண்டது. இது இறந்த காலத்தில் கொண்டேன் எனவும்,
எதிர் காலத்தில் கொள்ளுவேன் எனவும் வடிவம் பெறும். ஆனால்
சொல்லிறேன் (சொல்கிறேன்) போன்ற சொற்கள் சொன்னேன்,
சொல்லுவேன் என வடிவம் பெறும்.

இரண்டாம் வகை புதுறேன் (புகுகிறேன்) போன்ற சொற்களைக்
கொண்டது. இது இறந்த காலத்தில் பூந்தேன் எனவும், எதிர்காலத்தில்
புதுவேன் எனவும் வடிவம் கொள்ளும் என்பர் ஆசிரியர். தாரேன்
(தருகிறேன்), வாரேன் (வருகிறேன்) போன்ற வினைகளையும் ஆசிரியர்
இவ்விகற்பத்தில் அடக்குகின்றார்.

ஆறாம் விகற்பன் ய்றேன், ய்தேன், உவேன் என்னும்
ஈறுகளைக் கொண்டது. (எ.கா. எய்றேன், எய்தேன், எய்யுவேன்).

ஏழாம் வினைவிகற்பம் டுகிறேன், டுறேன் என்னும் நிகழ்கால
ஈறுகளையும், ட்டேன் என்னும் இறந்தகால ஈற்றையும், டுவேன் என்னும்
எதிர்கால ஈற்றையும் கொண்டது. இடுகிறேன், போடுகிறேன் போன்ற
சொற்கள் இட்டேன், போட்டேன் (இறந்த காலம்), இடுவேன், போடுவேன்
(எதிர்காலம்) என மாறிவரும்.

எட்டாம் வினைவிகற்பம் உகிறேன், உதேன், உவேன் என்னும்
கால ஈறுகளைக் கொண்டது (எ.கா. அழுகிறேன், அழுதேன், அழுவேன்).

ஒன்பதாம் வினைவிகற்பம் ன்கிறேன், ன்றேன் (அல்லது
ண்டேன்) ன்பேன் என்னும் ஈறுகளை உடையது. உண்கிறேன், தின்கிறேன்,
என்கிறேன், களவாங்கிறேன் போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளை ஆசிரியர்
தருகின்றார்.

செயப்பாட்டுவினை எனத் தலைப்பிட்டு எழுதத் தொடங்கும்
ஆசிரியர் செயப்பாட்டு வினை என முறையாக அழைக்கப்படத்தக்க வினை
இம்மொழியில் இல்லை என எழுதிவிட்டு, ஆயினும் சில வினை
விகற்பங்களில் ஏறக்குறைய செயப்பாட்டுப் பொருள் தரும் வினைகளைக்
காணலாம் என்று தொடர்கிறார்.

ஆனால் செயப்பாட்டு வினை வடிவம் என ஆசிரியர் தருவது
ஒன்றன்பால் வினையாக இருப்பதைக் காணலாம் (எ.கா. சட்டி
உடைஞ்சிது, சட்டி உடைஞ்சி போச்சு, கதவு அடைச்சு கிடந்தது,
சிலவிலியது, மரம் பிளந்தது, நெல்லு விற்கிறது).

வாக்கிய அமைப்புப் பற்றி நூலின் இறுதிப் பகுதியில் ஆசிரியர்
எழுதுகின்றார். வாக்கியத்தின் தொடக்கத்தில் எழுவாயும், இறுதியில்
வினைச் சொல்லும் அமையும். வாக்கியத்தின் இடையில் நான்காம்

வேற்றுமை முதலிலும் இரண்டாம் வேற்றுமை அதன் பின்னரும் வரும் (எ.கா. நீ சொவானிக்கு நாலு பணம் கொடு).

வினையெச்சம் வினைமுற்றுக்கு முன்னர் வரும் (எ.கா. நான் புன்னைக்காயலுக்கு சல்திக்கு போக இருக்கிறேன்).

பண்பு அடைச்சொல் பெயருக்கு முன் வரும் (எ.கா. நீ எனக்கு நல்ல பொத்தகம் தா).

எதிர்மறை உருபு வினைச்சொல்லை அடுத்து வரும் (எ.கா. நான் கோயிலுக்குப் போனேன் இல்லை).

ஆய்வுக் குறிப்புகள்:

பேச்சுத் தமிழைக் கற்ற ஆசிரியர் தாம் கேட்டவாறே தமிழ்ச் சொற்களை எழுதக் காண்கிறோம் (எ.கா. வாறேன், தாறேன், வரச்சொல்ல, போடுறேன், திரிய்றேன், படியுங்கோ , படிச்ச, விச்சுவதிக்கிறீயல்).

எனினும் அவர் திருத்தமான தமிழை அறிந்தவர் என்பதையும் காண்கிறோம். விளக்கவும் செய்தேன், விச்சுவதிக்கிறேனாகில், பாடுகிறேன், படியேன், பெற்றேன், கொண்டேன் போன்ற திருத்தமான சொற்களை நாம் இந்நூலில் காண முடிகிறது.

நூலாசிரியர் தமிழை முறையாகப் படித்ததாகத் தெரியவில்லையெனினும் அவர் உயிர், மெய் எழுத்து வரிசையைச் சரியான முறையில் எழுதியிருப்பதைக் கண்டு நாம் வியக்கிறோம். ல, ள, ழ, ர, ற போன்ற எழுத்துக்களிடையே உள்ள ஒலி வேற்றுமையையும் அவர் அறிந்திருந்தார்.

காலம் காட்டும் இடைநிலை பற்றி அவர் அறிந்திருக்கவே இல்லை. ஆகவேதான் வினையீறுகளைக் கொண்டு அவர் வினைச் சொற்களைப் பிரிக்கின்றார்.

விச்சுவதிக்காவிட்டால், வந்தான் இல்லை, விச்சுவதிக்க இல்லை போன்ற எதிர்மறை வினை வடிவங்களை நூலாசிரியர் கூறினாலும், துணை வினையாக அன்றி வினைச் சொல்லின் அகத்தே அமைந்து எதிர்மறைப் பொருள்தரும் அறியேன், படியேன், விச்சுவதியேன் போன்ற எதிர்கால எதிர்மறை வினையினை ஆசிரியர் சிறப்பாக

எடுத்தோதுகின்றார். Non என்னும் தனிச்சொல் எதிர்மறைப் பொருளைத்தரும் இலத்தீன் வழக்காற்றினின்று வேறுபட்ட தமிழ் எதிர்மறை ஆசிரியரின் கவனத்திற்கு உரியதாயிற்று என நாம் உணரலாம்.

இலத்தீன் மொழியைப் போலவே தமிழிலும் மூன்று காலங்கள் இருந்தாலும், இம்மூன்று காலங்களோடு தொடர்புடைய பிறவினை வடிவங்களையும் தொகுத்துக் காட்ட ஆசிரியர் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சி வியப்புக்குரியது. ஏறக்குறைய 97 வினை வடிவங்களை அவர் தொகுத்துள்ளார். விச்சுவதிக்கிறேன், விச்சுவதிக்கிறேனாகில், விச்சுவதிக்கிற, விச்சுவதிக்கிறவாகு, விச்சுவதிக்கிறாப் போலே, விச்சுவதிக்கிறவன், விச்சுவதித்து இருக்கச் சொலே, விச்சுவதித்தாலும், விச்சுவதித்துக் கொண்டு, விச்சுவதித்த உடனே, விச்சுவதித்ததனாலே, விச்சுவதித்த நேரம், விச்சுவதித்ததுக்கு, விச்சுவதிப்பயே, விச்சுவதிப்பாயாம், விச்சுவதிப்பது, விச்சுவதி, விச்சுவதியேன், விச்சுவதியாதே, விச்சுவதியாமல், விச்சுவதிக்க, விச்சுவதியாத, விச்சுவதிக்காவிட்டால், விச்சுவதிக்கலாம், விச்சுவதிக்காம்காட்டி, விச்சுவதிக்கா முன்னே, விச்சுவதிக்கில் போன்ற வினை வடிவங்களை ஏதோ ஒரு வகையில் மூன்று காலங்களுக்குள்ளோ, செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையுள்ளோ, எச்ச வினையுள்ளோ அடக்கிவிட அவர் பெரிதும் முயன்றுள்ளார்.

Bibliography:

Vermeer, Hans J., 1982. The first European Tamil Grammar, A Critical edition by --, English version by Angelika Morath, Julius Groos Verlag, Heidelberg.

Hein, Jeanne (†) and V. S. Rajam, 2013. The Earliest Missionary Grammar of Tamil. Fr. Henriques' Arte da Lingua Malabar: Translation, History and Analysis. Harvard Oriental Series (v. 76), Harvard University Press, Cambridge, Massachusetts and London, England.

தொடர்பு:

அருள் முனைவர் அமுதன் அடிகள் (amudhantls1943@gmail.com)

25. தமிழ்ச் சொற்கள் சகரத்தில் தொடங்காது என்பது சரியா?

— திருத்தம் பொன்.சரவணன்

முன்னுரை:

தமிழ்ச் சொற்கள் சகரத்தில் தொடங்காது என்பது சரியா? - இக் கேள்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக் கட்டுரையை எழுதுவதற்கான காரணத்தை முதலில் சொல்லி விடலாம். சகடம், சக்கரம், சமையல், சிப்பி, சிறகு என்று எந்தவொரு தமிழ்ச் சொல்லின் முதல் எழுத்தாக சகரம் வந்தாலும் அது தமிழ்ச் சொல் அல்ல; சமக்கிருதச் சொல் என்றே பலரும் நம்புகின்றனர்; சிலர் நம்பாவிட்டாலும் அப்படியும் இருக்குமோ? என்று அயிர்க்கின்றனர்.

இவர்களது நம்பிக்கைக்கும் அயிர்ப்புக்கும் அடிப்படையான ஆதாரமாக இவர்கள் காட்டுவது தொல்காப்பியத்தில் வருகின்ற ஒரு நூற்பா ஆகும். தமிழ்மொழியில் உள்ள சொற்களின் கட்டமைப்பினையே கேள்விக் குறியாக்கி ஆட்டுவித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த நூற்பா ஒரு இடைச்செருகல் தான் என்றும் தொல்காப்பியர் இந்த நூற்பாவை எழுதியிருக்க மாட்டார் என்றும் பல சான்றுகளுடன் இக் கட்டுரையில் விரிவாகக் காணலாம்.

தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள்:

தொல்காப்பியத்தில் எழுத்து அதிகாரத்தில் மொழிமரபில் கீழ்க்காணும் நூற்பாக்கள் வருகின்றன.

க த ந ப ம எனும் ஆ ஐந்து எழுத்தும்

எல்லா உயிரொடும் செல்லுமார் முதலே - 28

பொருள்: க, த, ந, ப, ம ஆகிய ஐந்து மெய் எழுத்துக்களும் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களுடனும் கூடி சொல்லின் முதலாக வரும்.

சகர கிளவியும் அவற்று ஓரற்றே

அ ஐ ஓள எனும் மூன்று அலங்கடையே - 29

பொருள்: சகர மெய்யெழுத்துக்கும் மேற்சொன்னவை பொருந்தும்; ஆனால், அ, ஐ, ஓள ஆகிய மூன்று உயிர் எழுத்துக்களுடன் மட்டும் சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலாக வராது.

மொழிமரபு நூற்பா -29 பற்றிய சான்றோர் கருத்துக்கள்:

சகர முதல் பற்றி வருவதான நூற்பா 29 ஐப் பற்றிய ஆய்வுகளும் கருத்துரைகளும் பன்னெடுங்காலமாகவே நடந்து வந்துள்ளன. அவற்றின் சுருக்கத்தை மட்டும் இங்கே காணலாம்.

தொல்காப்பிய எழுத்து அதிகாரத்திற்கு உரையெழுதிய இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோர் இந்த நூற்பாவினை இடைச்செருகலாக எண்ணவில்லை. மாறாக, சங்க இலக்கியத்தில் பயின்றுவரும் சகரமுதல் சொற்களை ஆரியச் சிதைவாகவோ கடிசொல்லாகவோ கொள்ளலாம் என்று கூறியுள்ளனர். பெரும்பாலான உரையாசிரியர்கள் இவரது கருத்துக்களை அடியொட்டியே தம் கருத்தினைப் பதிவு செய்துள்ளனர். தொல்காப்பியர் காலத்தில் சகர முதல் சொற்கள் இருந்திருக்காது என்றும் மயிலைநாதர் போன்றோர் கருதுகின்றனர்.

இவர்கள் அனைவருமே அந்த நூற்பாவை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் முதன்முதலாக, மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரே அந்த நூற்பாவிற்கு ஒரு பாடவேறுபாடு காட்டுகிறார். “ அவை ஓள என்னும் ஒன்று அலங்கடையே “ என்று அந்த நூற்பாவின் இரண்டாம் அடிக்குப் பாடவேறுபாடு காட்டுகிறார். அதாவது, சௌ என்னும் ஒரேயொரு எழுத்தைக் கொண்டு மட்டுமே தமிழ்ச் சொற்கள் தொடங்காது என்பதே தொல்காப்பியர் கூற்றென்று தனது கருத்தை முன்வைக்கிறார்.

மொழிமரபு நூற்பா - 29 இடைச்செருகலே !!!

இடைச்செருகல் இல்லாத பழந்தமிழ் இலக்கியங்களோ இலக்கணங்களோ இல்லை என்றே கூறலாம். காரணம், பழந்தமிழ் நூல்கள்

யாவும் ஓலைச் சுவடிகளாகவே ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இருந்து பின்னர் பலரால் பல காலங்களில் படியெடுக்கப்பட்டுப் பின்னர் அச்சிடப் பெற்றவை. இந்த காலகட்டங்களில் பாடவேறுபாடுகள், இடைச்செருகல்கள், அச்சப்பிழைகள் போன்ற பலவும் நிகழ்ந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. குறிப்பாக, இருப்பதிலேயே மிகவும் பழமை வாய்ந்த இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் பல்வேறு இடைச்செருகல்கள் இருப்பதாகப் பல ஆய்வாளர்கள் ஆதாரங்களுடன் கூறி வருகின்றனர்.

இந்நிலையில், மேற்காணும் மொழிமரபு நூற்பா - 29 ம் ஒரு இடைச்செருகலாகத் தான் இருக்க முடியும் என்பது ஆய்வில் தெரிய வந்துள்ளது. இந்த நூற்பா இடைச்செருகல் தான் என்பதனைக் கீழ்க்காணும் இரண்டு வழிமுறைகளால் உறுதி செய்துகொள்ளலாம்.

1. தொல்காப்பிய நூற்பா கொண்டு நிறுவுதல்
2. இலக்கியப் பயன்பாடுகள் கொண்டு நிறுவுதல்

1. தொல்காப்பிய நூற்பா கொண்டு நிறுவுதல்:

சகர முதல் எழுத்துக்கள் பற்றிக் கூறும் மொழிமரபு நூற்பா 29 ஒரு இடைச்செருகல் தான் என்பதனைத் தொல்காப்பிய மொழிமரபில் இந்த நூற்பாவை அடுத்துவரும் 30, 31, 32 ஆம் நூற்பாக்களைக் கொண்டே நிறுவலாம்.

உ ஊ ஒ ஓ என்னும் நான்கு உயிர்

வ என் எழுத்தொடு வருதல் இல்லை - 30

ஆ எ ஓ எனும் மூ உயிர் ஞகாரத்து உரிய - 31

ஆவொடு அல்லது யகரம் முதலாது - 32

மேற்காணும் மூன்று நூற்பாக்களில், வகர, ஞகர, யகர மெய்களுடன் எந்தெந்த உயிர் எழுத்துக்கள் இணைந்து சொல்லுக்கு முதலாக வரும் / வராது என்று கூறுகிறார் தொல்காப்பியர். தொல்காப்பியர் ஏன் இவ்வாறு கூறவேண்டும்?. அவர் இவ்வாறு கூறுவதற்கு ஏதும் சரியான காரணங்கள் உள்ளனவா? என்று ஆய்வு செய்ததின் விளைவாகவே மொழிமரபு நூற்பா - 29 ஒரு இடைச்செருகல் தான் என்பது உறுதியானது.

வகர உயிர்மெய் முதல் எழுத்துக்கள்:

நூற்பா 30 ல் வகர உயிர்மெய் பற்றிக் கூறுமிடத்து, வு, வூ, வொ, வோ என்ற நான்கு உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் மட்டும் சொல்லுக்கு முதலில் வராது என்கிறார். காரணம், இந்த எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக, உ, ஊ, ஒ, ஓ ஆகிய உயிர் எழுத்துக்களே போதுமானது என்பதே அவரது உட்கருத்தாகும். உண்மையில், வு, வூ, வொ, வோ என்ற உயிர்மெய் எழுத்துக்களும் உ, ஊ, ஒ, ஓ என்ற உயிர் எழுத்துக்களும் ஒரே மாதிரியான ஒலிப்பினைக் கொண்ட ஒலிப்புப் போலிகள் ஆகும். சான்றாக, உலகம் என்றாலும் வுலகம் என்றாலும் ஒரே மாதிரித்தான் ஒலிக்கும். வோலம் என்றாலும் ஓலம் என்றாலும் ஒரே மாதிரித்தான் ஒலிக்கும். இவையனைத்தும் ஒரே மாதிரி ஒலிப்பதனை நாம் நடைமுறையில் ஒலித்தும் தெளிந்து கொள்ளலாம். அதேசமயம், எட்டு என்பதும் வெட்டு என்பதும் ஒரேமாதிரி ஒலிக்காது; ஆட்டு என்பதும் வாட்டு என்பதும் ஒரேமாதிரி ஒலிக்காது.

எழுத்தளவில் வேறுபாடு இருந்தாலும் ஒலிப்பளவில் ஒற்றுமை கொண்டிருக்கும் காரணத்தினால் தான் சொல்லுக்கு முதலாக வரும் வு, வூ, வொ, வோ ஆகிய நான்கு ஒலிகளுக்கு மாற்றாக, உ, ஊ, ஒ, ஓ ஆகிய நான்கு எழுத்துக்களையே ஒலிப்புப் போலிகளாக இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தினர். தொல்காப்பியர் காலத்தில் அதுவே மொழிமரபாக இருந்ததாலும் மொழிமுதலாக வு, வூ, வொ, வோ ஆகிய எழுத்துக்களின் பயன்பாடின்மை / தேவையின்மை காரணம் பற்றியே தொல்காப்பியரும் இந்த நான்கு எழுத்துக்களும் சொல்லுக்கு முதலாக வராது என்றார். ஆனால் இந்த விதி சொல்லின் முதலாக வரும் வு, வூ, வொ, வோ ஆகிய ஒலிகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஞகர உயிர்மெய் முதல் எழுத்துக்கள்:

நூற்பா 31 ல் ஞகர உயிர்மெய் பற்றிக் கூறுமிடத்து, ஞா, ஞௌ, ஞா ஆகிய மூன்று எழுத்துக்கள் மட்டுமே சொல்லுக்கு முதலில் வரும் என்று கூறுகிறார். காரணம், ஞகர உயிர்மெய் எழுத்துக்களைத் தனியாக ஒலிப்பதில் உள்ள கடின முயற்சியும் நகர, னகர ஒலிப்புப் போலிகளுமே எனலாம். அதாவது, சொல்லுக்கு முதலில் வரும் ஞகர உயிர்மெய்களானவை நகர உயிர்மெய்ப் போலிகளால் மாற்றப்பட்டு

விடுகின்றன. சான்றாக, ஞாயிறு என்பது நாயிறு என்றும் ஞாயில் என்பது நாயில் என்றும் மாறிவிடுகின்றது.

சொல்லுக்கு முதலில் மட்டுமின்றி சொல்லுக்கு இடையில் வரும் ஞகர உயிர்மெய்கள் கூட னகர எழுத்துக்களால் மாற்றப்பட்டு விடுகின்றன. சான்றாக, அஞ்சை என்பது அன்னை என்றும் முஞ்சை என்பது முன்னை என்றும் மாறிவிடுகிறது. ஙகர உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் தனியாக ஒலிப்பதற்குக் கடினமாக இருப்பதால்தான் அவற்றில் எதுவும் சொல்லுக்கு முதலில் வருவதில்லை. இவற்றைப் போலவே ஞகர உயிர்மெய்களின் தனித்த ஒலிப்புகள் கடினமாக உள்ளதாலும் நகர னகரப் போலிகளால் மாற்றப்படுவதாலும் இவ் எழுத்துக்களின் பயன்பாடினமை / தேவையின்மை கருதியே தொல்காப்பியர் இந்த நூற்பாவை இயற்றினார் எனலாம்.

யகர உயிர்மெய் முதல் எழுத்துக்கள்:

நூற்பா 32 ல் யகர உயிர்மெய் பற்றிக் கூறுமிடத்து, யா என்ற ஒரேயொரு எழுத்து மட்டுமே சொல்லுக்கு முதலாக வரும் என்று கூறுகிறார் தொல்காப்பியர். காரணம், யகர உயிர்மெய்களின் அனைத்து ஒலிப்புக்களையும் உயிர் எழுத்துக்களைக் கொண்டு ஒலிப்புப் போலிகளாக மாற்றிவிட முடிவதே. இதைப்பற்றிக் கீழே விரிவாகக் காணலாம்.

ய விற்குப் போலியாக அ வும்
யா விற்குப் போலியாக ஆ வும்
யி க்குப் போலியாக இ யும்
யீ க்குப் போலியாக ஈ யும்
யு க்குப் போலியாக உ வும்
யூ க்குப் போலியாக ஊ வும்
யெ க்குப் போலியாக எ வும்
யே க்குப் போலியாக ஏ வும்
யை க்குப் போலியாக ஐ யும்
யொ க்குப் போலியாக ஒ வும்
யோ க்குப் போலியாக ஓ வும்
யௌ க்குப் போலியாக ஒள வும்

பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. சான்றாக, யானை என்பதை ஆனை என்றும் யாறு என்பதை ஆறு என்றும் யூகம் என்பதனை ஊகம் என்றும் யோகம் என்பதை ஓகம் என்றும் கூறுகிறோம்.

மேலே கண்டபடி, யகர உயிர்மெய்கள் அனைத்தையுமே உயிர் ஒலிப்புப் போலிகளால் மாற்றிவிட முடியும் என்பதால், அவ் எழுத்துக்கள் சொல்முதலாகத் தேவையற்றுப் பயனற்றுப் போகின்றன. ஆக, இங்கும் இந்த எழுத்துக்களின் தேவையின்மை / பயனின்மை காரணம் பற்றியே தொல்காப்பியர் இந்த நூற்பாவினை இயற்றினார் எனலாம். யா எழுத்திற்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளித்த காரணம், அவரது காலத்தில் யா முதல் சொற்கள் மட்டும் இருந்திருக்கக் கூடும்.

சகர முதல் வாராது என்பதற்குக் காரணம் உண்டா?

வகர உயிர்மெய்களில் வு, வூ, வொ, வோ ஆகியவை சொல்லுக்கு முதலாக வாரா என்பதற்கு உ, ஊ, ஒ, ஓ ஆகிய உயிர்ப்போலிகளே காரணம் என்று மேலே கண்டோம். அதைப்போல, ஞகர உயிர்மெய்களில் ஞா, ஞௌ, ஞோ ஆகிய மூன்று மட்டுமே வரும் என்பதற்கு ஞகர உயிர்மெய்களின் கடின ஒலிப்பும் நகர னகர மெய்ப்போலிகளுமே காரணம் என்று கண்டோம். இறுதியாக, யகர உயிர்மெய்களில் யா மட்டுமே சொல்லுக்கு முதலில் வரும் என்பதற்கும் உயிர்ப்போலிகளே காரணம் என்று மேலே கண்டோம்.

இவ்வாறு வகர ஞகர யகர உயிர்மெய் எழுத்துக்களில் எவையெவை சொல்லுக்கு முதலில் வரும் / வராது என்பதற்குச் சொல்முதலாக அந்தந்த எழுத்துக்களின் தேவையின்மை / பயனின்மை போன்ற காரணங்கள் தெளிவாக இருக்க, சகர சைகார சௌகார எழுத்துக்கள் சொல்லுக்கு முதலில் வாரா என்பதற்கு எவ்வித காரணமும் அறியக் கூடவில்லை. மேலும் இந்த எழுத்துக்களுக்கு மாற்றாக எவ்விதமான உயிர் / மெய்ப் போலிகளும் இல்லை; இவற்றை ஒலிப்பதிலும் எவ்விதக் கடினமும் இல்லை. இந்நிலையில், மேலே கண்ட மற்ற எழுத்துக்களைப் போல, சொல்லுக்கு முதலாக சகர எழுத்துக்கள் தேவையில்லை என்றோ வந்தாலும் பயனில்லை என்றோ கூற முடியாது.

இப்படி எந்தவொரு சரியான காரணமும் இல்லாமல் ஏன் இந்த மூன்று உயிர்மெய் எழுத்துக்களை மட்டும் நூற்பா 29 ல் விதிவிலக்காக அறிவிக்க வேண்டும்?. சரியான காரணம் காட்டப்படாத நிலையில், இந்த நூற்பா 29 வானது தொல்காப்பியரால் இயற்றப்பட்டிருக்காது என்பதனையும் உறுதியாக இது ஒரு இடைச்செருகலே என்பதையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

2. இலக்கியப் பயன்பாடுகள் கொண்டு நிறுவுதல்:

சகர உயிர்மெய் முதல் எழுத்துக்கள் பற்றிக் கூறும் மொழிமரபு நூற்பா 29 ஒரு இடைச்செருகல் தான் என்பதை இலக்கியச் சான்றுகள் கொண்டும் நிறுவலாம். இதைப் பற்றிக் கீழே விரிவாகக் காணலாம்.

தொல்காப்பியத்தை அடுத்த காலகட்டத்தில் இயற்றப்பட்ட சங்க இலக்கியங்களில் சகர முதல் சொற்கள் பலவும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. சகடம், சங்கம், சடை, சண்பகம், சதுக்கம், சந்தம், சந்தனம், சந்தி, சந்து, சமம், சமழ்ப்பு, சமன், சமைப்பு, சரணம், சருமம், சலம், சலதாரி, சவட்டு, சனம், சையம் என இருபது சொற்கள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. சக்கரம், சகடம், சகோடன், சங்கு, சத்தம், சத்தி, சந்தனம், சபை, சம்பிரதம், சமத்தன், சமம், சமயம், சமழ்மை, சமன், சலம், சலவர், சலி, சவட்டு, சவை, சனம் என்ற இருபது சொற்கள் சங்க மருவிய காலத்துப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியத்தில் இந்த நூற்பா 29 ஐ தொல்காப்பியர் தான் உண்மையிலேயே எழுதியிருந்தார் என்றால் தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர் அதனை அடியொட்டி எழுந்த சங்க இலக்கியங்களிலும் சங்க மருவிய இலக்கியங்களிலும் சகர முதல் சொற்கள் எவையும் வந்திருக்காது அல்லவா?. ஆனால், இந்த இரண்டு இலக்கியங்களிலும் சேர்த்து ஏறத்தாழ நாற்பது சகர முதல் சொற்கள் பயின்று வந்துள்ளதைக் கண்டோம். அதுமட்டுமின்றி, இவற்றில் எதுவுமே சமக்கிருதச் சொற்களோ பிறமொழிச் சொற்களோ அல்ல; அனைத்துமே தூய தமிழ்ச் சொற்கள் தான். இப்படி ஏராளமான சகர முதல் தமிழ்ச் சொற்களைப் புலவர்கள் பாடலில் பயன்படுத்தி உள்ளதிலிருந்து தொல்காப்பிய மொழிமரபு நூற்பா

29 ஐ தொல்காப்பியர் இயற்றியிருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதும் அதுவொரு இடைச்செருகலே என்பதும் உறுதி செய்யப்படுகிறது.

முடிவுரை:

இதுவரை கண்டவற்றிலிருந்து, சகர, சைகார, செளகார எழுத்துக்கள் சொல்லுக்கு முதலாக வாரா என்பதாகக் கூறுகின்ற மொழிமரபு நூற்பா 29 ஆனது தொல்காப்பியத்தில் ஒரு இடைச்செருகலே என்பது பல சான்றுகளுடன் உறுதிசெய்யப்பட்டது. அதுமட்டுமின்றி, சங்க / சங்க மருவிய காலத்து இலக்கியங்களில் பயிலும் சகர முதல் சொற்கள் எவையும் ஆரியச் சிதைவுகளோ கடியப்பட வேண்டிய சொற்களோ அல்ல என்பதும் தெளிவுசெய்யப் பட்டது. இந்த நூற்பா ஒரு இடைச்செருகல் என்பதனால் தான், சங்க மருவிய காலத்துக்குப் பின்னர் ஏராளமான சகர முதல் தமிழ்ச் சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டுத் தற்போது புழக்கத்திலிருந்து வருகின்றன. அப்படி வழங்கப்படும் சொற்களில் சில: சட்டை, சட்டி, சடுதி, சரம், சரவணம், சயனம், சரிதை, சம்பளம், சல்லி, சத்து, சப்பு,

இறுதியாக இங்கே கூறப்படுவது: இந்த மொழிமரபு நூற்பா 29 உண்மையாக இருக்குமோ என்று பலரும் அயிர்ப்பதற்கான காரணம், தமிழ்ச் சொற்களில் உள்ள சகர ஒலிகளைத் தமிழர்கள் சரியாக ஒலிக்காமல் கிரந்த ஒலிகளைப் போல ஒலிக்கத் தொடங்கியதும் அதன் விளைவாக அச்சொற்கள் எல்லாம் தமிழ் அல்ல; சமக்கிருதமே என்று ஒருசாரார் பரப்பத் தொடங்கியதுமே எனலாம். இனிமேலாவது தமிழ்ச் சொற்களைக் கிரந்த ஒலி கலந்து பேசாமலும் கிரந்த எழுத்து கலந்து எழுதாமலும் இருந்தால் இப்பூவுலகில் தமிழ் என்றென்றும் வாழும்; வளரும்.

தொடர்பு:

திருத்தம் பொன். சரவணன்

vaendhan@gmail.com

<http://thiruththam.blogspot.com/>

26. தமிழில் அச்சேறிய முதல் நான்கு நூல்கள்

— முனைவர். அமுதன் அடிகள்

ஐரோப்பியரின் வருகைக்கு முன்பு தமிழ் நூல்கள் ஏட்டுச் சுவடிகளாகவே இருந்ததை நாம் அறிவோம். செல்லரித்த ஏடுகளிலிருந்து செந்தமிழ் இலக்கியங்களைக் காப்பாற்றி, அவற்றை அச்சேற்றும் பணியில் முனைந்து உழைத்த தமிழ் அறிஞர்களைத் தமிழகம் இன்றும் நன்றியுடன் நினைத்துப் போற்றுகிறது. அதற்கு முன்னோடியாகப் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழ் அச்சகம் நிறுவித் தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டு உதவிய சான்றோர்களையும் என்றென்றும் நன்றியுடன் நினைத்துப் போற்றுவது நமது கடமை.

இந்திய மொழிகளுள் முதன் முதல் அச்சேறியவை தமிழ் நூல்களே என்பதைத் தனிநாயக அடிகளாரும், கேசவனும் உறுதிப்பட நிறுவியுள்ளனர். அவ்வாறு அச்சேறிய முதல் நான்கு நூல்களும் கிறித்துவ சமயம் சார்ந்த நூல்கள்.

முதல் நான்கு நூல்கள்:

1. தம்பிரான் வணக்கம்
2. கிரீசித்தியானி வணக்கம்
3. கொம்பெசியோனாயரு
4. அடியார் வரலாறு

ஆகிய நான்கு நூல்களே பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் தமிழ் எழுத்தில் அச்சிடப்பெற்ற முதல் நூல்கள், இவற்றுள் கொம்பெசியோனாயரு தவிர்த்த பிற மூன்று நூல்களையும் பல்வேறு நூலகங்களில் தேடிக் கண்டுபிடித்து வெளிப்படுத்திய பெருமை தனிநாயக அடிகளாருக்கு உரியது. அவற்றை ஆய்வு விளக்கங்களுடன் மறுபதிப்புச் செய்த பெருமை இராசமாணிக்கம் அடிகளாருக்கு உரியது. இந்நான்கு நூல்களையும் போர்த்துக்கேய மொழியிலிருந்து தமிழில் பெயர்த்தவர்

அண்டிநீக்கிப் பாதிரியார் எனத் தம்மை அழைத்துக் கொண்ட Enrique Anriquez என்னும் யேசுசபைத் துறவி (1520-1600) ஆவார்.

முதல் ஐரோப்பியத் தமிழறிஞர்:

போர்த்துக்கல் நாட்டில் விலா விசோசா என்னும் ஊரில் 1520-ஆம் ஆண்டில் பிறந்த அண்டிநீக்கி, 1546ஆம் ஆண்டில் யேசு குருவாக இந்தியா வந்து, பெரும்பாலும் தூத்துக்குடிப் பகுதியில் தங்கி மறைப்பணி ஆற்றியவர். தமிழை முயன்று பயின்று, தமிழில் இலக்கணம், அகரமுதலி, உரைநடை நூல்கள் இயற்றுமளவுக்குப் புலமை பெற்றார். பல்வேறு நூல்களை இயற்றியதாக அவரின் மடல்கள் தெரிவித்தாலும் மேற்குறித்த நான்கு நூல்களின் அச்சுப்படியும் அவரது இலக்கணத்தின் கையெழுத்துப் படியுமே நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

தமிழ் எழுத்துகள் அச்சில்:

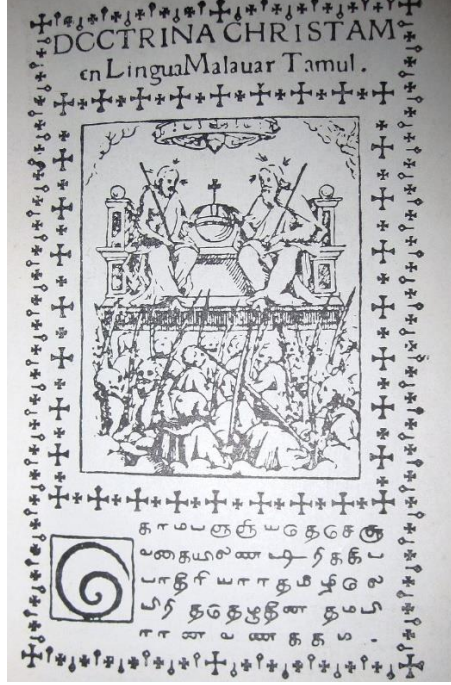
ஸ்பெயின் நாட்டு யேசுசபைத் துறவுச் சகோதரராகிய சுவாம் கொன்சால்வஸ் என்பவரே முதன் முதலாக 1577ஆம் ஆண்டில் கோவாவில் தமிழ் அச்சுகளை வடிவமைத்து வார்த்தவர். பின்னர் 1578இல் கொல்லத்தில் சுவாம் தெஃபாரியா என்னும் யேசுசபைத் துறவி மீண்டும் தமிழ் அச்சுகளை வார்த்துக் கொடுத்தார். கொல்லத்தில் வார்க்கப் பெற்ற அச்சுகளே நான்கு நூல்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பேரோ லூயிஸ் என்னும் யேசுசபைத் துறவி இரு இடங்களுக்கும் சென்று அச்சுகளை உருவாக்குவதில் உதவியாக இருந்தார். இவ்வெழுத்து வடிவங்களைத் தம்பிரான் வணக்கம் நூலின் இறுதியில் காணலாம்.

1. தம்பிரான் வணக்கம்:

தம்பிரான் வணக்கம் (Doctrina Christam en Lingua Malauar Tamul) என்ற 16 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலின் ஒரே ஒரு படிதான் இன்று கிடைக்கிறது. அது 1951 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் அமெரிக்க நாட்டு ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழக நூலகத்துக்காக வாங்கப்பட்டது.

20.10.1978 அன்று கொல்லத்தில் அச்சிடப்பட்டதாக நூலின் முகப்பில் மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியராக அண்டிநீக்கிப் பாதிரியார் பெயர் மட்டுமே தமிழில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், நூலின் இரண்டாம் பக்கத்தில்

போர்த்துக்கேய மொழிக் குறிப்பில் அண்டிநீக்கியுடன் புனித பேதுரு மாணுவேல் அடிகளும் இந்நூலை மொழிபெயர்த்தமை குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மாணுவேல் அடிகள் பற்றிய விவரம் எதுவும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

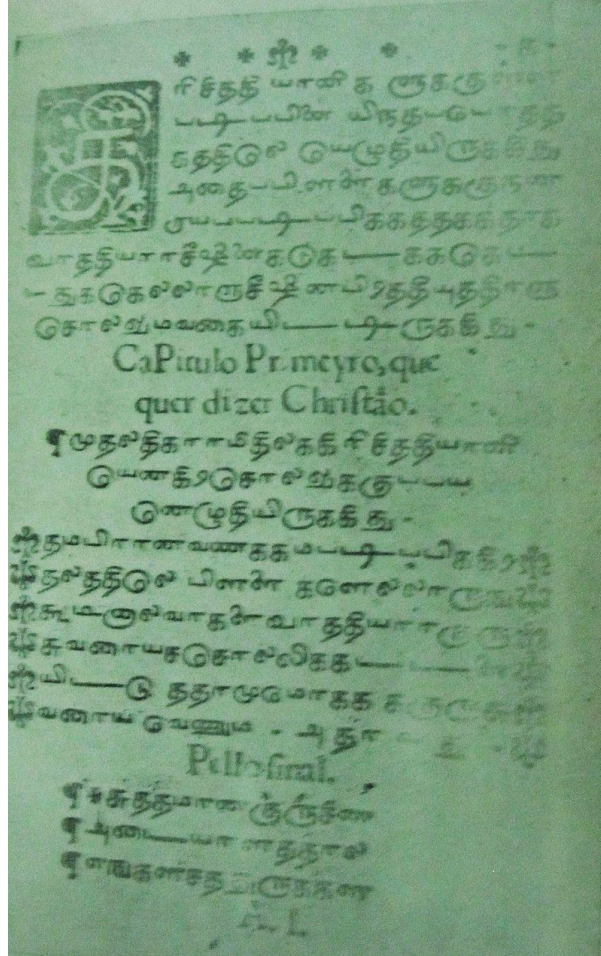

சிலுவை அடையாளம் மந்திரம், விசுவாசப் பிரமாணம், பத்துக் கற்பனைகள், திருச்சபைக் கட்டளைகள், பரலோக மந்திரம், அருள்நிறை மந்திரம், மரியே வாழ்க மந்திரம், ஒப்புரவு மந்திரம், விசுவாசக் கோட்பாடுகள், திருவருட்சாதனங்கள், தலையான பாவங்கள், தலையான புண்ணியங்கள், இரக்கச் செயல்கள், தேவ சம்பந்தமான புண்ணியங்கள், ஆன்மாவின் எதிரிகள், கடைசி முடிவுகள், எட்டுப் பேறுகள் ஆகியவை தம்பிரான் வணக்கத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

முதல் பக்கத்தில் மூவொரு கடவுளைக் குருத்தோலை ஏந்திய புனிதர் கூட்டம் போற்றி வழிபடும் ஓவியம் அச்சாகியுள்ளது. அதன் மேல் பகுதியில் மலபார் தமிழ் மொழியில் கிறித்துவக் கோட்பாடு எனப் பொருள்படும் போர்த்துக்கேயச் சொற்களும் கீழ்ப்பகுதியில் 'கொமஞ்ஞிய தெ சேது வகையிலண்டிநீக்கி பாதிரியார் தமிழிலே பிரித்தெழுதின தம்பிரான் வணக்கம்' என்னும் தொடரும் அமைந்துள்ளன. நூலின் இரண்டாம் பக்கம் முதல் 15ஆம் பக்கம் வரையில் மேற்குறித்த மந்திரங்கள் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

2. கிரீசித்தியானி வணக்கம்:

அண்டிற்சித்தியானி பாதிரியாரின் இரண்டாவது படைப்பாகிய இந்நூல் 122 பக்கம் கொண்டது. 14.11.1579 அன்று கொச்சியில் அச்சிடப் பெற்றது. மேலட்டையின் மேல் பகுதியில் DOCTRINA CHRISTAM எனப் போர்த்துக்கேயத்திலும், கீழ்ப்பகுதியில் கிரீசித்தியானி வணக்கம் எனத் தமிழிலும் நூற்பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மூல நூலின் ஆசிரியர் மார்க்கொசு சொரிசி (Marcos Jorge) பாதிரியார் எனவும், நூல் அச்சிடப்பெற்ற இடம் நாள் பற்றிய விவரங்களும், மூன்றாம் பக்கத்தில் தமிழிலும் நான்காம் பக்கத்தில் போர்த்துக்கேயத்திலும் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. இந்நூலில் தமிழ் அல்லாத சொற்களைப் பயன்படுத்தும்போது அச்சொற்களின் முன்னும் பின்னும் T என்னும் குறி அச்சிடப்பட்டுள்ள குறிப்பும் தரப்பட்டுள்ளது.

5-6 பக்கங்களில் நூலின் முகவுரை தமிழில் அமைந்துள்ளது. இளமைப் பருவத்திலேயே மறையுண்மைகளைக் கற்பிப்பதன்

தேவையையும் நன்மையையும் விளக்கும் இம்முகவுரை பல நூல்களை அச்சிடுவதற்காகத் தூத்துக்குடிப் பகுதிக் கத்தோலிக்கக் கிறித்துவர் தாராளமாக நிதியுதவி வழங்கினர் என்னும் செய்தியையும், இதனை மொழி பெயர்த்த அண்டிர்க்கி தமிழறிந்த சிலரிடம் நூலைக் காட்டித் திருத்தங்கள் பெற்ற செய்தியையும் நமக்குத் தருகிறது.

இன்று காணக் கிடைக்கும் ஒரே படி ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தின் போத்லெயன் நூலகத்தில் உள்ளது. 1979ஆம் ஆண்டு போத்லெயன் நூலகத்தில் கிரஹாம் ஷா என்னும் ஆய்வாளர் கொம்பெசியோனாயரு, கிரீசித்தியானி வணக்கம் ஆகிய இரு நூல்களும் ஒரே கட்டாகத் தைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். ஆகவே இன்று கிடைத்துள்ள கிரீசித்தியானி வணக்கம் நூலின் ஒரே படி இதுவே.

உள்ளடக்கம்:

12 அதிகாரங்களாகப் பிரிக்கப்பெற்றுள்ள இந்நூல் முதல் அதிகாரத்தில் கிரீசித்தியானி (கிறித்துவர்) என்பவர் யாரென விளக்கிய பின் இரண்டாம் அதிகாரத்திலிருந்து ஆறாம் அதிகாரம் வரை சிலுவை அடையாள மந்திரம், பரலோக மந்திரம், அருள்நிறை மந்திரம், விசுவாச மந்திரம் போன்றவற்றுக்கு விளக்கம் அளிக்கின்றது. ஏழாம் அதிகாரம் விசுவாசத்தின் பிரிவுகள் பற்றியும் எட்டாம் ஒன்பதாம் அதிகாரங்கள் பத்துக் கற்பனைகள் திருச்சபைக் கட்டளைகள் பற்றியும், பத்தாம் பதினொன்றாம் அதிகாரங்கள் தலையான பாவங்கள் திருவருட்சாதனங்கள் பற்றியும் விரித்துரைக்கின்றன. பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் இரக்கச் செயல்பாடுகள், புண்ணியங்கள், எட்டுப்பேறுகள் பற்றி எடுத்துரைத்து ஒப்புரவு மந்திரத்தோடு நூல் நிறைவு பெறுகின்றது.

ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்குமிடையே நடைபெறும் உரையாடலாக வினாவிடையாக நூல் முழுவதும் அமைந்துள்ளது.

பதிப்பு முறை:

நூலிலுள்ள எழுத்துக்கள் மிக அழகாகவும் தெளிவாகவும் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வோர் அதிகாரத்தின் முதலெழுத்தும் பிற எழுத்துக்களை விடப் பன்மடங்கு பெரியதாகவும் கோலமிட்ட கட்டத்தினுள்

இருக்குமாறும் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. நூலிலுள்ள மந்திரங்களைக் குழந்தைகள் மனப்பாடமாகக் கற்பதற்கு உதவியாக ஒவ்வொரு மந்திரமும் நிறுத்தக் குறியினால் பாகுபாடு செய்யப்பெற்றுள்ளது. ஆசிரியருக்குத் தேவையான விளக்கங்கள் கோலக் கரைக்குள் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு அதிகாரமும் விளக்கும் பொருள் எது எனத் தமிழிலும் போர்த்துக்கேயத்திலும் தலைப்பில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பக்கத்தின் இறுதி வரியாக அடுத்த பக்கத்தின் இரு தொடக்க எழுத்துக்களும் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

பிழை திருத்தப் பகுதியும் உள்ளடக்கப் பகுதியும் இந்நூலில் அமைந்துள்ளமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடுதற்குரியது.

3. கொம்பெசியோனாயரு:

இந்நூல் நீண்ட காலம் அறியப்படாமலிருந்தது. தனிநாயக அடிகளாருக்கோ இராசமாணிக்கம் அடிகளாருக்கோ கூட இந்நூல் கிடைக்கவில்லை. 1979-இல் கிரஹாம் ஷா கண்டுபிடித்த பின்னரே இந்நூல்பற்றி நம்மால் அறிய முடிகிறது.

முதல் இரு நூல்களுக்கும் தம்பிரான் வணக்கம், கிரீசித்தியானி வணக்கம் எனப் பெயரிட்ட அண்டிநீக்கிப் பாதிரியாரால் இந்நூலுக்குத் தக்க தமிழ்ப்பெயர் இட முடியவில்லை. போர்த்துக்கேயப் பெயரையே அவர் பயன் படுத்த வேண்டியதாயிற்று. அவ்வாறே வேறு பல கலைச் சொற்களுக்கும் தக்க தமிழ்ச் சொற்கள் அன்று கிடைக்கவில்லை.

கொம்பெசியெனாயரு என்பதை ஒப்புரவு அருட்சாதன விளக்கம் எனத் தமிழில் வழங்கலாம். மேலட்டையின் மேற்பகுதியில் CONFESSORIO எனப் போர்த்துக்கேயத்திலும், கீழ்ப்பகுதியில் கொம்பெசியோனாயரு எனத் தமிழிலும் நூற்பெயர் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

இது 31.05.1580 அன்று கொச்சியில் அச்சிடப்பெற்றது. 214 பக்கங்களைக் கொண்டது. ஒப்புரவு அருட்சாதனம் பெறும் கிறித்துவர்கள் தங்கள் பாவங்களை நன்றாக நினைத்துப் பார்த்து வெளிப்படுத்தவும்,

பாவங்களைத் தவிர்த்து இறைவன் திருவுளப்படி ஒழுகவும் தேவையான விளக்கங்களையும் நெறிமுறைகளையும் கொண்டது இந்நூல்.

நூல் அமைப்பு:

ஒவ்வோர் அதிகாரத்தின் தலைப்பிலும் அவ்வதிகாரத்தில் விளக்கப்படும் பொருள் பற்றிய சுருக்கமான முன்னுரை தமிழில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதிகாரத்தின் முதலெழுத்து பன்மடங்கு பெரிதாக ஒரு கட்டத்துக்குள் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தம்பிரான் வணக்கத்திலும் கிரீசித்தியானி வணக்கத்திலும் தலைப்புகள் போர்த்துக்கேய மொழியிலும் தமிழிலும் தரப்பட்டுள்ளன. ஆனால் கொம்பெசியோனாயரு நூலில் முகப்பட்டையைத் தவிர வேறு எங்குமே போர்த்துக்கேய மொழியை நாம் காண இயலாது. ஆகவே, முழுமையாகத் தமிழ் எழுத்தில் அச்சிடப்பெற்ற நூல் இது என நாம் பெருமை கொள்ளலாம்.

4. அடியார் வரலாறு:

அண்டிநீக்கிப் பாதிரியார் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்ட இந்நூல் 668 பக்கங்களைக் கொண்டது. இந்நூலுக்கு ஆசிரியர் என்ன பெயரிட்டார் என அறிய இயலவில்லை. ஏனெனில் நூலின் பெயரும் அச்சிடப்பெற்ற இடம், நாள் பற்றிய விவரங்களும் அடங்கிய பக்கங்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இவ்விவரங்கள் இல்லாத - ஆனால் நூலின் உள்ளுறையைப் பொறுத்த அளவில் முழுமையான படிவத்திற்கான நூலொன்று நூலகத்தில் இருப்பதைத் தனிநாயக அடிகள் கண்டுபிடித்துத் தமிழுலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். ஸ்பானிஷ் மொழியில் கையெழுத்தில் ஆசிரியரின் பெயரால் அமைந்த ஒரு முன்னுரை இப்பிரதியில் உள்ளது. அது நூலாசிரியரின் கையெழுத்து அல்ல. இப்புனிதர்கள் வரலாறு 1586 ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பெற்றதாக அம்முன்னுரையில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

நூலின் மற்றொரு பிரதி கோபன்ஹேகன் நகரிலுள்ள மன்னர் நூலகத்தில் (The King's Library, Copenhagen / Det Kongelige Bibliotek - The Royal Library) உள்ளது. அதிலும் அச்சிடப்பட்ட இடம், நாள் பற்றிய விவரங்கள்

இல்லை. வாத்திக்கான் (Vatican City) பிரதியிலுள்ள கையெழுத்து முன்னுரையும் இதில் இல்லை.

புனிதர்கள் வரலாறுகளைக் கூறும் நூல் ஐரோப்பியரால் FLOS SANTORUM எனப் பொதுவாக வழங்கப்பட்டது. இந்நூலை முழுமையாக ஆராய்ந்து விரிவான ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளுடன் மறுபதிப்பாக வெளியிட்ட இராசமாணிக்கம் அடிகளார் இந்நூலுக்கு அடியார் வரலாறு எனப் பெயரிட்டு அச்சிட்டார். அப்பெயரே இக்கட்டுரையில் இடம் பெறுகிறது.

மூன்று மூல நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகளை மொழிபெயர்த்து, அத்துடன் கிறித்தவர்களுக்குப் பயன்படுமெனத் தாம் கருதும் சிலவற்றைச் சேர்த்து இந்நூலை இயற்றியதாக முன்னுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அச்சிடப்பட்ட ஊர்:

அடியார் வரலாறு நூலின் முன்னுரைப் பகுதி கிடைக்காததால் நூல் அச்சிடப்பட்ட ஊர் பற்றிய உறுதியான சான்று இன்றளவும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. 1679-ஆம் ஆண்டில் அம்பலக்காட்டில் அச்சிடப்பெற்ற தமது தமிழ்-போர்த்துக்கேய அகரமுதலியின் முன்னுரையில் அடியார் வரலாறு தூத்துக்குடிப் பகுதியில் அச்சிடப்பெற்றதாக அந்த்தாம் தெ புரோயென்சா அடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். இது தூத்துக்குடி மாவட்டத்திலுள்ள புன்னைக்காயல் என்னும் ஊரில் அச்சிடப்பெற்றிருக்க வேண்டும் எனப் போத்லெயன் நூலகப் பொறுப்பாளர் சி.ஆர்.பாக்சர் கூறுவார். புன்னைக்காயல் அல்லது தூத்துக்குடி என நூல் அச்சிடப்பெற்ற ஊரைக் குறிப்பிடுவார் தனிநாயக அடிகள். புன்னைக்காயலில் இந்நூல் அச்சிடப்பட்டதாக வரலாற்றறிஞர் யோசப் விக்கி எழுதுகின்றார்.

மரபுவழிச் செய்தியை நோக்கும் போது, தங்கள் ஊரில் தமிழ் அச்சகம் இருந்ததாக இன்றளவும் புன்னைக்காயல் மக்கள் பெருமை பாராட்டுகின்றனர்.

ஆகவே அடியார் வரலாறு அச்சிடப்பெற்ற ஊர்
புன்னைக்காயலே என நாம் துணியலாம்.

அண்டிநீக்கியின் மொழிபெயர்ப்பு:

ஐரோப்பியருள் முதன்முதலாகத் தமிழ்மொழியை நன்றாகப்
பயின்று அதில் உரையாடவும் நூல் எழுதவும் திறமை பெற்றவர்
அண்டிநீக்கிப் பாதிரியாரே. தாம் தெரிவிக்க விரும்பும் கருத்துக்களைத்
தமிழில் எழுதிட அவர் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார் என்பதற்கு அவரின் நான்கு
நூல்களுமே தக்க சான்று. ஆனால் கிறித்தவ சமயத்துக்கே உரியப் பல
கலைச் சொற்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க அவரால் இயலவில்லை.
அதைத் தம் நூல்களின் முன்னுரையில் அவரே குறிப்பிடுகின்றார்.

அவரால் மொழிபெயர்க்க இயலாத சில சொற்களுக்குச் சில
எடுத்துக்காட்டுகளை இங்கே காண்போம். இன்று திருவருட்சாதனம் என
வழங்கப்படும் சொல் அண்டிநீக்கி அறியாதது. இப்பொருள் குறிக்கும்
Sacramento என்னும் போர்த்துக்கேயச் சொல்லை அவர் 'சக்கிறமெந்து' என்று
வழங்குகின்றார் அவ்வாறே பல சொற்களை மொழிபெயர்க்க இயலாமல்
போர்த்துக்கேயச் சொற்களைத் தமிழ் ஒலிக்கு ஏற்ப மாற்றி 'வவுத்தீசுமு'
(Baptismo - திருமுழுக்கு), 'சாந்து சக்கிறமேந்து' (Santo sacramento - தேவ
நற்கருணை), 'மந்திரிமோனியு' (Matrimonio - திருமணம்), 'ஓடுதேன்' (Ordem -
குருத்துவம்) என்பது போலப் பயன்படுத்துகின்றார். 'கிராசை' (Gracia - அருள்),
'எகிரேசை' (Egreja - திருச்சபை), 'விடுத்தூதைகள்' (Virtudes - புண்ணியங்கள்),
'சசெடுதோத்தி' (Sacerdote - குரு), 'ஆஞ்சு' (Ange - வானவன்) போன்ற
சொற்களையும் எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம்.

அதே வேளையில் உடுகூறை (ஆடை), மிடியர் (வறியோர்),
தம்பிரான் (இறைவன்), தமையன் (அண்ணன்), காணாமல் படித்தல்
(மனப்பாடம் செய்தல்), பிழை, கட்டவிழ்த்தல், வணக்கம், திருமகன், சுவை,
திருவுள்ளம் போன்ற நல்ல தமிழ்ச்சொற்களும் இவரின் நூல்களில்
பயின்று வரக் காணலாம்.

முடிவுரை:

16 பக்க அளவில் அமைந்த தம்பிரான் வணக்கத்தில் தொடங்கி 668 பக்கங்கள் கொண்ட அடியார் வரலாறு வரையில் அண்டிநீக்கிப் பாதிரியாரின் எழுத்துப்பணி தொடர்ந்ததை நாம் மலைப்புடன் நோக்குகின்றோம். பல்வேறு சமயப் பணிகளுக்கிடையிலும் உடல் நலக்குறைவுக்கிடையிலும் வாழ்க்கைமுறை மாற்றத்துக்கிடையிலும் அவர் அயராது இப்பணியில் ஈடுபட்டமை வரலாற்றுச் சிறப்புக்குரியதாகும். இந்திய மொழிகளுள் முதன்முதலாக அச்சேறிய பெருமையைத் தமிழுக்குப் பெற்றுத் தந்த அண்டிநீக்கிப் பாதிரியாரின் அளப்பரிய பணியை நன்றியோடு நினைந்து போற்றுவது நம் கடமை.

தொடர்பு:

அருள் முனைவர் அமுதன் அடிகள் (amudhantls1943@gmail.com)

27. உலக நாடுகளில் தாய்மொழிக் கல்வி

— முனைவர். விஜய் அசோகன்

நோர்வே நாட்டின் பள்ளிக்கூட மேல்நிலை வகுப்பில், இயற்பியல், வேதியியல், உயிரியல், கணிதம் உள்ளிட்ட பாடப்பிரிவுகளோடு, சர்வதேச மொழிகள் (ஜெர்மன், ஃபிரெஞ்சு, ஸ்பானியம், தமிழ், பெர்சியம், அரேபியம் உள்ளிட்ட மொழிகளில்) ஒன்றை மாணவ, மாணவியர்கள் தேர்ந்தெடுத்து தேர்வெழுத வேண்டும். மேல்நிலை வகுப்பு மூன்று ஆண்டுகளிலும் இந்த மொழிப்பாடங்களில் ஒன்றில் தேர்வெழுதினால், இயற்பியல், வேதியியல், கணிதம், உயிரியல் பாடங்களில் மதிப்பெண் குறைந்திருந்து, இம்மொழிப் பாடத் தேர்வில் மதிப்பெண் அதிகமாக வாங்கியிருந்தால், மருத்துவம்/பொறியியல் சேர்க்கைக்கான கூட்டுமதிப்பெண்ணில், குறைந்த மதிப்பெண் வாங்கிய பாடத்தை நீக்கிவிட்டு மொழிப்பாட மதிப்பெண்ணைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

அதாவது, நோர்வே நாட்டினில் தமிழ் மொழிப் பாடத்தில் பெறும் மதிப்பெண், நோர்வே நாட்டின் மருத்துவக் கல்வி நுழைவிற்கு உதவுகிறது.

சரி, அடுத்ததாகச் சுவீடன் பற்றிப் பார்ப்போம்!

சுவீடனில் பிறந்து வளரும் பிற மொழி குழந்தைகளுக்கு அவரவர் தாய் மொழியில் பேசி, கற்று, தொடர்ந்து தாய் மொழியின் அறிவினை குழந்தை பெற்றுச் சிறக்க, சுவீடன் கல்வித் துறை செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. பிற மொழிக் குழந்தைகளுக்கான தாய் மொழிக் கல்வியின் அவசியம் பற்றி சுவீடன் கல்வித்துறை இணையத்தில், “The mother tongue will help the child to develop their knowledge of the language. It will also help your child feel confident that belong to several cultures” என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் தங்கள் வீட்டில் பேசும் மொழியிலேயே மழலையர் கல்வி அமைய, பயிற்றுவிக்க, ஊக்குவிக்க, சுவீடன் அரசு விரும்புவதாகவும் அச்செய்திக் குறிப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய மொழிகளில் தமிழ், பஞ்சாபி, இந்தி ஆகிய மொழிகளுக்குக் கல்வித் துறையில் தனி அலுவலர் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். இதே போன்று, பிற நாட்டு மொழிகளுக்கும் அலுவலர்களும் அலுவலகமும் இயங்கி வருகிறது. சுவீடன் நாட்டுத் தம்பதியர், வேறு ஒரு நாட்டிலிருந்து குழந்தையைத் தத்தெடுத்து வளர்த்து வந்தாலும், அக்குழந்தை தன் தாய் மொழியை வீட்டில் பேசாமல் இருந்தாலும் கூட, அக்குழந்தை தாய் மொழியில் பேச, பயில, கற்க இத்திட்டம் துணை நிற்கும் எனவும் விளக்கம் அளித்துள்ளார்கள்.

சுவீடனில் பிறந்து வளரும் பிற மொழிக் குழந்தைகள், பெற்றோர்களின் வாழ்வு சார்ந்த இடப்பெயர்வின் காரணமாகச் சுவீடனில் வளரும் குழந்தைகள், அகதியாகத் தஞ்சம் புகுந்தவர்களின் குழந்தைகள் என அனைவருக்கும் அவரவர் தாய் மொழியைக் கற்க சுவீடன் அரசு ஏன் இவ்வளவு மெனக்கெட வேண்டும்?

பல பண்பாட்டுச் சூழலில் வளரும் குழந்தைகளுக்கும், தன் நாடல்லாத, தன் மொழி பேசாத நாட்டில் வளரும் குழந்தைகளுக்கும், கல்வியில் சிறந்த விளங்கவும், புது மொழி, புது பண்பாடு, புது வாழ்வை ஏற்று அனைவரோடும் ஒன்றிணைந்து சிறப்பாக வாழவும், அக்குழந்தைகளுக்குத் தாய் மொழி தெரிந்திருத்தல் அவசியம் என்ற ஆய்வுகளின் அடிப்படையிலான அறிவியல் உண்மையைக் கல்வியாளர்களும் குழந்தை மருத்துவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் குரலை இந்த அரசுகள் பிரதிபலிக்கிறது. அவரவர் தாய் மொழியில் கற்க வைப்பதன் மூலம், குழந்தைகளின் மனநல வளர்ச்சியும், பள்ளிக்கல்வியில் கற்பதில் கூர்மையும், அவர்கள் பிற மொழியினை கற்கும் திறனும் கிடைக்கப்பெறுகிறார்கள்.

ஆக, சுவீடனில் வளரும் பிற மொழிக் குழந்தைகள் கல்வியில் சிறந்து விளங்க அவரவர் தாய் மொழியினை கற்பது மிக முக்கியம் எனக்

கருதுவதால், பெரும் பொருளாதாரத்தைச் சுவீடன் அரசு செலவழிக்கிறது. அவர்களைப் பொறுத்தவரை, அது செலவு அல்ல! சமூக முதலீடு. தன் நாட்டில் வளரும் குழந்தைகளை, அறிவில் சிறந்தவர்களாக மாற்றுவதன் மூலம், அவர்களின் வருங்காலத்தைச் சுவீடனின் வளர்ச்சிக்கு உள்வாங்கிக்கொள்வார்கள்.

இப்படித்தான் ஐரோப்பிய நாடுகள் பெரும்பாலும், தன் நாட்டில் வளரும் பிற மொழியினரின் குழந்தைகளுக்கு அவரவர் தாய் மொழி கல்வியை வழங்கி வருகிறார்கள். அதனினும் கூடுதலான, மகிழ்வான செய்தி என்னவென்றால், ஐரோப்பிய நாடுகள் பெரும்பாலானவற்றில், முழுமையான தனித்துவமான தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களே தனி மனிதர்களாலும் தனி அமைப்புகளாலும் சர்வதேச அளவில் ஒருங்கிணைந்த தமிழர் அமைப்புகளாலும், அந்தந்த நாட்டு அரசின் பொருளாதார, அலுவலக ஒத்துழைப்பில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இது தமிழுக்கு மட்டுமல்ல, பல மொழியினருக்கும் அவரவர் தாய் மொழி கல்விக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் ஒத்துழைப்பும் அங்கீகாரமும் வழங்குகின்றன.

ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், ஜப்பான், கொரியா, சீனா என அனைத்து நாடுகளிலும் பள்ளிக் கல்வி முதல் கல்லூரிக் கல்வி, முனைவர் பட்டப் படிப்பு வரை அவரவர் தாய் மொழியிலேயே கற்கும் கல்விக் கொள்கையே இருக்கிறது.

சரி, எங்கெல்லாம் தாய் மொழி இல்லாத பிற மொழி வழியிலான கல்வி இருக்கிறது? எந்தெந்த நாடுகளெல்லாம் காலனியாதிக்கத்தில் இருந்தனவோ, எந்தெந்த நாடுகளிலெல்லாம் பல மொழிகள் பேசப்படுகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் பிற மொழி வழியிலான கல்வியே இருக்கிறது. குறிப்பாக, ஆங்கிலமோ, பிரஞ்சோ, ஸ்பானிய மொழியிலான கல்வி. அதிலும் குறிப்பாக, தென் அமெரிக்க நாடுகள், ஆப்பிரிக்க நாடுகள், இந்தியா உள்ளிட்ட நாடுகளில்.

தாய் மொழி இல்லாத பிற மொழியோ, அல்லது அந்நாட்டின் ஆதிக்க மொழியோ கல்வி மொழியாக இருக்கும் நாடுகளின்

குழந்தைகளின் கற்கும் திறன், கல்வி பயிலும் காலங்கள், அவர்களின் உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் குறித்தான ஆய்வுகளைப் பல ஆண்டுகளாக கல்வியாளர்கள், குழந்தை மருத்துவர்கள், மூளை, நரம்பியல் மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்கள் மேற்கொண்டு வந்தனர். வருகின்றனர்.

முக்கியமாக சில அடிப்படை முடிவுகள் உலகெங்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

- குழந்தையின் 5-8 வயது வரையில் தாய் மொழிக் கல்வி மிக அவசியம். அதுவே, அக்குழந்தையின் ஆரோக்கியமான மூளை வளர்ச்சிக்கும், சிந்தனைத் திறனுக்கும், செயல்திறனுக்கும் வழிவகுக்கும். எந்த மொழியோடு ஒரு குழந்தை குடும்பத்தோடும் சமூகத்தோடும் உறவாடுகிறதோ, அதுவே தாய் மொழி அல்லது முதன்மை மொழி என வரையறுக்கப்படுகிறது.

- தாய் மொழியோடு அக்குழந்தை பிற மொழிகளையும் கற்கலாம். பல மொழிகளை ஒரு சேர கற்பதும் மூளை வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உகந்த செயல்பாடுதான். ஆனால், தாய் மொழியினை முறையாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் கற்கும் பொழுதே, பிற மொழியினை சீராக கற்கவும் முடியும், மூளை வளர்ச்சிக்கும் உகந்ததாகவும் இருக்கும். அனைத்திற்கும் அடிப்படையே தாய் மொழிதான்.

- முதன்மை மொழி அல்லது தாய் மொழியில் ஒரு குழந்தை முழுமையான அடிப்படை அறிவினை பெறக் குறைந்தது 12 ஆண்டுகள் எடுக்கும். 12 வயதிற்கு முன்பே, பிற மொழிக் கல்வி பெறும் சூழல் உருவாகும்பட்சத்தில், அக்குழந்தைக்கு முறையான, நிலையான தாய் மொழிக் கல்வியையும் பெறும் சூழலை உருவாக்க வேண்டும். அத்தகைய சூழலினாலே, அக்குழந்தை, பிறநாடுகளிலோ, பிற மொழி பிரதேசங்களிலோ வளரும்பொழுது, ஆரோக்கியமான கல்வித்திறனைப் பெறும்.

- அறிவியல், கணிதம் உள்ளிட்ட பாடப்பிரிவுகளைப் பிற மொழியில் கற்க வேண்டுமாயின், குழந்தை அந்த மொழியினை தொடர்ச்சியாக 5-6

ஆண்டுகள் கற்க வேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு குழந்தை ஆங்கில மொழியில் அனைத்து பாடங்களையும் கற்றுச் சிறந்து விளங்க, 5 வருடங்கள் ஆங்கிலத்தை மொழிப் பாடமாகப் படித்திருக்க வேண்டும். அதற்கு முன்பும், இணையாகவும் தமிழைப் படிக்க வேண்டும். தமிழில் அறிவியல், கணிதம் இருக்க வேண்டும். ஆங்கிலம் தொடர்ச்சியாக 5 வருடங்களுக்குத் துணை மொழிப்பாடமாக இருக்கலாம்.

1955 ஆம் ஆண்டு முதல் 1976 ஆம் ஆண்டு வரையில், ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் ஆங்கில வழிக் கல்வியோ அல்லது நிலத்தோடும் மக்களோடும் தொடர்பில்லாத ஆப்பிரிக்க மொழிக் கல்வியோ இருந்தது. இதே காலகட்டத்தில், தென் ஆப்பிரிக்கா மற்றும் நமீபிய நாடுகளில் அனைத்து பிரதேசங்களிலும் பேசப்பட்டு வந்த ஆப்பிரிக்க மொழியே கல்வி மொழியாக இருந்தது. தாய் மொழிக் கல்வித் திட்டத்தால், பள்ளி இறுதியாண்டை நிறைவு செய்யும் மாணாக்கர் எண்ணிக்கை 83%மாக உயர்ந்தது. ஏனைய ஆப்பிரிக்க நாடுகள், பிற மொழிக் கல்வித் திட்டத்திற்குச் செய்த செலவுகளைக் காட்டிலும் தென் ஆப்பிரிக்க மற்றும் நமீபியா பாதியளவு பொருளாதாரத்தையே கல்விக்குச் செலவிட்டிருந்தது.

1990களில் தென் ஆப்பிரிக்க நாடு தன் கல்விக் கொள்கையாக ஆங்கில மொழியைப் பின்பற்றத் தொடங்கியதும், பள்ளி இறுதியாண்டை நிறைவு செய்யும் மாணாக்கர் வீதம் 44%ஆகக் குறைந்தது. தாய் மொழிக் கல்வி நடைமுறையிலிருந்த காலகட்டத்தை விட, ஆங்கில வழிக் கல்வியில் ஆங்கில மொழி கற்கும் திறனும் குறைந்திருந்தது.

2011 ஆம் ஆண்டு, நமீபியா நாட்டு அரசாங்கம் தன் நாட்டுக் கல்விக் கொள்கை குறித்து ஆய்வினை நடத்தியது. 1990 வரையில் 13 ஆப்பிரிக்க மொழிகளில் வழங்கப்பட்டு வந்த கல்வியை, ஆங்கில வழிக்கு மாற்றியது அன்றைய நமீபியா அரசாங்கம். 1990ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு செலவிட்ட பொருளாதாரத்தை விட 4 மடங்கு அதிகரித்துச் செலவிட்டது நமீபியா அரசாங்கம். 20 ஆண்டுகளுக்கு பிறகான ஆய்வில், 98% ஆசிரியர்கள் ஆங்கில மொழியில் புலமை பெறாதவர்களாகவும் அவர்கள் ஆங்கில வழிக் கல்வியை முன்னெடுத்துச் செல்ல அக்கறை

அற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். அதோடு, பள்ளித் தேர்ச்சி விகிதம் 36% வீதமாகவும் இருந்ததைக் கண்டு அதிர்ச்சியுற்றது.

இந்தியாவின் ஜார்கண்ட் மாநிலத்தில் 96% மாணவ, மாணவியர்களால் பாடங்களைக் கவனிக்கவோ கற்கவோ முடியவில்லை. காரணம், அம்மாநிலத்தில் 4% பேர் பேசும் இந்தி மொழியினை கல்வி மொழியாகத் திணித்திருக்கிறார்கள்.

அரசு சார்பற்ற தொண்டு நிறுவனம், 22 நாடுகளில் 160 மொழிக் குழுக்களிடம் செய்த கல்விக் குறித்த ஆராய்ச்சியில், பெரும் எண்ணிக்கையிலான மாணாக்கர்களின் பள்ளிக்கூட கல்வி முழுமை பெறாததற்கும் பிற மொழியினை கற்கும் திறன் இழந்ததற்கும் தாய் மொழி அல்லாத பிற மொழிக் கல்வியே காரணம் என உறுதி செய்தார்கள்.

அவர்களின், ஆய்வு முடிவுகளின் படி தென் அமெரிக்க நாடுகள் மற்றும் ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் ஐநாவின் அங்க அமைப்பான யுனெஸ்கோவுடன் இணைந்து பல அரசு சார்பற்ற தொண்டு நிறுவனங்கள் தாய் மொழிக் கல்வி வழியே பிற மொழிக் கல்வி, தாய் மொழிக் கல்வி வழியே உயர்கல்வி என்ற முழக்கத்துடன் 2008 முதல் களப்பணியில் இறங்கினர். அதன் முடிவுகள் எதனைத் தெரிவிக்கின்றன எனப் பார்ப்போம்.

எத்தியோப்பாவில், தாய் மொழிக் கல்வி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, கற்க முடியாமல் பள்ளியை விட்டு வெளியேறும் மாணவ, மாணவியர்களின் எண்ணிக்கை வெகுவாக குறைந்ததோடு ஒரே வகுப்பில் தேர்ச்சி பெறாமல் மீண்டும் படிக்கும் மாணாக்கர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்துள்ளது.

பெரு நாட்டில், தாய் மொழி வழியே இருமொழிக் கல்விக் கொள்கை 1952 ஆம் ஆண்டே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும், 1972இல் வேலஸ்கோ தலைமையிலான புரட்சிகர அரசு அமைந்தபிறகுதான் அரசின் முழுமையான நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு வந்தது எனலாம். 1975 ஆம் ஆண்டு, அமேசான் காட்டு பூர்வகுடிகளின் மொழியினையும் ஆந்தீயான் பூர்வகுடிகளின் கோயுச்சா மொழியினையும் முதன்முறையாகத்

தேசத்தினுள் பேசப்படும் மொழியாக அறிவித்தார். 1994 இல் தாய்மொழிக் கல்விக்கென தனி அமைச்சகம் அமைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஸ்பானிய மொழி மட்டுமே கற்று வந்த பெரு நாட்டு பூர்வக்குடிகள் அவரவர் தாய் மொழிக் கல்வியினை பள்ளி முதன் நிலை வகுப்புகளிலும், பள்ளி உயர்வகுப்புகளில் தாய் மொழியோடு ஸ்பானிய மொழியையும் கற்றுச் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

கோத்தமாலா நாட்டில், தாய் மொழி வழியே இரு மொழிக் கல்வித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. 15% மக்கள் தொகையினை இத்திட்டம் உள்ளடக்கியது. ஏனைய பள்ளிக்கூடங்களை ஒப்பிடும்பொழுது, இப்பள்ளிக்கூடங்களில் தேர்ச்சி விகிதமும் அதிகரித்தது, கல்வி இடை நிறுத்தமும் வெகுவாக குறைந்தது. தாய் மொழி வழியிலான இரு மொழிக் கல்வித் திட்டத்திற்கு கோத்தமாலா நாடு மாறிய பொழுது பெரும் பொருளாதாரத்தைக் கல்விக்கு ஒதுக்கினாலும், காலப்போக்கில் அந்நாடு, 5.6 மில்லியன் அமெரிக்கன் டாலரை வருடந்தோறும் சேமிக்கத் தொடங்கியது.

பாப்பூ நியூ கினியா என்னும் நாட்டில் உள்ள 800 மொழியில் 450 மொழியினை கல்வி மொழியாக அந்நாடு பின்பற்றுகிறது. அனைத்து மொழிக்குமான பாடத்திட்டம் கணினி மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம், பெரும் பொருளாதாரத்தை அந்நாடு மிச்சப்படுத்துகிறது.

பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் லுபுவோகன் மாவட்டத்தில் சோதனை முயற்சியாக, 2002 ஆண்டு, தாய் மொழி வழியே இரு மொழிக் கல்விக் கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. 10 ஆண்டுகள் கழித்து, வெற்றிகரமாகக் கருதப்படுவதால், அனைத்து பூர்வக்குடி மக்களும் அவரவர் தாய் மொழி வழியே கல்வி கற்க, 2012 ஆம் ஆண்டு பிலிப்பைன்ஸ் அரசாங்கம் கொள்கை முடிவாக எடுத்தது. இதன் வழியே, பள்ளிக் கல்வியின் முதல் மூன்றாம் ஆண்டு, அவரவர் தாய் மொழியிலும், அதன்பின்னர், ஆங்கிலமும் துணைப்பாட மொழியாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது.

சீனா நாடும் இந்தியா போன்று பல்வேறு மாநிலங்களும் பல்வேறு மொழிகளும் கொண்ட நாடுதான். ஆனால், அனைத்து மொழியும் ஒரே மொழிக்குடும்பத்தையும் எழுத்து நடைகளையும் கொண்டவை. இருப்பினும், அனைத்து மாநிலங்களிலும் அவரவர் மொழியில் பள்ளியின் 5 ஆண்டுகள் கல்வியும், பிறகு மாண்டரின் மொழிக் கல்வியும் நடைமுறையில் உள்ளது.

மேற்கூறிய செய்திகள் வழியே, தாய் மொழிக் கல்வி எவ்வளவு முக்கியம் என்பதனையும், பிற மொழியில் சிறந்து விளங்கவும் கூட தாய் மொழி வழி கற்றலே சரியானது என்றும் புரிந்திருக்கும்.

தரவுகள்:

http://www.campaignforeducation.org/docs/reports/GCE%20Mother%20Tongue_EN.pdf

<https://www.globalpartnership.org/blog/children-learn-better-their-mother-tongue>

<http://unesdoc.unesco.org/images/0017/001777/177738e.pdf>

<https://www.adb.org/sites/default/files/publication/176282/ino-mother-tongue-multilingual-education.pdf>

https://www.sil.org/sites/default/files/files/mtbmle_implications_for_policy.pdf

<https://economictimes.indiatimes.com/swaminathan-s-a-aiyar/what-does-the-mother-tongue-mean/articleshow/5529727.cms>

நன்றி: <https://thamilinchelvan.com/2018/07/22/உலக-நாடுகளில்-தாய்மொழிக்/>

28. திருவண்ணாமலை தீபம் நம் அண்ணாமலை அரசர்

— முனைவர் கோ. வல்லரசி

திருவண்ணாமலை தீபம் நம் அண்ணாமலை அரசர்

அண்ணாமலை அரசே!
அண்ணாமலை தீபம் நீ!
திருவண்ணாமலை தீபம்!
அறியாமை இருளகற்றும்
அன்றாடக் கார்த்திகைதீபம் நீ!

ஊருணி நீரே, உலகின் பழுமரமே,
பேரறிவாளன் திருவே,
பெறற்கரிய கல்விக்கோர்
கற்பகத்தருவே,
அள்ளக் குறையா அமுத சுரபியே,
என் சொல்லி வாழ்த்துவேன்
உன்னை!

தமிழுக்குத் தனி பல்கலைக் கழகம்
தந்தவன் நீ!
அதில் தமிழிசையை அலங்கரித்து

மகிழ்ந்தவன் நீ!
அறம்செய விரும்பென்ற
ஒளவையின்
மூத்தபுதல்வன் நீ !

அறக் கொடை வள்ளலே!
நீ கடையேழு வள்ளல்களைக்
கடந்த கல்வி வள்ளல்.
இன்று, இந்தியாவின்
மாணவக் கொடிகள் எளிதாகப்
படர் கல்விக்கழகமாம்
தேர்தந்த அண்ணாமலைப் பாரி நீ!

தீ கூட தென்றலானது
உனது கொடை திறத்தால்.
உலகம் வியக்கும் வள்ளலாய்
வாழ்ந்தாய் ஆனால்

ஒரு நிமிடம்கூட நீ உன்திறம்
எண்ணி வியந்ததில்லை.

நாணல் போல் கவிழ்ந்த
நல்லவன் நீ!

உயர்வில் நாணல் போல்
கவிழ்ந்த நல்லவன் நீ!!
வாழையடி வாழையாய் தழைக்கிறது
உன் கல்வித் தொண்டு
தாழையின் மணமாய்
உலகெங்கும் மணக்கிறது
தொலைதூரக் கல்வித் துறை,
கலைத்துறை,
அறிவியல் துறை,
மருத்துவத்துறை,
பொறியியல் துறை,
தொழில்நுட்பத்துறை,
விவசாயத்துறை,
இசைத்துறை,
நாடகத்துறை,
திரைத்துறை ...
அப்பா! எத்தனைத் துறைகள்!!!
உன் பல்கலைக் கழகக் கடலுக்கு
அத்தனைத் துறைகட்கும்
நீ ஒன்றுதானே கலங்கரைவிளக்கம்!!!

குடி உயரக் கோன் உயரும்
என்றது புறநானூறு.
கோனே! நீ உயர்ந்து
குடிகளை உயர்த்தினாய்.
என்னே நின் தனித்திறம்.
என்னே நின் தனித்திறம்.

எத்துணைப் பட்டங்களை
அள்ளித் தந்தது ஆங்கில அரசு
அத்தனைப் பட்டங்கட்கும்

உன் கடின உழைப்பு
ஒன்றுதானே காரணம்.
உழைப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ
என்பது தான் உன்தாரக மந்திரமோ?

துணிவும் நம்பிக்கையும் (With courage
and faith)

என்ற பல்கலைக் கழக
இலட்சணைக்கு
உன் வாழ்க்கை ஒன்றே நல்ல
எடுத்துக்காட்டு.
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர்
வானுறையும் தெய்வமென்றார்.
வானுறையும் தெய்வமொன்று
வையத்திற்குவந்து உன் வடிவில்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்ததென்பேன்.
வாழ்கின்றதென்பேன்.
வாழுமென்பேன்.

எத்தனையோ பல்கலைக்கழகங்கள்
நாட்டிலுண்டு என்றாலும்
அத்தனைக்கும் இமயம் நீ தந்த
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்
கழகமன்றோ?
ஒளவைக்குத் தமிழ்வளர்க்க
அதியன் கொடுத்தான் நெல்லிக்கனி.
அறிஞர்கள் தமிழ் வளர்க்க
அரசே நீ கொடுத்தாய் நன்னிதிக்கனி.

எத்தனை மாணவக்கிளிகள்
உன் பல்கலைக் கழக ஆலமரத்தில்
பயின்று
ஆலோலம் பாடுகின்றன தெரியுமா?
ஏட்டுக் கல்விச்சாலை மட்டுமன்று நீ
நிறுவியது
வாழ்க்கைக் கல்விச் சாலையும் தான்.

பொது வாழ்வில் ஈடுபடுவோர்க்கு
உன் பல்கலைக் கழகமோர்
போதிமரம்.
சிந்தனைச் சிற்பிகட்கோர் கற்பகத்தரு.
அண்ணாமலை அரசே !
உன்னால் உருவான கலைக்கழகம்

ஓர் அறிவுப் பாசறை மட்டுமன்று
பாசப் பாசறையும் தான்.
இவ்வுலகம் உள்ளவரை நின் புகழ்
வாழும்.
நின் புகழ் உள்ளவரை இவ்வுலகம்
வாழும்.

முனைவர். கோ. வல்லரசி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எச்.டி.,
மேனாள் தமிழ் இணைப் பேராசிரியர் / தொடர்பு அலுவலர்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக தொலை தூர கல்வி இயக்க இணைப்
பேராசிரியர்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

29. தீ நாக்கு

— குமரி ஆதவன்

முலை திருகியெறிந்து
தீ பரப்பி நீதி கேட்டாள் ஒருத்தி

தீ எரியும் நாக்கோடு
ஊர் எரித்துப்போனாள் மற்றொருத்தி
அதே நாக்கால்
நாடெரித்துப்போனான் வேறொருவன்

எரித்ததில் எரிந்தது அநீதி
என்றாள் ஒற்றை முலைச்சி
எரித்ததில் எரிந்தான் எதிரி
என்றாள் மற்றொருத்தி
எரித்ததில் எரிந்தது மிலேச்சர்
என்றான் வேறொருவன்

ஒற்றை முலைச்சி
கணவனோடு வானகம் போனபிறகு
நீதிக்காய் முலைதிருகி எறியவும்
அநீதி எரிக்கவும்
எவரும் துணியவில்லை
தீ நாக்கர் மட்டும்
எரிப்பதை நிறுத்தவில்லை!

சொல்லெறிய செலவில்லை
எரிந்தால் வழக்கில்லை
தலைவெடித்து வந்தவன்

தாறுமாறானால் தவறில்லை
தாய் தகப்பனுக்குப் பிறக்காமல்
ஆணுடல் வெடித்து வந்ததால்
இரக்கமென்றொருபொருள்
இல்லாமல் போனார்
இதயமும் இல்லாதுபோனார்

மனித நாக்கு தீ நாக்கானபின்
திசையெல்லாம் எரிகிறது
நீதியெல்லாம் சாகிறது!
மண்ணுக்குச் சொந்தக்காரர்
மடிகிறார்
பிழைப்புக்கு வந்தவர் வாழ்கிறார்
ஆடு மாடு மேய்த்தவன் கையில்
கோல் வந்தது
ஆடு மாட்டோடு ஆண்டவனும்
அடிமையானான்

வானகம் போன
ஒற்றை முலைச்சி
ஒருநாள் பூமிக்கு வருவாள்
கோபம்தாளாமல்
மறுமுலை திருகி எறிவாள்
எரியும் தீயில்
தீ நாக்கு எரியும்
தீமையும் எரியும்!

30. யுகப்போர்

— சி. ஜெயபாரதன்

ஆகாவென் றெழுந்தது யுகப்போர் !
பூகோளம் துடேறும் !
பேரளவு வெள்ளம் ஓடும் !
பேய்மழைப் பூதம்
வாய் பிளக்கும் !
கடல் உயரம் எழும் !
கடல் உஷ்ணம் ஏறும் !
வீடுகள் மூழ்கின !
வீதிகள் நதியாயின !
பாதைகள் மறைந்தன !
பாலங்கள் முறிந்தன !
நாடு, நகரம், வீடு யாவும்
ஓடும் ஆற்றில்
ஓடங்கள் ஆயின !
சீர்வளச் செல்வம் யாவும்
நீரோட் டத்தால்
பாழ்பட்டுப் போயின !
இயற்கையும் மனித
செயற்கையும் சேர்ந்து அழித்தன !
பெரு நிதி வேண்டும்
திரும்பிப் பெற.
மனிதர்
விழித்துக் கொண்டார் !
யுகப் போரைத்
தகர்க்க
ஒன்று சேர்ந்தார் ! மனத்தில்
உறுதி கொண்டார்.

தொடர்பு: சி. ஜெயபாரதன் (jayabarathans@gmail.com)

31. தீர்ப்பு

— ருத்ரா இ.பரமசிவன்

மண்ணில் மனிதன் வந்ததும்
வரலாறு.
மண்ணுள் மனிதன் புழுவாய் மறைவதும்
வரலாறு.
வரலாறுகள் எழுதப்படலாம்.
வரலாறுகள் புனையப்படலாம்.
மனிதன் தன் பிம்பத்தைப் பார்க்கும்போது
அழகாய் இருக்கிறான்.
அவன்
மொத்த மனிதர்களின் பிம்பம்
எனும் சமுதாயத்தை
உற்று நோக்கும் போது
கோடி ஆண்டுகளுக்கும் முன்
கேட்டிருந்த
டைனோசார்களின் உறுமல் ஒலிகள்
எதிரொலிக்கின்றன.
அந்த ராட்சத எலும்புக்கூடுகளில்
மிச்ச சொச்சமாய் கிடக்கும்
காலத்தின் சுவடுகள்
மனிதனின் தோள்களில் கிடக்கின்றன.
மனிதம் எனும் அடி நிழல்
அந்த அடி நிழலை அச்சடித்துத் தந்த
ஒளியைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது.
ஆம்... இன்னும் தேடல் தொடர்கிறது.
இந்த அடர்த்தி மிகுந்த இருட்டுக்குள்
தேடலின் காலடி ஒலிகள்
இன்னும் நமக்குக்
கேட்டுக்கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

தொடர்பு: ருத்ரா இ.பரமசிவன் (ruthraasivan@gmail.com)

32. தீர்வில்லா நிறத்தினழகு; வாழ்க்கை...

— வித்யாசாகர்

இவ்வுலகின் தெருக்களில்
சட்டைக் கிழித்துத் திரியும்
மனிதர்கள் மனதால் மிக ஏராளம்,
அவர்கள் மௌனத்தின் அரிதாரம்;

சிரிக்கும் முகத்துள்ளிருந்து
மௌனமாக வடியும் கண்ணீர்த்
துளிகளைப்
படிக்கமுடிந்தோர் எண்ணற்றோர்,
அணைத்தோர் நகைத்தோரினும்
குறைவு;
வாழ்வின் யதார்த்தங்கள்
கண்டு முறைப்பதும் காரி
உமிழ்வதும்
கடைநிலை மனிதர்க்கும் சமம்தான்,
மேல்நிலை முதலாளிக்கும்
சமம்தான்;

கல்லறை அறியும் வலிகளும்
வலி மூடிய கல்லறைகளுமாகத்தான்
மனிதர்களின் வாழ்க்கை முடிகிறது,
இருந்தும் பயணிக்கிறோம்?
உயிர்த்திருக்கிறோம்;

யாரோ அடிக்கையில் 'வேறேதோ
கிடைக்காமையினால்' எல்லோராலும்
ஒரு குழந்தையைப்போல்
அழமுடிவதில்லை,

அழாமலும் யாருமிங்கு
சிரிப்பதில்லை;

கதவுகள் ஒரு பொழுதில்
அதுவாகத்தான் திறக்கிறது
அதுவாகவே மூடிக்கொள்கிறது,
திறப்பது எதனாலாயிருந்தாலும்
மூடுபவர்கள் நாமாகவே
இருக்கிறோம்;

ஏதோ சந்து முனையில் நின்று
நீள் வட்டமாய் சிறுநீர் கழிக்கும்
சிறுவனைப்போல
மனது வட்டமாய் நீளமாய் நீள,
அதீத கனவுகளோடு முடிகிறது
வாழ்தலென்பது;
முடியட்டும்.., அதனாலென்ன
வாழ்தலின் இடைப்பட்ட
நாட்களிலிருந்து
ஏதேனும் ஒன்றேனும் நாளை நம்
வரலாறாக எழுதப்பட்டு விடாதா
என்ன?

வேறென்ன, வலியும் கண்ணீரும்
வென்றதும் தோற்றதும்
உண்மையும் பொய்யுமான
வாழ்தலும் சாதலுமுமே யில்லையா,
வரலாறென்பதும் (?)!!

33.கர்வம் கொள்ளடி பெண்ணே

— கவிஞர் அமீர்

அகரம் முதல் அனைத்தும் நீயடி
குழந்தைக்கு...

உதிரம் முதல் உயிர் வரை நீயடி
பெற்றோர்க்கு...

சொர்க்கம் முதல் சர்வமும் நீயடி
கணவனுக்கு...

உருவம் முதல் உவமை வரை நீயடி
இறைவனுக்கு...

பருவமொரு பட்டம் பெற்ற துருவமடி
நீ
இவ்வுலகுக்கு...

படைத்தவனுக்கும் பிறந்தவர்க்கும்
படியளக்கும் பெண்ணே...
இது நீயின்றி இயங்கா உலகடி
தவறில்லை நீ கர்வம் கொள்!

தொடர்பு:
கவிஞர் அமீர்
(ameerjann@gmail.com)

34. அந்தி

— ருத்ரா இ.பரமசிவன்

அந்திச்சிவப்பை
இதழ் பிரித்துக் காட்டுகிறாள்
வானத்து மங்கை.
புல்லுக்கும் புழுவுக்கும் கூட
காமத்துப்பாலின்
முத்தம் சொட்டுகிறது.
வருடி வருடிச்செல்லும்
கடிகார முட்களிலும்
ரோஜாவின் லாவா.
உயிர்த்துளிகளில்
ஒரு விளிம்பின் ஓவியம்
மயிர் சிலிர்த்த தூரிகையால்
இன்னும் இன்னும்
உயிர் அமுதம் ஊட்டுகிறது.
ஒரு வடிகட்டின மடையன்
இதற்கு
பேனாவையும் பேப்பரையும் கொண்டு
சமாதி கட்டுகிறான்

தொடர்பு:
ருத்ரா இ.பரமசிவன்
(ruthraasivan@gmail.com)

35. எங்கள் கனவு

— வித்யாசாகர்

எங்கள் கனவுகளுக்குச் சிறகுகள்
முளைப்பதில்லை
வானில் பறப்பவையோ
வண்ணங்களால் ஆனதுவோ
இல்லையெங்கள் கனவுகள்;

உறக்கத்தில் வருவதோ
வண்ணந் தீட்டிய அழகோகூட
இல்லையெங்கள்
கனவிற்கு, எங்களின்
கனவுகளெல்லாம்
நிர்வாணம் இழக்காதவை;

நினைவில் ததும்பும் எண்ணக்
குழந்தைகள்
போலே; எண்ணியதை எண்ணியாங்கு
செய்யவிழையும் சிந்தனையின்
சிலிர்ப்புகள்
அருஞ்செயல்களின் முதலெழுத்துகள்
அவை;

எளியோர்க்குத் திறக்காத கதவும்,
எதிர்வீட்டில்
மூடாத கூரையும், இன்னும்
கிழிசல் மூட்டாத கால்சட்டையையும்
மாற்றும்
கனமான கனவுகள் அவை;

ஒரு செங்கோல் கேட்டு அதை
அறத்தொடு

போற்றும் கனவும், பசுந்தோட்கள்
அன்றி
பணிவிடைச்செய்யும் அரசமாய்
நாடிய
வாழ்வியல் கனவு அது;

பெண் ஆண் ஏற்றயிறக்கமின்றி,
பாசமிகு உறவும்
பழி வீண் வஞ்சமெழாது மக்கள்
பண்பிலும் அன்பிலும் நெருங்கி
இரத்தக்கோடுகள் அழித்து
ஒரு கூட்டிற்குள் அடங்கும் உயரிய
கனவு அது;

இரவில் நம்பிக்கையை
உடுத்திக்கொண்டு
பகலில் சாதிகளை சோற்றுக்
கல்லென அகற்றி
மனிதத்துள் மறுநாட்களைத்
தரிசிக்கும்
எளியோரின் 'இன்பக் கனவு' எங்கள்
கனவு;

உலகை ஒரு சிறு புள்ளியெனவும்
மனதிற்குள் இவ்வுலக நேயர்களைத்
தேடும்
அறிவோடும், பிறப்பை அறங்கொண்டு
சலிக்கும் புனிதர்களின் கனவு எங்கள்
கனவு;

பணத்தால் உறவு கிழிவதையும்
பொருட்களால் மட்டுமே ஆன
உலகை
அன்பிட்டுத் தைக்கவும், ஒரு ஊசி
வேண்டும் என்றனர்

பலநாள் கனவு கண்டோர்;
ஊசி என்னவோ
வள்ளுவத்துள் விழுந்துகிடக்கிறது

வாருங்கள், ஊசியை எடுக்க
வள்ளுவத்தைப் படிப்போம்
வள்ளுவத்தின் வழியே தமிழ்முது
குடிப்போம்;
தமிழ்முதின் தனிச்சுவையில் இனி
அறத்தின் கதவுகள் அதவாகத்
திறந்துகொள்ளும்,
எங்களின் கனவுகளுக்கும் இனி
சிறகுகள் முளைக்கும்; வண்ணங்கள்
தீட்டப்படும்!!

தொடர்பு: வித்யாசாகர் - www.vithyasagar.com; (vidhyasagar1976@gmail.com)

36. சுஜித் என்றொரு சிறுவன்

— கவிஞர் அமீர்

இறைவா...

"மாபெரும் சபையினில் நீ நடந்தால்
உனக்கு மாலைகள் விழவேண்டும்"
என்ற கனவு சுஜித்தின் தாய்க்கும்
உண்டு...

நடுக்காட்டுப்பட்டி மக்களின்
ரத்தத்தில் தோய்ந்து வருவதுதான்
உயிர்ப்பிச்சை கேட்கும் விண்ணப்பம்

இறைவா...

உன் பெயர் சொல்லி
உன்னைப்போல் என்று சொல்லி
ஊர் வளைப்பாரெல்லாம்
உற்ற துணையோடு
உறங்கச் சென்று விட்டார்கள்...

கோவணங்களின் கஷ்டங்களைத்
தீர்க்காதவர்கள் தான்
இங்கு ஆவணங்களை
ஆள்வோராக இருக்கிறார்கள்...
காவலுக்குக் கட்டிவிட்ட வேலிகளே
வெள்ளாமையை விற்கிறார்கள்...
அந்த துரோகங்களால்

இப்படி தினக்கூலிகளே மடிகிறார்கள்...
முதலைக்கண்ணீரைப் பார்த்த
நமக்குத்
துக்கத்தில் சிந்தும்
கண்ணீரையே சில முதலைகள்
முதலாக்குகிறார்கள்...

நிலவைத் தொட்டுக்காட்டி
சாதனை என்கிறார்கள்...
நூறடி ஆழத்தில் ஊசலாடும் உயிரை
என்னவென்பார்கள்...
வாய் நாறுவதை மறந்து
வெறும் புகழ் பாடுகிறார்கள்...

இறைவா...

இங்கு
நடப்பதெல்லாம் கண்கெட்டபின்னே
நடக்கும் சூரிய
நமஸ்காரங்கள்...

நடந்தகதை முடிந்தகதை எனக்
கடந்த காலத்தைத் திருப்பினால்
ஆண்டுக்கு சில சுஜித்கள்
அஞ்சலி கண்ணீரில்...

தொடர்பு: கவிஞர் அமீர் (ameerjann@gmail.com)

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை நிகழ்வுகள் மற்றும் வெளியீடுகள்

— செய்திகள் தொகுப்பு

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் நிகழ்வுகள் வெளியீடுகள் மற்றும் செய்திகள்

<http://thf-news.tamilheritage.org/>

நிகழ்வுகள்:

ஐரோப்பிய அருங்காட்சிகத்தில் திருவள்ளுவர் சிலை நிறுவுதல் [4.12.2019]

<http://www.thf-europe.tamilheritage.org/wp/2019/12/13/thiruvalluvar-2019/>

வரலாறு அறியும் பயணங்கள்:

மதுரையில் ஒரு நாள் - ஒரு வரலாற்றுப் பயணம். [30.12.2019]

தென்கொங்கு நாட்டின் தொல்லியல் தடயங்கள் - மரபுநடைப் பயணம் [4.1.2020]

வட சென்னை - வரலாற்றுப் பயணம் [12.1.2020]

கல்வெட்டுப் பயிலரங்கம்:

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை-மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகயின்

வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு பயிற்சி பட்டறை [28, 29.12.2019]

செல்பேசி மென்பொருள் வெளியீடு:

"தமிழும் அறிவோம்" - குழந்தைகளுக்கான செல்பேசி மென்பொருள் வெளியீடு

[4.12.2019]

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.bts.tamizham&fbclid=IwAR08Rg7VSjQPznAgGolrHJpZDL>

[QX-NME6tliRJvDtYAPNpk0EdngGh0Ow](https://play.google.com/store/apps/details?id=com.bts.tamizham&fbclid=IwAR08Rg7VSjQPznAgGolrHJpZDL)

மண்ணின் குரல் - மரபுக் காணொளிகள் வெளியீடு

(THF i - YouTube channel)

<https://www.youtube.com/channel/UCbPUhkB63Roee7RQ94kGWag/videos>

அக்டோபர் - 2019:

இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாடு - டாக்டர்.புஷ்பரட்ணம் [Oct 29, 2019]

- <https://youtu.be/OnnKg427H3Q>

நவம்பர் - 2019:

தலைமைச் செயலகத்தில் திருவள்ளுவர் சிலை வழியனுப்பும் நிகழ்வு [Nov 3, 2019]

- <https://youtu.be/TBPAwRzDj1E>

இலங்கை கட்டுக்கரை அகழ்வாய்வு: முனைவர் புஷ்பரட்ணம் [Nov 9, 2019]

- <https://youtu.be/SMc6IEjAWDQ>

கீழடியின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் என்ன?- டாக்டர்.புஷ்பரட்ணம் [Nov 16, 2019]

- <https://youtu.be/b4oyOxbsl4s>

யாழ்ப்பாணத்து ஒடியல் கூழ் [Nov 17, 2019]

- <https://youtu.be/QVH-VOLXRSk>

திருவள்ளுவரை கொண்டாடுவோம் ஜெர்மனியில் - 4.12.2019 [Nov 24, 2019]

- <https://youtu.be/9mMQainy-Ds>

டிசம்பர் - 2019:

"ஜெர்மனியில் திருவள்ளுவர்" - உருவான வரலாறு [Dec 11, 2019]

- <https://youtu.be/fZ1HwB6dUTM>

தஞ்சை மந்திரிப்பட்டினத்தில் சோழர் கால துறைமுகம் [Dec 18, 2019]

- https://youtu.be/AC_Okf3RYLA

ஜனவரி - 2020:

மதுரை ஆனைமலை யோக நரசிம்மர் கோயில் கல்வெட்டு வரலாறு [Jan 10, 2020]

- <https://youtu.be/mbyVkyaOltU>

தென்கொங்கு நாட்டின் தொல்லியல் தடயங்கள் [Jan 12, 2020]

- <https://youtu.be/LB-OAT7GFOo>

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
Tamil Heritage Foundation

THF

தமிழர் வரலாற்றுக்கு ஓர் அரண்

Electronic Preservation of Tamil Heritage Materials
e-BOOK Series

an international NGO initiative to digitize
old Tamil Books and Palm Leaf Manuscripts
visit: <http://www.tamilheritage.org/>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள்,
ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி
தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி
மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org/>

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

மின்தமிழ் மேடை

“வரலாற்றுத் தேடல் பணிகளை விரிவுபடுத்துவோம்”

மின்தமிழ்மேடை

20

தமிழ்மரபு அறக்கட்டளை — பன்னாட்டு அமைப்பு
(www.tamilheritage.org)
வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

ஜனவரி - 2020

